C-6-6-6

Liber soliloquiorum.

Ab. 5. 71
(see e)

W · A · C

Wynkyn · de · Worde ·

¶ Auguſtinus de virtute et effectu pſalmoꝝ ſic ait. Canticum pſalmoꝝ angelos inuitat in adiutoriū: effugat demones: efficit ſctitatē: refectio mentis eſt. ſicut ſol illuminat: ſicut oleū defluit: voluntatē illicitā extinguit: iracundiā frangit: aīam penetrat ⁊ implet: hoīem deificat: ſenſū aperit: deſideriū regni celeſtis tribuit: ignē ſpiritualem in corde ſuccēdit: radices oīm maloꝝ expellit: conſolatio doloris eſt noticia veri luminis eſt: ⁊ tediū aīme detrahit. Qui diligit canticū pſalmorum aſſiduū/ non poteſt agere [illegible]tum. Hec ſanctus auguſtinus.

¶ Dauid propheta cantauit carmina leta. ¶ Ter quinquagenos [illegible]auit ordine pſalmos. Verſus bis mil[illegible] centum ſex canit ille.

¶ Incipit liber ſoliloquioꝝ. ps. i.

B Eatus vir qui nõ abiit in
cõſilio impioꝝ ⁊ in via pctõ
rũ non ſtetit: ⁊ in cathedra
peſtilẽtie nõ ſedit. Sed in
lege dñi volũtas eiꝰ: ⁊ in lege eiꝰ me=
ditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̃ lig
nũ qd̄ plantatũ eſt ſecꝰ decurſus a=
quaꝝ: qd̄ fructũ ſuũ dabit in tp̄e ſuo.
Et foliũ eius nõ defluet: ⁊ oia q̃cũq̃
faciet pſperabunt. Non ſic impii nõ
ſic: ſed tanq̃ puluis quẽ proicit ven=
tus a facie terre. Ideo nõ reſurgũt
impii in iudicio: neq̃ pctõres in cõſi=
lio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit dñs viã iuſto=
rum: et iter impioꝝ peribit. ps. ii.

Q Uare fremuerũt gẽtes: ⁊ popu=
li meditati ſunt inania. Aſtite
rũt reges terre ⁊ pncipes cõuenerũt in
vnũ: aduerſus dñm ⁊ aduerſus xp̄m
eiꝰ. Dirũpamꝰ vincula eoꝝ: ⁊ pijcia
mus a nobis iugũ ipſoꝝ. Qui habi=
tat in celis irridebit eos: ⁊ dñs ſubſan

nabit eos. Nūc loquet̄ ad eos in ira
ſua: et in furoꝛe ſuo conturbabit eos.
Ego autē ꝯſtitut⁹ ſū rex ab eo ſuper
ſyō montē ſctm̄ ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ei⁹
Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego
hodie genui te. Poſtula a me ⁊ dabo
tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ poſſeſſio=
nē tuā t̄minos t̄re. Reges eos in v̄ga
ferrea: ⁊ tāq̄ vas figuli ꝯfringes eos
Et nūc reges itelligite: erudimi q̄ iu
dicatiſ terrā. Seruite dn̄o in timoꝛe: ⁊
exultate ei cū tremoꝛe. Appꝛehēdite
diſciplinā neq̄n iraſcat̄ dn̄s: ⁊ peatiſ de
via iuſta. Cū exarſerit in bꝛeui ira
ei⁹: beati oēs q̄ ꝯfidūt in eo. Ps. iii.
DOmine q̄d multiplicati ſūt q̄ tri
bulāt me: m̄lti inſurgūt aduer=
ſū me. Multi dicūt aīe mee: nō eſt ſa=
lus ipſi in deo ei⁹. Tu aūt dn̄e ſuſcep
toꝛ me⁹ es: glīa mea ⁊ exaltans caput
meū. Voce mea ad dn̄m clamaui: et
exaudiuit me de monte ſctō ſuo. Ego
doꝛmiui ⁊ ſopoꝛatus ſū ⁊ exurrexi: qꝛ

dñs ſuſcepit me. Nõ timebo milia po
puli circũdantis me: exurge dñe ſaluũ
me fac de⁹ me⁹. Qm̃ tu pcuſſiſti oĩs
aduerſantes mihi ſine cauſa: dentes
peccatoꝝ contriuiſti. Dñi eſt ſalus: ⁊
ſup pplm̃ tuũ bñdictio tua. ps. iiii.

Cum inuocarẽ exaudiuit me de⁹
iuſticie mee: in tribulatiõe dila-
taſti mihi. Miſerere mei: ⁊ exaudi orõ
nẽ meã. Filii hoim vſqȝ q̃ graui coꝛ-
de: vt qd diligitis vanitatẽ ⁊ q̃ritis men
daciũ. Et ſcitote qm̃ mirificauit dñs
ſctm̃ ſuũ: dñs exaudiet me cũ clama-
uero ad eũ. Iraſcimini ⁊ nolite pec-
care q̄ dicitis in coꝛdib⁹ vr̃is: ⁊ in cubili
bus vr̃is cõpungimini. Sacrificate ſa
crificiũ iuſticie ⁊ ſperate in dño: mul-
ti dicũt qs oſtẽdit nobis bona. Signa
tũ eſt ſup nos lumen vult⁹ tui dñe: de
diſti leticiaȝ in coꝛde meo. A fructu
frumenti vini ⁊ olei ſui: multiplicati
ſunt. In pace in idipm̃ doꝛmiã ⁊ req̄-
eſcã. Qm̃ tu dñe ſingulariter in ſpe-

V Erba {conſtituiſti me. ps.v.
mea auribus percipe dñe intelli
ge clamorẽ meũ. I ntẽde voci orõnis
mee: rex meus ⁊ deus meus. Q m ad
te orabo dñe: mane exaudies vocẽ me
am. M ane aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̃ nõ
deus volens iniq̃tatẽ tu es. N eq3 ha
bitabit iuxta te malign⁹: neq3 pmane
bunt iniuſti ante oculos tuos. O diſti
oẽs q̃ operant iiq̃tatẽ: pdes oẽs q̃ lo
quunt mendaciũ. V irũ ſanguinũ et
doloſum abominabit dñs: ego aũt in
multitudine mĩe tue. I ntroibo i do
mũ tuã: adorabo ad templũ ſctm̃ tuũ
in timore tuo. D ñe deduc me in iuſti
cia tua ppter inimicos meos: dirige in
cõſpectu tuo viam meã. Q m nõ eſt in
ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanũ eſt. S e
pulchꝝ patẽs eſt guttur eoꝝ linguis
ſuis doloſe agebãt: iudica illos deus.
D ecidãt a cogitationibus ſuis ſcdm
multitudinẽ impietatũ eoꝝ expelle
eos: qm̃ irritauerũt te dñe. E t letent

omĩs q̄ ſperant in te:in eternũ exulta=
būt et habitabis in eis. Et gl'iabunt
in te omĩs q̄ diligūt nomen tuũ:qm̄ tu
bñdices iuſto. Dñe vt ſcuto:bone vo
luntatis tue coronaſti nos. Ps. vi.

Domine ne in furore tuo argu=
as me:neq; in ira tua corripias me.
Miſerere mei dñe qm̄ infirm9 ſum:ſa
na me dñe qm̄ ꝯturbata ſūt oſſa mea
Et aia mea turbata eſt valde:ſed tu
dñe vſq; quo. Cõuertere dñe ⁊ eripe
aiam meã: ſaluũ me fac ꝓpter miam
tuã. Qm̄ nõ eſt in morte q̄ memor ſit
tui: in inferno aūt q̄s ꝯfitebitur tibi.
Laboraui in gemitu meo lauabo per
ſingulas noctes lectũ meũ:lachrymis
meis ſtratũ meũ rigabo. Turbat9 eſt
a furore oculus meus:inueteraui inẽ
omĩs inimicos meos. Diſcedite a me
oẽs qui opamini iniq̄tatẽ:qm̄ exaudi
uit dñs vocẽ fletus mei. Exaudiuit
dñs dep̄cationẽ meã: dñs orõnẽ meã
ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ ꝯturbent vehe=

menter oēs inimici mei: ꝯuertant et erubeſcant valde velociter. Ps. vii.

DOmine de⁹ me⁹ in te ſpaui ſaluū me fac: ex oibus pſequētib⁹ me et libera me. Neqn̄ rapiat vt leo aiam meā: dū nō eſt q̄ redimat neqꝫ q̄ ſaluū faciat. Dn̄e de⁹ me⁹ ſi feci iſtd: ſi eſt iniqtas in manib⁹ meis. Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala: decidā merito ab iimicis meis inanis. Perſequat inimicus aiam meā ⁊ cōphēdat ⁊ cōculcet in terra vitā meā: ⁊ gloriā meā in puluerē deducat. Exurge dn̄e in ira tua: ⁊ exaltare in finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in precepto qd mandaſti: ⁊ ſynagoga pplōꝝ circūdabit te. Et propter hāc in altū regredere: dn̄s iudicat pplos. Iudica me dn̄e ſcdm iuſticiā meā: et ſcdꝫ innocētiā meā ſup me. Cōſumetur neqcia pctōꝝ ⁊ diriges iuſtū: ſcrutans corda ⁊ renes de⁹. Iuſtū adiutoriū meū a dn̄o: q̄ ſaluos facit rectos

coꝛde. D eꝰ iudex iuſtus foꝛtis ⁊ pa-
tiens: nunq̄d iraſcit̃ p̱ ſingulos dies.
N iſi ꝯuerſi fuerit͛ gladiū ſuū vibꝛa-
uit: arcū ſuū tetendit ⁊ parauit illum
E t in eo parauit vaſa moꝛtis: ſagit-
tas ſuas ardētibꝰ effecit. E cce partu
rit iniuſticiā cōcepit doloꝛē ⁊ ꝑpit ini
quitatē. L acū apuit ⁊ effodit eū: ⁊ in
cidit in foueā quā fecit. C ōuertet̃ do
loꝛ eiꝰ in caput eiꝰ: ⁊ in verticē ipiꝰ ini
q̄tas eiꝰ deſcēdet. C ōfitebοꝛ dn̄o ſcđꝫ
iuſticiā eiꝰ: ⁊ pſallā noī dn̄i altiſſimi.

D Omine dn̄s noſter: q̄ Ps. viii.
admirabile ē nomen tuū in vni
uerſa terra. Q m̄ eleuata ē magnifi-
cētia tua: ſup̱ celos. E x oꝛe infantiū
⁊ lactentiū ꝑfeciſti laudē ꝓpter inimi
cos tuos: vt deſtruas inimicū ⁊ vltoꝛē
Q m̄ videbo celos tuos opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunam ⁊ ſtellas que tu fundaſti
Q uid eſt hō q̄ memoꝛ es eiꝰ: aut fili
us homis q̄m viſitas eū. M inuiſti eū
paulominꝰ ab angelis gl̄ia et honoꝛe

coronaſti eū: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opera
manuū tuaꝝ. Oīa ſubieciſti ſub pedi=
bus ei⁹ oues ⁊ boues vniuerſas inſup
⁊ pecora cāpi. Uolucres celi ⁊ piſces
maris: q̄ perambulant ſemitas maris.
Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile eſt nomē
tuū in vniuerſa terra. Ps. ix.
Confitebor tibi dn̄e in toto corde
meo: narrabo oīa mirabilia tua. Le=
tabor ⁊ exultabo in te: pſallā noī tuo al
tiſſime. In ꝯuertendo inimicū meū
retrorſū: infirmabunt ⁊ peribūt a fa
cie tua. Qm̄ feciſti iudiciū meū ⁊ cau
ſam meā: ſediſti ſup thronū q̄ iudicas
iuſticiā. Increpaſti gētes ⁊ periit im
pi⁹: nomē eoꝝ deleſti ineťnū ⁊ in ſcl'm
ſcl'i. Inimici defecerunt framee in fi
nē: ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti. Periit
meōria eoꝝ cū ſonitu: ⁊ dn̄s ineternū
ꝑmanet. Parauit in iudicio thronū
ſuū ⁊ ip̄e iudicabit orbē ťre in eq̄tate
iudicabit pp̄los in iuſticia. Et factus
eſt dn̄s refugium pauperi: adiutor in

opportunitatibus in tribulatiõe. Et
ſperent in te q̃ nouerunt nomen tuũ:
quĩ nõ dereliq̃ſti q̃rẽtes te dñe. Pſal-
lite dño qui habitat in ſyon: annũcia
te inter gentes ſtudia eius. Qm̃ req̃
rens ſanguinẽ eorũ recordatꝰ eſt: non
eſt oblitus clamorẽ pauperũ. Miſere-
re mei dñe: vide humilitatẽ meã de ini
micis meis. Qui exaltas me de portis
mortis: vt annunciẽ oẽs laudatiões
tuas in portis filie ſyon. Exultabo in
ſalutari tuo: infixe ſunt gẽtes in inte
ritu quẽ fecerũt. In laqueo iſto quẽ
abſcõderunt: cõprehẽſus eſt pes eorũ.
Cognoſcet dñs iudicia faciẽs: in ope
ribꝰ manuũ ſuarũ cõprehenſus eſt pec
cator. Cõuertant pctõres in infernũ
oẽs gẽtes que obliuiſcunt deũ. Qm̃
nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patien
tia pauperũ nõ peribit in finẽ. Exur-
ge dñe nõ cõfortet homo: iudicent gẽ-
tes in cõſpectu tuo. Cõſtitue dñe le-
giſlatorẽ ſuper eos: ſciant gentes quĩ

hoies ſunt. Ut qd dñe receſſiſti lõge:
deſpicis in oportunitatibꝰ in tribula
tione. Dũ ſupbit impiꝰ incendit̃ pau
per: cõprehendunt̃ in ꝯſiliis in qbus
cogitãt. Qm̃ laudat̃ pctõr in deſide
riis aie ſue: ⁊ iniquus benedicit̃. Exa
cerbauit dñm pctõr: ſcdm multitudi
nẽ ire ſue nõ q̃ret. Nõ eſt deꝰ in ꝯſpe
ctu eiꝰ: inquinate ſũt vie illiꝰ in oĩ tpe
Auferũt̃ iudicia tua a facie eiꝰ: oĩm
inimicoꝝ ſuoꝝ dñabit̃. Dixit eni in
corde ſuo nõ mouebor: a gñatione in
gñationẽ ſine malo. Cuiꝰ maledictio
ne os plenũ eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo
ſub lingua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet in
inſidiis cũ diuitibꝰ: i occultis vt inter
ficiat innocẽtẽ. Oculi eiꝰ in pauperẽ
reſpiciũt: inſidiat̃ in abſcõdito quaſi
leo in ſpelũca ſua. Inſidiat̃ vt rapiat
pauperẽ: rape pauperẽ dũ attrahit eũ
In laqueo ſuo humiliabit eũ: inclina
bit ſe ⁊ cadet cũ dñatꝰ fuerit pauperꝝ
Dixit eni in corde ſuo oblitꝰ eſt deus:

Auertit faciē ſuā ne videat in finem
Exurge dñe de⁹ ⁊ exaltet⁊ man⁹ tua:
ne obliuiſcaris paupe⁊. Propt q̄d ir-
ritauit impius deū:dixit eni in corde
ſuo nō requiret. Vides qm̄ tu laborē ⁊
dolorē ↄſideras:vt tradas eos in ma-
nus tuas. Tibi derelict⁹ eſt paup:or-
phano tu eris adiutor. Cōtere brachi
um pctōris ⁊ maligni: q̄ret pctm̄ illi⁹
⁊ nō inueniet. Dñs regnabit i etnū
⁊ in ſclm̄ ſcli:pibitis gentes de t̄ra illi⁹
Deſideriū paupe⁊ exaudiuit dñs p̄-
parationē cordis eo⁊ audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nō ap
ponat vltra ſe hō magnificare ſup t̄rā
IN dño ↄfido:quō dicitis aie ps. x.
mee trāſmigra in mōtē ſicut paſ
ſer. Qm̄ ecce pctōres intēderūt arcū
parauerūt ſagittas ſuas in pharetra
vt ſagittent in obſcuro rectos corde.
Qm̄ quē pfeciſti deſtruxerūt:iuſtus
aūt q̄d fecit. Dñs in templo ſctō ſuo
dñs in celo ſedes ei⁹. Oculi ei⁹ in pau

ſunt: nõ eſt qui faciat bonũ nõ eſt vſqȝ
ad vnũ. Sepulchꝝ patẽs eſt guttur
eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebãt: vene
nũ aſpidũ ſub labiis eoꝝ. Quoꝝ os
malediciõe ꝛ amaritudine plenũ eſt
veloces pedes eoꝝ ad effundẽdũ ſan
guinẽ. Cõtritio ꝛ infelicitas in viis
eoꝝ ꝛ viã pacis nõ cognouerũt: nõ eſt
timoꝛ dei ante oculos eoꝝ. Nõne co
gnoſcẽt oẽs ꝗ opant̃ iniq̃tatẽ: ꝗ deuo
rãt plebẽ meã ſicut eſcã panis. Deũ
nõ inuocauerũt illic trepidauerũt ti
moꝛe vbi nõ erat timoꝛ. Qm̃ dñs in
gñatiõe iuſta eſt: ꝯſiliũ inopis ꝯfudi
ſtis qm̃ dñs ſpes eiꝰ eſt. Quis dabit
ex ſyon ſalutare iſrl̃: cũ auerterit dñs
captiuitatem plebis ſue: exultabit ia
cob et letabitur iſrael. ps. xiiii.

Domine q̃s habitabit in taberna
culo tuo: aut q̃s requieſcet in mon
te ſctõ tuo? Qui ingredit̃ ſine macu
la: ꝛ opat̃ iuſticiã. Qui loquit̃ veritatẽ
in coꝛde ſuo: ꝗ nõ egit dolũ in lingua

ſua. Nec fecit primo ſuo malū: ꝛ op-
probriū nō accepit aduerſus primos
ſuos. Ad nihilū deduct⁹ eſt in ꝯſpectu
eius malign⁹: timētes aūt dn̄m glori
ficat. Qui iurat primo ſuo ꝛ nō deci
pit: qui pecuniā ſuā nō dedit ad vſurā
ꝛ munera ſup innocentes nō accepit.
Qui facit hec nō mouebit in eternū

Conſerua me dn̄e qm̄ ſpe- ps. xv
raui in te. dixi dn̄o de⁹ me⁹ es tu
qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sanctis q̄
ſūt in terra ei⁹: mirificauit oēs volū-
tates meas in eis. Multiplicate ſunt
īfirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerūt
Nō ꝯgregabo ꝯuenticula eoꝝ de ſan-
guinib⁹: nec memor ero nominū eoꝝ
ꝑ labia mea. Dn̄s ps hereditatis mee
ꝛ calicis mei: tu es q̄ reſtitues heredi-
tatē meā mihi. Funes ceciderūt mi-
hi in p̄clariſ: etenī hereditas mea pre
clara eſt mihi. Bn̄dicā dn̄m q̄ tribuit
mihi intellectū: inſup ꝛ vſq; ad noctē
increpuerūt me renes mei. Prouide

bā dn̄m in ꝯſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dex
tris eſt mihi ne cōmouear. Propter
hoc letatū eſt coꝛ meū: ⁊ exultauit lin
gua mea: inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet in
ſpe. Qm̄ nō derelinques aīam meā in
inferno: nec dabis ſctm̄ tuū videre coꝛ
ruptionē. Notas mihi feciſti vias vi
te adimplebis me leticia cū vultu tuo
delectatiōes a dextra tua vſqꝫ in finē.

Exaudi dn̄e iuſticiā meā: ps. xvi
intēde dep̄cationē meā. Auri-
bus ꝑcipe orōnē meā: nō in labijs do
loſis. De vultu tuo iudiciū meū ꝓde
at: oculi tui videāt eq̄tates. Probaſti
coꝛ meū ⁊ viſitaſti nocte igne me exa-
minaſti: ⁊ nō eſt inuēta in me iniq̄tas
Ut nō loquatˀ os meū opa hoīm: pꝛo
pter verba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodi-
ui vias duras. Perfice greſſus meos
in ſemitis tuis: vt nō moueanẗ veſti-
gia mea. Ego clamaui qm̄ exaudiſti
me deꝰ: inclina aurē tuā mihi ⁊ exau-
di v̄ba mea. Mirifica miās tuas: qui

ſaluos facis ſperātes in te. A reſiſtē-
tibus dextere tue: cuſtodi me vt pupil
lam oculi. Sub vmbra alarꝝ tuarꝝ ꝓ-
tege me: a facie impiorꝝ q̄ me afflixerūt
Inimici mei aīam meā circundede-
runt adipē ſuū ꝯcluſerūt: os eorꝝ locu
tum eſt ſupbiā. Proiciētes me nūc
circundederūt me: oculos ſuos ſtatu-
erunt declinare in terrā. Suſceperūt
me ſicut leo parat⁹ ad predā: et ſicut
catulus leonis habitās in abditis. Ex
urge dn̄e p̄ueni eū ⁊ ſupplanta eū: eri-
pe aīam meā ab impio: frameā tuam
ab inimicis manus tue. Dn̄e a pau-
cis de terra diuide eos in vita eorꝝ: de
abſconditis tuis adimplet⁹ eſt vēter
eorꝝ. Saturati ſūt filiis et dimiſerūt
reliq̄as ſuas p̄uulis ſuis. Ego aūt in
iuſticia apparebo ꝯſpectui tuo: ſaciabor
cum apparuerit gloria tua. ps. xvii.

Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s
firmamētū meū ⁊ refugiū meū
⁊ liberator meus. Deus me⁹ adiutor

me⁹: ꝛ ſperabo in eū. Protector me⁹ ꝛ
cornu ſalutis mee: ꝛ ſuſceptor meus.
Laudās inuocabo dn̄m: ꝛ ab inimicis
meis ſalu⁹ ero. Circūdederūt me do
lores mortꝭ: ꝛ torrētes iniqtatꝭ ꝯturba
uerūt me. Dolores inferni circūdede
rūt me: ꝑoccupauerūt me laquei mor
tis. In tribulatiōe mea inuocaui dn̄z
ꝛ ad deū meū clamaui. Et exaudiuit
de tēplo ſctō ſuo vocē meā: ꝛ clamor
me⁹ in ꝯſpectu ei⁹ introiuit in aures
ei⁹. Cōmota eſt: ꝛ ꝯtremuit terra: fū=
damēta mōtiū ꝯturbata ſūt ꝛ ꝯmota
ſūt qm̄ iratus eſt eis. Aſcēdit fum⁹
in ira ei⁹: ꝛ ignis a facie eius exarſit:
carbones ſuccēſi ſunt ab eo. Inclina=
uit celos ꝛ deſcēdit: ꝛ caligo ſub pedi=
bus eius. Et aſcēdit ſuꝑ cherubin et
volauit: volauit ſuper pēnas vētoꝝ.
Et poſuit tenebras latibulū ſuū in
circuitu ei⁹: tabernaculū ei⁹ tenebro=
ſa aqua in nubib⁹ aeris. Pre fulgo=
re in ꝯſpectu ei⁹ nubes trāſierūt: grādo

et carbones ignis. Et intonuit de ce=
lo dñs ⁊ altiſſim⁹ dedit vocē ſuā: gran
do et carbones ignis. Et miſit ſagit=
tas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura mł=
tiplicauit et ꝯturbauit eos. Et appa=
ruerūt fontes aquaꝝ: ⁊ reuelata ſūt
fundamēta orbis terraꝝ. Ab incre=
patiōe tua dñe: ab inſpiratione ſpūs
ire tue. Miſit de ſūmo et accepit me:
et aſſūpſit me de aq̄s multi. Eripuit
me de inimicis meis fortiſſimis ⁊ ab
his q̄ oderūt me. qm̄ ꝯfortati ſūt ſup
me. Preuenerūt me in die afflictōis
mee: ⁊ fact⁹ eſt dñs ꝓtector meus. Et
eduxit me in latitudinē: saluū me fe=
cit qm̄ voluit me. Et retribuet mihi
dñs ſcđm iuſticiā meā: ⁊ ſcđm purita
tē manuū meaꝝ retribuet mihi. Q2
cuſtodiui vias dñi: nec impie geſſi a
deo meo. Qm̄ oia iudicia ei⁹ in ꝯſpe=
ctu meo: ⁊ iuſticias meas nō repuli a
me. Et ero immaculat⁹ cū eo: ⁊ obſer
uabo me ab iniq̄tate mea. Et retribu

et mihi dñs ſcđm iuſticiā meā: ⁊ ſcđm
puritatē manuū meaꝝ in ꝯſpectu ocu
loꝝ eius. Cū ſcto ſctus eris: ⁊ cū viro
innocēte innocens eris. Et cū electo
elect⁹ eris: ⁊ cū ꝑuerſo ꝑuerteris. Quō
tu ppl'm humilē ſaluū facies: ⁊ oculos
ſupboꝝ humiliabis. Quō tu illumias
lucernā meā dñe: de⁹ me⁹ illumina te-
nebras meas. Quō in te eripiar a tē
tatiōe: ⁊ in deo meo trāſgrediar muꝝ.
De⁹ me⁹ impolluta via ei⁹ eloq̄a dñi
igne examinata: ꝓtector eſt oīum ſpe-
rantiū in ſe. Quō quis de⁹ p̄ter dñm
aut q̄s de⁹ p̄ter deū nr̄m. Deus qui
p̄cinxit me in virtute: ⁊ poſuit imacu
latā viā meā. Qui ꝑfecit pedes meos
tanq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſup excelſa ſtatuēs me
Qui docet manus meas ad prelīū: ⁊
poſuiſti vt arcū ereū brachia mea Et
dediſti mihi ꝓtectionē ſalutis tue: et
dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina
tua correxit me in finem: ⁊ diſciplina
tua ipa me docebit. Dilataſti greſſ⁹

meos ſubt⁹ me: ⁊ nō ſūt infirmata ve
ſtigia mea. Perſeqr inimicos meos
⁊ cōpꝛehēdā illos: ⁊ nō ꝯuertar donec
deficiāt. Cōfringā illos nec poterunt
ſtare: cadent ſubt⁹ pedes meos. Et p̄
cinxiſti me de virtute ad bellū: et ſup=
plantaſti inſurgētes in me ſubt⁹ me.
Et īimicos meos dediſti mihi doꝛſū:
et odiētes me diſpdidiſti. Clamaue=
runt nec erat q̄ ſaluos faceret ad dn̄z
nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos
vt puluerē ante faciē venti: vt lutū
plateaꝝ delebo eos. Eripies me de cō
tradictiōib⁹ ppl'i: ꝯſtitues me in caput
gētiū. Ppl's quē nō cognoui ſeruiuit
mihi: i auditu aur̄ obediuit mihi. Fi
lii alieni mētiti ſūt mihi filii alieni in
ueterati ſūt: ⁊ claudicauerūt a ſemit̄
ſuis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dict⁹ deus meus
⁊ exaltet̄ deus ſalut̄ mee. Deus qui
das vindictas mihi ⁊ ſubdis populos
ſub me: liberatoꝛ me⁹ de inimicis me=
is iracundis. Et ab inſurgētibus in

me exaltabis me: a viro iniquo eripi-
es me. Propterea ꝯfitebor tibi in na
tiōib⁹ dn̄e: ⁊ nomini tuo pſalmū dicā.
Magnificās ſalutes regis ei⁹: ⁊ faci-
ens miam xp̄o ſuo dauid: ⁊ ſemini ei⁹
vſq͛ in ſeculum. ps. xviii.
Celi enarrāt gloriā dei: ⁊ opa ma
nuū eius annūciat firmamentū. Di
es diei eructat verbū: ⁊ nox nocti indi
cat ſcientiā. Nō ſūt loquele neq͛ ſer-
mones: quoꝝ nō audiātur voces eoꝝ
In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fi-
nes orbis terre v̄ba eoꝝ. In ſole po-
ſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ip̄e tanq̄ ſpō
ſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Exulta-
uit vt gygas ad currendā viā: a ſūmo
celo egreſſio ei⁹. Et occurſus ei⁹ vſq͛
ad ſummū ei⁹: nec eſt q̇ ſe abſcōdat a
calore ei⁹. Lex dn̄i immaculata con-
uertens aīas: teſtimoniū dn̄i fidele ſa
piētiā preſtās paruulis. Iuſticie dn̄i
recte letificātes corda p̄ceptū dn̄i luci
dū illuminās oc̄los. Timor dn̄i ſcūs

ꝑmanet in ſeculū ſecli: iudicia dñi vera
iuſtificata in ſemetipſa. Deſiderabi
lia ſuꝑ aurū ꝛ lapidē ꝑcioſū multū:
ꝛ dulciora ſuꝑ mel ꝛ fauū. Etenī ſer-
uus tuꝰ cuſtodit ea: in cuſtodiēdis il-
lis retributio multa. Delicta ꝗs intel-
ligit ab occultis meis mūda me: et ab
alienis parce ſeruo tuo. Si mei nō fu
erint dñati tūc imaculatꝰ ero: ꝛ emū-
dabor a delicto maximo. Et erūt vt
cōplaceāt eloq̄a oris mei: ꝛ meditatio
cordis mei in ꝯſpectu tuo ſemꝑ. Dñe
adiutor meꝰ: ꝛ redēptor meꝰ. ps. xix.

Exaudiat te dñs in die tribulati-
onis: ꝓtegat te nomē dei iacob.
Mittat tibi auxiliū de ſctō: ꝛ de ſyon
tueatꝛ te. Memor ſit oīs ſacrificii tui
ꝛ olocauſtū tuū pingue fiat. Tribu-
at tibi ſcđm cor tuū: ꝛ omne ꝯſiliū tuū
ꝯfirmet. Letabimꝛ in ſalutari tuo: ꝛ i
noīe dei nr̄i magnificabimur. Imple
at dñs oīs petitiōes tuas: nūc cogno
ui qm̄ ſaluū fecit dñs xp̄m ſuū. Exau

ciat eū qm̄ vult eū. Qm̄ tu es ꝗ extra
xiſti me de vētre ſpes mea ab vberib⁹
matris mee: in te ꝓiect⁹ ſum ex vtero
De vētre matris mee de⁹ me⁹ es tu:
ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribulatio ꝓ-
xima eſt: qm̄ nō eſt ꝗ adiuuet. Circū-
dederūt me vituli multi: thauri pin-
gues obſederūt me. Aperuerūt ſup
me os ſuū ſicut leo rapiēs ⁊ rugiens.
Sicut aqua effuſus ſū: ⁊ diſperſa ſūt
oia oſſa mea. Factū eſt coꝛ meū tan-
ꝗ̄ cera liqueſcēs: in medio vētris mei.
Aruit tāꝗ̄ teſta v̄tus mea ⁊ lingua
mea adheſit faucib⁹ meis: ⁊ in pulue-
rē deduxiſti me. Qm̄ circūdederunt
me canes multi: ꝯſiliū malignātiū ob
ſedit me. Foderūt man⁹ meas ⁊ pe-
des meos: dinumerauerūt omia oſſa
mea. Ipſi v̄o ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexe
rūt me diuiſerūt ſibi veſtimēta mea:
⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſoꝛtem. Tu
aūt dn̄e ne elōgaueris auxiliū tuū a
me: ad defenſionē meā ꝯſpice. Erue

a framea de⁹ animā meā: ⁊ de manu
canis vnicā meā. Salua me ex ore le-
onis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniū humilita-
tē meā. Narrabo nomē tuū fratrib⁹
meis: i medio eccl'ie laudabo te. Qui
timetis dn̄m laudate eū: vniuerſū ſe-
men iacob glificate eū. Timeat eū
om̄e ſemen iſrael: qm̄ nō ſpreuit neq̃
deſpexit depcationē paupis. Nec a-
uertit faciē ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad
eū exaudiuit me. Apud te laus mea
in eccl'ia magna: vota mea reddā in
cōſpectu timentiū eū. Edent paupes
⁊ ſaturabunt: ⁊ laudabūt dn̄m q̄ req̄-
rūt eū viuēt corda eorū in ſclm̄ ſeculi.
Reminiſcent ⁊ conuertent ad dn̄m
vniuerſi fines terre. Et adorabūt in
cōſpectu eius: vniuerſe familie gentiū
Qm̄ dn̄i eſt regnū: ⁊ ipſe dn̄abit gen-
tiū. Māducauerūt ⁊ adorauerūt oēs
pingues tre: in cōſpectu ei⁹ cadēt oēs
q deſcendūt in terrā. Et aīa mea illi
viuet ⁊ ſemen meū ſeruiet ipſi. An-

nũciabit dño generatio vẽtura ⁊ an-
nunciabunt celi iuſticiã ei⁹: ppl'o qui
naſcetur quem fecit dñs. ps. xxii.

DOminus regit me et nihil mihi
deerit: in loco paſcue ibi me col-
locauit. Sup aquã refectionis educa
uit me: aĩam meam ꝯuertit. Dedux-
it me ſup ſemitas iuſticie: ppt nomen
ſuũ. Nam ⁊ ſi ambulauero in medio
vmbꝛe moꝛt': nõ timebo mala qm̃ tu
mecũ es. Virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ipſa
me ꝯſolata ſunt. Paraſti in ꝯſpectu
meo menſaꝫ: aduerſus eos q̄ tribulãt
me. Impinguaſti in oleo caput meũ
⁊ calix meus inebꝛiãs q̃ pꝛeclarus eſt
eſt. Et mia tua ſubſequet̃ me: oĩbus
diebus vite mee. Et vt inhabitẽ in
domo dñi: in lõgitudinẽ dieꝝ. ps. xxiii

DOmini eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹
oꝛbis t̃raꝝ ⁊ vniuerſi qui hitãt
in eo. Qꝛ ipſe ſup maria fũdauit eũ: ⁊
ſup flumia p̄parauit eũ. Quis aſcen
det i mõtẽ dñi: aut q̄s ſtabit i loco ſctõ

ei⁹. Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q̄
nō accepit in vano aīam ſuā: nec iura
uit in dolo ꝓximo ſuo. Hic accipiet bn̄
dictionē a dn̄o: ⁊ mīam a deo ſalutari
ſuo. Hec eſt gn̄atio q̄rentiū eū: q̄renti
um faciē dei iacob. Attollite portas
p̄ncipes vr̄as ⁊ eleuamini porte eter=
nales: et introibit rex glīe. Quis eſt
iſte rex glīe: dn̄s fortis ⁊ potēs dn̄s po
tens in p̄lio. Attollite portas p̄ncipeſ
vr̄as ⁊ eleuamini porte et̄nales: ⁊ in=
troibit rex glīe. Quis eſt iſte rex glīe
dn̄s virtutū ipſe eſt rex glīe. ps. xxiiii
AD te dn̄e leuaui aīam meā: deus
meus in te confido nō erubeſcā
Neqꝫ irrideāt me inimici mei: eteni
vniuerſi qui ſuſtinent te nō ꝯfunden
tur. Confundant oēs iniqua agen=
tes ſupuacue. Uias tuas dn̄e demō=
ſtra mihi: et ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in ꝟitate tua et doce me
qꝛ tu es ſaluator me⁹: ⁊ te ſuſtinui to=
ta die. Reminiſcere miſerationū tu=

ſtrū dn̄e: ⁊ miſericordiarū tuarū q̄ a ſe-
culo ſūt. Delicta iuuētutꝭ mee: ⁊ igno
rātias meas ne memineris. Scd̄m miaꝫ
tuā memēto mei tu: ꝑpter bonitatem
tuā dn̄e. Dulcis ⁊ rectus dn̄s ꝑpter
hoc legē dabit delinquētibus in via.
Diriget māſuetos in iudicio: doce-
bit mites vias ſuas. Uniuerſe vie dn̄i
mia et veritas: requirentibus teſtamētū
eiꝰ ⁊ teſtimoīa eiꝰ. Propt nomē tuū
dn̄e ꝑpitiaberis pctō meo multū eſt eñ
Quis eſt homo q̄ timet dn̄m: legē ſta
tuit ei in via quā elegit. Anima eiꝰ
in bonis demorabit: ⁊ ſemē eiꝰ heredi-
tabit terrā. Firmamentū eſt dn̄s ti-
mētibꝰ eū: ⁊ teſtamētū ipſiꝰ vt mani-
feſtet illis. Oculi mei ſemꝑ ad dn̄m:
qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me ⁊ miſerere mei: qꝛ vni
cus ⁊ pauꝑ ſū ego. Tribulatiōes cor
dis mei multiplicate ſūt: de neceſſita
tibꝰ meis erue me. Uide humilitatē
meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte vniuerſa

delicta mea. R eſpice inimicos meos
qm̃ multiplicati ſũt: ⁊ odio iniquo ode
runt me. C uſtodi aiam meã et erue
me: nõ erubeſcã qm̃ ſperaui in te. I n
nocẽtes ⁊ recti adheſerũt mihi: qꝛ ſu=
ſtinui te. L ibera de⁹ iſrael: ex oibus
tribulatiõibus ſuis. ps. xxv.
I Udica me dñe qm̃ ego in innocẽ
tia mea ingreſſ⁹ ſũ: ⁊ in dño ſperãs nõ
infirmabor. P roba me dñe et tenta
me: vre renes meos ⁊ cor meũ. Q m̃
mia tua ante oculos meos eſt: ⁊ cõpla=
cui in ꝟitate tua. N on ſedi cũ cõſilio
vanitatis: ⁊ cũ iniqua gerẽtib⁹ nõ in=
troibo. O diui eccleſiã malignantiũ: et
cũ impiis nõ ſedebo. L auabo inter in
nocẽtes manus meas: ⁊ circũdabo al=
tare tuũ dñe. V t audiã vocẽ laudis
tue: ⁊ enarrẽ vniuerſa mirabilia tua.
D ñe dilexi decorẽ dom⁹ tue: et locũ
habitatiõis glie tue. N e ꝑdas cũ im=
piis de⁹ aiam meã: ⁊ cũ viris ſangui=
num vitã meã. I n quoꝝ manib⁹ ini=

quitates ſunt: dextera eoꝝ repleta eſt
munerib⁹. Ego aũt in innocẽtia mea
ingreſſus ſum: redime me ⁊ miſerere
mei. Pes eni me⁹ ſtetit in directo: in
eccleſiis bñdicã te dñe. ps. xxvi.

Dominus illumiatio mea
et ſalus mea quẽ timebo.
Dñs ꝓtector vite mee: a
quo trepidabo. Dum ap
ꝓpiant ſup me nocẽtes: vt edãt car
nes meas. Qui tribulant me inimici
mei: ipſi infirmati ſũt ⁊ ceciderũt. Si
ꝯſiſtãt aduerſũ me caſtra: nõ timebit
coꝛ meũ. Si exurgat aduerſũ me pꝛe-
lium: in hoc ego ſperabo. Vnã petii a
dño hãc requirã: vt inhabitẽ in domo
dñi oibus dieb⁹ vite mee. Vt videã
voluntatẽ dñi: et viſitem templũ ei⁹.
Qui abſcõdit me in tabernaculo ſuo
i die maloꝝ: ꝓtexit me i abſcõdito ta-
bernaculi ſui. In petra exaltauit me
⁊ nũc exaltauit caput meũ: ſup inimi-
cos meos. Circuiui ⁊ immolaui in ta

bernaculo eius hostiã vociferationis cantabo et psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meũ exquisiuit te facies mea: faciem tuã dñe requirã. Ne auertas faciẽ tuã a me: ne declines ĩ ira a seruo tuo. Adiutor me⁹ esto ne derelinquas me: neq; despicias me deus salutaris meus. Qm̃ pater me⁹ ⁊ mater mea dereliq̃runt me: dñs autẽ assumpsit me. Legem pone mihi dñe in via tua et dirige me in semita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradideris me in aĩas tribulantiũ me: qm̃ insurrexerunt in me testes iniqui: ⁊ mẽtita est iniq̃tas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuẽtiũ. Expecta dñm viriliť age ⁊ ꝯfortetur cor tuũ ⁊ sustine dñm. Ps. xxvii.

AD te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne sileas a me: neq̃ taceas a me: ⁊ assimilabor descẽdentib⁹ in lacũ. Exaudi dñe vocẽ depcationĩs mee dum oro

ad te: dum extollo man⁹ meas ad tem
plum ſctm̄ tuū. Ne ſimul tradas me
cū pctōꝛib⁹: ⁊ cū opantib⁹ iniqtatē ne
pdas me. Qui loquunt̄ pacē cū pxi=
mo ſuo: mala aūt in coꝛdib⁹ eoꝝ. Da
illis ſcd̄m opera eoꝝ: ⁊ ſcd̄m nequiciā
adinuētionū ipſoꝝ. Scd̄m opera ma=
nuū eoꝝ tribue illis: redde retributio
nē eoꝝ ipſis. Qm̄ non intellexerunt
opa dn̄i: ⁊ in opera manuū eius deſtru
es illos ⁊ nō edificabis eos. Bn̄dict⁹
dn̄s: qm̄ exaudiuit vocē depcationis
mee. Dn̄s adiutoꝛ meus ⁊ pꝛotectoꝛ
meus: ⁊ in ipo ſperauit coꝛ meū ⁊ ad=
iutus ſū. Et refloꝛuit caro mea: ⁊ ex
volūtate mea cōfiteboꝛ ei. Dn̄s foꝛ=
titudo plebis ſue: ⁊ ptector ſaluationū
xpi ſui eſt. Saluū fac pplm̄ tuū dn̄e ⁊
bn̄dic hereditati tue: et rege eos ⁊ ex=
tolle illos vſq᷑ in eternū. ps. xxviii.
Afferte dn̄o filii dei: afferte dn̄o
filios arietū. Afferte dn̄o gloꝛi
am et honoꝛē afferte dn̄o gloꝛiam no

mini eius: adoꝛate dñz in atrio ſancto
eius. Uox dñi ſup aquas deꝰ maieſta
tis intonuit: dñs ſup aquas multas.
Uox dñi in virtute: vox dñi in mag=
ficentia. Uox dñi ꝯfringẽtis cedꝛos
et ꝯfringet dñs cedꝛos libani Et cõ=
minuet eos tanq̃ vitulũ libani: et di=
lectus queadmodũ filius vnicoꝛniũ.
Uox dñi intercidẽtis flammã ignis
vox dñi ꝯcutiẽtis deſertũ: ⁊ cõmoue=
bit dñs deſertũ cades. Uox dñi p̄pa
rantis ceruos: et reuelabit condenſa
⁊ in templo eiꝰ oĩes dicent gloꝛiam.
Dñs diluuiũ inhabitare facit: ⁊ ſede
bit dñs rex in eternũ. Dñs virtutẽ
ppl̄o ſuo dabit: dñs bñdicet ppl̄o ſuo
Exaltabo te (in pace. ps. xxix.
dñe qm̃ ſuſcepiſti me: nec delec=
taſti inimicos meos ſup me. Dñe deꝰ
meꝰ clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me Dñe
eduxiſti ab inferno aiam meã: ſalua=
ſti me a deſcẽdẽtibꝰ in lacũ. Pſallite
dño ſcti eiꝰ: ⁊ cõfitemini memoꝛie ſan

ctitatis eiꝰ. Qm̄ ira in indignatione eiꝰ: ⁊ vita in volūtate eiꝰ. Ad veſpe-rū demorabit̄ fletꝰ: ⁊ ad matutinū le-ticia. Ego aūt dixi in abūdātia mea: nō mouebor in eternū. Dn̄e in volū-tate tua: ꝑſtitiſti decori meo virtutē. Auertiſti faciē tuā a me: ⁊ factꝰ ſum ꝯturbatꝰ. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad de-um meū deꝑcabor. Que vtilitas in ſanguie meo: dū deſcēdo in corruptio-nē. Nunqd ꝯfitebit̄ tibi puluis: aut annūciabit veritatē tuā? Audiuit dn̄s ⁊ miſertꝰ eſt mei: dn̄s factꝰ eſt ad-iutor meꝰ. Conuertiſti planctū meū in gaudiū mihi: cōcidiſti ſaccū meū et circūdediſti me leticia. Ut cātet tibi gl'ia mea ⁊ nō ꝯpungar: dn̄e deꝰ meus in eternū ꝯfitebor tibi. ps. xxx.

In te dn̄e ſꝑaui nō ꝯfūdar i etn̄ū in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera vt eruas me. Eſto mihi in deū ꝓtectorē: ⁊ i do-mū refugii vt ſaluū me facias. Qm̄

foꝛtitudo mea et refugiū meū es tu: ⁊
ꝓpter nomē tuū deduces me et enu-
tries me. Educes me de laqueo hoc
quē abſcōderūt mihi: qm̄ tu es ꝓtectoꝛ
me⁹. In man⁹ tuas ꝯmendo ſpm̄ me
um: redemiſti me dn̄e de⁹ veritatꝭ. Odi
ſti obſeruantes vanitates: ſuꝑuacue.
Ego aūt in dn̄o ſperaui: exultabo ⁊ le
tabor in mia tua. Qm̄ reſpexiſti hu-
militatē meā: ſaluaſti de neceſſitati-
bus aīam meā. Nec ꝯcluſiſti me ī ma
nib⁹ inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo
pedes meos. Miſerere mei dn̄e qm̄ tri
buloꝛ/ꝯturbatus eſt in ira ocul⁹ me⁹:
aīa mea ⁊ vēter me⁹. Qm̄ defecit in
doloꝛe vita mea: ⁊ anni mei in gemiti
bus. Infirmata eſt in pauꝑtate vit⁹
mea: ⁊ oſſa mea ꝯturbata ſūt. Super
oēs inimicos meos factus ſū oppꝛobꝛiū
vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ notis me-
is. Qui videbāt me foꝛas fugerunt
a me: obliuioni datus ſum tanq̄ moꝛ-
tuus a coꝛde. Factus ſum tanq̄ vas

perditã: qm̃ audiui vituperationem multoꝝ cõmorãtiũ i circuitu. In eo dũ cõuenirẽt simil' aduersũ me: accipe aiam meã ꝯsiliati sũt. Ego aũt in te speraui dñe: dixi deꝰ meꝰ es tu in manibus tuis ſoꝛtes mee. Eripe me de manu iimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a ꝑsequẽtibꝰ me. Illustra faciẽ tuã sup seruũ tuũ saluũ me fac in mia tua dñe: nõ ꝯfundar qm̃ iuocaui te. Erubescãt impii ⁊ deducant in ifernũ: muta fiãt labia dolosa. Que loquunt aduersꝰ iustũ iniqtatẽ: i supbia ⁊ in abusiõe. Quã magna mltitudo dulcedinis tue dñe quã abscõdisti timentibꝰ te. Perfecisti eis q̃ sperãt i te: in ꝯspectu filioꝝ hoim. Abscõdes eos in abscõdito faciei tue: a ꝯturbatione hoim. Proteges eos in tabernaculo tuo: a ꝯtradictiõe linguarũ. Bñdictꝰ dñs qm̃ mirificauit miam suã mihi: i ciuitate munita. Ego aũt dixi i excessu mẽtl mee ꝓiectꝰ sũ a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo

exaudiſti vocē oꝛonis mee:dū clama
rē ad te. Diligite dñm oēs ſcti eius:
qm̄ veritatē requiret dñs:⁊ retribuet a=
bundant faciētib⁹ ſupbiā. Viriliter
age ⁊ confoꝛtetur coꝛ veſtrū:oēs qui
ſperatis in domino. ps.xxxi.

BEati quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates
⁊ quoꝝ tecta ſūt pctā. Btūs vir
cui nō imputauit dñs pctm̄:nec eſt in
ſpū ei⁹ dol⁹ Qm̄ tacui inueterauerūt
oſſa mea: dū clamarē tota die. Qm̄
die ac nocte grauata eſt ſup me man⁹
tua ꝯuerſus ſū in erūna mea dū ꝯfigi
tur ſpina. Delictum meū cognitū ti
bi feci:⁊ iniuſticiā meā non abſcondi.
Dixi ꝯfiteboꝛ aduerſū me iniuſticiā
meā dño:⁊ tu remiſiſti impietatē pctī
mei. Pꝛo hac oꝛabit ad te oīs ſctūs:ī
tpe opoꝛtuno Veruntm̄ in diluuio a=
quarū multarū:ad eū nō appꝛoxima=
būt. Tu es refugiū meū a tribulati=
one q̄ circūdedit me:exultātio mea e=
rue me a circūdātib⁹ me. Intellectū

tibi dabo ꝛ instruã te in via hac q̄ gra-
dieris: firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equꝰ ꝛ mulus: qbꝰ nō eſt
itellectꝰ. In chamo ꝛ freno maxillas
eoꝝ ↄſtringe: q̄ nō appꝛoximant ad te
Multa flagella pctōꝛis: ſperantē aūt
in dño mia circūdabit. Letamini in
dño ꝛ exultate iuſti: ꝛ gl'iamini oēs re
Exultate iu- (cti cozde. ps. xxxii.
ſti in dño: rectos decet collauda-
datio. Cōfitemini dño in cythara: in
pſalterio decē cozdaꝝ pſallite illi Cā
tate ei canticū nouū: bene pſallite ei i
vociferatiōe. Qꝛ rectū eſt verbū dñi
ꝛ oīa opa eiꝰ in fide. Diligit miam
ꝛ iudiciū: mia dñi plena eſt tra. Ver
bo dñi celi firmati ſūt: ꝛ ſpū oꝛis eius
ois virtus eoꝝ. Cōgregans ſicut in
vtre aquas maris: pnēs in theſauris
abyſſos. Timeat dñm oīs terra ab
eo aūt cōmoueant oēs inhabitātes
oꝛbē. Qm̄ ipe dixit ꝛ facta ſunt: ipſe
mādauit et creata ſūt. Dñs diſſipat

ꝯſilia gentiū:reprobat aūt cogitatio=
nes pplo4 ⁊ reprobat ꝯſilia principū.
Conſiliū autē dñi in etnū manet:co
gitatiões cordis ei⁹ in gñatiõe ⁊ gene
ratione. Btã gẽs cui⁹ eſt dñs de⁹ ei⁹:
pplus quem elegit in hereditatē ſibi.
De celo reſpexit dñs vidit oẽs filios
hoiz. De pparato habitaculo ſuo:re
ſpexit ſup omes q habitāt terrã. Qui
finxit ſigillatim corda eoꝝ: q intelli=
git oĩa opa eoꝝ. Non ſaluat rex per
multā virtutē: ⁊ gygas nõ ſaluabit i
mltitudine virtutiſ ſue. Fallax equ⁹
ad ſalutē: in abūdantia aūt virtutis
ſue nõ ſaluabit. Ecce oculi dñi ſuper
metuētes eū:⁊ in eis q ſperāt ſup mia
eius. Ut eruat a morte aĩas eoꝝ: et
alat eos in fame. Anima noſtra ſuſti=
net dñm:qm adiutor ⁊ ptector noſter
eſt. Qr in eo letabit cor nrm: ⁊ in
noie ſcõ eius ſperauim⁹. Fiat mia
tua dñe ſuper nos:quēadmodū ſpera
uimus in te. Ps. xxxiii.

BEnedicā dn̄m in omī tpe: ſemꝑ
laus eiꝰ in oꝛe meo. In dn̄o lau
dabiť aīa mea: audiāt māſueti ⁊ letē
tur. Magnificate dn̄m mecū: ⁊ exalte
mus nomen eiꝰ in idipm̄. Exquiſiui
dn̄m ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībus tribu
latiōibus meis eripuit me. Accedite
ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō
ꝯfundenť. Iſte pauꝑ clamauit ⁊ dn̄s
exaudiuit eū: ⁊ ex oībꝰ tribulatiōibus
eiꝰ ſaluauit eū. Immittit angelꝰ dn̄i
in circuitu timentiū eū: ⁊ eripiet eos.
Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s:
btūs vir q̄ ſperat in eo. Timete dn̄m
oēs ſcti eiꝰ: qm̄ nō eſt inopia timētibꝰ
eū. Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inq̄
rentes aūt dn̄m nō minuenť oī bono.
Venite filii audite me: timoꝛem dn̄i
docebo vos. Quis eſt homo q̄ vult vi
tam: diligit dies videre bonos. Pꝛohi
be linguā tuā a malo: et labia tua ne
loquanť dolū. Diuerte a malo ⁊ fac
bonū: inquire pacē et perſequere eam

Oculi dñi ſup iuſtos: ⁊ aures eius in
pces eoꝝ. Uultꝰ aũt dñi ſup faciẽtes
mala: vt pdat de terra memoriã eoꝝ.
Clamauerunt iuſti ⁊ dñs exaudiuit
eos: ⁊ ex oibus tribulatiõibꝰ eoꝝ libe-
rauit eos. Iuxta eſt dñs his qui tri-
bualto ſũt corde: ⁊ humiles ſpũ ſalua-
uit. Multe tribulatiões iuſtoꝝ: et de
omibus his liberauit eos dñs. Cuſto
dit dñs omia oſſa eoꝝ: vnũ ex his nõ
conteret. Mors peccatoꝝ peſſima: et
qui oderunt iuſtũ delinquent. Redi
met dñs aias ſeruoꝝ ſuoꝝ: et nõ delin
quent omſ q ſperãt in eo. p̃s. xxxiiii.
Iudica dñe nocẽtes me: expugna
impugnãtes me. Apprehẽde ar
ma et ſcutũ: et exurge in adiutorium
mihi. Effunde frameã et cõclude ad
uerſus eos qui pſequunt me: dic ani-
me mee ſalus tua ego ſum. Confun-
dantur ⁊ reuereant: querentes aiam
meã. Auertant retrorſum et cõfun-
dant: cogitantes mihi mala. Fiant

tanq̄ puluis ante faciē venti: ⁊ ange-
lus dñi coartans eos. F iat via illoꝝ
tenebꝛe ⁊ lubꝛicū: et angelus dñi pſe-
quēs eos. Q m̄ gratis abſcōderūt mihi
interitū laquei ſui: ſuperuacue expꝛo
bꝛauerunt aīam meā. V eniat illis la
queus quē ignoꝛant ⁊ captio quā ab-
ſcōderūt appꝛehēdat eos: ⁊ in laqueū
cadant in ipſo. A nima aūt mea exulta
bit in dño: ⁊ delectabit̄ ſuper ſalutari
ſuo. O ia oſſa mea dicent: dñe q̄s ſimi-
lis tibi. E ripiēs inopē de manu foꝛ-
tioꝝ eiꝰ: egenū ⁊ pauperē a diripiēti-
bus eū. S urgētes teſtes iniqui: q̄ igno
rabā interrogabāt me. R etribuebāt
mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatē aīe mee
E go aūt cū mihi moleſti eſſent: indue
bar cilicio. H umiliabā in ieiunio ani
mam meā: ⁊ oꝛo mea in ſinu meo con
uertet̄. Q uaſi pꝛoximū ⁊ quaſi frēm
nr̄m ſic cōplacebā: quaſi lugens ⁊ con
triſtatꝰ ſic humiliabar. E t aduerſuꝫ
me letati ſūt ⁊ ꝯuenerūt: ꝯgregata ſūt

ſup me flagella ⁊ ignorauit. D iſſipa-
ti ſũt nec cõpuncti: tẽtauerũt me ſub-
ſannauerũt me ſubſannatiõe frendu
erunt ſup me dẽtib⁹ ſuis. D ñe qñ re
ſpicies reſtitue aiam meã a maligni-
tate eoꝝ: a leonib⁹ vnicã meã. C onfi
tebor tibi in eccl'ia magna: in ꝑplo gra
ui laudabo te. N õ ſupgaudeãt mihi q̃
aduerſant̃ mihi iniq̃: q̃ oderũt me gra
tis et annuũt oculis. Q m̃ mihi q̃dem
pacifice loquebant̃: ⁊ in iracũdia ter-
re loquẽtes dolos cogitabãt. E t dila
tauerũt ſup me os ſuũ dixerũt euge eu
ge: viderũt oculi noſtri. V idiſti dñe
ne ſileas: dñe ne diſcedas a me. E xur
ge et intende iudicio meo de⁹ meus:
⁊ dñs me⁹ in cauſaꝫ meã. I udica me
ſcdm iuſticiã tuã dñe de⁹ me⁹: et non
ſupgaudeãt mihi. N õ dicãt in cordi-
bus ſuis euge euge aie nr̃e: nec dicant
deuorabim⁹ eũ. E rubeſcãt ⁊ reuere-
antur ſimul: q̃ gratulant̃ malis meis.
I nduant̃ ꝯfuſione ⁊ reuerentia qui

maligna loquunt̃ ſup̃ me. E xultent
⁊ letent̃ q̃ volũt iuſticiã meã: ⁊ dicant
ſemp̃ magnificet̃ dñs q̃ volũt pacem
ſerui ei⁹. E t lingua mea meditabit̃
iuſticiã tuam tota die laudem tuam.

D Ixit iniuſt⁹ vt de- ps. xxxv.
linquat i ſemetip̃o: nõ eſt timor
dei añ oculos ei⁹. Q m doloſe egit in
ꝯſpectu ei⁹: vt iueniat̃ iniq̃tas ei⁹ ad
odiũ. V erba oris ei⁹ iniq̃tas ⁊ dol⁹:
noluit itelligere vt bene ageret. I ni
q̃tatẽ meditat⁹ eſt i cubili ſuo aſtitit
oĩ vie nõ bone maliciã aũt nõ odiuit.
D ñe i celo mĩa tua: ⁊ ṽitas tua vſq;
ad nubes. I uſticia tua ſicut montes
dei: iudicia tua abyſſus multa. H o-
mines ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: quead-
modũ multiplicaſti miam tuã deus.
F ilii aũt hoim i tegmine alaꝝ tuaꝝ
ſperabũt. I nebriabunt̃ ab vbertate
domus tue: ⁊ torrẽte voluptatis tue
potabis eos. Q m apd te eſt fons vi-
te: ⁊ in lumine tuo videbimus lumẽ.

Pretende miam tuā ſcientibus te: ⁊
iuſticiā tuā his q̄ recto ſūt corde. Nō
veniat mihi pes ſupbie ⁊ manus pctō
ris nō moueat me. Ibi ceciderūt qui
operantur iniquitatē: expulſi ſūt nec
potuerunt ſtare. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignātib⁹ ne
qȝ zelaueris facientes iniq̄tatē. Qm̄
tanq̄ fenū velociter areſcēt: ⁊ queād
modū olera herbarum cito decident.
Spera in dn̄o ⁊ fac bonitatē et inha-
bita terrā: ⁊ paſceris in diuitiis eius.
Delectare in dn̄o: ⁊ dabit tibi petiti-
ones cordis tui. Reuela dn̄o viā tuā
⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet. Et educet
quaſi lumē iuſticiā tuā: ⁊ iudiciū tuū
tanq̄ meridiē ſubdit⁹ eſto dn̄o et ora
eū. Noli emulari in eo q̄ ꝓſperat in
via ſua: ⁊ in hoīe faciente iniuſticias
Deſine ab ira et derelinque furorē:
noli emulari vt maligneris. Qm̄ qui
malignant exterminabunt: ſuſtinen-
aūt dn̄m ipſi hereditabūt terrā. Et

d

adhuc puſillū et nō erit pctōꝛ: et que=
res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies. Manſueti
aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt
in mltitudine pacis. Obſeruabit pec
catoꝛ iuſtū: ⁊ ſtridebit ſup eū dētibus
ſuis. Dñs aūt irridebit eū: qm̄ ꝓſpi=
cit ꝙ veniat dies ei⁹. Gladiuʒ euagi=
nauerūt pctōꝛes: intēderūt arcū ſuū.
Ut decipiāt pauperē ⁊ inopē: vt tru
cidēt rectos coꝛde. Gladi⁹ eoꝝ intret
in coꝛda ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringat.
Melius ē modicuʒ iuſto ſup diuitias
pctōꝝ mltas. Quoniā brachia pctōꝝ
ꝯterent. ꝯfirmat aūt iuſtos dñs. No
uit dñs dies imaculatoꝝ ⁊ hereditas
eoꝝ in eternū erit. Nō ꝯfundent in
tpe malo: ⁊ i dieb⁹ famis ſaturabunt:
qꝛ pctōꝛes peribūt. Inimici vero dñi
mox vt honoꝛificati fuerit et exaltati
deficiētes queadmodū fum⁹ deficiēt
Mutuabit pctōꝛ ⁊ nō ſoluet: iuſt⁹ aūt
miſeret ⁊ tribuet. Qꝛ bñdicentes ei
hereditabūt trāʒ: maledicētes aūt ei

diſpibũt. Apud dñm greſſus hoīs di
riget̃: et viã eius volet. Cũ ceciderit
nõ collidet̃: qꝛ dñs ſupponit manũ ſuã
Junioꝛ fui eteni ſenui ⁊ non vidi iu=
ſtũ derelictũ: nec ſemen eius querens
panẽ. Tota die miſeret̃ et cõmodat:
⁊ ſemẽ illius in bñdictiõe erit. Decli=
na a malo ⁊ fac bonũ: ⁊ ihabita i ſcl'm
ſcl'i. Qꝛ dñs amat iudiciũ et nõ dere
linquet ſctõs ſuos: in eternuz ꝯſerua=
bunt̃. Iniuſti punient̃: et ſemen im=
pioꝛũ peribit. Juſti aũt hereditabũt
terrã: ⁊ inhabitabũt in ſcl'm ſeculi ſup
eã. Os iuſti meditabit̃ ſapiẽtiã: ⁊ lin=
gua ei⁹ loquet̃ iudiciũ. Lex dei eius
in coꝛde ipſius: et non ſupplantabunt̃
greſſus eius. Conſiderat pctõꝛ iuſtũ
⁊ querit moꝛtificare eũ. Dñs aũt nõ
derelinquet euz in manibus eius: nec
damnabit eũ cũ iudicabitur illi. Ex=
pecta dñm ⁊ cuſtodi viã eius: ⁊ exalta
bit te vt hereditate capias terrã: cuz
ꝑierint pctõꝛes videbis. Vidi impiũ

ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros li=
bani. Et trāſiui et ecce nō erat: q̄ſiui
eū ⁊ nō eſt inuentus locus ei⁹. Cuſto
di innocētiā ⁊ vide eq̄tatē: qm̄ ſūt re=
liq̄e hoi pacifico. Iniuſti aūt diſperi
būt ſimul: reliquie impiorum interibūt:
Salus autē iuſtorum a dn̄o: ⁊ protector
eorum in tp̄e tribulatiōis. Et adiuua=
bit eos dn̄s et liberabit eos et eruet
eos a pctōribus: et ſaluabit eos quia
ſperauerūt in eo. ps. xxxvii.
Dn̄e ne in furore tuo arguas me:
neq̄ in ira tua corripias me. Qm̄ ſa
gitte tue infixe ſūt mihi: et ꝯfirmaſti
ſup me manū tuā. Non eſt ſanitas in
carne mea a facie ire tue: non eſt pax
oſſib⁹ meis a facie pctōrum meorum. Qm̄
iniq̄tates mee ſupgreſſe ſūt caput me
um: et ſicut onus graue grauate ſunt
ſup me. Putruerūt ⁊ corrupte ſūt ci=
catrices mee: a facie inſipientie mee
Miſer factus ſū ⁊ curuatus ſū vſq̄ in
finē: tota die ꝯtriſtatus ingrediebar

Q m̄ lumbi mei impleti ſūt illuſiōib⁹
⁊ nō eſt ſanitas in carne mea. A fflic-
tus ſū ⁊ humiliat⁹ ſū nimis: rugiebā
a gemitu coꝛdis mei. D n̄e ante te oē
deſideriū meū: ⁊ gemit⁹ me⁹ a te non
eſt abſcōdit⁹. C oꝛ meū ꝯturbatū eſt
in me dereliq̄t me virt⁹ mea ⁊ lumen
oculoꝝ meoꝝ et ipſm̄ non eſt mecum.
A mici mei et ꝓximi mei aduerſum
me appꝛopinquauerūt ⁊ ſteterūt. E t
qui iuxta me erāt de lōge ſteterūt: et
vim faciebant q̄ querebāt aīam meā
E t q̄ inq̄rebāt mala mihi: locuti ſūt
vanitates: ⁊ dolos tota die meditabā
tur. E go aūt tanq̄ ſurd⁹ nō audiebā
et ſicut mutus nō apiens os ſuū. E t
factus ſum ſicut homo nō audiens et
nō habens in oꝛe ſuo redargutiones
Q m̄ in te dn̄e ſp̄aui: tu exaudies me
dn̄e de⁹ me⁹. Q ꝛ dixi neq̄n ſup̄gaude
ant mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouent̄
pedes mei ſup̄ me magna locuti ſunt.
Q m̄ ego in flagella parat⁹ ſū: ⁊ doloꝛ

meus in ꝯſpectu meo ſemꝑ. Quoniam iniquitatē meā annūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici autē mei viuūt et cōfirmati ſunt ſuꝑ me: et multiplicati ſunt q̄ oderūt me inique. Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebāt mihi: qm̄ ſequebar bonitatē. Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne diſceſſeris a me. Intende in adiutoriū meum: dn̄e deus ſalutis mee. ps. xxxviii.

Dixi cuſtodiā vias meas: vt nō delinquā in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiā: cū cōſiſteret pctōr aduerſū me. Obmutui ⁊ humiliat⁹ ſū ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus eſt. Concaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatione mea exardeſcet ignis Locutus ſū in lingua mea: notū fac mihi dn̄e finē meū. Et numerū dierū meorū q̄s eſt: vt ſciā q̄d deſit mihi. Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtātia mea tanq̄ nihilum ante te.

Veruntñ vniuerſa vanitas: oĩs ho-
mo viuẽs. Verũtñ in imagine ꝑtran
ſit hõ: ſed ⁊ fruſtra ꝯturbat. Theſau
rizat: ⁊ ignorat cui ꝯgregabit ea. Et
nũc que eſt expectatio mea: nõne dñs:
et ſubſtantia mea apud te eſt. Ab oi-
bus iniq̃tatibus meis erue me oppro-
briũ inſipiẽti dediſti me. Obmutui ⁊
nõ aperui os meũ qm̃ tu feciſti: amo
ue a me plagas tuas. A fortitudine
manꝰ tue ego defeci in increpatiõibꝰ
ꝓpter iniq̃tatẽ corripuiſti hoiem. Et
tabeſcẽ feciſti ſicut araneã aiam eius
veruntñ vane cõturbatur oĩs homo.
Exaudi orationẽ meã dñe et dep̃ca-
tionẽ meã: auribus ꝑcipe lachrymas
meas. Ne ſileas qm̃ aduena ego ſũ
apud te et peregrinus ſicut oẽs pr̃es
mei. Remitte mihi vt refrigerer: pri
uſq̃ abeã ⁊ amplius nõ ero. ps. xxxix.
Expectans expectaui dñm: ⁊ inten
dit mihi. Et exaudiuit p̃ces me
as: et eduxit me de lacu miſerie et de

luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrã pe-
des meos: ⁊ direxit greſſus meos. Et
imiſit in os meũ cãticũ nouũ: carmen
deo noſtro. Videbũt multi ⁊ timebũt
⁊ ſperabũt in dño. Btũs vir cui⁹ eſt
nomẽ dñi ſpes ei⁹: ⁊ nõ reſpexit in va
nitates ⁊ inſanias falſas. Multa feci
ſti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogi
tatiõib⁹ tuis nõ eſt qui ſimilis ſit tibi
Annũciaui et locut⁹ ſũ: multiplicati
ſũt ſup numeꝝ. Sacrificiũ et oblatio
nem noluiſti: aures aũt ꝑfeciſti mihi.
Olocauſtũ ⁊ ꝓ pctõ nõ poſtulaſti: tunc
dixi ecce venio. In capite libri ſcrip-
tũ eſt de me vt facerẽ voluntatẽ tuã
de⁹ me⁹ volui: ⁊ legẽ tuã in medio cor-
dis mei. Annunciaui iuſticiã tuã in
eccleſia magna: ecce labia mea nõ ꝓhi
bebo dñe tu ſciſti. Iuſticiã tuã nõ ab
ſcõdi in corde meo: veritatẽ tuã ⁊ ſa-
lutare tuũ dixi. Non abſcõdi miãm
tuã ⁊ veritatẽ tuã: a ꝯſilio multo. Tu
autẽ dñe ne lõge facias miſeratiões

tuas a me: miſa tua ⁊ veritas tua ſem
per ſuſceperūt me. Q m circūdederūt
me mala quoꝝ nō eſt numerꝰ: cōpꝛe-
henderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō potui
vt viderē. M ultiplicate ſūt ſup capil
los capitꝪ mei: ⁊ coꝛ meū dereliq̄t me.
C ōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e
ad adiuuandū me reſpice. C onfūdā
tur ⁊ reuereanꝫ ſimul: q̄ querūt aiam
meā vt auferāt eā. C ōuertāꝫ retroꝛ
ſum ⁊ reuereanꝫ: q̄ volūt mihi mala.
F erāt ꝯfeſtim ꝯfuſionē ſuā: q̄ dicūt
mihi euge euge. E xultēt ⁊ letenꝫ ſu-
per te oīs querētes te: ⁊ dicāt ſp mag
nificeꝫ dn̄s: q̄ diligūt ſalutare tuum.
E go aūt mēdicꝰ ſū ⁊ paup: dn̄s ſolici
tus eſt mei. A diutoꝛ meꝰ et ꝓtectoꝛ
meꝰ tu es: deꝰ meꝰ ne tardaueris. ps. xl.
B Eatus vir q̄ intelligit ſup egenū
et pauperē: in die mala liberabit
eū dn̄s. D n̄s ꝯſeruet eum ⁊ viuificet
eū: ⁊ btm̄ faciat eū in t̄ra: ⁊ nō tradat
eū in aiam inimicoꝝ eiꝰ. D n̄s opem

ferat illi ſuꝑ lectum doloꝛis eius: vni-
uerſū ſtratū eiꝰ verſaſti in infirmita-
te eius. Ego dixi dñe miſerere mei:
ſana aiam meaꝫ qꝛ peccaui tibi. Ini
mici mei dixerūt mala mihi: qñ moꝛie
tur ⁊ peribit nomen eius. Et ſi ingre
diebat̄ vt videret vana loquebatur:
coꝛ eiꝰ ꝯgregauit iniq̄tatē ſibi. Egre
diebat̄ foꝛas: ⁊ loquebat̄ in idipſum.
Aduerſū me ſuſurrabāt oēs inimici
mei: aduerſū me cogitabāt mala mihi
Verbū iniquū ꝯſtituerūt aduerſum
me: nūq̄d q̄ doꝛmit nō adiciet vt re-
ſurgat. Etenī homo pacis mee ī quo
ſperaui qui edebat panes meos: mag
nificauit ſuꝑ me ſupplantationē. Tu
aūt dñe miſerere mei ⁊ reſuſcita me: ⁊
retribuā eis. In hoc cognoui qm̄ vo
luiſti me: qm̄ nō gaudebit īimicꝰ meꝰ
ſuꝑ me. Me aūt ꝓpter innocentiā ſuſ
cepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti me in cōſpectu tuo
in eternū. Benedictus dñs deus iſrael
a ſecl'o et in ſecl'm: fiat fiat. ps. xli.

Quēadmodū deſiderat ceruus ad
fontes aquaꝝ:ita deſiderat aīa
mea ad te deꝰ. Sitiuit aīa mea ad deū
fontē viuū:qñ veniā ⁊ apparebo ante
faciē dei. Fuerūt mihi lachꝛyme mee
panes die ac nocte:dū dicit mihi quo
tidie vbi eſt deus tuus. Hec recoꝛda
tus ſum ⁊ effudi in me aīam meā:qm̄
tranſibo in locū tabernaculi admira
bilis vſqꝫ ad domū dei. In voce exul
tatiōis ⁊ ꝯfeſſionis ſonus epulantis.
Quare triſtis es aīa mea:a quare cō
turbas me. Spera in deo qm̄ adhuc
ꝯfiteboꝛ illi ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ
meꝰ. Ad meipſū aīa mea ꝯturbata ē
ꝓpterea memoꝛ ero tui de t̄ra ioꝛda
nis ⁊ hermonii a mōte modico. Abyſ
ſus abyſſuꝫ inuocat in voce catharac
tarū tuaꝝ. Oīa excelſa tua et fluctus
tui:ſup me tranſierūt. In die māda-
uit dñs miam ſuā:⁊ nocte canticū eiꝰ.
Apud me orō deo vite mee:dicā deo
ſuſceptoꝛ meus es. Quare oblitus es

mei ⁊ quare ꝯtriſtat⁹ incedo: dū affli-
git me inimic⁹. Dū cōfringunt oſſa
mea exprobrauert mihi: q̄ tribulant
me inimici mei. Dū dicūt mihi p ſin
gulos dies vbi eſt de⁹ tu⁹ quare triſtis
es aīa mea: ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spera
in deo q̄m adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare
vult⁹ mei ⁊ deus meus. ps. xlii.
Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſam
meā de gēte nō ſctā: ab hoīe iniquo et
doloſo erue me. Q ꝛ tu es de⁹ fortitu-
do mea: quare me repuliſti et quare
triſtis incedo: dū affligit me inimic⁹.
Emitte lucē tuā et veritatē tuā: ipſa
me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē
ſctm̄ tuū ⁊ in tabernacula tua. Et in-
troibo ad altare dei: ad deū q̄ letificat
iuuētutē meā. Confitebor tibi in cy-
thara de⁹ de⁹ me⁹ quare triſtis es aīa
mea: et quare ꝯturbas me. Spera in
deo q̄m adhuc cōfitebor illi: ſalutare
vult⁹ mei ⁊ de⁹ meus. ps. xliii.
Deus aurib⁹ nr̄is audiuim⁹: pa-

tres nři annūciauerūt nobis. Opus
qđ opatus es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ in diebuſ
antiq̃s. Man⁹ tua gētes diſꝑdidit: et
plātaſti eos: afflixiſti pplos ⁊ expuliſti
eos. Nec eni in gladio ſuo poſſiderūt
terrā: ⁊ bꝛachiū eoꝝ nō ſaluabit eos.
Sed dextera tua ⁊ bꝛachiū tuū: ⁊ illu
minatio vult⁹ tui: qm̄ ꝯplacuiſti i eis.
Tu es ipſe rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: qui mā
das ſalutes iacob. In te inimicos no
ſtros ventilabim⁹ coꝛnu: ⁊ in noīe tuo
ſpernem⁹ inſurgentes in nobis. Non
eni in arcu meo ſperabo: ⁊ gladi⁹ meuſ
nō ſaluabit me. Saluaſti eī nos de af
fligentib⁹ nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudiſti
In deo laudabimur tota die: ⁊ in no-
mine tuo ꝯfitebimur in ſecl'a. Nunc
aūt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egre
dieriſ de⁹ in ꝟtutibus nřis. Auertiſti
nos retroꝛſū poſt inimicos nřos: et q̃
oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti
nos tanq̄ oues eſcaꝝ: ⁊ in gētib⁹ diſp-
ſiſti nos. Tradiſti ppl'z tuū ſine ꝓcio

nõ fuit multitudo in cõmutatiõibus
eoꝝ. Poſuiſti nos opprobriũ vicinis
nr̄is ſubſãnationẽ ⁊ deriſũ his q̇ ſũt in
circuitu nr̄o. Poſuiſti nos in ſimilitu
dinẽ gentibus: cõmotionẽ capitis in
pplis. Tota die verecũdia mea ↄtra
me eſt ⁊ ↄfuſio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrãtis et obloquẽtis: a
facie inimici ⁊ ꝑſequẽtis. Hec oĩa ve
nerũt ſup nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ ini-
que nõ egimus in teſtamẽto tuo. Et
nõ receſſit retro cor nr̄m: ⁊ declinaſti
ſemitas nr̄as a via tua. Qm̄ humili-
aſti nos in loco afflictiõis: ⁊ cooperuit
nos vmbra mortis. Si obliti ſumus no
men dei nr̄i ⁊ ſi expãdimꝰ manꝰ nr̄as
ad deũ alienũ. None deus requiret
iſta: ipſe enim nouit abſcõdita cordis
Qm̄ ꝑpter te mortificamur tota die
eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.
Exurge quare obdormis dñe: exurge
⁊ ne repellas i finẽ. Quare faciẽ tuã
auertis obliuiſceris inopie nr̄e: ⁊ tribu

latiōis nr̄e. Quia humiliata eſt in pul
uere aīa nr̄a: ꝯglutinat⁹ eſt in t̄ra ve=
ter nr̄. Exurge dn̄e adiuua nos et re
dime nos ꝓpter nomē tuū. ps. xliiii

ERuctauit coꝛ meū verbū bonū:
dico ego opa mea regi. Lingua
mea calamus ſcribe velociter ſcriben
tis. Speciosus forma pꝛe filiis hoīm:
diffuſa eſt gracia in labiis tuis: ꝓpte=
rea bn̄dixit te de⁹ in eternū. Accin=
gere gladio tuo ſup femur tuū poten
tiſſime. Spē tua ⁊ pulchꝛitudine tua
intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Pꝛop
ter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā
⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute ꝑpl'i ſub te cadēt in
coꝛda inimicoꝝ regis. Sedes tua de⁹
in ſcl'm ſcl'i: virga directiōis v̄ga reg=
ni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄
tatē: ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo
leticie pꝛe ꝯſoꝛtibus tuis. Myrrha ⁊
gutta ⁊ caſſia a veſtimētī tuis a domi
bus eburneis: ex q̄bus delectauerūt te

filie regũ in honoꝛe tuo. Aſtitit regi
na a dextris tuis in veſtitu deaurato
circũdata varietate. Audi filia ꝛ vi
de ꝛ inclina aurẽ tuã: ꝛ obliuiſcẽ ppl'm
tuũ et domũ patris tui. Et ↄcupiſcet
rex decoꝛẽ tuũ qm̃ ipſe eſt dñs de⁹ tu⁹
ꝛ adoꝛabũt eũ. Et filie tyꝛi in mune-
ribus: vultũ tuũ depcabunt oẽs diui
tes plebis. Omis gl'ia eius filie regis
abint⁹ in fimbꝛiis aureis circũamicta
varietatibus. Adducent regi virgi
nes poſt eã: ꝓxime eius afferent tibi.
Afferent in leticia ꝛ exultatiõe: ad-
ducent in templũ regis. Pꝛo pr̃ibus
tuis nati ſũt tibi filii: ↄſtitues eos pn
cipes ſup oẽm terrã. Memoꝛes erũt
nois tui dñe: in oi gñatiõe ꝛ gñationẽ
Pꝛoptea ppl'i ↄfitebunt tibi in eternũ
(ꝛ in ſcl'm ſcl'i.
Deus nr̄ ps. xlv.
refugiũ ꝛ virtus: adiutoꝛ in tri
bulatiõib⁹ que inuenerũt nos nimis
Pꝛoptea nõ timebim⁹ dũ turbabit
terra: ꝛ trãſferent mõtes in coꝛ maris

Sonuerũt ⁊ turbate ſunt aque eoꝝ:
ꝯturbati ſũt mõtes in foꝛtitudine eiꝰ
Flumis impetꝰ letificat ciuitatẽ dei
ſctificauit tabernaculũ ſuũ altiſſimus
Deus in medio eiꝰ nõ cõmouebit: ad
iuuabit eã deꝰ mane diluculo. Con-
turbate ſũt gẽtes ⁊ inclinata ſũt reg-
na: dedit vocẽ ſuã mota eſt tra. Dñs
virtutũ nobiſcũ: ſuſceptoꝛ nr̃ deꝰ ia-
cob. Uenite ⁊ videte opa dñi que po
ſuit ꝓdigia ſup terrã: auferẽs bella vſ
qꝫ ad finẽ terre. Arcũ ꝯteret ⁊ ꝯfrin
get arma: ⁊ ſcutũ cõburet igni. Uaca
te ⁊ videte qm̃ ego ſũ deꝰ: exaltaboꝛ in
gẽtibꝰ ⁊ exaltaboꝛ in tra. Dñs vtutũ
nobiſcũ: ſuſceptoꝛ nr̃ deꝰ iacob. ps. xlvi.

Omnes gẽtes plaudite manibꝰ:
iubilate deo in voce exultatiõis.
Qm̃ dñs excelſus terribilis: rex mag
nus ſup oẽm terrã. Subiecit populos
nobis: ⁊ gẽtes ſub pedibꝰ nr̃is. Elegit
nobis hereditatẽ ſuã: ſpẽm iacob quẽ
dilexit. Aſcendit deꝰ in iubilo: ⁊ dñs

in voce tube. Pſallite deo nr̃o pſalli-
te:pſallite regi nr̃o pſallite. Qm̃ rex
om̄is terre de⁹:pſallite ſapiēter. Reg-
nabit de⁹ ſup gētes: deus ſedet ſup ſan-
ctam ſuā. Principes ppl'oꝝ cōgregati
ſūt cū deo abꝛahā: qm̄ dii foꝛtes tre
vehement̄ eleuati ſunt. ps.xlvii.

Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis
in ciuitate dei nr̄i in mōte ſācto
ei⁹. Fūdat̄ exultatiōe vniuerſe tre:
mōs ſyon latera aquilonis:ciuitas re-
gis magni. Deꝰ in domib⁹ ei⁹ cogno-
ſcet̄:cum ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce reges
terre ꝯgregati ſunt:ꝯuenerūt in vnū
Ipſi vidētes ſic ammirati ſūt ꝯtur-
bati ſunt cōmoti ſūt:tremoꝛ appꝛehē-
dit eos. Ibi doloꝛes vt parturientis:in
ſpū vehemēti ꝯteres naues tharſis.
Sicut audiuim⁹ ſic vidim⁹ in ciuita-
te dn̄i vĩtutū in ciuitate dei nr̄i:de⁹ fū-
dauit eā in eternū. Suſcepim⁹ deus
miam tuā: in medio tēpli tui. Scōm
nomē tuū de⁹:ſic ⁊ laus tua i fines tre

iuſticia plena eſt dextra tua. Letetur mõs ſyõ ⁊ exultẽt filie iude: ꝓpt̃ iudi
cia tua dñe. Circũdate ſyõ ⁊ ꝯplecti
mini eã. narrate in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda vr̃a in v̄tute ei⁹ ⁊ diſtribuite
domos ei⁹ vt enarretis in ꝓgenie altera. Qm̃ hic eſt de⁹ de⁹ nr̃ in eternũ: ⁊
in ſcl'm ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.
Audite hec oẽs gẽtes ps xlviii.
auribus ꝑcipite oẽs q̃ habitatis orbẽ. Quiq; terrigene et filii hoim: ſimul
in vnũ diues ⁊ paup. Os meũ loquet̃
ſapientiã: ⁊ meditatio cordis mei ꝓru
dentiã. Inclinabo in parabolã aurẽ
meã: aperiã in pſalterio ꝓpoſitionem
meã. Cur timebo i die mala: iniq̃tas
calcanei mei circũdabit me. Qui cõ
fidũt in virtute ſua: ⁊ in multitudine
diuitiaꝝ ſuaꝝ gl'ant̃. Frat nõ redimit redimet hõ: nõ dabit deo placati
onẽ ſuã. Et p̃ciũ redẽptiõis aĩe ſue:
⁊ laborabit i eternũ ⁊ viuet adhuc in
finẽ. Nõ videbit interitũ cũ viderit

ſapiētes morīētes: ſimul inſipiens et ſtultus peribūt. Et relinquēt alienis diuitias ſuas: et ſepulchra eorꝝ domꝰ illorꝝ in eternū. Tabernacula eorꝝ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa ſua in terris ſuis. Et homo cū in honore eſſet nō intellexit: cōparatꝰ eſt iumentis inſipiētibꝰ ⁊ ſimilis factus eſt illis Hec via illorꝝ ſcandalū ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo cōplacebūt. Sicut oues in inferno poſiti ſūt: mors depaſcet eos Et dn̄abunt eorū iuſti in matutino: ⁊ auxiliū eorꝝ veteraſcet in inferno a glīa eorꝝ. Veruntn̄ deꝰ redimet aiaꝫ meā de manu inferi cū acceperit me. Ne timueris cū diues factꝰ fuerit hō ⁊ cū multiplicata fuerit glīa domꝰ eiꝰ Qm̄ cū interierit nō ſumet oia: neqꝫ deſcēdet cū eo glīa eius. Quia aīa eius in vita ipſiꝰ bn̄dicet: ꝯfitebit tibi cū benefeceris ei. Introibit vſqꝫ in ꝓgenies patrꝝ ſuorꝝ: ⁊ vſqꝫ in eternū non videbit lumen. Homo cū in honore

eſſet nō intellexit: cōparatꝰ eſt iumētis
inſipiētibꝰ ⁊ ſilis factꝰ eſt illis. ps. xlix

DEus deoꝝ dn̄s locutꝰ eſt: ⁊ voca-
uit terrā. A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad
occaſū: ex ſyon ſpēs decoꝛis eiꝰ. Deꝰ
manifeſte veniet: deꝰ noſter ⁊ nō ſile-
bit. Ignis in cōſpectu eiꝰ exardeſcet
⁊ in circuitu eiꝰ tēꝑſtas valida. Ad
uocauit celū de ſurſū: ⁊ terrā diſcerne
re pp̄lm ſuū. Cōgregate illi ſctōs eiꝰ:
q̄ oꝛdinant teſtamentū eiꝰ ſuꝑ ſacrifi
cia. Et annūciabūt celi iuſticiā eius:
qm̄ deꝰ iudex eſt. Audi pp̄lus meus ⁊
loquar iſrael ⁊ teſtificaboꝛ tibi: deꝰ deꝰ
tuꝰ ego ſū. Non in ſacrificiis tuis ar-
guā te: olocauſta autē tua in ꝯſpectu
tuo ſunt ſemꝑ. Non accipiā de domo
tua vitulos: neqꝫ de gregibꝰ tuis hyr
cos. Qm̄ mee ſūt oēs fere ſiluaꝝ: iu-
menta in montibꝰ ⁊ boues. Cognoui
oīa volatilia celi: et pulchꝛitudo agri
mecū eſt. Si eſuriero nō dicā tibi: me
us eſt eni oꝛbis terre ⁊ plenitudo eius

Nunquid manducabo carnes thaurorũ aut sanguinẽ hyrcorum potabo. Immo la deo sacrificiũ laudis: et redde altiſſi mo vota tua. Et inuoca me in die tri bulationis: eruã te et honorificabis me. Peccatori autẽ dixit deus quare tu enar: ras iuſticias meas: et aſſumis teſtamẽ tum meũ per os tuũ. Tu vero odiſti diſciplinã et proiecisti sermões meos re: trorſum. Si videbas furez currebas cũ eo: et cũ adulteris portionẽ tuã po: nebas. Os tuũ abundauit malicia: et lingua tua concinnabat dolos. Sedens aduerſus fratrẽ tuũ loquebaris: et ad uerſus filiũ matris tue ponebas ſcan dalum: hec feciſti et tacui. Exiſtimaſti ilique quod ero tui ſimilis: arguã te et ſta: tuam contra faciẽ tuã. Intelligite hec qui obliuiſcimini deũ: nequando rapiat et nõ ſcit qui eripiat. Sacrificiũ laudis hono rificabit me: et illic iter quo oſtendam illi ſalutare dei. Ps. l.

Miſerere mei deus: ſecundum magnã miam tu

am. Et ſcḋm multitudinē miſeratio=
nū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meā. Ampliꝰ
laua me ab iīq̄tate mea: ⁊ a pctō meo
mūda me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cog
noſco: ⁊ pctm̄ meū ꝯtra me eſt ſemper
Tibi ſoli peccaui ⁊ malū coꝛā te feci:
vt iuſtificeris in ſermonibꝰ tuis ⁊ vin=
cas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tati=
bus ꝯceptus ſum: ⁊ in pctis ꝯcepit me
mater mea. Ecce enī veritatē dilexi
ſti: incerta ⁊ occulta ſapientie tue ma
nifeſtaſti mihi. Aſperges me dn̄e yſ
ſopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ ſuꝑ ni=
uem dealbabor. Auditui meo dabis
gaudiū ⁊ leticiā: et exultabūt oſſa hu=
miliata. Auerte faciē tuā a pctis me
is: et oēs iniq̄tates meas dele. Coꝛ
mūdū crea ī me deꝰ: ⁊ ſpm̄ rectū īnoua
in viſceribꝰ meis. Ne ꝓiicias me a fa=
cie tua: ⁊ ſpm̄ ſctm̄ tuum ne auferas a
me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui:
⁊ ſpū ꝑncipali ꝯfirma me. Docebo ini
quos vias tuas: ⁊ impii ad te ꝯuertent.

Libera me de ſanguib⁹ de⁹ de⁹ ſalut(is)
mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſticiā
tuā. Dñe labia mea apies: et os meū
annūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſ
ſes ſacrificiū dediſſē: vtiq; olocauſtis
nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs cō
tribulat⁹: cor ꝯtritū ⁊ humiliatū deus
nō deſpicies. Benigne fac dñe in bo=
na voluntate tua ſyon: vt edificentur
muri hierl'm. Tunc acceptabis ſacri
ficiū iuſticie oblatōes ⁊ olocauſta tūc
imponēt ſup altare tuū vitulos. ps. li.
Quid gloriaris in malicia: q̄ potēs
es in iniq̄tate. Tota die iniuſti
ciā cogitauit lingua tua: ſicut nouacu
la acuta feciſti dolū. Dilexiſti malici=
am ſup benignitatē: iniq̄tatē magis q̄
loqui eq̄tatē. Dilexiſti oīa v̄ba preci
pitatiōis: lingua doloſa. Propterea de⁹
deſtruet te in finē: euellet te ⁊ emigra
bit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā
de t̄ra viuētiū. Videbūt iuſti ⁊ time
bunt ⁊ ſup eū ridebūt ⁊ dicent ecce hō

qui non poſuit deũ adiutorẽ ſuũ. Sed
ſperauit in multitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ
⁊ ꝑualuit in vanitate ſua. Ego autẽ
ſicut oliua fructifera in domo dei ſpe=
raui in mia dei in et'nũ: et in ſcl'm ſeculi.
Cõfitebor tibi in ſcl'm qꝛ feciſti: ⁊ ex=
pectabo nomẽ tuũ qm̃ bonũ eſt in con=
ſpectu ſctõꝝ tuoꝝ. Ps. lij.

Dixit inſipiẽs in corde ſuo
nõ eſt de⁹. Corrupti ſũt
⁊ abominabiles facti ſũt in
iniqtatib⁹: nõ eſt q̄ faciat
bonũ. De⁹ de celo ꝓſpexit ſuper filios
hoim: vt videat ſi eſt intelligẽs aut re
qrẽs deũ. Oẽs declinauerũt ſimul inu=
tiles facti ſũt: nõ eſt q̄ faciat bonũ non
eſt vſqꝫ ad vnũ. Nõne ſciẽt oẽs q̄ ope
rant' iniqtatẽ: q̄ deuorant plebẽ meã
vt cibũ panis. Deũ nõ inuocauerũt
illic trepidauerũt timore vbi nõ fuit
timor. Qm̃ de⁹ diſſipauit oſſa eoꝝ q̄
hoib⁹ placẽt: cõfuſi ſũt qm̃ de⁹ ſpreuit
eos. Quis dabit ex ſyõ ſalutare iſrl':

cū cōuerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob ꝛ letabit̄ iſrael.

Deus in noīe tuo ſaluū me ps. liii
fac: et in virtute tua iudica me.
Deꝰ exaudi oꝛonē meā: aurībꝰ ꝑcipe
ꝟba oꝛis mei. Qm̄ alieni inſurrexerūt
aduerſū me et foꝛtes queſierūt aīam
meā: ꝛ nō ꝓpoſuerūt deū ante ꝯſpectū
ſuū. Ecce eniꝫ deꝰ adiuuat me: ꝛ dn̄s
ſuſceptoꝛ eſt aīe mee. Auerte mala
inimicis meis: ꝛ in ꝟitate tua diſperde
illos. Voluntarie ſacrificabo tibi ꝛ cō-
fitebóꝛ noī tuo dn̄e: qm̄ bonū eſt. Qm̄
ex oīm tribulatiōe eripuiſti me: et ſuꝑ
inimicos meos deſpexit oculus meus.

Exaudi deus oꝛationē ps. liiii.
meā: ꝛ ne deſpexeꝛ depcationem
meā: intēde mihi ꝛ exaudi me. Cōtri
ſtatꝰ ſū in exercitatiōe mea: ꝛ ꝯturba-
tus ſū a voce inimici ꝛ a tribulatione
pctōꝛis. Qm̄ declinauerūt in me ini-
qtates: ꝛ ī ira moleſti erāt mihi. Coꝛ
meū ꝯturbatum eſt in me: ꝛ foꝛtitudo

mortis cecidit ſup me. Timor et tre=
mor venerũt ſup me: ꝛ ꝯtexerũt me te
nebre. Et dixi qs dabit mihi pennas
ſicut columbe: et volabo ꝛ requieſcam.
Ecce elongaui fugiens: ꝛ manſi in ſo
litudine. Expectabã eũ q ſaluũ me fe
cit: a puſillanimitate ſpũs ꝛ tẽpeſtate
Precipita dñe diuide linguas eorũ:
qm vidi iniqtatẽ ꝛ ꝯtradictionẽ in ci=
uitate. Die ac nocte circũdabit eã ſu
p muros eiꝰ iniqtas: ꝛ labor in medio
eius ꝛ iniuſticia. Et nõ defecit de pla
teis eiꝰ: vſura ꝛ dolꝰ. Qm ſi inimicꝰ
meꝰ maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſẽ vti=
qꝫ. Et ſi is q oderat me ſup me mag=
na locutꝰ fuiſſet: abſcondiſſem me for=
ſitan ab eo. Tu vo homo vnanimis
dux meus ꝛ notus meus. Qui ſimul
mecũ dulces capiebas cibos: in domo
dei ãbulauimꝰ cũ ꝯſenſu. Ueniat mors
ſup illos: ꝛ deſcendãt in infernũ viuẽ
tes. Qm nequicie in habitaculis eo=
rum: in medio eorꝫ. Ego aũt ad deũ

clamaui: ꝛ dñs ſaluauit me. Veſpere ꝛ mane ꝛ meridie narrabo ꝛ annũcia bo ꝛ exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace aiaꝫ meã ab his q̄ appropinquãt mihi: qm̃ inter multos erat mecũ. Ex audiet de⁹ ꝛ humiliabit illos: q̄ eſt añ ſc̃la. Nõ eni eſt illis cõmutatio et nõ timuerũt deũ: extẽdit manũ ſuã in re tribuẽdo. Cõtaminauerũt teſtamẽ- tũ eius diuiſi ſũt ab ira vultus eius: ꝛ appropinq̄uit coꝛ illius. Molliti ſunt ſermones ei⁹ ſup oleũ: ꝛ ipi ſũt iacula Iacta ſup dñm curã tuã ꝛ ipſe te enu triet: ꝛ nõ dabit in eternũ fluctuatio- nẽ iuſto. Tu vero de⁹ deduces eos in puteũ interitus. Viri ſanguinũ ꝛ do loſi nõ dimidiabũt dies ſuos: ego aũt ſperabo in te dñe. ps. lv.

Miſerere mei deus qm̃ cõculca- uit me hõ: tota die impugnãs tribula uit me. Cõculcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellãtes aduerſuꝫ me. Ab altitudine diei timebo: ego

vero in te ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos in deo ſperabo nõ ti-
mebo qd faciat mihi caro. Tota die
v̄ba mea execrabant̄ aduerſũ me: oẽs
cogitatiões eoꝝ in malũ. Inhabita-
bũt ⁊ abſcõdẽt: ipſi calcaneũ meũ ob-
ſeruabũt. Sicut ſuſtinuerũt aiam meã
ꝓ nihilo ſaluos facies illos: i ira ꝑplos
ꝯfringes. Deus vitã meã annũciaui
tibi: poſuiſti lachꝛymas meas in ꝯſpec
tu tuo. Sicut et in ꝓmiſſiõe tua tunc
ꝯuertent̄ iĩmici mei retroꝛſũ. In qua
cunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui
qm̃ deꝰ meꝰ es. In deo laudabo ver
bũ in dño laudabo ſermonẽ: i deo ſpe
raui nõ timebo qd faciat mihi homo.
In me ſũt deꝰ vota tua: q̃ reddã lau-
dationes tibi. Qm̃ eripuiſti aiaꝫ meã
de moꝛte ⁊ pedes meos de lapſu: vt pla
ceã coꝛã deo i lumie viuẽtiũ. ps. lvi.

Miſerere mei deꝰ miſerere mei:
qm̃ in te ꝯfidit aia mea. Et in
vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ſperabo: donec trã

ſeat iniq̄tas. Clamabo ad deū altiſſi-
mū: deū q̄ benefecit mihi. Miſit de ce-
lo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriū cō
culcātes me. Miſit de⁹ miam ſuā ⁊ ve
ritatē ſuā: ⁊ eripuit aiam meā de me-
dio catulorum leonū dormiui cōturbat⁹.
Filii hoim dētes eorum arma ⁊ ſagitte
et lingua eorum gladi⁹ acut⁹. Exaltare
ſup celos de⁹: et in omnē terrā gloria
tua. Laqueū parauerūt pedib⁹ meis
⁊ incuruauerūt aiam meā. Foderūt
ante faciē meā foueā: ⁊ inciderunt in
eā. Paratū cor meū deus paratū cor
meū: cātabo ⁊ pſalmū dicam. Exurge
glīa mea exurge pſalteriū ⁊ cythara:
exurgā diluculo. Cōfitebor tibi in po
pulis dn̄e: ⁊ pſalmū dicā tibi i gētib⁹.
Qm̄ magnificata ē vſq3 ad celos mia
tua: ⁊ vſq3 ad nubes vitas tua. Exal
tare ſup celos deus: ⁊ ſup omnē terrā
Si vere vti- (gloria tua. ps. lvii.
q3 iuſticiā loquimini: recte iudi-
cate filii hoim. Etenim in corde iniq̄

tates operamini in terra: iniuſticias
man⁹ vr̄e ꝯcinnāt. Alienati ſūt pctō
res a vulua: errauerūt ab vtero locu
ti ſunt falſa. Furoꝛ illis ſcd̄m ſimili-
tudinē ſerpentī: ſicut aſpidis ſurde et
obturātis aures ſuas. Que nō exau-
diet vocē incantantiū: et venefici in-
cantantī ſapient. Deus conteret dē-
tes eoꝝ in oꝛe ipſoꝝ: molas leonū cō-
fringet dn̄s. Ad nihilū deuenient tā-
q̄ aqua decurrens: intendit arcū ſuū
donec infirment. Sicut cera que fluit
auferent: ſupcecidit ignis ⁊ nō vide-
rūt ſolem. Priuſq̄ intelligerēt ſpine
veſtre rhamnū: ſicut viuētes ſic in ira
abſoꝛbet eos. Letabit iuſtus cū vide-
rit vindictā: man⁹ ſuas lauabit i ſan-
guine peccatoꝛis. Et dicet homo ſi v-
tiq̄ eſt fructus iuſto: vtiq̄ eſt deus iu-
dicans eos in terra. ps. lviii.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹
⁊ ab inſurgētib⁹ in me libera me.
Eripe me de opantib⁹ iniq̄tatē: ⁊ de

viris ſanguinū ſalua me. Quia ecce ce-
perūt aīam meā: irruerūt ī me fortes
Neq; iniquitas mea neq; pctm̄ meū
dn̄e: ſine iniq̄tate cucurri ⁊ direxi. Ex
urge in occurſū meū et vide: ⁊ tu dn̄e
de⁹ me⁹ virtutū de⁹ iſrl̄. Intēde ad
viſitanduz om̄s gētes: nō miſerearis
oibus q̄ opanť iniq̄tatē. Conuertanť
ad veſperā ⁊ famē patienť vt canes:
⁊ circuibūt ciuitatē. Ecce loquenť in
ore ſuo: et gladi⁹ in labiis eorꝝ: q̄m q̄s
audiuit. Et tu dn̄e deridebis eos: ad
nihilū deduces oēs gētes. Fortitu-
dinē meā ad te cuſtodiā: q: de⁹ ſuſce-
ptor me⁹ es: de⁹ me⁹ mia ei⁹ p̄ueniet
me. Deus oſtēdit mihi ſup inimicos
meos: ne occidas eos neq̄n obliuiſcanť
ppl'i mei. Diſpge illos in v̄tute tua: ⁊
depone eos ptector me⁹ dn̄e. Delictū
oris eorꝝ ſermonē labiorꝝ ipſorꝝ: ⁊ cō-
prehendanť in ſupbia ſua. Et de ex-
ecratiōe et mēdacio annūciabunť in
ꝯſūmatiōe: in ira ꝯſūmatiōis ⁊ nō erit

Et ſciẽt qꝛ de⁹ dñabit̃ iacob: et finiũ
terre. Cõuertant̃ ad veſperã ꝛ famẽ
patient̃ vt canes: ꝛ circuibũt ciuitatẽ
Ipſi diſꝑgent̃ ad mãducandũ: ſi vo
nõ fuerint ſaturati ꝛ murmurabunt
Ego aũt cantabo foꝛtitudinẽ tuã: ꝛ
exaltabo mane miam tuã. Qꝛ factus
es ſuſceptoꝛ meus: et refugiũ meũ in
die tribulatiõis mee. Adiutoꝛ me⁹
tibi pſallã: qꝛ de⁹ ſuſceptoꝛ meus es:
Deus meus mia mea. ps. lix.
Deus repuliſti nos et deſtruxiſti
nos: irat⁹ es ꝛ miſert⁹ es nobis. Com
mouiſti terrã ꝛ ꝯturbaſti eã: ſana con
tritiões ei⁹ qꝛ cõmota eſt. Oſtendiſti
pp̄lo tuo dura: ꝓtaſti nos vino ꝯpun=
ctiõis. Dediſti metuẽtib⁹ te ſignifi=
cationẽ vt fugiant a facie arcus. Et
liberent̃ dilecti tui: ſaluũ fac dext̃a tua
et exaudi me. Deus locut⁹ eſt in ſctõ
ſuo: letaboꝛ ꝛ partiboꝛ ſichimã: ꝛ ꝯual=
lem tabernaculoꝝ metiboꝛ. Meus eſt
galaad ꝛ meus eſt manaſſes: et effra=
E

im foꝛtitudo capit̄ mei. Iuda rex me
us: moab olla ſpei mee. In idumeā ex
tendā calciamentū meuz mihi alieni=
gene ſubditi ſunt. Quis deducet me
in ciuitatez munitā: quis deducet me
vſqꝫ in idumeā. Nonne tu deus q̄ re
pulisti nos: ⁊ nō egredieris de⁹ in vir
tutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū de tri=
bulatiōe: qꝛ vana ſalus hoīs. In deo
faciemus virtutē: et ipſe ad nihilum
deducet tribulantes nos. ps. lx.

Exaudi deus dep̄cationē meā: in=
tende oꝛoni mee. A finibus t̄re
ad te clamaui dum anxiarer coꝛ meū
in petra exaltaſti me. Deduxiſti me
qꝛ fact⁹ es ſpes mea: turris foꝛtitudi=
nis a facie inimici. Inhabitabo in ta
bernaculo tuo in ſcl'a: ꝓtegar in vela
mento alaꝝ tuaꝝ. Quō tu de⁹ me⁹ ex
audiſti oꝛonē meā: dediſti hereditatē
timētibus nomē tuū. Dies ſup dies
regis adiicies: annos eius vſqꝫ in diē
generatiōis et generatiōis. Perma=

net in eternū in conſpectu dei: miām
⁊ veritatē eius quis requiret? Sic pſal-
mū dicā nomi tuo in ſcl'm ſcl'i: vt red-
dā vota mea de die in diē. Ps. lxi.

Nonne deo ſubiecta erit aīa mea
ab ipſo eni ſalutare meū. Nā ⁊
ipſe deꝰ meus ⁊ ſalutaris meꝰ: ſuſcep-
toꝛ meꝰ nō moueboꝛ amplius. Quo-
uſqꝫ irruitis in hoiem interficitis vniuer
ſi vos: tanq̄ parieti inclinato ⁊ mace-
rie depulſe. Veruntñ p̄ciū meū cogi-
tauerūt repellere: cucurri i ſiti oꝛe ſuo
bn̄dicebāt ⁊ coꝛde ſuo maledicebant.
Verūtñ deo ſubiecta eſto aīa mea: qm̄
ab ip̄o patiētia mea. Qꝛ ip̄e deꝰ meꝰ
⁊ ſaluatoꝛ meꝰ: adiutoꝛ meus nō emi-
grabo i deo ſalutare meū et gl'ia mea:
deꝰ auxilii mei et ſpes mea in deo eſt.
Sperate in eo ois ꝯgregacio pl'i: effū-
dite coꝛā illo coꝛda veſtra deus adiu
toꝛ noſter in eternū. Veruntñ vani
filii hoim: mendaces filii hoim in ſta-
teris: vt decipiant ipſi de vanitate in

ſdiſpſu̅. Nolite ſperare i iniq̄tate ⁊ ra
pinas nolite ɔcupiſcē: diuitie ſi afflu
ant nolite coꝛ apponere. Semel locu
tus eſt deus duo hec audiui / qꝛ ptās
dei eſt tibi dn̄e mia: qꝛ tu reddes vni
cuiqꝫ iuxta opera ſua. ps. lxii.

Deus deꝰ meꝰ: ad te de luce vigi
lo. Sitiuit in te aīa mea: q̄m multiplici
ter tibi caro mea. In tr̄a deſerta in
uia ⁊ inaquoſa ſic in ſctō apparui tibi
vt viderē virtutē tuā ⁊ gloriam tuā.
Q̄m melioꝛ eſt mia tua ſup vitas: la
bia mea laudabu̅t te. Sic bn̄dicā te in
vita mea: ⁊ in noīe tuo leuabo manus
meas. Sicut adipe et pinguedine re
pleatur aīa mea: ⁊ labiis exultatiōis
laudabit os meu̅. Si memoꝛ fui tui
ſup ſtratu̅ meu̅ in matutinis medita
boꝛ in te: qꝛ fuiſti adiutoꝛ meus. Et
in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo ad
heſit aīa mea poſt te me ſuſcepit dex
tera tua. Ipſi vero in vanu̅ queſierūt
aiam meā introibu̅t in inferioꝛa ter

re tradent in manus gladii: ꝑtes vul
pium erũt. Rex vero letabit in deo:
laudabũt oẽs q iurãt i eo: qꝛ obſtruc=
tũ eſt os loquentiũ iniqua. ps. lxiii.
Exaudi de⁹ oꝛonẽ meã cũ dep̃coꝛ:
a timoꝛe inimici eripe aĩam meã
Protexiſti me a cõuẽtu malignãtiũ:
a multitudne opantiũ iniqtatẽ. Qꝛ
exacuerũt vt gladiũ linguas ſuas: in=
tenderũt arcũ rẽ amarã vt ſagitient
in occultis imaculatũ. Subito ſagit=
tabũt eũ ⁊ nõ timebũt: firmauerũt ſi=
bi ſermonẽ nequã. Narrauerunt vt
abſcõderent laqueos: dixerunt q̃s vi=
debit eos. Scrutati ſũt iniqtates: de
fecerũt ſcrutãtes ſcrutinio. Accedet
homo ad coꝛ altũ: ⁊ exaltabit de⁹. Sa
gitte paruuloꝝ facte ſũt plage eoꝝ: ⁊
infirmate ſũt contra eos lingue eoꝝ.
Conturbati ſũt oẽs q videbant eos: ⁊
timuit ois homo. Et annũciauerunt
opa dei: ⁊ facta ei⁹ intellexerũt. Le=
tabit iuſtus in dño ⁊ ſperabit in eo: ⁊

laudabunt oēs recti corde.
Te decet hymnus deus in syō: ꝛ
tibi reddet votū in hiersm. Ex-
audi orōnez meā: ad te oīs caro veni-
et. Verba iniquoꝝ ꝓualuerūt sup
nos: ꝛ impietatibꝰ nr̄is tu ꝓpiciaberis
Beatus quē elegisti ꝛ assūpsisti: inha
bitabit i atriis tuis. Replebimur in
bonis domus tue: sanctū est tēplū tuū
mirabile in eqtate. Exaudi me deꝰ sa
lutaris nr̄: spes oīm finiū tre ꝛ in mari
lōge. Preparās mōtes in ꝟtute tua
accinctus potentia: q̄ ꝯturbas ꝓfun
dū maris sonū fluctuū eius. Turba-
bunt gētes ꝛ timebūt qui habitāt ter
minos a signis tuis: exitꝰ matutini et
vespere delectabis. Visitasti traz ꝛ in
ebriasti eā: mltiplicasti locupletare e-
am. Flumē dei repletū ē aqs: parasti
cibū illoꝝ qm̄ ita est ꝑparatio eiꝰ. Ri
uos eiꝰ inebriās mltiplica genimina
eiꝰ in stillicidiis eiꝰ letabit germinās
Benedices corone anni benignitatis tue

et cāpi tui replebunt vbertate. Pin
guescēt ſpecioſa deſerti: ꝛ exultatione
colles accingent. Induti ſūt arietes
ouiū ꝛ valles abūdabūt frumēto: cla=
mabūt etenī hymnū dicēt. ps. lxv.
Jubilate deo oīs terra pſalmū di
cite noī ei⁹: date gl'iam laudi ei⁹.
Dicite deo ꝙ terribilia ſunt opa tua
dñe in multitudine ꝟtutis tue menti
ent tibi inimici tui. Omnis terra ado
ret te et pſallat tibi: pſalmū dicat noī
tuo. Venite ꝛ videte opera dei: terri
bilis in cōſiliis ſup filios hoim. Qui
ꝯuertit mare in aridā in flumine per=
tranſibūt pede: ibi letabimur in ipſo.
Qui dñabit in virtute ſua in eternū
oculi ei⁹ ſup gētes reſpiciūt: q̄ exaſpe=
rāt nō exaltent in ſemetipſis. Bndi=
cite gētes deū nr̄m: ꝛ auditā facite vo=
cē laudis eius. Qui poſuit aīam me=
am ad vitā: et nō dedit in cōmotionē
pedes meos. Qm̄ probaſti nos deus
igne nos examinaſti: ſicut examinat

argentũ. Induxiſti nos in laqueũ: po
ſuiſti tribulatiões in dorſo nr̃o: impo-
ſuiſti hoies ſup capita nr̃a. Tranſiui
mus per ignẽ et aquã: ⁊ eduxiſti nos
in refrigeriũ. Introibo in domũ tuã
in olocauſtis reddã vota tua: q̃ diſtin
xerũt labia mea. Et locutũ eſt os me
um: i tribulatiõe mea. Olocauſta me
dullata offerã tibi cũ incẽſo arietum
offerã tibi boues cum hircis. Venite
audite ⁊ narrabo oĩs qui timetis deũ:
q̃ta fecit aie mee. Ad ipſuʒ ore meo
clamaui: et exultaui ſub lingua mea.
Iniquitatẽ ſi aſpexi in corde meo nõ
exaudiet dñs. Propterea audiuit de⁹
⁊ attẽdit voci dep̃catiõis mee. Bene
dictus deus qui nõ amouit orationẽ
meã: et miam ſuã a me. ps. lxvi.

DEus miſereat̃ nr̃i ⁊ bñdicat no-
bis: illuminet vultuʒ ſuũ ſuper
nos ⁊ miſereat̃ nr̃i. Ut cognoſcam⁹
in terra viã tuã: in oib⁹ gentib⁹ ſalu-
tare tuũ. Cõfiteat̃ tibi p̃p̃li de⁹: cõfite

ant tibi pp̄li om̄s. Letent̄ ⁊ exultent
gētes qm̄ iudicas pp̄los in equitate: ⁊
gentes in terra dirigis. Confiteant̄
tibi pp̄li deꝰ ꝯfiteant̄ tibi pp̄li om̄s ter
ra dedit fructū ſuū. Bn̄dicat nos deꝰ
deꝰ nr̄ bn̄dicat nos deꝰ: et metuāt eū
om̄es fines terre. ps. lxvii.

Exurgat deꝰ et diſſipent̄ inimici
eiꝰ: et fugiāt q̄ oderūt eū a facie
eiꝰ. Sicut deficit fumꝰ deficiant ſicut
fluit cera a facie ignis: ſic peant pctō-
res a facie dei. Et iuſti epulent̄ ⁊ ex-
ultent in ꝯſpectu dei: ⁊ delectent̄ in le
ticia. Cātate deo pſalmū dicite nomi
eiꝰ: iter facite ei q̄ aſcēdit ſup occaſuȝ
dn̄s nomen illi. Exultate in cōſpectu
eiꝰ turbabunt̄ a facie eius: patris or-
phanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ. Deus in
loco ſctō ſuo: deus qui habitare facit
vniꝰ moris in domo. Qui educit vin
ctos in fortitudine: ſimilit̄ eos qui ex
aſperāt q̄ habitāt in ſepulchꝛis. Deꝰ
cū egredereris in ꝯſpectu pp̄li tui: cuȝ

ꝯtrãſires in deſerto. Terra mota eſt: eteni celi diſtillauerũt a facie dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiã volũtariã ſegregabis deꝰ hereditati tue ⁊ infirmata eſt: tu vero pfeciſti eã. Animalia tua habitabũt in ea: paſti in dulcedine tua pauperi deꝰ. Dñs dabit verbũ euangelizantibus: virtute multa. Rex virtutũ dilecti dilecti: et ſpeciei domus diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros pẽne columbe deargentate: ⁊ poſteriora dorſi eiꝰ in pallore auri. Dũ diſcernit celeſtis reges ſup eã dealbabunt in ſelmon: mõs dei mõs pinguis. Mõs coagulatus mõs pinguis: vt qd ſuſpicamini mõtes coagulatos. Mons in quo bñplacitũ eſt deo habitare in eo eteni dñs habitabit in finẽ. Currus dei decẽ milibus multiplex milia letãtiũ: dñs in eis in ſyna in ſctõ. Aſcẽdiſti in altũ: cepiſti captiuitatẽ accepiſti dona in hoibus. Eteni nõ credẽtes: inhabitare dñm

deū. Bñdictus dñs die quotidie: pꝛo
ſpeꝝ iter faciet nobis deus ſalutariū
nroꝝ. Deus noſter deus ſaluos faci
endi: ⁊ dñi dñi exitus moꝛtis. Verū
tamen deꝰ ꝯfringet capita inimicoꝝ
ſuoꝝ: verticē capilli ꝑambulantez in
delictis ſuis. Dixit dñs ex baſan con
uertā: cōuertā in ꝓfundū maris. Vt
intinguatur ꝑes tuus in ſanguine: lin
gua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipſo.
Viderūt ingreſſus tuos deus: ingreſ-
ſus dei mei regis mei qui eſt in ſacto.
Pꝛeuenerūt pꝛincipes ꝯiūcti pſallē-
tibꝰ: in medio iuuēculaꝝ tympaniſtri
aꝝ. In eccleſiis bñdicite deo: dño de
fōtibꝰ iſrael. Ibi beniamin adoleſcen
tulus: in mētis exceſſu. Pꝛincipes iu
da duces eoꝝ: ꝑncipes zabulon ꝑnci-
pes neptaliz. Māda deꝰ ꝟtuti tue: cō
firma hoc deꝰ qđ opatꝰ es i nobis. A
tēplo tuo in hiꝛlm: tibi offerēt reges
munera. Increpa feras arūdinis cō
gregatio tauroꝝ i vaccis ꝑploꝝ: vt ex

cludāt eos q̄ ꝓbati ſūt argēto. Diſſi
pa gētes q̄ bella volūt veniāt legati
ex egypto: ethiopia ꝑueniet man⁹ ei⁹
deo. Regna t̄re cantate deo: pſallite
dn̄o. Pſallite deo q̄ aſcēdit ſuꝑ celū
celi: ad orientē. Ecce dabit voci ſue
vocē ꝟtutis date gloriā deo ſuꝑ iſra-
el: magnificētia ei⁹ ⁊ ꝟtus ei⁹ in nubi
bus. Mirabilis de⁹ i ſctis ſuis: de⁹ iſ-
rael ipſe dabit virtutē et fortitudinē
plebi ſue benedictus de⁹. ps. lxviii.

Saluū me fac de⁹: qm̄ in-
trauerūt aq̄ vſq; ad aīam
meā. Infixus ſū in limo
ꝓfundi: ⁊ nō eſt ſubſtātia
Ueni in altitudinē mar̄: et tēpeſtas
dimerſit me. Laboraui clamās rau-
ce facte ſūt fauces mee: defecerūt ocu
li mei dū ſpero in deū meū. Multipli
cati ſūt ſuꝑ capillos capit̄ mei: q̄ ode
rūt me grat̄. Cōfortati ſūt q̄ ꝑſecuti
ſūt me inimici mei iniuſte: q̄ nō rapui
tūc exſoluabā. Deus tu ſcis inſipien-

tiā meā: ⁊ delicta mea a te nō ſūt ab=
ſcōdita. Nō erubeſcāt in me q̄ expec=
tāt te dñe: dñe virtutū. Nō ꝯfūdant̄
ſup me: q̄ querūt te de⁹ iſrl'. Qm̄ ꝓp=
ter te ſuſtinui oppꝛobꝛiū: opuit ꝯfuſio
faciē meā. Extrane⁹ fact⁹ ſū fr̄ibus
meis: ⁊ pegrin⁹ filiis matrꝭ mee. Qm̄
zelus dom⁹ tue comedit me: et oppꝛo=
bꝛia expꝛobꝛātia tibi ceciderūt ſuper
me Et operui in ieiunio aiam meā: ⁊
factū eſt in oppꝛobꝛiū mihi. Et poſui
veſtimentū meū ciliciū: ⁊ fact⁹ ſū illis
in parabolā. Aduerſū me loqueban
tur q̄ ſedebāt in poꝛta et in me pſalle=
bāt q̄ bibebāt vinū. Ego vero orōnē
meā ad te dñe: tp̄s bñplaciti de⁹. In
multitudine mīe tue exaudi me in ve
ritate ſalutꝭ tue. Eripe me de luto vt
nō infigar: libera me ab his q̄ oderūt
me ⁊ de ꝓfundis aquaꝝ. Nō me de=
mergat tēpeſtas aque neqꝫ abſoꝛbe=
at me pꝛofundū: neqꝫ vꝛgeat ſup me
puteus os ſuū. Exaudi me dñe q̄m̄

benigna eſt mia tua: ſcdm multitudi-
nē miſerationuz tuaꝝ reſpice in me.
Et ne auertas faciē tuā a puero tuo
qm̄ tribuloꝛ velocit̄ exaudi me. In-
tende aīe mee ⁊ libera eam: ꝓpter ini
micos meos eripe me. Tu ſcis impꝛo
periū meū ⁊ ꝯfuſionē meā ⁊ reueren-
tiā meā. In ꝯſpectu tuo ſūt oēs qui
tribulant me: impꝛoperiū expectauit
coꝛ meū ⁊ miſeriā. Et ſuſtinui qui ſi-
mul ꝯtriſtaret̄: ⁊ nō fuit q̄ ꝯſolaret̄ et
nō inueni. Et dederūt in eſcā meā fel: et
in ſiti mea potauerūt me acceto. Fi-
at mēſa eoꝝ coꝛā ipſis in laqueū: ⁊ in
retributiōes ⁊ in ſcādalū. Obſcurent̄
oculi eoꝛū ne videāt: ⁊ doꝛſū eoꝝ ſem
per incurua. Effunde ſup̄ eos irā tu-
am: et furoꝛ ire tue cōpꝛehendat eos.
Fiat habitatio eoꝝ deſerta: et in ta-
bernaculis eoꝝ non ſit qui inhabitet
Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt: ⁊ ſup̄
doloꝛē vulneꝝ eoꝝ addiderūt. Ap-
pone iniq̄tatē ſup̄ iniq̄tatē eoꝝ: et nō

intret in iuſticiã tuã. Deleant de li-
bro viuẽtiũ: ꝛ cum iuſtis nõ ſcribant.
Ego ſũ paup̱ et dolens ſalus tua de⁹
ſuſcepit me. Laudabo nomen dei cũ
cantico: et magnificabo euz in laude.
Et placebit deo ſup̱ vitulũ nouellũ:
cornua ꝓducentẽ et vngulas. Uide-
ant pauperes ꝛ letent: q̃rite deũ ꝛ vi-
uet aĩa veſtra. Qm̃ exaudiuit paup̱e-
res dñs: victos ſuos nõ deſpexit. Lau-
dent illum celi ꝛ terra: mare ꝛ oĩa rep-
tilia in eis. Qm̃ deus ſaluũ faciet ſy-
on: et edificabunt ciuitates iude. Et
inhabitabũt ibi: et hereditate acqui-
rent eam. Et ſemen ſeruoꝝ eius poſ-
ſidebit eam: et q̄ diligũt nomen eius
habitabunt in ea. ps. lxix.

DEus in adiutoriũ meũ intende:
dñe ad adiuuãdũ me feſtina. Cõfun-
dant ꝛ reuereant: q̄ q̃runt aĩam meã.
Auertant retrorſũ ꝛ erubeſcant: qui
volũt michi mala. Auertant ſtatim
erubeſcentes: q̄ dicũt michi euge euge.

Exultent ⁊ letent̄ in te oēs q̄ q̄rūt te
⁊ dicant ſemꝑ magnificet̄ dn̄s: q̄ dili-
gūt ſalutare tuū. Ego vero egen⁹ et
pauꝑ ſū: deus adiuua me. Adiutoꝛ
me⁹ ⁊ liberatoꝛ me⁹ es tu: dn̄e ne mo-
In te dn̄e ſpe- (reris. ps. lxx.
raui nō ꝯfundar in eternū: in iu
ſticia tua libera me ⁊ eripe me. In-
clina ad me aurē tuā: ⁊ ſalua me. Eſ-
to mihi i deū ꝓtectoꝛē ⁊ in locū muni
tū: vt ſaluū me facias. Qm̄ firmamē
tū meū: et refugiū meū es tu. Deus
me⁹ eripe me de manu pc̄ōꝛis: ⁊ de ma
nu ꝯtra legē agētis ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es
patiētia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iu-
uētute mea. In te ꝯfirmat⁹ ſū ex vte
ro: de vētre matris mee tu es ꝓtectoꝛ
me⁹. In te cātatio mea ſꝑ tanq̄ ꝓdi-
giū fact⁹ ſū multis: ⁊ tu adiutoꝛ foꝛtis.
Repleat̄ os meū laude vt cantē glo
riam tuā: tota die magnitudinē tuā.
Ne ꝓiicias me in tꝑe ſenectutis: cū de
fecerit ꝟtus mea ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: ꝛ q̄
cuſtodiebāt aiam meā cōſiliū fecerūt
in vnū. Dicētes deꝰ dereliq̄t eū: pſeq̄
mini ꝛ cōpꝛehēdite eū: qꝛ nō eſt q̄ eri-
piat. Deus ne elongeris a me: deus
meus in auxiliū meū reſpice. Confū
dant ꝛ deficiāt detrahentes aīe mee
operiant̄ ꝯfuſione ꝛ pudoꝛe: q̄ querūt
mala mihi. Ego aūt ſemꝑ ſperabo: et
adiiciā ſuꝑ omnē laudē tuā. Os meū
annūciabit iuſticiā tuā: tota die ſalu-
tare tuū. Quā nō cognoui litteratu-
rā introibo in potētias dñi: dñe mēo-
raboꝛ iuſticie tue ſolius. Deus docu
iſti me a iuuētute mea: ꝛ vſq₃ nūc ꝓnū
ciabo mirabilia tua. Et vſq₃ in ſenec-
tam ꝛ ſeniū: deus ne derelinquas me
Donec annunciē bꝛachiū tuū: gñā-
tiōi omni q̄ vētura eſt. Potentiā tuā
deꝰ vſq₃ in altiſſima q̄ feciſti magna-
lia: deꝰ q̄s ſimilis tibi. Quātas oſten
diſti mihi tribulatōes mľtas ꝛ malas
et ꝯuerſus viuificaſti me: ꝛ de abyſſis

terre iteꝝ reduxiſti me. Multiplicaſti magnificẽtiã tuã: ⁊ ꝯuerſus ꝯſolatus es me. Nã ⁊ ego ꝯfiteboꝛ tibi in vaſis pſalmi veritatẽ tuã deꝰ: pſallã tibi in cythara ſctũs iſrł'. Exultabunt labia mea cũ cãtauero tibi: et aĩa mea quã redemiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabiť iuſticiã tuã: cũ ꝯfuſi ⁊ reuereiti fuerint q̃ q̃rũt mala mihi. ps. lxxi.

DEus iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iuſticiã tuã filio regis. Iudicare populum tuũ in iuſticia: et paupes tuos in iudicio. Suſcipiãt mõtes pacẽ pplo ⁊ colles iuſticiã. Iudicabit pauperes populi ⁊ ſaluos faciet filios pauperũ: ⁊ humiliabit calũniatoꝛẽ. Et pmanebit cum ſole ⁊ ante lunã: in gñatiõe et generationẽ. Deſcẽdet ſicut pluuia in vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillãtia ſuper terrã. Oꝛieť in diebꝰ eiꝰ iuſticia ⁊ abundãtia pacis: donec auferať luna. Et dñabiť a mari vſq3 ad mare: et a flumine vſq3 ad termios oꝛbis teraꝝ.

Coꝛam illo ꝓcident ethiopes: ⁊ inimi
ci eius terrã lingẽt. Reges tharſis ⁊
inſule munera offerẽt: reges arabũ ⁊
ſaba dona adducẽt. Et adoꝛabunt eũ
oẽs reges: oẽs gẽtes ſeruient ei. Q ꝛ
liberabit pauperẽ a potente: et paupe=
rem cui nõ erat adiutoꝛ. Parcet pau
peri et inopi: et aĩas pauperꝝ ſaluas
faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̃tate redimet
aĩas eoꝝ: ⁊ honoꝛabile nomen eoꝝ
coꝛã illo. Et viuet ⁊ dabit̃ ei de auro
arabie: ⁊ adoꝛabunt de ipo ſp tota die
bñdicẽt ei. Erit firmamẽtũ in t̃ra in
ſũmis montiũ ſuperextollet̃ ſup libanũ
fruct⁹ ei⁹ ⁊ floꝛebunt de ciuitate ſicut
fenũ terre. Sit nomen ei⁹ bñdictũ in
ſcl'a: ante ſolẽ ꝑmanet nomen ei⁹. Et
benedicent̃ in ipo oĩs trib⁹ terre: oẽs
gẽtes magnificabunt eũ. Benedict⁹
dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſo
lus. Et bñdictũ nomẽ maieſtat̃ eius
in eternũ: et replebit̃ maieſtate eius
oĩs terra fiat fiat.

ps. lxxii.

Quã bonꝰ iſrael deꝰ: his qui recto
ſũt corde. Mei aũt pene moti ſũt
pedes: pene effuſi ſũt greſſus mei. Q2
zelaui ſup iniquos: pacẽ pctõꝝ vidẽs
Q2 nõ eſt reſpectꝰ morti eoꝝ: ⁊ firma
mentũ in plaga eoꝝ. In labore hoĩz
nõ ſũt: et cũ homibꝰ nõ flagellabunt.
Ideo tenuit eos ſupbia: opti ſũt iniq̃
tate et impietate ſua. Prodiit quaſi
ex adipe iniq̃tas eoꝝ: tranſierunt in
affectũ cordis. Cogitauerũt ⁊ locuti
ſunt neq̃ciã: iniq̃tatẽ in excelſo locuti
ſunt. Poſuerũt in celũ os ſuũ: et lin-
gua eoꝝ trãſiuit in terra. Ideo ↄuer
tetur pp̃ls meꝰ hic: ⁊ dies pleni inueni-
ent in eis. Et dixerũt quõ ſcit deus: ⁊
ſi eſt ſcientia in excelſo. Ecce ipi pctõ
res ⁊ abũdãtes in ſcl'o obtinuerũt di-
uitias. Et dixi ergo ſine cauſa iuſtifi
caui cor meũ: ⁊ laui int̃ innocẽtes ma
nus meas. Et fui flagellatꝰ tota die:
⁊ caſtigatio mea in matutinis. Si di-
cebã narrabo ſic: ecce nationẽ filioꝝ

tuoꝝ repꝛobaui. Eꝯiſtimabã vt cog
noſcerẽ:hoc laboꝛ eſt ante me. Donec
intrẽ in ſanctuariũ dei:et intelligã in
nouiſſimis eoꝝ. Verũtñ ꝓpter dolos
poſuiſti eis:deieciſti eos dũ alleuarẽt.
Quõ facti ſũt in deſolationẽ ſubito
defecerũt:perierũt ꝓpter iniqtatẽ ſuã
Velut ſõniũ ſurgentiũ dñe:in ciuita
te tua imaginẽ ipõꝝ ad nihilum redi
ges. Qꝛ inflãmatũ eſt coꝛ meũ et re=
nes mei cõmutati ſũt: ⁊ ego ad nihilũ
redactus ſũ ⁊ neſciui. Vt iumẽtũ fa=
ctus ſũ apud te:⁊ ego ſemꝑ tecũ. Te=
nuiſti manũ dexterã meã:et in volun
tate tua deduxiſti me: et cũ gl'ia ſuſce=
piſti me. Quid eni mihi eſt in celo:et
a te qd volui ſuꝑ terrã. Defecit caro
mea ⁊ coꝛ meũ:deꝰ coꝛdis mei et pars
mea deꝰ ineternũ. Qꝛ ecce q elongãt
ſe a te ꝑibũt:ꝑdidiſti oĩs qui foꝛnicã
tur abs te. Mihi aũt adherere deo bo
num eſt: ponere in dño deo ſpem meã.
Vt annunciẽ oĩs pꝛedicationes tu

as in poꝛtis filie ſyon.
Ut qd de⁹ repuliſti in finē: irat⁹
ē furoꝛ tu⁹ ſup oues paſcue tue
Memoꝛ eſto ꝯgregatiōis tue: quā poſ
ſediſti ab initio. Redemiſti virgā he-
reditatis tue: mōs ſyō in quo habitaſti in
eo. Leua man⁹ tuas in ſupbias eoꝝ
in finē: quāta malignat⁹ eſt inimic⁹ in
ſctō. Et gloꝛiati ſūt qui oderūt te: i me-
dio ſolēnitatis tue. Poſuerūt ſigna
ſua ſigna: ⁊ nō cognouerūt ſicut i exi-
tu ſup ſūmū. Quaſi in ſilua lignoꝝ
ſecurib⁹ exciderūt ianuas ei⁹ in idipz
in ſecuri ⁊ aſcia deiecerūt eā. Incēde
rūt igni ſanctuariū tuū in terra: pollu
erunt tabernaculū nois tui. Dixerūt
in coꝛde ſuo cognatio eoꝝ ſimul: q̄eſce
re faciam⁹ oēs dies feſtos dei a terra
Signa nr̄a nō vidim⁹ iā nō eſt ꝓphe-
ta: et nos nō cognoſcet ampli⁹. Uſq;
quo de⁹ impꝛopabit īimic⁹: irritat ad-
uerſarius nomen tuū in finē. Ut qd
auertis manum tuā ⁊ dexterā tuā: de

medio ſinu tuo in finem. Deꝰ autē
rex nr̄ an̄ ſecula: opatꝰ eſt ſalutē in me
dio terre. Tu ꝯfirmaſti in v̄tute tua
mare: ꝯturbaſti capita draconū ī aq̄s
Tu ꝯfregiſti capita draconis: dediſti
eūm eſcā pp̄lis ethiopū. Tu dirupiſti
fontes et torrētes: tu ſiccaſti fluuios
ethan Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu
fabricatꝰ es aurorā ⁊ ſolē. Tu feciſti
oēs terminos terre: eſtatē ⁊ ver tu plaſ
maſti ea. Memor eſto huius inimicꝰ
improperauit dn̄o: ⁊ pp̄ls inſipiēs in-
citauit nomē tuū. Ne tradas beſtiis
aīas ꝯfitētes tibi: ⁊ aīas pauperū tuo-
rum ne obliuiſcaris in finē. Reſpice
in teſtamentū tuū: q2 repleti ſūt q ob
ſcurati ſūt terre domibꝰ iniq̄tatū. Ne
auertat humilis factus ꝯfuſus: paup
⁊ inops laudabit nomen tuū. Exur-
ge deus iudica cauſam tuam: memor
eſto improperiorū tuorū que ab inſipi
ente ſunt tota die. Ne obliuiſcaris vo
ces inimicorū tuorū: ſuperbia eorū qui te

oderunt aſcendit ſemper. Ps. lxxiiii.

Confitebimur tibi deus ↄfitebimur ⁊ inuocabimus nomē tuū. Narrabimꝰ mirabilia tua cū accepero tpus ego iuſticias iudicabo Liquefacta eſt tra ⁊ oēs q̄ habitāt in ea: ego ↄfirmaui colūnas eius. Dixi iniq̄s nolite inique agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altū cornu veſtꝛ: nolite loqui aduerſus deū iniq̄tatē. Q꞉ neq3 ab oriente neq3 ab occidēte: neq3 a deſertis mōtibꝰ: qm̄ deꝰ iudex eſt. Hūc humiliat et hūc exaltat: q꞉ calix in manu dn̄i vini meri plenꝰ mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc verūtn̄ fex eiꝰ nō eſt exinanita: bibāt oēs pctōres terre. Ego aūt annūciabo i ſcl'm cātabo deo iacob. Et oīa cornua pctōꝝ ↄfringam: et exaltabunt cornua iuſti. Ps. lxxv.

Notus i iudea deꝰ in iſrael magnū nomē eius. Et factus eſt in pace locus eius: ⁊ habitatio eiꝰ in ſyō.

Ibi ꝯfregit potentias: arcū ſcutū gla
diū et bellū. Illuminās tu mirabilit̃
a mōtibus et̃nis: turbati ſūt oēs inſi-
piētes corde. Dormierūt ſōnū ſuū ⁊
nihil inuenerūt: oēs viri diuitiaꝝ in
manib⁹ ſuis. Ab increpatiōe tua de⁹
iacob: dormitauerūt q̄ aſcēderūt eq̄s.
Tu terribilis es et q̄s reſiſtet tibi: ex
tūc ira tua. De celo auditū feciſti iu
diciū: t̃ra tremuit et q̄euit. Cū exur-
geret in iudicio deus: vt ſaluos face-
ret oēs manſuetos terre. Qm̄ cogita
tio hoīs ꝯfitebit̃ tibi: ⁊ reliquie cogita
tiōis diē feſtū agent tibi. Uouete et
reddite dn̄o deo vr̄o: oēs qui in circui
tu eius affertis munera. Terribili ⁊
ei qui aufert ſpm̄ principum: terribili
apud reges terre. ps. lxxvi.
Uoce mea ad dn̄m clamaui: voce
mea ad deū ⁊ intēdit mihi. In die tri
bulationis mee deū exq̄ſiui manibus
meis nocte ꝯtra eū: ⁊ nō ſū deceptus.
Renuit ꝯſolari aīa mea: memor fui

dei ꝛ delectatus ſū ꝛ excitatus ſū: ꝛ defe
cit ſpūs me⁹. Anticipauerūt vigilias
oculi mei: turbat⁹ ſū ꝛ non ſū locutus
Cogitaui dies antiquos: ꝛ ānos eter
nos in mēte habui. Et meditat⁹ ſuȝ
nocte cū corde meo ꝛ exercitabar: ꝛ ſco
pebā ſpm̄ meū. Nunqd in eternū ꝓi:
ciet de⁹: aut nō apponet vt cōplacitior
ſit adhuc. Aut in finē miam ſuā ab:
ſcidet: a gn̄atiōe ꝛ gn̄ationē. Aut ob
liuiſcetur miſereri deus: aut ꝯtinebit in
ira ſua mias ſuas. Et dixi nunc cepi:
hec mutatio dextere excelſi. Memor
fui operū dn̄i: qꝛ memor ero ab initio
mirabiliū tuorū. Et meditabor in oī:
bus opibus tuis: ꝛ in adinuētiōib⁹ tu
is exercebor. Deus in ſctō via tua: qͥs
de⁹ magn⁹ ſicut de⁹ nr̄: tu es q̄ facis mi
rabilia. Notā feciſti in ꝓp̄lis virtutē
tuā: redemiſti in brachio tuo ꝓp̄lm tuū
filios iacob ꝛ ioſeph. Viderūt te aque
deus viderūt te aque ꝛ timuerunt: et
turbati ſūt abyſſi. Multitudo ſonit⁹

aquaꝝ: vocē dederūt nubes. Etenim
ſagitte tue tranſeūt: vox tonitrui tui
in rota. Illuxerunt coꝛuſcatiōes tue
oꝛbi terre: cōmota eſt ⁊ cōtremuit ter
ra. In mari via tua et ſemite tue in
aq̄s multis: ⁊ veſtigia tua nō cognoſcē=
tur. Deduxiſti ſicut oues pp̄lm tuum
in manu moyſi et aaron. ps. lxxvii

Attendite pp̄le me⁹ legē meā: in=
clinate aurē veſtrā in v̄ba oꝛis
mei. Aperiā in parabolis os meū: lo=
quar ꝓpoſitiōes ab initio. Quāta au
diuimus ⁊ cognouimus ea: et patres
nr̄i narrauerūt nobis. Nō ſūt occul=
tata a filiis eoꝝ: in gn̄atione altera.
Narrātes laudes dn̄i ⁊ virtutes eius
et mirabilia eius que fecit. Et ſuſci=
tauit teſtimoniū in iacob: ⁊ legē poſu=
it in iſrael. Quāta mādauit patrib⁹
noſtris nota facere ea filiis ſuis: vt cog
noſcat generatio altera. Filii q̄ na=
ſcent exurgent: et narrabunt filiis ſu
is. Vt ponant in deo ſpem ſuā et non

obliuiſcant operꝝ dei: ⁊ mādata ei⁹ exq̄
rent. Ne fiant ſicut p̄res eoꝝ: gn̄atio
praua et exaſperās. Generatio que non
direxit coꝛ ſuū: ⁊ nō eſt creditꝰ cū deo
ſpūs eius. Filii effrem intēdētes et
mittētes arcū: cōuerſi ſunt in die belli
Non cuſtodierūt teſtamentū dei: et
in lege ei⁹ noluerūt ambulare. Et ob
liti ſūt bn̄factoꝝ ei⁹: ⁊ mirabiliū eius
que oſtendit eis. Coꝛā p̄trib⁹ eoꝝ fe-
cit mirabilia in terra egypti: in cāpo
thaneos. Interrupit mare et pduxit
eos: ⁊ ſtatuit aquas quaſi in vtre. Et
deduxit eos quaſi in nube diei: et tota
nocte in illuminatiōe ignis. Interru
pit petrā in heremo ⁊ adaquauit eos
velut ī abyſſo multa. Et eduxit aquā
de petra: ⁊ eduxit tanq̄ flumia aquas.
Et appoſuerūt adhuc peccare ei: ī irā
excitauerūt excelſū in inaquoſo. Et
tētauerūt deū in coꝛdib⁹ ſuis: vt pete
rēt eſcas aīabus ſuis. Et male locu-
ti ſūt de deo: ⁊ dixerunt nunq̄d poterit

deus parare menſa3 in deſerto. Qm̄
ꝑcuſſit petrã ⁊ fluxerũt aque: ⁊ torrẽ=
tes inundauerũt. Nũqd ⁊ panẽ pote=
rit dare: aut parare menſam pp̄lo ſuo.
Ideo audiuit dñs et diſtulit et ignis
accẽſus eſt in iacob: ⁊ ira aſcendit in iſ
rael. Qꝛ nõ crediderũt in deo: nec ſpe
rauerũt in ſalutari eius. Et manda=
uit nubibꝰ deſuꝑ: ⁊ ianuas celi aꝑuit.
Et pluit illis mãna ad mãducãdũ: et
panẽ celi dedit eis. Panẽ angeloꝛũ
mãducauit hõ: cibaria miſit eis ĩ abũ
dãtia. Trãſtulit auſtꝝ de celo: et in=
duxit in virtute ſua affricũ. Et pluit
ſuper eos ſicut puluerẽ carnes: ⁊ ſicut
arenã maris volatilia pẽnata. Et ceci
derũt in medio caſtroꝝ eoꝝ: circa ta=
bernacula eoꝝ. Et mãducauerunt ⁊
ſaturati ſunt nimis: ⁊ deſideriũ eoꝛũ
attulit eis: nõ ſunt fraudati a deſide=
rio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erant in oꝛe
ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcẽdit ſuꝑ eos. Et oc
cidit pingues eoꝝ: ⁊ electos iſrael im=

pediuiſſe. In oibus his peccauerũt ad-
huc: ⁊ nõ crediderũt in mirabilib⁹ ei⁹.
Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: ⁊
anni eoꝝ cũ feſtinatiõe. Cum occide
ret eos querebãt eũ ⁊ reuertebant̃: ⁊
diluculo veniebant ad eũ. Et reme-
moꝛati ſunt qꝛ deus adiutoꝛ eſt eoꝝ:
deus excelſus redemptoꝛ eoꝝ eſt. Et
dilexerũt eum in oꝛe ſuo: ⁊ lingua ſua
mẽtiti ſũt ei. Coꝛ aũt eoꝝ nõ erat re
ctũ cũ eo: nec fideles habiti ſunt in te
ſtamẽto eius. Ip̄e aũt eſt miſericoꝛs
⁊ ꝓpiti⁹ fiet pctĩs eoꝝ: ⁊ nõ diſpdet eos
Et abũdauit vt auerteret irã ſuã: et
nõ accẽdit omnẽ irã ſuã. Et recoꝛda
tus eſt qꝛ caro ſũt: ſpũs vadẽs ⁊ nõ re
diẽs. Quociẽs exacerbauerũt eũ in
deſerto: in ira ꝯcitauerũt eũ i inaquo
ſo. Et ꝯuerſi ſũt ⁊ tẽtauerũt deũ: ⁊ ſcm̃
iſrl̃ exacerbauerũt. Nõ ſũt recoꝛdati
man⁹ ei⁹ die qua redemit eos: de mãu
tribulãtis. Sicut poſuit i egypto ſigna
ſua: ⁊ ꝓdigia ſua in cãpo thaneos. Et

ꝯuertit in ſanguinē flūia eoꝝ: et ymi
bꝛes eoꝝ ne biberēt. Miſit i eos cyno
miā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā ⁊ diſpdidit
eos. Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ: ⁊ la=
boꝛes eoꝝ locuſte. Et occidit i grādi=
ne vineas eoꝝ: ⁊ moꝛos eoꝝ i pꝛuina
Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: et
poſſeſſionē eoꝝ igni. Miſit i eos irā i
dignatiōis ſue: indignationē ⁊ irā et
tribulationē: imiſſiōes p angelos ma
los. Viā fecit ſemite ire ſue: ⁊ nō pep=
cit a moꝛte aiaꝝ eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ i
moꝛte ꝯcluſit. Et pcuſſit oīe p̄mogē
nitū in t̄ra egypti: p̄mitias oīs laboꝛ
eoꝝ in tabernaculis cham. Et abſtu
lit ſicut oues pplm̄ ſuū: ⁊ perduxit eos
tanq̄ȝ gregē i deſerto. Et deduxit eos
in ſpe ⁊ nō timuerūt: ⁊ inimicos eoꝝ ope=
ruit mare. Et induxit eos in montē
ſctificatiōis ſue: mōtē quē acq̄ſiuit de
xtera ei⁹. Et eiecit a facie eoꝝ gētes
⁊ ſoꝛte diuiſit eis terrā: in funiculo di
ſtributiōis. Et hitare fecit i taberna

culis eorū: trib⁹ iſrael. Et tētauerūt
⁊ exacerbauerūt deū excelſū: ⁊ teſtimo
nia ei⁹ nō cuſtodierūt. Et auerterūt
ſe ⁊ nō ſeruauerūt pactū: quēadmodū
pr̄es eoꝝ ꝯuerſi ſūt ī arcū prauū. In
irā ꝯcitauerūt eū in collibus ſuis: ⁊ in
ſculptilib⁹ ſuis ad emulationē eū pro
uocauerūt. Audiuit deus et ſpreuit
⁊ ad nihiluz redegit valde iſrael. Et
repulit tabernaculū ſylo: tabernaculū
ſuū vbi habitauit in hoībus. Et tra=
didit in captiuitatē ꝟtutē eoꝝ: ⁊ pul=
chritudinē eorū in man⁹ inimici. Et
ꝯcluſit in gladio pp̄lm ſuū: ⁊ heredita=
tem ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ come=
dit ignis: ⁊ ꝟgines eoꝝ nō ſūt lamen=
tate. Sacerdotes eoꝝ in gladio cecide=
rūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabantur. Et
excitat⁹ eſt tanq̄ dormiens dn̄s tanq̄
potēs crapulat⁹ a vino. Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos in poſteriora: opprobriū ſē
piternū dedit illis. Et repulit taber=
naculū ioſeph: et tribū effraim nō ele=

git. Sed elegit tribũ iuda: montē ſyō quē dilexit. Et edificauit ſicut vni-cornis ſcificiũ ſuũ in terra: quā funda uit in ſcl'a. Et elegit dauid ſeruũ ſuũ et ſuſtulit eũ de gregib⁹ ouiũ: de poſt fetantes accepit eũ. Paſcere iacob ſeruũ ſuũ: ⁊ iſrael hereditatē ſuā. Et pauit eos in innocētia cordis ſui: ⁊ in intellectib⁹ manuũ ſuarum deduxit eos.

Deus venerũt gētes ps. lxxviii. in hereditatē tuā: polluerũt tē plũ ſctm̃ tuũ: poſuerũt hierl'm in pomo rum cuſtodiā. Poſuerũt morticinia ſeruorum tuorum eſcas volatilib⁹ celi: car nes ſanctorum tuorum beſtiis terre. Effu derũt ſanguinē eorum tanq̃ aquā in cir cuitu hieruſalē: ⁊ non erat q̃ ſepeliret. Facti ſumus opprobriũ vicinis nr̃is: ſubſānatio et illuſio his qui in circui-tu nr̃o ſũt. Uſq; quo dñe iraſceris in finē: accēdet velut ignis zelus tuus. Effunde irā tuā ſup gētes que te nō nouerũt: ⁊ in regna q̃ nomen tuũ non

h

ſnuocauerūt. Quia comederūt iacob: ⁊
locū ei9 deſolauerūt. Ne memineris
iniq̄tatuʒ nr̄aꝝ antiquaꝝ: cito antici-
pēt nos mie tue: q2 pauperes facti ſu
mus nimis. Adiuua nos de9 ſalutaꝛ
nr̄: ⁊ ꝓpter gloꝛiā nois tui dn̄e libera
nos ⁊ pꝛopitius eſto pctis nr̄is ꝓpter
nomē tuū. Ne foꝛte dicāt in gentib9
vbi eſt de9 eoꝝ vt innoteſcat in natio
nibus coꝛā oculis nr̄is. Ultio ſangui
nis ſeruoꝝ ſuoꝛū q̄ effuſus ē introeat
in cōſpectu tuo gemitus cōpeditoꝝ.
Scdm magnitudinē bꝛachii tui: poſſi
de filios moꝛtificatoꝝ. Et redde vi-
cinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: impꝛo
periū ipſoꝝ qd̄ expꝛobꝛauerūt tibi dn̄e
Nos aūt pp̄l's tuus ⁊ oues paſcue tue
ꝯfitebimur tibi in ſcl'm. In gn̄atiōe ⁊
gn̄ationē: annunciabimus laudē tuā
Qui regis iſrael intēde: ps. lxxix.
qui deducis velut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſup cherubin: manifeſtare
coꝛam effraim beniamin et manaſſe.

Excita potētiā tuā ꝛ veni: vt ſaluos
facias nos. Deꝰ ꝯuerte nos: ꝛ oſtēde
faciē tuā ꝛ ſalui erimus. Dñe deꝰ vir
tutū: quouſqȝ iraſceris ſup orōnē ſer=
ui tui. Cibabis nos pane lachꝛymaꝝ
ꝛ potum dabis nobis in lachꝛymis in
menſura. Poſuiſti nos in ꝯtradictio
nē vicinis nr̄is: ꝛ inimici nr̄i ſubſāna=
uerūt nos. Deus ꝟtutū ꝯuerte nos:
ꝛ oſtende faciē tuā ꝛ ſalui erimꝰ. Vi=
neā de egypto trāſtuliſti: eieciſti gētes
ꝛ plātaſti eā. Dux itinerꝭ fuiſti in cō=
ſpectu eiꝰ ꝛ plātaſti radices eiꝰ: ꝛ imple
uit terrā. Operuit mōtes vmbꝛa eiꝰ:
ꝛ arbuſta eius cedꝛos dei. Extendit
palmites ſuos vſqȝ ad mare: ꝛ vſqȝ ad
flumen ꝓpagines eius. Vt qd̄ deſtru
xiſti maceriā eius: ꝛ vindemiāt eā oēs
qui ꝑtergrediunť eā. Exterminauit
eam aper de ſilua: et ſingularis ferus
depaſtus eſt eam. Deus virtutum
conuerte: reſpice de celo et vide et vi=
ſita vineam iſtam: Et perfice eam

quā plātauit dextera tua: et ſup filiū
hois quē ꝯfirmaſti tibi. I ncēſa igni
⁊ ſuffoſſa: ab increpatiōe vult⁹ tui pe-
būt. F iat man⁹ tua ſup viꝝ dexte tue
⁊ ſup filiū hois quē ꝯfirmaſti tibi. E t
nō diſcedimus a te viuificabis nos: ⁊
nomen tuū inuocabimus. D ñe deus
virtutū conuerte nos: et oſtēde faciē
tuam et ſalui erimus. Ps. lxxx.

E xultate deo adiutori nro:
iubilate deo iacob. S umi-
te pſalmū et date tympa-
nū: pſalteriū iocundū cū
cythara. B uccinate in neomenia tu-
ba: in inſigni die ſolēnitatis vre. Q ꝛ
preceptū in iſrael eſt: ⁊ iudiciū deo ia-
cob. T eſtimoniū in ioſeph poſuit illō
cū exiret de terra egypti: linguā quā
nō nouerat audiuit. D iuertit ab one
ribus dorſū ei⁹: man⁹ eius in cophino
ſeruierūt. I n tribulatione inuocaſti
me ⁊ liberaui te exaudiui te in abſcō-
dito tempeſtatis: pbaui te apud aquā

ꝯtradictiõis. Audi pp̃l's me⁹ ⁊ ꝯteſta=
boꝛ te: iſrl'ſi audieris me nõ erit in te
de⁹ recens: neq̃ adoꝛabis deũ alienũ.
Ego eni ſũ de⁹ tu⁹ q̃ eduxi te de terra
egypti: dilata os tuũ ⁊ implebo illud.
Et nõ audiuit pp̃l'us me⁹ vocẽ meã: ⁊
iſrl' nõ intendit mihi. Et dimiſit eos
ſcd̃m deſideria coꝛdis eoꝝ: ibũt in ad=
inuẽtionib⁹ ſuis. Si pp̃l's me⁹ audiſſet
me: iſrael ſi in viis meis ambulaſſet.
Pꝛo nihilo foꝛſitan inimicos eoꝝ hu=
miliaſſem: ⁊ ſup tribulãtes eos miſiſſẽ
manũ meã. Inimici dñi mẽtiti ſũt ei
⁊ erit tp̃s eoꝝ in ſcl'a. Et cibauit eos
ex adipe frumẽti: et de petra melle ſa=
Deus ſte (turauit eos. ps. lxxxi.
tit in ſynagoga eoꝛuz: in medio
aũt deos diiudicat. Vſq̃quo iudica=
tis iniq̃tatẽ: ⁊ facies pctõꝝ ſumitis. Iu
dicate egeno ⁊ pupillo: humilẽ ⁊ pau=
perẽ iuſtificate. Eripite pauperẽ et
egenũ de manu pctõꝛis liberate. Ne=
ſcierũt neq̃ intellexerũt: in tenebꝛis

ambulāt mouebuntur oīa fūdamēta terre. Ego dixi dii eſtis: et filii excelſi oēs. Uos aūt ſicut hoīes morieminiˀ et ſicut vnus de principibus cadetis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu here ditabis in oībus gētibus. ps. lxxxii.

Deus q̄s ſimilis erit tibi: neq̄ taceas neq̄ cōpeſcaris deus. Qm̄ ecce inimici tui ſonuerūt: ꝛ qui oderūt te extulerūt caput. Sup pp̄l'm tuū malignauerūt ꝯſilium: ꝛ cogitauerūt aduerſus ſctōs tuos. Dixerunt venite ꝛ diſperdamus eos de gēte: ꝛ nō memoret nomē iſrael vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimit̄ ſimul aduerſū te teſtamētū: diſpoſuerūt tabernacula idumeorū et iſmaelite. Moab ꝛ agareni gebal ꝛ amou ꝛ amalech alienigene cū habitantibꝰ tyrū. Etenī aſſur venit cū illis facti ſūt ī adiutoriū filiis loth. Fac illis ſicut madian ꝛ cyſare: ſicut iabin in torrente cyſon. Diſperierūt in endor: facti ſūt vt ſtercus terre. Po

ne pꝛincipes eoꝝ ſicut oꝛeb ⁊ zeb ⁊ ſa-
bee ⁊ ſalmane. Omẽs pͥncipes eoꝝ qui
dixerũt: hereditate poſſideamus ſctũa
riũ dei. Deus me⁹ pone illos vt rotã
⁊ ſicut ſtipulã ãte faciẽ vẽti. Sicut ig
nis qui cõburit ſiluã: ⁊ ſicut flãma cõ-
burens montes. Ita ꝑſequeris illos
in tẽpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis
eos. Imple facies eoꝝ ignominia: et
querent nomẽ tuũ dñe. Erubeſcant
et ꝯturbent̄ in ſcl'm ſcl'i: ⁊ ꝯfundant̄ ⁊
pereant. Et cognoſcant qꝛ nomen ti
bi dñs: tu ſolus altiſſimus in oi terra.

Quam dilecta taber- Ps. lxxxiii.
nacula tua dñe ꝟtutũ: cõcupiſcit
et defecit aĩa mea in atria dñi. Coꝛ
meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deum
viuũ. Eteni paſſer inuenit ſibi domũ
et turtur nidũ vbi reponat pullos ſu
os. Altaria tua dñe virtutũ rex me⁹
et deus meus. Beati q̃ habitãt in do
mo tua: in ſcl'a ſeculoꝝ laudabunt te.
Btũs vir cui⁹ eſt auxiliũ abs te aſcen

ſiones in coꝛde ſuo diſpoſuit in valle
lachꝛimaꝝ: in loco quē poſuit. Etenī
bñdictionem dabit legiſlatoꝛ ibūt de
ꝟtute in ꝟtutē: videbit de⁹ deoꝝ in
ſyō. Dñe de⁹ virtutū exaudi orōnē
meā auribꝰ pcipe de⁹ iacob. Protec-
toꝛ nr̄ aſpice de⁹: ⁊ reſpice in faciē xp̄i
tui. Qꝛ melioꝛ eſt dies vna in atriis
tuis: ſup milia. Elegi abiect⁹ eſſe in
domo dei mei: magis ꝙ̄ habitare in ta
bernaculis pctōꝝ. Qꝛ mīam ⁊ veri
tatē diligit deus: grām ⁊ glām dabit
dñs. Nō priuabit bonis eos q̄ ambu-
lant in innocētia dñe virtutū: beatus
homo qui ſperat in te. Ps. lxxxiiii.
BEnedixiſti dñe terrā tuā: auer
tiſti captiuitatem iacob. Remi
ſiſti iniq̄tatem plebi tue: operuiſti oīa
peccata eoꝝ. Mitigaſti oēm irā tuā
auertiſti ab ira indignatiōis tue. Cō
uerte nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ auerte
irā tuā a nobis. Nunqd in eternū iraſ
cerꝭ nobis. aut extēdes irā tuā a gene-

ratiõe in gñationem. Deus tu ꝯuer=
ſus viuificabis nos: et plebs tua leta=
bit in te. Oſtẽde nobis dñe miaꝫ tuã
et ſalutare tuũ da nobis. Audiã qd
loquat in me dñs deꝰ: qm̃ loquet pa=
cẽ in plebẽ ſuã. Et ſuꝑ ſctõs ſuos: ⁊ in
eos q̃ ꝯuertunt ad coꝛ. Verũtñ ꝓpe
timẽtes eũ ſalutare ipſius: vt inhabi
tet gl'a in terra nr̃a. Mia et veritas
tua obuiauerũt ſibi iuſticia et pax oſ=
culate ſũt. Veritas de terra oꝛta eſt
et iuſticia de celo ꝓſpexit. Eteni dñs
dabit benignitatẽ: et terra nr̃a dabit
fructũ ſuũ. Iuſticia añ euꝫ ãbulabit
⁊ ponet in via greſſus ſuos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurem tuã ⁊ exaudi
me: qm̃ inops ⁊ pauꝑ ſũ ego. Cu
ſtodi aiam meã qm̃ ſctũs ſũ: ſaluũ fac
ſeruũ tuũ deus meus ſperantẽ in te.
Miſerẽ mei dñe qm̃ ad te clamaui to
ta die letifica aiam ſerui tui: qm̃ ad te
dñe aiam meã leuaui. Qm̃ tu dñe ſu
auis ⁊ mitis ⁊ multe mĩe oĩbus inuo=

cātibus te. A urib⁹ ꝑcipe dn̄e orōneꝫ
meā:et intende voci deꝓcatiōis mee.
I n die tribulatiōis mee clamaui ad
te:qꝛ exaudiſti me. N ō eſt ſimilis tui
in diis dn̄e:et non eſt ſcd̄m opera tua:
O ēs gētes q̄ſcūqꝫ feciſti veniēt ⁊ ado=
rabūt corā te dn̄e:et glificabūt nomē
tuū. Q ṁ magn⁹ es tu ⁊ faciēs mira=
bilia:tu es de⁹ ſol⁹. D educ me dn̄e in
via tua ⁊ ingrediar in veritate tua:le
tet cor meū vt timeat nomē tuū. C ō
fitebor tibi dn̄e de⁹ me⁹ in toto corde
meo: ⁊ glificabo nomen tuū in eternū
Q ꝛ mia tua magna eſt ſup me ⁊ erui
ſti aiaꝫ meā ex iferno iferiori. D eus
iniq̄ inſurrexerūt ſup me: ⁊ ſynagoga
potētiū q̄ſierūt aiam meā:⁊ nō ꝓpoſue=
rūt te in ꝯſpectu ſuo. E t tu dn̄e deus
me⁹ miſerator ⁊ miſericors: paciēs et
multe mie et verax. R eſpice in me et
miſerere mei: da imperiū tuuꝫ puero
tuo et ſaluū fac filiū ancille tue. F ac
mecū ſignū i bonū vt videāt q̄ oderūt

me: ꝛ cōfundant quoniam tu dn̄e adiuuiſti me et cōſolatus es me. ps. lxxxvi.

F Undamēta eiꝰ in montibꝰ ſctis diligit dn̄s portas ſyon ſup oia tabernacula iacob. Glorioſa dicta ſūt de te: ciuitas dei. Memor ero raab et babylonis: ſcientiū me. Ecce alienigene ꝛ tyrus ꝛ pp̄ls ethiopū: hi fuerūt illic. Nunqd ſyō dicet ho. ꝛ homo natꝰ eſt in ea ꝛ ipſe fundauit eā altiſſimꝰ. Dn̄s narrabit in ſcripturis pploꝝ ꝛ principū: hoꝝ qui fuerunt in ea. Sicut letentiū oium habitatio eſt in te.

D Omine deus ſalutis ps. lxxxvii. mee: in die clamaui ꝛ nocte corā te. Intret in conſpectu tuo oro mea: inclina aurē tuaꝫ ad precē meā. Q ꝛ repleta eſt malis aia mea: ꝛ vita mea inferno appropinquauit. Eſtimatus ſū cū deſcēdentibꝰ in lacū: factus ſū ſicut homo ſine adiutorio int̄ mortuos liber. Sicut vulnerati dormiētes i ſepulchris quoꝝ nō es memor amplius

et ipſi de manu tua repulſi ſūt. Po=
ſuerūt me i lacu inferiori:in tenebro=
ſis et in vmbra mortis. Sup me ↄfir=
matus eſt furor tu⁹: ⁊ oēs fluct⁹ tuos
induxiſti ſup me. Loge feciſti notos
meos a me:poſuerūt me abominatio=
nē ſibi. Traditus ſū ⁊ nō egrediebar
oculi mei languerūt pre inopia. Cla
maui ad te dn̄e tota die expādi ad te
man⁹ meas. Nunqd mortuis facies
mirabilia:aut medici ſuſcitabūt ⁊ cō=
fitebunt̄ tibi. Nunqd narrabit aliqs
in ſepulchro miam tuā: ⁊ v̄itatē tuaꝫ
in pditionē. Nunqd cognoſcent̄ i te=
nebris mirabilia tua:⁊ iuſticia tua in
terra obliuiōis. Et ego ad te dn̄e cla=
maui:⁊ mane orō mea p̄ueiet te. Ut
qd dn̄e repellis orōnē meā:auertis fa
ciē tuā a me. Pauper ſū ego ⁊ in labori
bus a iuuētute mea:exaltatus aūt hu
miliat⁹ ſū ⁊ ↄturbat⁹. In me trāſie=
rūt ire tue:et t̄rores tui ↄturbauerūt
me. Circundederunt me ſicut aqua

tota die: circūdederūt me ſimul. Elon
gaſti a me amicū ꝛ proximū: ꝛ notos
meos a miſeria.

Mſericordias dñi: in eternū cā-
tabo. In gñatiõe ꝛ gñationē
annunciabo veritatē tuā in ore meo
Qm̄ dixiſti in eternū mia edificabit
in celis: ꝑparabit veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamētum electis meis:
iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ in eter-
num ꝑparabo ſemen tuū. Et edifi-
cabo in gñatione ꝛ gñationē ſedē tuā
Confitebunt celi mirabilia tua dñe:
etenim veritatē tuā in eccleſia ſctõꝝ.
Qm̄ qs in nubibꝰ equabit dño: ſimi-
lis erit deo in filiis dei. Deus q̄ glori
ficat in ꝯſilio ſctõꝝ: magnus ꝛ terribi
lis ſup oēs q̄ in circutu eiꝰ ſunt. Dñe
deꝰ v̄tutū qs ſimilis tibi: ptēs es dñe
ꝛ v̄itas tua in circuitu tuo. Tu dña-
ris ptestati maris: motū aūt fluctuū
eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut
vulneratū ſupbū in brachio v̄tutꝭ tue

diſperſiſti inimicos tuos. Tui ſūt ce-
li ⁊ tua eſt terra: orbē terre ⁊ plenitu-
dinē eius tu fundaſti: aqlonē et mare
tu creaſti. Thabor ⁊ hermon in noīe
tuo exultabūt: tuū brachiū cū poten-
tia. Firmet manus tua ⁊ exaltet de
xtera tua: iuſticia ⁊ iudiciū ꝑparatio
ſedis tue. Miā ⁊ veritas ꝑcedent fa-
ciē tuā: beatus ppl'us qui ſcit iubilati-
onem. Dñe in lumine vultus tui am
bulabūt ⁊ in noīe tuo exultabūt tota
die: ⁊ in iuſticia tua exultabunt. Qm̄
gl'ia virtutis eoꝝ tu es: et in bñplaci-
to tuo exaltabit cornu nr̄m. Quia dñi
eſt aſſumptio noſtra: ⁊ ſcti iſrael regis
nr̄i. Tunc locutus es in viſione ſctis
tuis: ⁊ dixiſti poſui adiutoriū in poten
tē ⁊ exaltaui electū de plebe mea. In
ueni dauid ſeruū meū: oleo ſctō meo
vnxi eū. Manus enim mea auxiliabi
tur ei: ⁊ brachiū meū cōfirmabit eum
Nichil proficiet inimicus in eo: ⁊ fili
us iniqtatis nō apponet nocere ei. Et

cōcidā a facie ipſius inimicos eius: et
odiētes eū in fugā ꝯuertā. Et veritas
mea et mia mea cū ipſo: ⁊ in noīe meo
exaltabit̄ cornu ei⁹: Et ponā in mari
manū eius: ⁊ in fluminib⁹ dexterā ei⁹
Ipſe inuocauit me pater meus es tu
de⁹ me⁹ et ſuſceptor ſalutis mee. Et
ego primogenitū ponā illum: excelſū
pre regibus terre: In eternū ſeruabo
illi miſericordiā meā: et teſtamentuz
meū fidele ipſi. Et ponā in ſeculū ſe-
culi ſemen eius et thronuz eius ſicut
dies celi. Si autez dereliquerint filii
eius legem meā: ⁊ in iudiciis meis nō
ambulauerint. Si iuſticias meas pro
phanauerint: et mandata mea nō cu-
ſtodierint. Viſitabo in virga iniqui
tates eorū: ⁊ in verberibus peccata eo
rū. Miam aūt meā nō diſpgaz ab eo:
neq; nocebo in veritate mea. Neq; pro
phanabo teſtamentū meū: et que pro-
cedunt de labiis meis nō faciā irrita.
Semel iuraui in ſancto meo ſi dauid

mentiar: ſemen eius in eternū mane-
bit. Et thronus eius ſicut ſol in ꝯſpe
ctu meo: & ſicut luna ꝑfecta in eternū
& teſtis in celo fidelis. Tu vero repu
liſti & deſpexiſti: diſtuliſti xp̄m tuū. A
uertiſti teſtamentū ſerui tui: propha-
naſti in terra ſāctuariū eius. Deſtru
xiſti oēs ſepes eius: poſuiſti firmamen
tū eius formidinē. Diripuerunt eū
oēs tranſeuntes viā: factus eſt oppro
briū vicinis ſuis. Exaltaſti dexterā
deprimentiū eū: letificaſti oēs inimi-
cos eius. Auertiſti adiutoriū gladii
eius: & nō eſt auxiliat⁹ ei in bello. De
ſtruxiſti eū ab emundatiōe: & ſedē ei⁹
in terra colliſiſti. Minoraſti dies tem
poris eius ꝑfudiſti eū ꝯfuſiōe. Uſq;
quo dñe auertis in finē: exardeſcet ſi-
cut ignis ira tua. Memorare q̄ mea
ſubſtantia: nunq̄d enī vane ꝯſtituiſti
oēs filios hoim̄. Quis eſt homo qui
viuet & nō videbit mortē: eruet aīam
ſuā de manu inferi. Ubi ſūt mie tue

antique dñe:ſicut iuraſti dauid in ve
ritate tua. Memor eſto dñe opprobrii
ſeruorum tuorum: qd cõtinui in ſinu meo
multarum gentiũ. Qd exprobrauerũt
inimici tui dñe: qd exprobrauerũt cõ
mutationẽ xpi tui. Benedictus dñs
in eternum:fiat fiat. ps. lxxxix.

DOmine refugiũ factus es nobis
a gñatione in gñationẽ. Priuſ
q̃ mõtes fierẽt aut formaret terra ⁊
orbis:a ſclo ⁊ in ſclm tu es deus. Ne
auertas hoiem in humilitatẽ: ⁊ dixiſti
cõuertimini filii hoim. Qm mille an-
ni ante oculos tuos: tanq̃ dies heſter
na que ꝑteriit. Et cuſtodia in nocte
que pro nihilo habent eorum anni erũt
Mane ſicut herba trãſeat mane flore
at ⁊ tranſeat: veſpe decidat induret ⁊
areſcat. Qr defecim⁹ in ira tua:et in
furore tuo turbati ſumus. Poſuiſti
iniqtates nrãs in cõſpectu tuo: ſeculũ
noſtrum in illuminatione vultus tui
Qm omñes dies noſtri defecerunt:et

Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eũ:
cũ ipo ſũ i tribulatiõe: eripiã eũ ⁊ glo-
rificabo eũ. Lõgitudine dierꝝ replebo
eũ: ⁊ oſtẽdã illi ſalutare meũ. Ps. xci.

Bonũ eſt confiteri dño: ⁊ pſallere
noi tuo altiſſime. Ad annũciã-
dũ mane miam tuã: et ỽitatẽ tuã per
noctẽ. In decacordo pſalterio cũ cãti-
co in cythara. Quia delectaſti me dñe i
factura tua: ⁊ in opibus manuũ tuarꝝ
exultabo. Quã magnificata ſũt opa
tua dñe: nimis pfũde facte ſũt cogita-
tiões tue. Vir inſipiẽs nõ cognoſcet
⁊ ſtultus nõ intelliget hec. Cũ exorti
fuerint pctõres ſicut fenũ: ⁊ apparue-
rint omſ q operant iniquitatẽ. Ut
intereãt in ſclm ſcli: tu aũt altiſſim9
in eternũ dñe. Qm ecce inimici tui
dñe qm ecce inimici tui pibũt: et diſp-
gent omſ q operant iniquitatẽ. Ex-
altabit ſicut vnicornis cornu meũ: et
ſenectus mea in mia vberi. Et deſpe-
xit oculus meus inimicos meos: ⁊ in-

ſurgentib⁹ in me malignātibus audi
et audi mea. Iuſt⁹ vt palma florebit
et ſicut cedr⁹ libani multiplicabitur.
Plantati in domo dñi: in atriis dom⁹
dei nr̄i florebunt. Adhuc multiplica
bunt in ſenecta vberi: ꝛ bene patiētes
erūt vt annuncient. Qm̄ rectus dñs
deus nr̄: ꝛ nō eſt iniq̄tas in eo. ps. xcii
Dominꝰ regnauit decorē indut⁹
eſt: indut⁹ eſt dñs fortitudinē ꝛ
p̄cinxit ſe. Etenī firmauit orbē: q̄ nō
cōmouebit. Parata ſedes tua ex tūc
a ſeculo tu es. Eleuauerūt flumina
domine: eleuauerunt flumina vocem
ſuam. Eleuauerunt flumina fluctus
ſuos a vocibus aquarum multarum
Mirabiles elatiōes maris: mirabilis ī
altis dñs. Teſtimonia tua credibilia
fc̄ta ſūt nimis: domū tuā decet ſc̄titudo
dñe in longitudinē dieꝝ. ps. xciii.
Deus vltionū dñs: de⁹ vltionū li
bere egit. Exaltare qui iudicas
trā: redde retributionē ſupbis. Vſq;

ſi ꝛ diériti: nolite obdurate coꝛda vr̃a.
Sicut in irritatiõe ſcd̃m diez tẽtatio
nis in deſerto vbi tẽtauerũt me p̃res
vr̃i. ꝓbauerũt ⁊ viderunt opera mea.
Quadꝛaginta annis offenſus fui ge
neratiõi illi ⁊ dixi ſemꝑ hi errãt coꝛde
Et iſti nõ cognouerũt vias meas vt
iuraui in ira mea ſi introibunt in re=
Cantate dño (quiẽ meã. ps. xcv.
canticũ nouũ: cãtate dño oĩs t̃ra
Cantate dño ⁊ bñdicite noĩ eius: an=
nũciate de die in diẽ ſalutare ei⁹. An
nũciate int̃ gentes gloꝛiã ei⁹ in oĩbus
ꝑp̃lis mirabilia eius. Quoniã mag=
nus dñs et laudabilis nimis: terribil̃
eſt ſuper oĩes deos. Qm̃ oẽs dii gen
tiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Cõ=
feſſio ⁊ pulchꝛitudo in ꝯſpectu ei⁹ ſcti
monia ⁊ magnificẽtia in ſctificatione
ei⁹. Afferte dño patrie gẽtiũ: afferte
dño gloꝛiã ⁊ honoꝛẽ: afferte dño gloꝛi
am noĩ ei⁹. Tollite hoſtias ⁊ introite
ĩ atria ei⁹: adoꝛate dñm ĩ atrio ſctõ ei⁹

Cõmoueat a facie ei⁹ vniuersa t̃ra:
dicite in gẽtib⁹ qꝛ dñs regnauit. Et=
eni correxit orbẽ t̃re q̃ nõ cõmouebit
iudicabit p̃pl'os i eq̃tate. Letent celi
⁊ exultet terra: cõmoueat mare ⁊ ple=
nitudo eius gaudebũt cãpi ⁊ oia que
in eis sũt. Tunc exultabũt oia ligna
siluarũ a facie dñi qꝛ venit: qm̃ venit
iudicare t̃raz. Iudicabit orbẽ t̃re in
eq̃tate: ⁊ p̃pl'os in v̾itate sua. ps. xcvi.
Dñs regnauit exultet t̃ra: letẽtur
insule multe Nubes ⁊ caligo in
circuitu eius: iusticia et iudicium cor=
rectio sedis eius. Ignis ante ipsũ p̃ce
det: ⁊ inflãmabit in circuitu inimicos
eius. Illuxerũt fulgura ei⁹ orbi t̃re:
vidit ⁊ cõmota est terra. Mõtes sicut
cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi
ois t̃ra. Annunciauerũt celi iusticiã
eius ⁊ viderũt oẽs p̃pl'i gloriã ei⁹. Cõ
fundant oẽs q̃ adorant sculptilia: et
q̃ gloriant in simulachris suis. Ado=
rate eũ oẽs angeli eius: audiuit ⁊ leta

ta eſt ſyon. Et exultauerũt filie iude
ꝓpt̃ iudicia tua dn̄e. Q̃m tu dn̄s al-
tiſſim⁹ ſup oēm terrā: nimis exaltat⁹
es ſup oēs deos. Qui diligitis dn̄m
odite malū: cuſtodit dn̄s aīas ſcōꝝ ſu
oꝝ: de manu pctōꝝ liberauit eos. Lux
orta eſt iuſto: et rectis cordi leticia.
Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cōfitemini me-
morie ſctificatiōis eius. Ps. xcvii.

Cantate dn̄o canticū nouū
qꝛ mirabilia fecit. Salua
uit ſibi dextera eius: ⁊ bra
chiū ſctm̄ eius. Notum fe
cit dn̄s ſalutare ſuū: in cōſpectu gentiū
reuelauit iuſticiā ſuā. Recordat⁹ eſt
mie ſue et veritatis ſue: domui iſrael.
Viderūt oēs termini terre: ſalutare
dei nr̄i. Iubilate deo oīs terra: cāta-
te ⁊ exultate ⁊ pſallite. Pſallite dn̄o
in cythara: in cythara et voce pſalmi
in tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee
Iubilate in cōſpectu regis dn̄i: moue-
atur mare ⁊ plenitudo eius orbis ter-

rarum ꝛ qui habitāt in eo. Flumina
plaudent manu ſimul mōtes exulta=
bunt a ↄſpectu dn̄i: qm̄ venit iudicare
terrā. Iudicabit orbē terraꝝ i iuſti=
cia: ꝛ ppl'os in equitate. ps. xcviii.
Dn̄s regnauit iraſcant͛ ppl'i: qui ſe
des ſup cherubin moueat͛ terra
Dn̄s in ſyon magn⁹ ꝛ excelſus: ſuper
oēs ppl'os Cōfiteant͛ noī tuo magno
qm̄ terribile et ſc̄tm̄ eſt ꝛ honoꝛ regis
iudiciū diligit. Tu paraſti directōes
iudicium ꝛ iuſticiā in iacob tu feciſti.
Exaltate dn̄m deum nr̄m: ꝛ adoꝛate
ſcabellū pedū ei⁹ qm̄ ſc̄tm̄ eſt. Moyſes
ꝛ aaron in ſacerdotib⁹ ei⁹: ꝛ ſamuel in
ter eos q̄ inuocant nomē eius. Inuo
cabant dn̄m ꝛ ipſe exaudiebat eos: in
colūna nubis loquebat͛ ad eos. Cu=
ſtodiebāt teſtimonia eius: et p̄ceptuꝫ
quod dedit illis. Dn̄e deus noſter tu
exaudiebas eos: deus tu pꝛopitius fu
iſti eis ꝛ vlciſcens in oēs adinuentio=
nes eoꝝ. Exaltate dn̄m deuꝫ nr̄m: et

adorate in mōte ſctō eius qm̄ ſanctus dominus deus noſter. ps. xcix.

Iubilate deo oīs t̄ra: ſeruite dn̄o in leticia. Introite in ɔſpectu eius: in exultatiōe. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt de⁹ ipſe fecit nos ꝛ nō ipſi nos. Populus eius ꝛ oues paſcue eius: introite portas ei⁹ in ɔfeſſiōe atria ei⁹ in hymnis ɔfitemini illi. Laudate nomē ei⁹ qm̄ ſuauis eſt dn̄s ī eternū mīa ei⁹: ꝛ vſqꝫ in gn̄atiōe ꝛ gn̄atione̅ veritas eius.

Miſericordiā et iudiciū ps. C. cātabo tibi dn̄e. Pſallā ꝛ intelligā in via immaculata: qn̄ venies ad me. Perambulabā in innocētia cordis mei: in medio dom⁹ mee. Nō proponebā ante oculos meos rē iniuſtā faciētes ꝑuaricatiōes odiui. Nō adheſit mihi cor prauū: declinante̅ a me malignū nō cognoſcebā. Detrahētē ſecreto proximo ſuo: hūc pſeqbar. Superbo oculo ꝛ inſatiabili corde: cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre vt

ſedeāt mecū: ambulans in via imacu
lata hic mihi miniſtrabat. Nō habita
bit in medio dom⁹ mee q̄ facit ſuper=
biā: q̄ loq̄tur iniqua nō direxit in con=
ſpectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino
interficiebā oēs pctōꝛes terre: vt diſ=
perderē de ciuitate dñi oēs opantes
Domine (iniquitatē. ps. ci.
exaudi oꝛonē meā: ⁊ clamoꝛ me⁹
ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a
me: in quacūq; die tribuloꝛ inclina ad
me aurē tuā. In quacūq; die inuoca
uero te: velociter exaudi me. Qꝛ de=
fecerunt ſicut fumus dies mei: et oſſa
mea ſicut cremiū aruerūt. Percuſſus
ſū vt fenū ⁊ aruit coꝛ meū: qꝛ oblitus
ſū comedere panē meū. A voce gemi
tus mei adheſit os meū: carni mee. Si
milis fact⁹ ſū pellicano ſolitudinis: fa
ctus ſuz ſicut nycticoꝛax in domicilio.
Vigilaui ⁊ factus ſū ſicut paſſer ſoli=
tarius in tecto. Tota die expꝛobꝛa=
bant mihi inimici mei: ⁊ q̄ laudabant

et iudiciū oībus iniuriā patientibus
Notas fecit vias ſuas moyſi filiis iſ
rael volūtates ſuas. Miſerator ⁊ mi:
ſericors dn̄s: longanimis ⁊ multū mi:
ſericors. Non in ppetuū iraſcet̄: neq̧
in eternū cōminabit̄. Non ſcd̄z pctā
nr̄a fecit nobis: neq̧ ſcd̄m iniq̄tates
nr̄as retribuit nobis. Qm̄ ſcd̄m alti
tudinē celi a t̄ra: corroborauit miam
ſuā ſup timētes ſe. Quātū diſtat or:
tus ab occidēte: lōge fecit a nobis ini
q̄tates nr̄as. Quō miſeret̄ pater fili
oꝝ: miſert⁹ eſt dn̄s timētib⁹ ſe: qm̄ ipſe
cognouit figmentū nr̄m. Recordat⁹
eſt qm̄ puluis ſum⁹ homo ſicut fenū
dies ei⁹ tanq̄ flos agri ſic efflorebit.
Qm̄ ſpūs ptrāſibit in illo ⁊ nō ſubſi:
ſtet: ⁊ nō cognoſcet amplius locū ſuū.
Mia aūt dn̄i ab eterno ⁊ vſq̧ in eter:
nū: ſup timētes eū. Et iuſticia illius
in filios filioꝝ: his q̄ ſeruāt teſtamētū
ei⁹. Et memores ſūt mādatoꝝ ipſi⁹:
ad faciendū ea. Dn̄s in celo parauit

ſedē ſuā: ⁊ regnū ipſius oībus dn̄abit
Bn̄dicite dn̄o oēs angeli eiꝰ potētes
virtute: facientes verbū illius ad au
diendā vocē ſermonū eius. Bn̄dici-
te dn̄o oīs virtutes eius: miniſtri eiꝰ
qui facitꝫ voluntatē eius. Bn̄dicite
dn̄o oīa opa eius in oīni loco dn̄atio-
nis eius: bn̄dic aīa mea dn̄o. ps. c. iii
BEnedic aīa mea dn̄o: dn̄e deꝰ me
us magnificatus es vehemēter
Confeſſionē ⁊ decorē induiſti: amictꝰ
lumine ſicut veſtimēto. Extendens
celū ſicut pellē: q̄ tegis aq̄s ſuperiora
eius. Qui ponis nubē aſcenſuz tuū: q̄
ambulas ſup pēnas ventoꝝ. Qui fa
cis angelos tuos ſpūs: ⁊ miniſtros tu
os ignē vrentē. Qui fundaſti terrā
ſup ſtabilitatē ſuā: nō inclinabit in ſe
culum ſcli. Abyſſus ſicut veſtimētū
amictus eius: ſup mōtes ſtabūt aque.
Ab increpatiōe tua fugient: a voce
tonitrui tui formidabūt. Aſcendūt
mōtes ⁊ deſcendūt cāpi: in locū quem

fūdaſti eis. Terminū poſuiſti quē nō
trāſgredient̄: neqꝫ ↄuertent̄ opire ter
rā. Qui emittis fontes in cōuallibus
inter mediū mōtiū pertrāſibūt aque.
Potabūt oēs beſtie agri: expectabūt
onagri in ſiti ſua. Sup ea volucres ce
li habitabūt: de medio petrarꝝ dabūt
voces. Rigās mōtes de ſupiorib⁹ ſu=
is: de fructu operꝝ tuorꝝ ſatiabit̄ terra.
Producēs fenū iumētis ꝛ herbā ſer=
uituti hoim. Ut educas panē de ter=
ra: ꝛ vinū letificet cor hois. Ut exila=
ret faciē in oleo: et panis cor hominis
ↄfirmet. Saturabunt̄ ligna cāpi ꝛ ce=
dri libani quas plātauit illic paſſeres
nidificabūt. Herodii domus dux eſt
eorꝝ: montes excelſi ceruis petra refu
giū herinaciis. Fecit lunā in tpe: ſol
cognouit occaſū ſuum. Poſuiſti tene
bras ꝛ facta eſt nox: in ipſo ptranſibūt
oēs beſtie ſilue. Catuli leonū rugien
tes vt rapiāt: ꝛ querāt a deo eſcā ſibi.
Ortus eſt ſol ꝛ ↄgregati ſūt: ꝛ in cubi=

libus ſuis collocabunt. Exibit homo
ad opus ſuū: ⁊ ad operationē ſuā vſqꝫ
ad veſperā. Quam magnificata ſūt
opera tua dn̄e: omnia in ſapientia fe
ciſti impleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnū ⁊ ſpacioſū manibꝰ
illic reptilia quoꝝ non eſt numerus.
Aīalia puſilla cū magnis: illic naues
ꝑtranſibūt. Draco iſte quē foꝛmaſti
ad illudendū ei: oīa te expectāt vt des
illis eſcam in tpe. Dante te illis colli
gēt: aperiente te manū tuā oīa imple
bunt᷑ bonitate. Auertente aūt te fa
ciē tuā turbabunt᷑ auferes ſpm̄ eoꝝ
⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē ſuā reuertent᷑
Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabunt᷑: et re
nouabis faciē terre. Sit gloꝛia dn̄i in
ſeculum: letabit᷑ dn̄s in operibus ſuis
Qui reſpicit terrā ⁊ facit eam treme
re: qui tangit mōtes ⁊ fumigāt. Can
tabo domino in vita mea: pſallaꝫ deo
meo q̄diu ſum. Iocundū ſit ei eloqui
um meū: ego vero delectaboꝛ in dn̄o.

Deficiãt pctōres a terra ⁊ iniq̄ ita vt
nō ſint:bn̄dic aīa mea dn̄o. ps.c.iiii.
Confitemini dn̄o ⁊ inuocate nomē
ei⁹:annūciate int̄ gētes opa ei⁹.
Cantate ei et pſallite ei:narrate oīa
mirabilia ei⁹. Laudamini in nomie
ſctō eius:letet̄ cor q̄rentiū dn̄z. Que
rite dn̄m ⁊ ꝯfirmamini:q̄rite faciē ei⁹
ſp̄. Memētote mirabiliū eius q̄ fecit:
ꝓdigia eius ⁊ iudicia oris ei⁹. Semē
abrahā ſerui ei⁹:filii iacob electi eius
Ipſe dn̄s de⁹ nr̄:in vniuerſa terra iu=
dicia eius. Memor fuit in ſcl'm teſta
menti ſui:verbū qđ mādauit in mille
gn̄atiōes. Quod diſpoſuit ad abrahā:⁊
iuramēti ſui ad iſaac. Et ſtatuit illi
iacob in preceptū:⁊ iſrael in teſtamē=
tum eternū. Dicens tibi dabo terrā
chanaā:funiculū hereditatis vr̄e. Cū
eſſent numero breui:pauciſſimi ⁊ ico=
le eius. Et ꝑtranſierūt de gēte in gē=
tem:⁊ de regno adpopulum alterum
Non reliquit homiem nocere eis: et

corripuit ꝓ eo reges. Nolite tangere
xp̄os meos: et in ꝓphetis meis nolite
malignari. Et vocauit famē ſuꝑ ter
ram: ⁊ om̄e firmamentū panis contri
uit. Miſit ante eos virū: in ſeruū venū
dat⁹ eſt ioſeph. Humiliauerūt in cō
pedib⁹ pedes ei⁹: ferrū ꝑtranſiit animā
ei⁹ donec veniret verbū ei⁹. Eloquiū
dñi inflammabit eū: miſit rex ⁊ ſoluit
eū pͥnceps pplo⁊ ⁊ dimiſit eū. Cōſti
tuit eū dñm dom⁹ ſue: ⁊ pͥncipē oīs poſ
ſeſſiōis ſue. Ut erudiret pͥncipes eiuſ
ſicut ſemetipſm: ⁊ ſenes ei⁹ prudentiā
doceret. Et intrauit iſrael in egyptū
⁊ iacob accola fuit in terra cham. Et
auxit pplm ſuū vehemēter: ⁊ firmauit
eum ſuꝑ inimicos ei⁹. Conuertit cor
eo⁊ vt odirent pplm eius: et dolum fa
cerent in ſeruos eius. Miſit moyſen
ſeruū ſuū: aaron quē elegit ipſm. Po
ſuit in eis verba ſigno⁊ ſuo⁊: ⁊ ꝓdigi
orum in terra cham. Miſit tenebras
⁊ obſcurauit: ⁊ nō exacerbauit ſermo

nes ſuos. Cõuertit aquas eorũ in ſan-
guinẽ: et occidit piſces eorũ. Et dedit
terra eorũ ranas: in penetralibus re-
gũ ipſorũ. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ci
nifes: in oĩbus finibus eorũ. Poſuit
pluuias eorũ grãdinẽ: ignẽ cõburentẽ
in terra ipſorũ. Et pcuſſit vineas eorũ
⁊ ficulneas eorũ: ⁊ ↄtriuit lignũ finiũ
eorũ. Dixit ⁊ venit locuſta et bruchus:
cuius nõ erat numerus. Et comedit
oẽ fenũ in terra eorũ: ⁊ comedit omnẽ
fructũ terre eorũ. Et pcuſſit oẽ pri-
mogenitũ in t̃ra eorũ: primitias oĩs la
boris eorũ. Et eduxit eos cũ argento
⁊ auro: ⁊ nõ erat in tribubꝰ eorũ infir-
mus. Letata eſt egyptus in pfectiõe
eorũ: qꝛ incubuit timor eorũ ſup eos.
Expãdit nubẽ in ptectiõe eorũ ⁊ ignẽ
vt luceret eis p noctẽ. Petierũt ⁊ ve
nit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos
Dirupit petrã ⁊ fluxerũt aq̃: abierũt
in ſicco flumina. Qm̃ memor fuit ṽ-
bi ſcti ſui: qđ habuit ad abrahã puerũ

ſuũ. Et eduxit ppl'm ſuũ in exultatiõe
et electos ſuos in leticia. Et dedit il-
lis regiões gẽtiũ: ⁊ labores pploꝝ poſſe
derũt. Ut cuſtodiant iuſtificationes
eius ⁊ legẽ eius requirant. Ps.cv.
Confitemini dño qm̃ bon⁹ qm̃ in
ſcl'm mĩa ei⁹. Quis loquet' potẽ
tias dñi: auditas faciet oẽs laudes ei⁹
Beati q̃ cuſtodiũt iudiciũ: ⁊ faciũt iu
ſticiã in omi tpe. Memẽto nr̃i dñe in
bñplacito ppl'i tui: viſita nos i ſalutari
tuo. Ad vidẽdũ in bonitate electoꝝ
tuoꝝ ad letandũ in leticia gentis tue
vt laudeꝛ cũ hereditate tua. Pecca-
uimus cũ p̃rib⁹ nr̃is: iiuſte egim⁹ iniq̃
tatẽ fecim⁹. Pres nr̃i i egypto nõ in
tellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt me
mores multitudinis mie tue. Et irri
tauerũt aſcẽdẽtes i mare: mare rubꝝ
Et ſaluauit eos ppt nomẽ ſuũ: vt no
tã facerẽt potẽtiã ſuã. Et increpuit ma
re rubꝛũ ⁊ exſiccatũ eſt: ⁊ deduxit eos
in abyſſis ſicut i deſerto. Et ſaluauit

eos de manu odientiū: ⁊ redemit eos
de manu inimici. Et operuit aqua tri-
bulantes eos: vnus ex eis nō remāſit
Et crediderūt verbis eius: ⁊ laudaue-
rūt laudē eius. Cito fecerūt obliti ſūt
operū eius ⁊ nō ſuſtinuerūt ꝯſiliū ei⁹.
Et ꝯcupierūt ꝯcupiſcētiā in deſerto:
et tētauerūt deū in inaquoſo. Et de
dit eis petitionē ipſorū: ⁊ miſit ſaturi-
tatem in aīam eorū. Et irritauerunt
moyſen in caſtris aaron ſctm̄ dn̄i. A
perta eſt terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊
operuit ſup ꝯgregationē abyron. Et
exarſit ignis in ſynagoga eorū: flāma
ꝯbuſſit pctōres. Et fecerūt vitulū in
oreb: ⁊ adorauerūt ſculptile. Et mu-
tauerūt gloriā ſuā in ſimilitudinē vi-
tuli comedētis fenū. Obliti ſunt deū
qui ſaluauit eos: q̄ fecit magnalia in
egypto mirabilia in terra chā: terribi
lia in mari rubro. Et dixit vt diſpde-
ret eos ſi non moyſes electus eius ſte-
tiſſet in ꝯfractione in conſpectu eius.

Ut auerteret irã ei⁹ ne diſpderet eos
⁊ pro nihilo habuerũt terrã deſidera
bilẽ. Nõ crediderũt vbo ei⁹ ⁊ murmu
rauerũt in tabernaculis ſuis: nõ exau
dierunt vocẽ dñi. Et eleuauit manũ
ſuã ſup eos: vt pſterneret eos in deſer
to. Et vt eiiceret ſemen eoꝝ in natio
nibus: ⁊ diſpgeret eos in regionibus.
Et initiati ſũt beelphegoꝛ: ⁊ comede
rũt ſacrificia moꝛtuoꝝ. Et irritaue=
rũt eũ in adinuẽtõibus ſuis: ⁊ multi=
plicata eſt in eis ruina. Et ſtetit phi=
nees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit q̃ſſatio. Et
reputatũ eſt ei in iuſticiã: in gñatione
⁊ gñationẽ vſq₃ in ſẽpiternũ. Et irri
tauerũt eũ ad aq̃s ꝯtradictiõis: ⁊ vex
at⁹ eſt moyſes ꝓpter eos qꝛ exacerba
uerũt ſpm̃ eius. Et diſtinxit in labus
ſuis: nõ diſpdiderũt gẽtes quas dixit
dñs deus illis. Et cõmixti ſunt inter
gẽtes ⁊ didicerũt opa eoꝝ ⁊ ſeruierũt
ſculptilibus eoꝝ: et factum eſt illis in
ſcandalũ. Et imolauerũt filios ſuos

et filias ſuas demoniis. Et effuderūt ſanguinē innocentē: ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ et filiaꝝ ſuaꝝ quas ſacrificaue=runt ſculptilibus chanaam. Et infecta eſt terra in ſanguinibus: et cōtaminata eſt in opibus eoꝝ: ⁊ fornicati ſūt in adinuētiōibus ſuis. Et iratus eſt furore dn̄s in ppl'm ſuū: ⁊ abominatus eſt hereditatē ſuā. Et tradidit eos in man⁹ gentiū: ⁊ dn̄ati ſūt eoꝝ q̄ oderūt eos. Et tribulauerūt eos iīmici eoꝝ: ⁊ humiliati ſūt ſub manib⁹ eoꝝ: ſepe liberauit eos. Ipſi aūt exacerbauerūt eū in ꝯſilio ſuo ⁊ humiliati ſūt ī iniq̄tatib⁹ ſuis. Et vidit cū tribularent̄: et audiuit orōnem eoꝝ. Et memor fuit teſtamēti ſui: ⁊ penituit eū ſcd̄m multitudinē mie ſue. Et dedit eos in miās in ꝯſpectu oīm q̄ ceperāt eos. Saluos fac nos dn̄e deus nr̄: et ꝯgrega nos de natiōibus. Ut ꝯfitemur noī ſctō tuo et gloriemur in laude tua. Bndictus dn̄s deus iſrael a ſeculo ⁊ vſq; in ſcl'm

et dicet oĩs pp̃lus fiat fiat. ps. cvi.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃
in sclm̃ mia eius. Dicãt q̃ redem
pti sũt a dño quos redemit de manu
inimici: de regiõibus ꝯgregauit eos.
A solis oꝛtu ⁊ occasu: ab aq̃lone ⁊ ma
ri Errauerũt in solitudine in inaq̃so
viã ciuitatis habitaculi nõ iuenerũt.
Esuriẽtes ⁊ sitiẽtes: aĩa eoꝝ in ipsis
defecit. Et clamauerũt ad dñm cum
tribularent̃: et de necessitatibus eoꝝ
eripuit eos. Et eduxit eos in viã re-
ctã: vt irent in ciuitatẽ habitationis.
Cõfiteant̃ dño mĩe eius ⁊ mirabilia
eius filiis hoim. Q ꝛ satiauit aiam in
anẽ: ⁊ aiam esurientẽ satiauit bonis.
Sedẽtes i tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛtis:
vinctos ĩ mẽdicitate ⁊ ferro. Q ꝛ exa-
cerbauerũt eloq̃a dei: ⁊ ꝯsiliũ altissimi
irritauerũt. Et humiliatũ est in labo
rib⁹ coꝛ eoꝝ: ⁊ infirmati sũt nec fuit q̃
adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cũ
tribularent̃: ⁊ de necessitatibus eoꝝ li

berauit eos. Et eduxit eos de tene-
bris ꝛ vmbra mortꝭ: ꝛ vincula eoꝝ di-
rupit. Cōfiteant̄ dn̄o mīe eius: ꝛ mi-
rabilia eius filiis hoīm. Qꝛ cōtriuit
portas ereas: ꝛ vectes ferreos ꝯfregit
Suſcepit eos de via iniq̄tatꝭ eoꝝ: ꝓp
ter iniuſticias enī ſuas humiliati ſūt.
Omnē eſcā abominata eſt aīa eoꝝ: et
appropinquauerūt vſqꝫ ad portas mor
tis. Et clamanerūt ad dn̄m cū tribu-
larent̄: ꝛ de neceſſitatibus eoꝝ libera
uit eos. Miſit v̄bū ſuū ꝛ ſanauit eos:
ꝛ eripuit eos de interioribꝰ eoꝝ. Cō-
fiteant̄ dn̄o mīe eius ꝛ mirabilia eius
filiis hoīm. Et ſacrificēt ſacrificium
laudis: ꝛ annūcient oꝑa eius in exul-
tatiōe. Qui deſcendūt mare in naui
bus: faciētes oꝑationē in aq̄s multis.
Ipſi viderūt oꝑa dn̄i: ꝛ mirabilia eiꝰ
in ꝓfundo. Dixit ꝛ ſtetit ſp̄us ꝓcelle:
ꝛ exaltati ſūt fluctus eius. Aſcēdūt
vſqꝫ ad celos: ꝛ deſcēdūt vſqꝫ ad abyſ
ſos: anima eoꝝ in malis tabeſcebat.

Turbati ſūt ⁊ moti ſunt ſicut ebrius
et oīs ſapientia eoꝝ deuorata eſt. Et
clamauerūt ad dñm cū tribularent̄: ⁊
de neceſſitatibus eoꝝ eduxit eos. Et
ſtatuit ꝓcellā ei⁹ in aurā: et ſiluerunt
fluct⁹ ei⁹. Et letati ſūt qꝛ ſiluerūt: et
deduxit eos in portū voluntatis eoꝝ.
Cōfiteant̄ dño mie eius: ⁊ mirabilia
ei⁹ filiis hoim. Et exaltēt eū in eccle=
ſia plebis: ⁊ ī cathedra ſeniorū laudēt
eū. Poſuit flumina in deſertū: ⁊ exi=
tus aquaꝝ in ſiti. Terrā fructiferā ī
ſalſuginē: a malicia inhabitātiū in ea
Poſuit deſertuȝ in ſtagna aquaꝝ: et
terrā ſine aq̄ in exit⁹ aquaꝝ. Et collo
cauit illic eſuriētes: ⁊ ꝯſtituerunt ciui
tatē habitatiōis. Et ſeminauerūt a=
gros ⁊ plātauert̄ vineas: ⁊ fecerūt fru
ctū natiuitatꝭ. Et bñdixit eis ⁊ multi=
plicati ſūt nimis: ⁊ iumēta eoꝝ nō mi
norauit. Et pauci facti ſunt: ⁊ vexati
ſunt a tribulatione maloꝝ et dolore.
Effuſa eſt ꝯtētio ſup ꝑncipes: et erra

re fecit eos in inuio et non in via: Et adiuuit pauperem de inopia: et poſuit ſicut oues familias. Videbũt recti et letabuntur: et ois iniqtas opilabit os ſuum. Quis ſapiens et cuſtodit hec: et intelliget miſericordias dñi. ps. cvii.

Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ: cãtabo et pſallã in gl'ia mea. Exurge gl'ia mea exurge pſalteriũ et cithara: exurgã diluculo. Confitebor tibi in populis dñe: et pſallã tibi in nationibus. Quia magna eſt ſuper celos mia tua: et vſq ad nubes veritas tua. Exaltare ſup celos deus et ſup oẽm terrã gl'ia tua: vt liberent dilecti tui: Saluũ fac dextra tua et exaudi me: deus locutus eſt in ſctõ ſuo. Exultabo et diuidã ſichimã: et conuallẽ tabernaculorum dimetiar. Meus eſt galaad et meus eſt manaſſes: et effraim ſuſceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes ſpei mee. In idumeã extendã calciamentum meũ: mihi alienigene amici facti

ſūt. Quis deducet me in ciuitatē mu
nitā: q̄s deducet me vſq₃ in idumeā?
Nonne tu deus q̄ repuliſti nos: ⁊ nō
exibis de⁹ in virtutib⁹ nr̄is. Da no=
bis auxiliū de tribulatiōe: q₂ vana ſa
lus hoīs. In deo faciemus virtutē: ⁊
ipſe ad nihilū deducet inimicos nr̄os

DEus laudē meā ne ta Ps. cviii.
cueris: q₂ os pctōris ⁊ os doloſi ſu
per me apertū eſt. Locuti ſūt aduer=
ſū me lingua doloſa: ⁊ ſermonib⁹ odii
circūdederūt me ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me diligerēt detra
hebāt mihi: ego aūt orabā: Et poſue=
rūt aduerſū me mala ꝓ bonis: ⁊ odiū
pro dilectiōe mea. Cōſtitui ſup eum
pctōrē: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius.
Cū iudicat exeat condēnatus ⁊ orō
ei⁹ fiat in pctm̄. Fiāt dies ei⁹ pauci: ⁊
epiſcopatū ei⁹ accipiat alter. Fiant
filii eius orphani: ⁊ vxor eius vidua.
Nutātes trāſferant filii eius ⁊ men=
dicent ⁊ eiiciant de habitatiōib⁹ ſuis.

Scrutet fenerator omnē ſubſtantiā
ei⁹: ⁊ diripiāt alieni labores eius. Nō
ſit illi adiutor: nec ſit q̄ miſereat pu-
pillis eius. Fiant nati eius in interi-
tum: in generatiōe vna deleat nomē
eius. In memoriā redeat iniq̄tas pa-
trum eius in ꝯſpectu dn̄i: pc̄m̄ matris
ei⁹ nō deleat. Fiant ꝯtra dn̄m ſemꝑ:
⁊ diſpereat de terra memoria eoꝝ: ꝓ
eo ꝙ nō eſt recordatus facere miam.
Et ꝑſecutus eſt hoiem inopē ⁊ men-
dicū: ⁊ ꝯpunctū corde mortificare. Et
dilexit maledictionem et veniet ei: et
noluit bn̄dictionē et elongabit ab eo.
Et induit maledictionem ſicut veſti-
mentū ⁊ intrauit ſicut aqua īteriora
ei⁹: ⁊ ſicut oleum in oſſibus ei⁹. Fiat
ei ſicut veſtimētum quo operit: et ſi-
zona qua ſemꝑ ꝑcingit. Hoc op⁹ eoꝝ
qui detrahunt mihi apud dn̄m: ⁊ qui
loquunt mala aduerſus aiam meam
Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpt nomen
tuū: quia ſuauis eſt mia tua. Libera

me q̃ egen⁹ et paup̱ ego ſũ: ⁊ coꝛ meũ
ↄturbatũ eſt intra me. Sicut vmbꝛa
cũ declinat ablatus ſũ: ⁊ excuſſus ſũ ſi
cut locuſte. Genua mea infirmata ſũt
a ieiunio: ⁊ caro mea immutata eſt p̱-
pter oleũ. Et ego fact⁹ ſũ opp̱ꝛobꝛiuꝫ
illis: viderũt me ⁊ mouerũt capita ſua
Adiuua me dñe deus me⁹: ſaluũ me
fac ſcd̃m miam tuã. Et ſciant q̃ ma-
nus tua hec: ⁊ tu dñe feciſti eã. Male-
dicẽt illi ⁊ tu bñdices: qui inſurgũt in
me ↄfundanẽ: ſeruus aũt tu⁹ letabiẽ
Induanẽ qui detrahũt mihi pudoꝛe
et operianẽ ſicut dyploide confuſio-
ne ſua. Confitebor dño nimis in oꝛe
meo: ⁊ in medio multoꝝ laudabo euꝫ
Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſal
uum faceret a perſequentibus ani-
mam meam. ps. cix.

Dixit dñs dño meo: ſede a
dextris meis. Donec po-
nam inimicos tuos ſcabel-
lũ pedũ tuoꝝ. Virgam

virtutis tue emittet dñs ex ſyō: dña-
re in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum
ꝑncipiū in die ꝟtutis tue in ſplēdoꝛi-
bus ſctoꝝ: ex vtero añ luciferꝝ genui
te. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu
es ſacerdos in eternū: ſcđꝫ oꝛdinē mel
chiſedech. Dñs a dextꝗ tuis: ꝯfregit
in die ire ſue reges. Iudicabit in na
tiōib⁹ implebit ruinas: ꝯquaſſabit ca
pita in t̄ra multoꝝ. De toꝛrēte ī via
bibet: ꝑpterea exaltabit caput. ps. cx.
Confiteboꝛ tibi dñe in toto coꝛde
meo: in ꝯſilio iuſtoꝝ ⁊ ꝯgregatio
ne. Magna opera dñi: exq̄ſita in oēs
volūtates ei⁹. Cōfeſſio ⁊ magnificē-
tia opus ei⁹: ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſe-
culum ſeculi. Memoꝛiā fecit mirabi-
liū ſuoꝝ miſericoꝛs ⁊ miſeratoꝛ dñs:
eſcā dedit timētib⁹ ſe. Memoꝛ erit in
ſclm teſtamēti ſui: virtutē opeꝝ ſuoꝝ
annūciabit pp̄lo ſuo. Vt det illis here
ditatē gentiū: opa manuū ei⁹ ꝟitas ⁊
iudiciū. Fidelia oia mādata ei⁹ ꝯfir-

mata in ſcl'm ſcl'i: facta in veritate ⁊ eq=
tate. Redēptionē miſit dn̄s pplo ſuo
mādauit in eternū teſtamentū ſuum
Sanctū ⁊ terribile nomen eius: initi=
um ſapientie timor dn̄i. Intellectus
bonus oibus facientibus eū: laudatio
eius manet in ſeculū ſeculi. ps. cxi.

Beatus vir q̄ timet dn̄m: in māda
tis eius volet nimis. Potens in
terra erit ſemen ei⁹: gn̄atio rectoꝝ bn̄
dicet. Gloria ⁊ diuitie in domo eius:
⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi.
Exortū eſt in tenebris lumen rectis
miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſt⁹. Iocū=
dus hō q̄ miſeret ⁊ cōmodat diſponit
ſermōes ſuos in iudicio: q2 in eternū
nō cōmouebit. In memoria eterna
erit iuſtus: ab auditiōe mala nō time
bit. Paratū cor eius ſperare in dn̄o:
ꝯfirmatū eſt cor ei⁹ nō cōmouebit: do
nec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit
dedit paupib⁹ iuſticia ei⁹ manet in ſe
culū ſcl'i: cornu ei⁹ exaltabit in gloria

Pctōꝝ videbit ꝛ iraſcet̄ dētibus ſuis fremet ꝛ tabeſcet: deſideriū pctōꝝ pibit

Laudate pueri dn̄m: lau- ps.cxii.
date nomen dn̄i S it nomen dn̄i
bn̄dictū: ex hoc nūc et vſqꝫ in ſcl'm. A
ſolis ortu vſqꝫ ad occaſū: laudabile nomē dn̄i. E xcelſus ſup oēs gētes dn̄s:
et ſup celos gl'ia eius. Q uis ſicut dn̄s
deus nr̄ ꝗ in altis habitat: et humilia
reſpicit in celo et in terra. S uſcitās a
tra inopē ꝛ de ſtercore erigēs pauperē
V t collocet eū cū pncipibus: cū principib⁹ pp'li ſui. Q ui habitare facit ſterilē in domo: matrē filioꝝ letantem.

In exitu iſrael de egyp ps.cxiii.
to: domus iacob de pp'lo barbaro.
F acta eſt iudea ſctificatio ei⁹: iſrael
ptās eius: M are vidit ꝛ fugit: iordanis cōuerſus eſt retrorſū. M ontes exultauerūt vt arietes ꝛ colles ſicut agni ouium. Q uid eſt tibi mare ꝙ fugiſti: ꝛ tu iordanis quia cōuerſus es retrorſū. M ontes exultaſtis vt arietes

et colles ſicut agni ouiū. A facie dñi
mota eſt terra:a facie dei iacob. Qui
cōuertit petrā in ſtagna aquaꝝ:et ru
pē in fontes aquaꝝ. Non nobis dñe
non nobis:ſed nōi tuo da gloꝛiā. Sup
mīa tua ⁊ veritate tua:ne qñ dicāt gē
tes vbi eſt deus eoꝝ. Deus aūt nř in
celo:oīa quecunqꝫ voluit fecit. Simu
lachꝛa gentiū argētū ⁊ aurū:opa ma-
nuū hoim. Os habēt ⁊ nō loquenť o-
culos habēt ⁊ nō videbūt. Aures ha
bēt ⁊ nō audiēt:nares habēt ⁊ nō odo
rabūt. Manus habēt et nō palpabūt
pedes habēt ⁊ non ambulabūt:nō cla
mabūt in gutture ſuo. Similes illis fi
ant q̄ faciunt ea:⁊ oēs qui cōfidunt in
eis. Domꝰ iſrael ſperauit in dño ad-
iutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Domus
aaron ſꝑauit in dño:adiutoꝛ eoꝝ et
ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Qui timent dñm ſꝑ
rauerūt in dño:adiutoꝛ eoꝝ ⁊ ꝓtectoꝛ
eoꝝ eſt. Dñs memoꝛ fuit nřī:⁊ bñdix
it nobis. Bñdixit domui iſrł: bñdixit

domui aaron. Benedixit oibus q̄ timēt
dn̄m: puſillis cū maiorib⁹. Adiciat
dn̄s ſup vos: ſup vos ⁊ ſup filios vr̄os
Benedicti vos a dn̄o: q̄ fecit celū ⁊ t̄rā.
Celū celi dn̄o: terrā autē dedit filiis
hoim. Non mortui laudabūt te dn̄e:
neq̄ oms q̄ deſcēdūt in infernū. Sed
nos qui viuimus bn̄dicimus dn̄o: ex
hoc nunc ⁊ vſq̄ in ſeculum. ps. cxiiii.
Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s: vocem
orōnis mee. Q ꝛ inclinauit au-
rē ſuā mihi: ⁊ in dieb⁹ meis inuocabo
Circūdederūt me dolores mortꝫ: et pi-
cula inferni inuenerūt me. Tribula
tionē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dn̄i iuo
caui. O dn̄e libera animā meā miſeri
cors dn̄s ⁊ iuſtus ⁊ de⁹ noſter miſeret
Cuſtodiēs paruulos dn̄s: humiliat⁹
ſū ⁊ liberauit me. Conuertere aia mea
in requiē tuā: qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi. Q ꝛ
eripuit aiaꝫ meā de morte oculos me
os a lachrymis: pedes meos a lapſu.
Placebo dn̄o: i regione viuorꝫ. p. cxv.

Credidi ꝓpter quod locut⁹ ſum ego aũt humiliatus ſum nimis. Ego dixi in exceſſu meo: omis homo mēdax. Quid retribuā dño: pro oib⁹ que retribuit mihi. Calicē ſalutaris accipiā: ⁊ nomen dñi inuocabo. Uota mea dño reddā corā omi pplo ei⁹: ꝓcioſa in ꝯſpectu dñi mors ſcōꝝ eius. O dñe qꝛ ego ſeru⁹ tu⁹: ego ſeru⁹ tu⁹ ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: et nomē dñi inuocabo. Uota mea dño reddā in ꝯſpectu ois ppli ei⁹: in atriis dom⁹ dñi in medio tui hierlm. ps. cxvi.

Laudate dñm omes gentes: laudate eũ omes populi. Qm̄ ꝯfirmata eſt ſuper nos mia eius: ⁊ veritas dñi manet in eternum. ps. cxvii.

Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia eius. Dicat nunc iſrael qm̄ bonus: qm̄ in ſeculum miſericordia eius. Dicat nunc domus aaron: qm̄ in ſeculū mia eius.

Dicãt nũc qui timent dñm: qm̃ in ſe-
culum mĩa ei⁹. De tribulatiõe inuo
caui dñm: ⁊ exaudiuit me in latitudi-
ne dñs. Dñs mihi adiutoꝛ nõ timebo
q̃d faciat mihi homo. Dñs mihi ad-
iutoꝛ: et ego deſpiciã inimicos meos.
Bonũ eſt ꝯfidere in dño: q̃ cõfidere
in homie. Bonũ eſt ſperare in dño: q̃
ſperare in ꝑncipib⁹. Oẽs gẽtes circu-
ierunt me ⁊ in noie dñi: qꝛ vltus ſum
in eos. Circũdantes circũdederunt
me ⁊ in noie dñi: qꝛ vltus ſum in eos.
Circũdederũt me ſicut apes ⁊ exar-
ſerũt ſicut ignis in ſpinis et in nomie
dñi: qꝛ vltus ſum in eos. Impulſus
euerſus ſum vt caderẽ: ⁊ dñs ſuſcepit
me. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs:
⁊ factus eſt mihi in ſalutẽ. Vox exul
tatiõis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſto
rum. Dextera dñi fecit virtutẽ dex-
tera dñi exaltauit me: dextera dñi fe-
cit virtutẽ. Non moꝛiar ſed viuã: et
narrabo opa dñi. Caſtigans caſtiga-

nit me dñs: ⁊ morti non tradidit me.
Aꝑite mihi portas iuſticie ingreſſus
in eas cōfitebor dño: hec porta dñi iu-
ſti intrabūt in eã. Cōfitebor tibi qm̄
exaudiſti me: ⁊ factus eſt mihi in ſalu
tem. Lapidē quē reprobauerūt edi
ficantes: hic factus eſt in caput angu
li. A dño factū eſt iſtud: et eſt mira-
bile in oculis noſtris. Hec eſt dies quã
fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea.
O dñe ſaluū me fac o dñe bene ꝓſpe-
rare: bñdictus q̄ venit in nomine dñi.
Bñdiximus vobis de domo dñi: deus
dñs ⁊ illuxit nobis. Cōſtituite diē ſo
lemnē in ꝯdenſis: vſqꝫ ad cornu alta-
ris. Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi:
de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. Cōfitebor
tibi qm̄ exaudiſti me: et factus es mi-
hi in ſalutē. Cōfitemini dño qm̄ bo-
nus: qm̄ in ſcl'm mia eius. Ps. cxviii.
BEati immaculati in via: qui am
bulant i lege dñi. Beati q̄ ſcru-
tant teſtimonia ei⁹: in toto corde exq̄

runt eū. Non eni qui operant̄ iniqui tatē in viis eius ambulauerunt. Tu mādaſti: mādata tua cuſtodiri nimis Utinā dirigant̄ vie mee: ad cuſtodi endas iuſtificatiōes tuas. Tūc non ↄfundar: cū pſpexero in oībus mādatis tuis. Cōfitebor tibi in directione cordis: in eo ꝙ didici iudicia iuſticie tue. Iuſtificatiōes tuas cuſtodiā: nō me derelinquas vſqꝫ quaqꝫ.

IN quo corrigit adoleſcentior viā ſuā: in cuſtodiēdo ſermones tuos In toto corde meo exq̄ſiui te: ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abſcōdi eloq̄a tua: vt nō peccem tibi. Benedict⁹ es dn̄e: doce me iuſtificatiōes tuas. In labiis meis pnūciaui oīa iudicia oris tui. In via teſtimoniorꝫ tuorꝫ delectat⁹ ſū: ſicut in oībus diuitiis. In mādatis tuis exercebor: et conſiderabo vias tuas. In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos.

REtribueſeruotuoviuificaMe: ⁊ cuſtodiã ſermones tuos. Reue-
la oculos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabilia
de lege tua. Incola ego ſũ in t͛ra: nõ
abſcõdas a me mãdata tua. Cõcupi
uit aĩa mea deſiderare iuſtificatiões
tuas in omĩ tp͛e. Increpaſti ſupbos:
maledicti q̃ declinãt a mandatis tuis
Aufer a me opprobriũ ⁊ ꝯtemptũ: q2
teſtimonia tua exquiſiui. Eteni ſedert
ꝑncipes ⁊ aduerſũ me loquebant: ſer-
uus aũt tu⁹ exercebat in iuſtificatiõi
bus tuis. Nã ⁊ teſtimonia tua medi
tatio mea eſt: ⁊ ꝯſiliũ meũ iuſtificatio
ADheſit pauimento (nes tue.
aĩa mea: viuifica me ſecundũ
verbũ tuũ. Vias meas enunciaui et
exaudiſti me: doce me iuſtificationes
tuas. Viam iuſtificationũ tuaꝝ in-
ſtrue me: et exercebor in mirabilibus
tuis. Dormitauit aĩa mea p̄re tedio
confirma me in verbis tuis. Viam
iniq̃tatis amoue a me: et de lege tua

miſerere mei. Uiã veritatis elegi: iu
dicia tua nõ ſũ oblitus. Adheſi teſti
moniis tuis dñe: noli me confundere
Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dila=
Legẽ pone mihi (taſti coꝛ meũ.
dñe viam iuſtificationũ tuaꝝ: ꝛ
exquirã eã ſemꝑ. Da mihi intellectũ
ꝛ ſcrutabo᷑ legẽ tuã: et cuſtodiã illam
in toto coꝛde meo. Deduc me in ſemi
ta mãdatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſã volui. In=
clina coꝛ meũ in teſtimonia tua: et nõ
in auariciã. Auerte oculos meos ne
videãt vanitatẽ: in via tua viuifica
me. Statue ſeruo tuo ſcd̃m eloquiuꝫ
tuum: in timoꝛe tuo. Amputa oppꝛo
bꝛiũ meũ qd̃ ſuſpicat᷒ ſum: qꝛ iudicia
tua iocũda. Ecce cõcupiui mandata
tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat ſuꝑ me mia tua dñe:
ſalutare tuũ ſcd̃m eloquiũ tuũ.
Et reſpõdebo expꝛobꝛantibus mihi
verbũ: qꝛ ſpaui in ſermõib᷒ tuis. Et
ne auferas de oꝛe meo verbũ veritatis

vſqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudiciis tuis ſuperſpe-
raui. Et cuſtodiā legem tuā ſemp: in
ſclm ꝛ in ſclm ſcli. Et ambulabā i la-
titudine: qꝛ mādata tua exqſiui. Et
loqbar i teſtimoniis tuis in ꝯſpectu re-
gū: ꝛ nō ꝯfūdebar. Et meditabar in
mādatis tuis: q̄ dilexi. Et leuaui ma
nus meas ad mandata tua q̄ dilexi: ꝛ
exercebꝛ in iuſtificatiōibus tuis.

Memoꝛ eſto verbi tui ſeruo tuo
in quo mihi ſpem dediſti. Hec
me ꝯſolata eſt in humilitate mea: qꝛ
eloquiū tuū viuificauit me. Superbi
inique agebāt vſqꝫquaqꝫ: a lege autē
tua nō declinaui. Memoꝛ fui iudici-
oꝛum tuoꝛū a ſeculo dn̄e: ꝛ cōſolatus
ſum. Defectio tenuit me pꝛo pctōꝛi-
bus derelinquētibus legē tuā. Can
tabiles mihi erant iuſtificatiōes tue:
a loco perrgrinationis mee. Memoꝛ
fui nocte nomis tui dn̄e: et cuſtodiui
legem tuam. Hec facta eſt mihi: quia
iuſtificationes tuas exquiſiui.

Portio mea dñe: dixi cuſtodire le
gẽ tuã. Deprecatus ſũ faciẽ tuaꝫ
in toto corde meo: miſerere mei ſcd̃m
eloquiũ tuũ. Cogitaui vias meas: ⁊
ꝯuerti pedes meos in teſtimonia tua.
Paratus ſũ ⁊ nõ ſũ turbat⁹: vt cuſto
diã mãdata tua. Funes pctõꝝ circũ
plexi ſũt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ oblitus.
Media nocte ſurgebã ad ꝯfitendũ ti
bi: ſup iudicia iuſtificatiõis tue. Par
ticeps ego ſũ oĩm timẽtiũ te: et cuſto=
diẽtiũ mãdata tua. Mĩa tua dñe ple
na eſt t̃ra: iuſtificatiões tuas doce me
Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo do=
mine: ſcd̃m verbũ tuũ. Bonita
tem ⁊ diſciplinã ⁊ ſcientiã doce me: qꝛ
mãdatis tuis credidi. Priuſq̃ humi
liarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiuꝫ
tuũ cuſtodiui. Bon⁹ es tu: ⁊ in bonita
te tua doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata eſt ſup me iniq̃tas ſup
borũ: ego autẽ in toto corde meo ſcru
taboꝛ mãdata tua. Coagulatum eſt

ſicut lac coꝛ eoꝝ: ego vero legē tuam meditatus ſum. Bonū mihi qꝛ humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas. Bonum mihi lex oꝛis tui: ſup milia auri ꝛ argenti.

Manus tue dn̄e fecerunt me et plaſmauerūt me: da mihi itellectū vt diſcā mādata tua. Qui timēt te videbūt me ꝛ letabunt: qꝛ in vba tua ſupſperaui. Cognoui dn̄e qꝛ eqtas iudicia tua: ꝛ in vitate tua humiliaſti me. Fiat mia tua vt ↄſolet me ſcd̄m eloquiū tuū ſeruo tuo. Veniāt mihi miſeratiões tue ꝛ viuam: qꝛ lex tua meditatio mea eſt. Cōfundātur ſupbi: qꝛ iniuſte iniqtatē fecerūt in me: ego aūt exercebꝛ in mādatis tuis. Conuertant mihi timentes te: et qui nouerunt teſtimonia tua. Fiat coꝛ meū immaculatū in iuſtificatiōibus tuis: vt non confundar.

Defecit in ſalutare tuū aīa mea et in verbum tuū ſuperſperaui

Defecerũt oculi mei in eloquiũ tuũ:
dicẽtes qñ ꝯſolaberis me. Qꝛ factus
ſuz ſicut vter in pꝛuina: iuſtificatiões
tuas nõ ſũ oblit⁹. Quot ſũt dies ſer:
ui tui: qñ facies de ꝑſequẽtibus me iu
diciũ. Narrauerũt mihi iniq̃ fabula:
tiões: ſed nõ vt lex tua. Oia mandata
tua veritas: iniq̃ ꝑſecuti ſũt me adiu:
ua me. Paulominus ꝯſũmauerũt me
in terra: ego aũt nõ dereliq̃ mandata
tua. Sc͞dm miam tuã viuifica me: et
cuſtodiã teſtimonia oꝛis tui.
IN eternũ dñe: verbũ tuũ perma
net in celo. In gñatiõe ⁊ gñatio
nẽ veritas tua: fundaſti terrã ⁊ ꝑma:
net. Oꝛdinatiõe tua perſeuerat dies:
qm̃ oia ſeruiũt tibi. Niſi ꝙ lex tua me
ditatio mea eſt: tũc foꝛte periiſſem in
humilitate mea. In eternũ non obli
uiſcar iuſtificatiões tuas: qꝛ in ipis vi
uificaſti me. Tu⁹ ſũ ego ſaluũ me fac
qm̃ iuſtificatiões tuas exq̃ſiui. Me ex
pectauerũt pctõꝛes vt ꝑderẽt me teſti

monia tua intellexi. Ois ꝯſũmatiõis
vidi finẽ: latũ mandatũ tuũ nimis.

Quomodo dilexi legẽ tuã dñe: to-
ta die meditatio mea ẽ. Suꝑ ini
micos meos prudẽtẽ me feciſti mãda
to tuo: qꝛ in eternũ mihi eſt. Suꝑ oẽs
docẽtes me itellexi: qꝛ teſtimonia tua
meditatio mea eſt. Suꝑ ſenes itellexi
qꝛ mãdata tua q̃ſiui. Ab om̄i via ma
la prohibui pedes meos: vt cuſtodiaꝫ
v̾ba tua. A iudiciis tuis nõ declina-
ui: qꝛ tu legẽ poſuiſti mihi. Quã dul-
cia faucibus meis eloq̃a tua: ſuꝑ mel
ori meo. A mãdatꝭ tuis intellexi: ꝓp-
terea odiui oẽm viam iniq̃tatis.

Lucerna pedibꝰ meis verbũ tuũ
⁊ lumen ſemitis meis. Iuraui ⁊
ſtatui: cuſtodire iudicia iuſticie tue.
Humiliatus ſũ vſq₃ quaq₃ dñe: viuifi
ca me ſcd̃m verbũ tuuꝫ. Voluntaria
orꝭ mei bñplacita fac dñe: iudicia tua
doce me. Aia mea in manibus meis
ſemꝑ: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ oblitus. Poſue

rũt pctõꝛes laqueũ mihi:ꝛ de mãdatis
tuis nõ erraui. Hereditate acq̃ſiui te
ſtimonia tua i eternũ:qꝛ exultatio coꝛ
dis mei ſũt. Inclinaui coꝛ meũ ad fa-
ciendas iuſtificatiões tuas in eternũ:
ꝓpter retributionem.

INiquos odio habui ꝛ legẽ tuã di
lexi. Adiutoꝛ ꝛ ſuſceptoꝛ meus
es tu:ꝛ in verbũ tuũ ſupſperaui. De=
clinate a me maligni:et ſcrutaboꝛ mã
data dei mei. Suſcipe me ſcd̃m eloq̃uꝫ
tuũ et viuã:ꝛ non cõfundas me ab ex=
pectatione mea. Adiuua me ꝛ ſalu⁹
ero: et meditaboꝛ in iuſtificationibus
tuis ſemꝑ. Spreuiſti oẽs diſcedentes
a iudiciis tuis: quia iniuſta cogitatio
eoꝝ. Preuaricantes reputaui oĩes
pctõꝛes tre:ideo dilexi teſtimonia tua
Confige timoꝛe tuo carnes meas: a
iudiciis enim tuis timui.

FEci iudiciũ ꝛ iuſticiã:nõ tradas
me calũniãtib⁹ me. Suſcipe ſer
uũ tuũ i bonũ: nõ calũnient me ſupbi

Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū: ⁊
in eloquiū iuſticie tue. Fac cuz ſeruo
tuo ſcd̄m miam tuā: ⁊ iuſtificatiōes tu
as doce me. Seruꝰ tuꝰ ſū ego: da mihi
itellectū vt ſciā teſtimonia tua. Tp̄s
faciē di dn̄e: diſſipauer̄t legē tuā. Ideo
dilexi mādata tua: ſup auꝝ ⁊ topaziō.
Propterea ad oia mandata tua diri
gebar: oēm viā iniquā odio habui.
Mirabilia teſtimonia tua: ideo
ſcrutata eſt ea aīa mea. Decla
ratio ſermonū tuoꝝ illuminat: ⁊ intel
lectū dat paruulis. Os meū aperui et
attraxi ſpm̄: qꝛ mandata tua deſidera
bā. Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſcd̄z
iudiciū diligentiū nomen tuū. Greſ
ſus meos dirige ſecūdū eloquiū tuū: ⁊
non dn̄et mei ois iniuſticia. Redime
me a calūniis hoīm: vt cuſtodiā man
data tua. Faciē tuā illumina ſup ſer
uū tuū: ⁊ doce me iuſtificatiōes tuas.
Exitus aquaꝝ deduxerūt oculi mei:
qꝛ non cuſtodierūt legem tuam.

Iuſtus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuū
Mādaſti iuſticiā teſtimonia tua
⁊ ꝟitatē tuā nimis. Tabeſcere me fe
cit zelus meus: qꝛ obliti ſunt ꝟba tua
inimici mei. Ignitū eloquiū tuū ve=
hement ⁊ ſeruꝰ tuꝰ dilexit illud. Ado
leſcētulus ſū ego ⁊ ꝯtēptus: iuſtificati
ones tuas nō ſū oblitus Iuſticia tua
iuſticia i eternū: ⁊ lex tua ꝟitas. Tri=
bulatio ⁊ anguſtia inuenerūt me: mā=
data tua meditatio mea ē. Equitas
teſtimonia tua in eternū intellectum
da mihi et viuam.

Clamaui in toto corde exaudi me
dñe iuſtificatiōes tuas requirā.
Clamaui ad te ſaluū me fac: vt cuſto
diā mādata tua. Preueni in maturi
tate ⁊ clamaui: qꝛ in ꝟba tua ſupſpera
ui. Preuenerūt oculi mei ad te dilucu
lo vt meditarer eloq̄a tua. Vocē meā
audi ſcḋz miaz tuā dñe: ⁊ ſcḋz iudiciū
tuū viuifica me. Appropinquerūt ꝑſe=
quētes me iniq̄tati: a lege aūt tua lōge

facti ſūt. Prope es tu dñe: et oēs vie
tue veritas. Initio cognoui de teſtimo
niis tuis: qꝫ in eternū fundaſti ea.

Vide humilitatē meā ⁊ eripe me:
qꝫ legē tuā nō ſū oblitus. Iudi
ca iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpt elo-
quiū tuū viuifica me. Lōge a pctōꝛi-
bus ſalus: qꝫ iuſtificatiōes tuas nō ex
quiſierūt. Mīe tue multe dñe: ſecūdū
iudiciū tuū viuifica me. Multi q̄ pſe-
quunt̄ me ⁊ tribulant me: a teſtimoni
is tuis nō declinaui. Vidi pꝛeuaricā
tes ⁊ tabeſcebam: qꝫ eloquia tua non
cuſtodierūt. Vide qm̄ mandata tua
dilexi domine: in mīa tua viuifica me:
Principiuꝫ verboꝝ tuoꝝ veritas in
eternū oīa iudicia iuſticie tue.

Principes pſecuti ſūt me gratis: ⁊ a
verbis tuis formidauit coꝛ meū
Letaboꝛ ego ſup eloq̄a tua: ſicut q̄ in
uenit ſpolia multa. Iniq̄tatē odio ha
bui ⁊ abominat⁹ ſū: legē aūt tuā dilexi
Septies in die laudē dixi tibi: ſup iu-

dicia iuſticie tue. M ax multa diligẽti bus legẽ tuã: ⁊ nõ eſt illis ſcãdalũ. E x pectabã ſalutare tuũ dñe: ⁊ mandata tua dilexi. C uſtodiuit aĩa mea teſti monia tua: et dilexit ea vehementer. S eruaui mandata tua et teſtimonia tua: qꝛ oẽs vie mee in ↄſpectu tuo.

A ppꝛopinquet depꝛecatio mea in conſpectu tuo dñe: iuxta eloquiũ tuũ da mihi intellectũ. I ntret poſtu latio mea in ↄſpectu tuo: ſcd̃m eloqui um tuum eripe me. E ructabũt labia mea hymnũ: cũ docueris me iuſtifica tiões tuas. P ꝛonũciabit lingua mea eloquiũ tuũ: qꝛ oĩa mandata tua equi tas. F iat manꝰ tua vt ſaluet me: qm̃ mandata tua elegi. C oncupiui ſalu tare tuũ domine: et lex tua meditatio mea eſt. V iuet anima mea et lauda bit te: et iudicia tua adiuuabunt me. E rraui ſicut ouis que periit: q̃re ſer uum tuũ domine quia mandata tua non ſum oblitus.

Ps. cxix.

AD dñm cū tribularet clamaui: ⁊
exaudiuit me. Dñe libera aīam
meā a labiis iniq̄s: et a lingua doloſa.
Quid detᷣ tibi aut q̄d apponatᷣ tibi ad
linguā doloſā. Sagitte potētis acute
cū carbonibus deſolatoriis. Heu mi=
chi qꝛ incolatus meus ꝓlongatus eſt
habitaui cū habitātibus cedar: multū
incola fuit aīa mea. Cū his q̄ oderūt
pacē erā pacificus: cum loquebar illis
impugnabant me gratis. Ps. cxx.

LEuaui oculos meos ī mōtes: vñ
veniet auxiliū mihi. Auxilium
meū a dño: q̄ fecit celū ⁊ terrā. Nō det
in cōmotionē pedē tuū: neqꝫ dormitet
q̄ cuſtodit te. Ecce nō dormitabit ne=
qꝫ dormiet: q̄ cuſtodit iſrl'. Dñs cuſto=
dit te dñs ꝓtectio tua: ſup manū dexte=
rā tuā. Per diē ſol nō vret te neqꝫ lu=
na per noctē. Dñs cuſtodit te ab om̄i
malo: cuſtodiat animā tuā dñs. Dñs
cuſtodiat introitū tuū et exitū tuū: ex
hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſcl'm. Ps. cxxi.

L Etatus ſũ in his que dicta ſunt mihi: in domũ dñi ibim⁹. S tantes erãt pedes nr̃i: in atriis tuis hiꝛl'm H ierusalem que edificat̃ vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ in idipſm. I lluc enim aſcẽderunt trib⁹ trib⁹ dñi: teſtimoniũ iſrael ad ꝯfitendũ nomini dñi Q ꝛ illic ſederũt ſedes in iudicio: ſedes ſup domũ dauid. R ogate que ad pacem ſunt hiꝛl'm: ⁊ abundãtia diligẽtibus te. F iat pax in ꝟtute tua: ⁊ abũdantia in turrib⁹ tuis. P ꝛopter fratres meos ⁊ ꝓximos meos: loquebar pacem de te. P ꝛopter domũ dñi dei noſtri: queſiui bona tibi. Ps. cxxii.

A D te leuaui oculos meos: q̃ habitas in celis. E cce ſicut oculi ſeruoꝝ: in manib⁹ dñoꝝ ſuoꝝ. S icut oculi ancille in manib⁹ dñe ſue: ita oculi noſtri ad dñm deũ nr̃m donec miſereatur nr̃i. M iſerere nr̃i dñe miſerere nr̃i: qꝛ multũ repleti ſum⁹ deſpectiõe. Q ꝛ multũ repleta eſt aia noſtra op-

pꝛobꝛiū abūdantib⁹ ⁊ deſpectio ſupbis

Niſi qꝛ dñs erat in ps.cxxiii.
nobis dicat nūc iſrael niſi quia dñs erat in nobis. Cū exurgerēt homines in nos: foꝛte viuos deglutiſſēt nos. Cū iraſcerek furoꝛ eoꝝ in nos: foꝛſitan aqua abſoꝛbuiſſet nos. Toꝛrentē ptranſiuit aia nr̄a: foꝛſitan pertranſiſſet aia nr̄a aquā intolerabilē. Bn̄dict⁹ dñs q̄ nō dedit nos in captionē dētib⁹ eoꝝ. Aia nr̄a ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venantiū. Laqueus cōtritus eſt: et nos liberati ſumus. Adiutoꝛiū noſtrū in noīe dñi: qui fecit celū et terrā. ps.cxxiiii.

Qui confidūt in dño ſicut mons ſyon nō cōmouebik in eternū: q̄ habitat in hirl'm. Mōtes in circuitu eius et dñs in circuitu ppl'i ſui: ex hoc nūc et vſq; in ſcl'm. Qꝛ nō relinquet dñs virgā pctoꝝ ſup ſoꝛtē iuſtoꝛū: vt nō extendāt iuſti ad iniqtatē manus ſuas. Bñfac dñe: bonis ⁊ rectis coꝛde

Declinantes aũt in obligationes ad
ducet dñs cum operantibus iniq̃tatẽ
pax ſuper iſrael. ps. cxxv.

In cõuertẽdo dñs captiuitatẽ ſyõ
facti ſumus ſicut cõſolati. Tunc reple
tũ eſt gaudio os nr̃m: et lingua nr̃a ex
ultatiõe. Tũc dicẽt int̃ gẽtes magni-
ficauit dñs facere cũ eis. Magnifica-
uit dñs facere nobiſcũ: facti ſumus le-
tantes. Conuertere dñe captiuitatẽ
nr̃am ſicut torrens in auſtro. Qui ſe
minãt in lachrymis in exultatiõe me-
tẽt. Eũtes ibant et flebãt: mittẽtes ſe
mina ſua. Veniẽtes aũt veniẽt cum
exultatiõe: portãtes manipulos ſuos.

Niſi dñs edificauerit ps. cxxvi.
domũ: in vanũ laborauerũt qui
edificãt eã. Niſi dñs cuſtodierit ciui-
tatẽ: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam
Vanũ eſt vobis añ lucẽ ſurgere: ſur-
gite poſtq̃ ſederitis qui manducatis
panẽ doloris. Cum dederit dilectis
ſuis ſomnum: ecce hereditas dñi filii

merces fructus ventris. Sicut ſagit-
te in manu potentis: ita filii excuſſoꝝ.
Beatus vir qui impleuit deſiderium
ſuū ex ipſis: non confundet cū loquet
inimicis ſuis in porta. ps. cxxvii.

Beati oēs q timent dn̄m: q ambu
lāt in viis ei⁹. Labores manuū
tuaꝝ qꝛ māducabis: btūs es ꝛ bn̄ tibi
erit. Uxor tua ſicut vitis abūdās: in
laterib⁹ domus tue. Filii tui ſicut no
uelle oliuaꝝ in circuitu mēſe tue. Ec
ce ſic bn̄dicet homo: q timet dn̄m. Bn̄
dicat tibi dn̄s ex ſyon: et videas bona
hierl'm: oibus dieb⁹ vite mee. Et vide
as filios filioꝝ tuoꝝ pacē ſup iſrael.

Sepe expugnauerūt ps. cxxviii.
me a iuuentute mea: dicat nunc
iſrael. Sepe expugnauerunt me a iu-
uentute mea etenim non potuerunt
mihi. Supra dorſum meū fabricaue-
runt peccatores: prolongauerunt ini
quitatē ſuā. Dn̄s iuſtus ↄcidet ceruī
ces peccatoꝝ: ↄfundant ꝛ ↄuertantur

retroꝛſū oēs q̄ oderūt ſyō. Fiāt ſicut
fenū tectoꝝ: qd̄ ꝓuſq̄ euellat̄ exaruit
De quo nō impleuit manū ſuā q̄ me
tet: ⁊ ſinū ſuū qui manipulos colliget.
Et nō dixerūt q̄ ꝓteribāt bn̄dictio dn̄i
ſup vos: bn̄diximus vobis in noīe dn̄i

De pꝛofundis clamaui Ps. cxxix
ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meā
Fiant aures tue intendētes in vocē
depcationis mee. Si iniq̄tates obſer:
uaueris dn̄e: dn̄e quis ſuſtinebit: Qꝛ
apud te ꝓpitiatio eſt: et ꝓpter legem
tuā ſuſtinui te dn̄e. Suſtinuit aīa mea
in verbo eius: ſperauit aīa mea in dn̄o
A cuſtodia matutina vſq; ad noctē
ſperet iſrael i dn̄o. Qꝛ apd̄ dn̄m mia
⁊ copioſa apd̄ eū redēptio. Et ipſe re
dimet iſrael: ex oībus iniq̄tatibꝰ eius

Domine nō eſt exaltatū Ps. cxxx
coꝛ meū: neq; elati ſūt oculi mei
Neq; ambulaui i magnis neq; in mi:
rabilibus ſup me. Si non humilit ſen
tiebā: ſed exaltaui aīam meā. Sicut

ablactat⁹ eſt ſup matre ſua:ita retri-
butio in aia mea. Speret iſrael i dño
ex hoc nūc et vſqꝫ in ſeclm ps.cxxxi.

Memento dñe dauid:ꝛ oīs man
ſuetudinis eius. Sicut iurauit
dño:votū vouit deo iacob: Si introie
ro in tabernaculū domus mee:ſi aſcē
dero in lectū ſtrati mei. Si dedero ſō-
nū oculis meis:ꝛ palpebꝛis meis doꝛ-
mitationē. Et requiē tpibs meis:do
nec inueniā locū dño:tabernaculum
deo iacob. Ecce audiuimus eā in ef-
frata:inuenim⁹ eā in cāpis ſilue. In
troibimus in tabernaculū eius:adoꝛa
bimus in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹:
Exurge dñe in requiē tuā:tu ꝛ archa
ſctificatiōis tue. Sacerdotes tui indu
anť iuſticiā:ꝛ ſcti tui exultēt. Propť
dauid ſeruū tuū:nō auertas faciē xpi
tui. Iurauit dñs dauid veritatē ꝛ nō
fruſtrabiť eū:de fructu vētris tui po
nā ſup ſedē tuā. Si cuſtodierint filii
tui teſtamētū meū:et teſtimonia mea

her q̄ docebo eos. Et filii eoꝝ vſqꝫ in ſcl'm: ſedebūt ſup ſedē tuā. Qm̄ elegit dn̄s ſyon: elegit eā in habitationē ſibi Hec requies mea in ſcl'm ſcl'i: hic habita bo qm̄ elegi eā. Uiduā eius bn̄dicens bn̄dicā: paupes eius ſaturabo panib⁹ Sacerdotes ei⁹ induā ſalutari: et ſcti eius exultatiōe exultabūt. Illuc pzo ducam coznu dauid: paraui lucernā chziſto meo. Inimicos eius induam confuſione: ſuper ipſum autē efflozebit ſanctificatio mea. Ps. cxxxii.

Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū: habitare fr̄es i vnū. Sicut vnguētū in capite: qd̄ deſcēdit in barbā barbā aarō. Qd̄ deſcēdit i ozā veſtimēti ei⁹ ſicut ros hermō: q̄ deſcendit in montē ſyon Qm̄ illic mādauit dn̄s bn̄dictionē: et vitam vſqꝫ in ſcl'm. Ps. cxxxiii.

Ecce nunc bn̄dicite dn̄m oēs ſerui dn̄i. Qui ſtatis in domo dn̄i: in atriis domus dei nr̄i. In noctibus extollite manus veſtras in ſctā ⁊ bn̄e

dicite dñm. Bñdicat te dñs ex ſyon:q̃
fecit celum et terram ps.cxxxiiii.
Laudate nomẽ dñi:laudate ſerui
dñm. Qui ſtatis in domo dñi:in
atriis domus dei nr̃i. Laudate dñm
quia bonus dñs:pſallite nomini eius
qm̃ ſuaue ẽ. Quoniã iacob elegit ſibi
dñs:iſrael in poſſeſſionẽ ſibi. Qꝛ ego
cognoui ꝙ magnus eſt dominus:⁊ de
us noſter pꝛe oibus diis. Omnia que
cunqꝫ voluit dñs fecit in celo et in ter
ra:in mari ⁊ in oĩbus abyſſis. Edu
cens nubes ab extremo terre:fulgura
in pluuiã fecit. Qui ꝓduxit ventos
de theſauris ſuis:qui ꝑcuſſit pꝛimoge
nita egypti:ab homine vſqꝫ ad pecus
Et miſit ſigna et pꝛodigia in medio
tui egypte:in pharaonẽ et in oĩs ſer
uos eius. Qui ꝑcuſſit gẽtes multas:
et occidit reges foꝛtes. Seon regem
amoꝛreoꝝ:et og regem baſan:⁊ oĩa
regna chanaã. Et dedit terram eoꝝ
hereditatẽ:hereditatẽ iſrael populo

ſuo. Dñe nomen tuũ in eternũ: dñe memoriale tuũ in gñatione ⁊ gñatio-nem. Q ꝛ iudicabit dñs pplm̃ ſuũ: ⁊ in ſeruis ſuis deꝑcabit. Simulachra gẽtium argẽtũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hoim̃ Os habent ⁊ nõ loquent: oculos ha-bent ⁊ nõ videbũt. Aures habent et nõ audient: neq; enim eſt ſpũs in ore ipſoꝝ. Similes illis fiãt qui faciũt ea ⁊ oẽs qui ꝯfidũt in eis. Dom⁹ iſrael bñdicite dño: dom⁹ aaron benedicite dño. Dom⁹ leui bñdicite dño q̃ time-tis dñ ꝫ bñdicite dño. Bñdict⁹ dñs ex ſyõ: q̃ habitat in hieruſalẽ. ps. cxxxv.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in eternũ mia ei⁹. Cõfitemini deo deoꝝ: qm̃. Cõfitemini dño dñoꝝ: qm̃ Qui facit mirabilia magna ſol⁹: qm̃ Qui fecit celos ĩ itellectu: qm̃. Qui firmauit terrã ſup aquas: qm̃. Qui fecit luminaria magna: qm̃. Solẽ po-teſtatẽ diei: qm̃. Lunã ⁊ ſtellas in po-teſtatẽ noctis: qm̃. Qui pcuſſit egyp-

tunt cum ꝑmogenitis eoꝝ: qm̄. Qui
eduxit iſrael de medio eoꝝ: qm̄. In
manu potēti et in brachio excelſo: qm̄.
Qui diuiſit mare rubꝝ in diuiſiões:
qm̄. Et eduxit iſrael ꝑ mediū ei⁹. qm̄
Et excuſſit pharaonē ⁊ virtutē eius
ī mari rubro: qm̄. Qui trāſduxit pp̄lꝫ
ſuū ꝑ deſertū: qm̄. Qui ꝑcuſſit reges
magnos: qm̄. Et occidit reges fortes
qm̄. Seon regem amorreoꝝ: qm̄. Et
og regē baſam: qm̄. Et dedit terram
eoꝝ hereditatē: qm̄. Hereditatē iſra
el ſeruo ſuo: qm̄. Quia in humilitate
nr̄a memor fuit nr̄i: qm̄. Et redemit
nos ab īimicis nr̄is: qm̄. Qui dat eſ-
cam oī carni: qm̄ Cōfitemini deo celi
qm̄. Cōfitemi dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eter
(nū mia ei⁹. Ps. cxxxvi.
Super
flumina babylonis illic ſedim⁹
⁊ fleuim⁹ dū recordaremur tui ſyon.
In ſalicib⁹ in medio eius: ſuſpēdim⁹
organa nr̄a. Quia illic interrogauerūt
nos qui captiuos duxerūt nos: verba

cantionū. Et q̄ abduxerūt nos: hym
num cantate nobis de canticis ſyon.
Quō cātabim⁹ canticū dn̄i: in terra
aliena. Si oblitus fuero tui hier̄lm:
obliuioni detur dextra mea. Adhereat
lingua mea faucib⁹ meis: ſi nō memine
ro tui. Si nō ꝑpoſuero tui hier̄lm: in
ꝑncipio leticie mee. Memoꝛ eſto dn̄e
filioꝝ edō: in die hier̄lm. Qui dicunt
exinanite: exinanite uſq; ad fūdamē
tū in ea. Filia babylonis miſera: be-
atus q̄ retribuet tibi retributionem
tuā quā retribuit nobis. Btūs q̄ tene
bit: ⁊ allidet paruulos ſuos ad petrā.
Confitebor tibi dn̄e ps. cxxxvii
in toto coꝛde meo: qm̄ audiſti
oīa verba oꝛis mei. In ꝯſpectu ange
loꝝ pſallam tibi: adoꝛabo ad templuz
ſctm̄ tuū ⁊ ꝯfitebor nomi tuo. Super
mīa tua et veritate tua: qm̄ magnifi-
caſti ſuper om̄e nomen ſctm̄ tuū. In
quacūq; die inuocauero te exaudi me:
multiplicabis in aīma mea virtutem

Confiteant tibi dñe oẽs reges ter-
re:qꝫ audierũt oĩa verba oꝛis tui. Et
cantẽt in viis dñi:qm̃ magna eſt gl'ia
dñi. Qm̃ excelſus dñs et humilia re-
ſpicit:⁊ alta a lõge cognoſcit. Si am-
bulauero in medio tribulatiõis viui-
ficabis me:et ſup irã inimicoꝝ meoꝝ
extendiſti manũ tuã ⁊ ſaluũ me fecit
dextera tua. Dñs retribuet pꝛo me
dñe mĩa tua in ſeculum:opa manuuꝫ
tuaꝝ ne deſpicias. Ps. cxxxviii.

Domine pbaſti me et cognouiſti
me:tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊
reſurrectionẽ meã. Intellexiſti cogi-
tatiões meas de longe:ſemitã meã et
funiculũ meũ inueſtigaſti. Et omes
vias meas pͥuidiſti:qꝛ nõ eſt ſermo in
lingua mea. Ecce dñe tu cognouiſti
omnia nouiſſima et antiqua:tu foꝛma
ſti me ⁊ poſuiſti ſuper me manum tu-
am. Mirabilis facta eſt ſciẽtia tua ex
me:confoꝛtata eſt et nõ potero ad eã.
Quo ibo a ſpũ tuo:et quo a facie tua

fugiā. Si aſcēdero in celū tu illic es: ſi
deſcēdero ad infernū ades. Si ſūpſero
pennas meas diluculo: et habitauero
in extremis maris. Etenī illuc manꝰ
tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera
tua. Et dixi foꝛſitan tenebꝛe cōculca
bunt me: ⁊ nox illuminatio mea in de-
liciis meis. Quia tenebꝛe non obſcura-
bunt a te ⁊ nox ſicut dies illuminabit
ſicut tenebꝛe eius ita ⁊ lumē eiꝰ. Quia
tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me
de vtero matris mee. Cōfitebor tibi
qꝛ terribiliter magnificatus es mira-
bilia opa tua: et aīa mea cognoſcet ni-
mis. Nō eſt exaltatū os meuꝫ a te qd̄
feciſti in occulto: ⁊ ſubſtātia mea in in
ferioꝛibꝰ terre. Imꝑfectū meū vide-
rūt oculi tui: ⁊ in libꝛo tuo oēs ſcriben
tur: dies foꝛmabunt ⁊ nemo ī eis. Mi
chi autē nimis honoꝛificati ſūt amici
tui deus: nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt pͥncipatus
eoꝝ. Dinūerabo eos ⁊ ſuꝑ arenā mul
tiplicabunt: exurrexi ⁊ adhuc ſū tecū.

Si occideris deꝰ pctõꝛes: viri ſangui-
nũ declinate a me. Qꝛ dicitis in cogi
tatiõe: accipiãt in vanitate ciuitates
ſuas. Nõne q̇ oderũt te dñe oderã: et
ſup inimicos tuos tabeſcebã. Perfec
to odio oderã illos: inimici facti ſunt
mihi. Proba me deus ꝛ ſcito coꝛ meũ
interroga me ꝛ cognoſce ſemitas me-
as. Et vide ſi via iniq̃tatis in me eſt:
ꝛ deduc me in via eterna. Ps. cxxxix.
Eripe me dñe ab hoie malo: a vi-
ro iniq̃ eripe me. Qui cogitaue
rũt iniq̃tates in coꝛde: tota die ꝯſtitue
bant ꝑlia. Acuerunt linguas ſuas ſi
cut ſerpẽtes: venenũ aſpidũ ſub labi-
is eoꝝ. Cuſtodi me dñe de manu pctõ
ris: ab hoibus iniq̃s eripe me. Qui co
gitauerũt ſupplantare greſſus meos:
abſcõderũt ſuperbi laqueũ mihi. Et
funes extẽderũt in laqueũ: iuxta iter
ſcãdalũ poſuerũt mihi. Dixi dño deꝰ
meus es tu: exaudi dñe vocẽ deꝑcati-
onis mee. Dñe domie virtus ſalutis

mee: obumbraſti ſup caput meũ i die
belli. Non tradas me dñe a deſiderio
meo pctõri: cogitauerũt ꝯtra me ne de-
relinquas me: ne forte exaltent̃. Ca-
put circuitus eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ
operiet eos. Cadẽt ſup eos carbones: i
ignẽ deiicies eos in miſeriis non ſub
ſiſtent. Vir linguoſus nõ dirigẽt in
terra: viꝝ iniuſtũ mala capient in in-
teritu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudici
um inopis: ⁊ vindictã pauperꝝ. Verũ
tñ iuſti ꝯfitebunt̃ noi tuo: et habita-
bunt recti cũ vultu tuo. ps. cxl.

Domie clamaui ad te exaudi me
intẽde voci mee cũ clamauero
ad te. Dirigat̃ oratio mea ſicut in-
cẽſum in ꝯſpectu tuo: eleuatio manuũ
meaꝝ ſacrificiũ veſptinũ. Pone dñe
cuſtodiã ori meo: ⁊ oſtium circũſtãtie
labiis meis. Non declines cor meũ i
verba malicie: ad excuſandas excuſa
tiones in pctis. Cũ hoibus opantib⁹
iniqtatẽ: ⁊ non cõicabo cũ electis eoꝝ

Corripiet me iuſtꝰ in mia ꝛ increpa=
bit me:oleū aūt pctōꝛis nō impinguet
caput meū. Qm adhuc ꝛ orō mea in
bn̄placitis eoꝝ:abſoꝛpti ſunt iūcti pe=
tre iudices eoꝝ. Audient ꝟba mea
qm̄ potuerūt ſicut craſſitudo t̄re: erup
ta eſt ſup terraȝ. Diſſipata ſunt oſſa
nr̄a ſecus infernū:qꝛ ad te dn̄e domie
oculi mei:in te ſpaui nō auferas aīaȝ
meā. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatu
erūt mihi:ꝛ a ſcādalis opantiū iniq̄ta
tē. Cadēt in retiaculo eiꝰ pctōꝛes ſin
gulariť ſum ego donec trāſeā. ps. cxli.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce
mea ad dn̄m dep̄cat⁹ ſū. Effun
do in conſpectu eius oꝛationē meam
et tribulationē meam ante ipſum p=
nuncio. In deficiendo ex me ſpiritū
meū : et tu cognouiſti ſemitas meas.
In via hac qua ambulabam:abſcon
derūt laqueū mihi. Conſiderabā ad
dexterā ꝛ videbā:et nō erat q̄ cogno=
ſceret me. Periit fuga a me : et non

eſt qui reqrat animā meā. Clamaui
ad te dñe dixi tu es ſpes mea: portio
mea in terra viuētiū. Intēde ad de-
precationē meā: qꝛ humiliat⁹ ſum ni
mis. Libera me a pſequentib⁹ me: qꝛ
ꝯfortati ſunt ſup me. Educ de cuſto-
dia aiam meā ad ꝯfitēdū noi tuo: me
expectant iuſti donec retribuas mihi.

Domine exaudi orōnē Ps. cxlii.
meā: auribus pcipe obſecrationē
meā in veritate tua exaudi me in tua
iuſticia. Et nō intres in iudiciū cum
ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtificabit in cōſpe-
ctu tuo ois viuēs. Qꝛ pſecut⁹ eſt ini-
micus aiam meā: humiliauit in terra
vitā meā. Collocauit me in obſcuris
ſicut mortuos ſcli: ⁊ anxiat⁹ eſt ſuper
me ſpūs me⁹ in turbatū eſt cor meū.
Memor fui dierꝫ antiquorꝫ medita-
tus ſū in oib⁹ opib⁹ tuis in factis ma-
nuū tuarꝫ meditabar. Expādi man⁹
meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine
aqua tibi. Velociter exaudi me dñe:

defecit ſpūs meꝰ. Nō auertas faciem
tuā a me: ⁊ ſimilis ero deſcēdentibus
in lacū. Auditā fac mihi mane miaꝫ
tuā: qꝛ in te ſperaui. Notaꝫ fac mihi
viā in qua ambulem: qꝛ ad te leuaui
aiam meā. Eripe me de inimicis me
is dn̄e: ad te ꝯfugi doce me facere vo=
luntatē tuā: qꝛ deꝰ meꝰ es tu. Spūs
tuus bonꝰ deducet me in terrā rectam
ꝑpter nomē tuū dn̄e viuificabis me:
in eq̄tate tua. Educes de tribulatiōe
aiam meā: et in mīa tua diſpdes oīs
inimicos meos. Et pdes oēs q̄ tribu
lant aiam meā: qm̄ ego ſeruꝰ tuꝰ ſum.
Benedictus dn̄s deus ps. cxliii.
meus q̄ docet manꝰ meas ad pꝛe
liū: ⁊ digitos meos ad bellū. Mīa mea
⁊ refugiū meū: ſusceptoꝛ meꝰ ⁊ libera=
toꝛ meꝰ. Protectoꝛ meꝰ ⁊ in ipo ſpa=
ui: qui ſubdis ppl'm meū ſub me. Dn̄e
q̄d eſt homo qꝛ inotuiſti ei: aut filius
hois qꝛ reputas eū. Homo vanitati
ſimilis factus eſt: dies eiꝰ ſicut vmbꝛa

preterreũt. Domine inclina celos tuos ꝛ
deſcẽde: tange mõtes et fumigabunt.
Fulgura choruſcationẽ ꝛ diſſipabis
eos: emitte ſagittas tuas ꝛ ꝯturbabis
eos. Emitte manũ tuã de alto eripe
me ꝛ libera me de aq̃s multis: ꝛ de ma-
nu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ
eſt vanitatẽ: ꝛ dextera eoꝝ dextera ĩi-
quitatis. Deus canticũ nouũ canta
bo tibi: in pſalterio decacordo pſallaꝫ
tibi. Qui das ſalutẽ regibꝰ qui rede
miſti dauid ſeruũ tuũ: de gladio mali
gno eripe me. Et erue me de manu fi
lioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutũ eſt vani
tatẽ: ꝛ dextera eoꝝ dextera ĩiquitatis.
Quoꝝ filii ſicut nouelle plãtatiões
in iuuentute ſua. Filie eoꝝ cõpoſite
circumornate vt ſimilitudo templi.
Promptuaria eoꝝ plena: eructãtia
ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetoſe abũ-
dãtes in greſſibꝰ ſuis: boues eoꝝ craſ-
ſe. Non eſt ruina macerie: neqꝫ trãſi
tus neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Bea

tum dixerũt ppl'm cui hec ſũt: beatus
ppl's cuius dñs deus eius. ps cxliiii.

Exaltabo te deus meus rex ꝛ bñ=
dicã noi tuo in ſcl'm: ꝛ in ſeculuꝫ
ſcl'i. Per ſingulos dies bñdicã tibi ꝛ
laudabo nomen tuũ in ſcl'm: ꝛ in ſcl'm
ſecl'i. Magnꝰ dñs ꝛ laudabilis nimis
ꝛ magnitudinis eiꝰ nõ eſt finis. Gña
tio ꝛ gñatio laudabit opa tua: ꝛ poten
tiã tuã pnũciabũt. Magnificentiam
glie ſctitatis tue loquent: ꝛ mirabilia
tua narrabunt. Et vtutẽ terribiliũ
tuoꝝ dicent: ꝛ magnitudinẽ tuã nar=
rabũt. Memoriã abundãtie ſuauita
tis tue eructabunt: ꝛ iuſticiã tuã exul
tabunt. Miſerator ꝛ miſericors dñs:
patiens ꝛ multũ miſericors. Suauis
dñs vniuerſis: ꝛ miſerationes eiꝰ ſup
oia opa eiꝰ. Confiteant tibi dñe oia
opa tua: ꝛ ſcti tui bñdicãt tibi. Gloriã
regni tui dicẽt: ꝛ potentiã tuã loquẽ=
tur. Ut notã faciãt filiis hoim potẽ=
tiam tuã: ꝛ gloriã magnificẽtie regni

tui. Regnū tuū regnū oīm ſeculoꝝ: ⁊ dn̄atio tua in oī gn̄atione ⁊ gn̄ationē Fidelis dn̄s i oibus v̄bis ſuis ⁊ ſctūs in oibus operibus ſuis. Alleuat dn̄s oēs qui corruunt: et erigit oēs eliſos. Oculi oim in te ſperāt dn̄e: ⁊ tu das eſcā illorū in tp̄e oportuno. Aperis tu manū tuā ⁊ imples oē aīal bn̄dictione. Iuſtus dn̄s in oibus viis ſuis: et ſctūs in oibus opibus ſuis. Prope eſt dn̄s oibus inuocātib⁹ eū: oibus inuocātibus eū in veritate. Voluntatē timētiū ſe faciet ⁊ dep̄cationē eoꝝ exaudiet: ⁊ ſaluos faciet eos Cuſtodit dn̄s oēs diligētes ſe: ⁊ oēs pctōres diſp̄det Laudationē dn̄i loquetur os meū: ⁊ bn̄dicat ois caro nomini ſctō eius in ſeculū et in ſeculū ſeculi. Ps. cxlv.

Lauda aīa mea dn̄z laudabo dn̄z in vita mea: pſallā deo meo q̄ diu fuero. Nolite ꝯfidere in principibus in filiis hoīm in quibus non eſt ſalus Exibit ſpūs eius ⁊ reuertet̄ in terrā

ſuā: in illa die ꝑibunt oēs cogitatiões
eoꝝ. Beatꝰ cuius deus iacob adiutoꝛ
eius ſpes eius in dño deo ipſius ꝗ fecit
celū ⁊ terrā: mare ⁊ oīa que in eis ſūt.
Qui cuſtodit ꝟitatē vſqꝫ in ſcl'm fa-
cit iudiciū iniuriā patiētibꝰ: dat eſcā
eſuriētibus. Dñs ſoluit compeditos
dñs illuminat cecos. Dñs erigit eli-
ſos: dñs diligit iuſtos. Dñs cuſtodit
aduenas pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet: et
vias pctōꝝ diſꝑdet: Regnabit dñs in
ſcl'a deꝰ tuꝰ ſyō: in gñatiōe ⁊ gñationē
Laudate dñm qm̄ bonꝰ ps. cxlvi.
eſt pſalmus deo nr̄o ſit iocūda de
coꝛaqꝫ laudatio. Edificās hiel'm dñs
diſꝑſiōes iſraelis ꝯgregabit. Qui ſa-
nat ꝯtritos coꝛde: et alligat ꝯtritiões
eoꝝ. Qui numerat multitudinē ſtel
laꝝ: ⁊ oībus eis noīa vocat. Magnus
dñs nr̄ ⁊ magna ꝟtus eius: ⁊ ſapiētie
eiꝰ nō ē numerꝰ. Suſcipiēs māſuetos
dñs: humiliās aūt pctōꝛes vſqꝫ terrā.
Precinite dño i ꝯfeſſiōe: pſallite deo

nēo in cytharā. Qui operit celū nubi
bus: ⁊ parat terre pluuiā. Qui pdu-
cit in mōtibꝰ fenū: ⁊ herbam ſeruituti
hoim. Qui dat iumētis eſcā ipſoꝝ: ⁊
pullis coruoꝝ inuocātibꝰ eū. Non in
fortitudine eq̄ volūtatē habebit: nec
in tibiis viri bn̄placitū erit ei. Bene-
placitū eſt dn̄o ſuper timētes eū: ⁊ in
eis q̄ ſperant ſup mia eius. Ps. cxlvii.

Lauda hirl'm dn̄m: lauda deū tuū
ſyon. Qm̄ ꝯfortauit ſeras por-
taꝝ tuaꝝ: bn̄dixit filiis tuis ī te. Qui
poſuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumē
ti ſaciat te. Qui emittit eloquiū ſuū
terre velocit̄ currit ſermo eius. Qui
dat niuē ſicut lanā: nebulā ſicut cine-
rē ſpargit. Mittit criſtalluz ſuā ſicut
buccellas: an̄ faciē frigoris eiꝰ q̄s ſu-
ſtinebit. Emittet v̄bū ſuū ⁊ liq̄faci-
et ea: flabit ſpūs eiꝰ ⁊ fluēt aq̄. Qui
annūciat v̄bū ſuū iacob: iuſticias ⁊ iu
dicia ſua iſrael. Nō fecit talit̄ oi na-
tiōi: ⁊ iudicia ſua nō manifeſtabit eis

Laudate dñm de celis ps. cxlviii
laudate eũ in excelſis. Lauda-
te eũ oẽs angeli ei⁹: laudate eũ om̃es
virtutes ei⁹. Laudate eũ ſol ⁊ luna:
laudate eũ oẽs ſtelle ⁊ lumẽ. Lauda
te eũ celoꝝ: ⁊ aq̃ oẽs que ſup̄ celos ſũt
laudent nomẽ dñi. Q2 ip̄e dixit ⁊ fa
cta ſũt: ip̄e mãdauit ⁊ creata ſũt. Sta
tuit ea in eternũ ⁊ in ſcl'm ſcli: p̄ceptũ
poſuit ⁊ non p̄teribit. Laudate dñm
de t̃ra: dracones et om̃s abyſſi. Ignis
grãdo nix glacies ſpũs p̄cellaꝝ: q̃ faci-
unt verbũ ei⁹. Mõtes ⁊ oẽs colles: li-
gna fructifera et oẽs cedri. Beſtie et
vniuerſa pecora: ſerpẽtes ⁊ volucres
pẽnate. Reges terre ⁊ oẽs p̄pli: prin-
cipes ⁊ oẽs iudices terre. Iuuenes ⁊
virgines ſenes cũ iuniorib⁹ laudent
nomen dñi: q2 exaltatũ eſt nomẽ eius
ſoli⁹. Confeſſio eius ſup̄ celũ ⁊ terrã
et exaltauit cornu p̄pli ſui. Hymnus
om̃ibus ſanctis eius: filiis iſrael p̄plo
ap̄p̄ropinquanti ſibi. ps. cxlix.

Cantate dn̄o canticū nouū: laus eiꝰ in ecclesia sc̄tor̄. Letet isrl' in eo q̄ fecit eum: ⁊ filie syō exultēt in rege suo. Laudēt nomē eiꝰ in choro in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia bn̄placitū est dn̄o in pp̄lo suo: et exaltabit mā̄suetos in salutē. Exultabūt sc̄i in gloria: letabunt in cubilibus suis. Exultatiōes dei in gutture eor̄: et gladii ancipites in manibꝰ eorum. Ad faciendā vindictā in natiōibus increpationes in pp̄lis. Ad alligādos reges eor̄ in cōpedibꝰ: ⁊ nobiles eor̄ in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudiciū ꝯscriptū: gloria hec est oībus sanctis eius. Ps. cl.

Laudate dn̄m in sc̄tis eiꝰ: laudate eū in firmamēto ꝟtutis eius. Laudate eū in virtutibꝰ eiꝰ: laudate eū sc̄d̄m multitudinē magnitudinis eiꝰ. Laudate eū in sono tube: laudate eū in psalterio ⁊ cythara. Laudate eū in tympano ⁊ choro: laudate

eũ in coꝛdis ⁊ oꝛgano. Laudate euꝫ
in cymbalis bñſonãtibus laudate eũ
i cymbal' iubilatiõis: oĩs ſpũs laudet
dñm. cl. Canticũ eſaye. xii. ca.

Confitebor tibi dñe qm̃ irat⁹ es
mihi: ꝯuerſus eſt furoꝛ tu⁹ ⁊ ꝯſo
latus es me. Ecce de⁹ ſaluatoꝛ meus
fiducialiter agã ⁊ nõ timebo. Qꝛ foꝛ
titudo mea ⁊ laus mea dñs ⁊ fact⁹ es
mihi in ſalutẽ. Haurietis aquas i gau
dio de fontib⁹ ſaluatoꝛis: ⁊ dicetis in
illa die ꝯfitemi dño ⁊ inuocate nomẽ
eius. Notas facite in pplis adinuen-
tiões ei⁹ memẽtote qm̃ excelſũ eſt no-
men ei⁹. Cantate dño qm̃ magnifi-
ce fecit: annũciate hec in vniuerſa ter
ra. Exulta et lauda habitatio ſyon:
qꝛ magnus in medio tui ſctũs iſrael.

cli. Canticũ eſaie. xxxviii. ca.

Ego dixi in dimidio dierꝝ meoꝝ:
vadã ad poꝛtas inferi. Queſiui reſi-
duũ annoꝝ meoꝝ: dixi nõ videbo dñm
deũ in t̃ra viuentiũ. Non aſpiciã ho-

minē vltrā: ꝛ habitatorē quietis. Generatio mea ablata eſt et cōuoluta eſt a me quaſi tabernaculū paſtor̄. Preciſa ē velut a texēte vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me: de mane vſq₃ ad veſperam finies me. Sperabā vſq₃ ad mane: q̄ſi leo ſic cōtriuit oia oſſa mea. De mane vſq₃ ad veſperā finies me: ſicut pullus hyrundinis ſic clamabo meditabor vt colūba. Attenuati ſūt oculi mei: ſuſpiciētes in excelſo. Dn̄e vim patior reſpōde ꝓ me: q̄d dicā aut q̄d reſpondebit mihi cū ipſe feceri. Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine aie mee. Dn̄e ſi ſic viuit̄ ꝛ in talibus vita ſpūs mei corripies me ꝛ viuificabis me ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu aūt eruiſti aiā meā vt non periret: proieciſti poſt tergū tuū oīa pctā mea. Quia non infernus ꝯfitebit̄ tibi neq₃ mors laudabit te: nō expectabūt q̄ deſcendūt in lacū veritatem tuā. Viuens viuens ipſe

cōfitebit tibi: ſicut et ego hodie pater
filiis notā faciet veritatē tuā. Dñe
ſaluū me fac: et pſalmos noſtros can=
tabimus cunctis diebus vite noſtre in
domo dñi. cliii. primi regū. ii. ca.

Exultauit cor meū in dño: et exal
tatū eſt cor meū in deo meo. Di
latatū eſt os meū ſup inimicos meos:
qꝫ letata ſum in ſalutari tuo. Nō eſt
ſctūs vt eſt dñs neqꝫ enim eſt alius ex
tra te: ⁊ nō eſt deus fortis ſicut deus nr̄.
Nolite multiplicare loqui: ſublimia
gloriātes. Recedāt vetera de ore ve
ſtro: qꝫ de⁹ ſcientiarū dñs eſt: et ipſi pre
parant cogitatiōes. Arcus fortiū ſu
peratus eſt: ⁊ infirmi accincti ſūt robore.
Repleti prius pro panibus ſe locaue
rūt: ⁊ famelici ſaturati ſūt. Donec ſte
rilis peperit plurimos: et que multos
habebat filios infirmata eſt. Domi=
nus mortificat et viuificat: deducit ad
inferos et reducit. Dominus paupe
rē facit et ditat: humiliat et ſubleuat.

Suſcitat de puluere egenū: ⁊ de ſterco-
re eleuat pauperē. Ut ſedeat cū prin
cipibus: ⁊ ſoliū glīe teneat. Dñi eniꝫ
ſūt cardines terre: ⁊ poſuit ſup eos orbē.
Pedes ſcōꝝ ſuoꝝ ſeruabit ⁊ impii in
tenebris ꝯticeſcent: qꝛ nō in fortitudi
ne ſua roborabitᷣ vir. Dñm formida-
būt aduerſarii eius: ⁊ ſup ipſos i celis
tonabit. Dñs iudicabit fines terre ⁊
dabit imperiū regi ſuo et ſublimabit
cornu xp̄i ſui. cliiii. Can. exodi. xv.

Cantemus dño glīoſe eni honorifi-
ficatus eſt: equū ⁊ aſcenſorē deie
cit i mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: et factus eſt mihi in ſalutē. Iſte
deꝰ meꝰ ⁊ glīficabo eū: deꝰ patris mei
et exaltabo eū. Dñs q̄ſi vir pugnator
omp̄s nomē eius: currus pharaonis ⁊
exercituꝫ eius ꝓiecit in mare. Electi
p̄ncipes eius ſubmerſi ſūt in mari ru-
bro abyſſi operuerūt eos: deſcēderūt
in ꝓfundū quaſi lapis. Dextera tua
dñe magnificata eſt in fortitudine: de

xtera tua dñe pcuſſit iimicũ: ꝛ in mul-
titudine glĩe tue depoſuiſti aduerſari-
os meos. Miſiſti irã tuã q̃ deuorauit
eos ſicut ſtipulã: et in ſpũ furoris tui
cõgregate ſũt aq̃. Stetit vnda fluens
cõgregate ſunt abyſſi in medio mari.
Dixit inimic⁹ pſequar ꝛ cõprehendã
diuidã ſpolia ꝛ iplebit aia mea. Eua-
ginabo gladiũ meũ: interficiet eos ma-
n⁹ mea. Flauit ſpũs tu⁹ ꝛ operuit eos
mare: ſubmerſi ſũt quaſi plũbũ in aq̃s
vehementib⁹. Quis ſimilis tui in for-
tibus dñe q̃s ſimilis tui: magnific⁹ in
ſctitate terribilis atq̃ laudabilis ꝛ fa
ciens mirabilia. Extẽdiſti manũ tuã
et deuorauit eos terra. Dux fuiſti in
mia tua pplo quẽ redemiſti. Et porta
ſti eũ in fortitudine tua: ad habitacu-
lũ ſctm̃ tuũ. Aſcenderunt ppli ꝛ irati
ſũt dolores obtinuerunt habitatores
philiſtiim. Tunc ꝯturbati ſũt princi-
pes edõ robuſtos moab obtinuit tre-
mor: obriguerunt omẽs habitatores

chanaā. Irruat ſup̄ eos foꝛmido ꝛ pa
noꝛ: i magnitudine bꝛachii tui. Fiāt
imobiles quaſi lapis donec ꝑtrāſeat fu
roꝛ tuus dn̄e: donec ꝑtrāſeat pp̄ls tuus
iſte quē poſſediſti. Introduces eos et
plātabis in mōte hereditatis tue: fir=
miſſimo habitaculo tuo qd̄ opatus es
dn̄e. Sanctuariū tuū dn̄e qd̄ firmaue
rūt manꝰ tue: dn̄s regnabit in eternū
et vltra. Ingreſſus eſt eni eques pha
rao cū curribus ꝛ eq̄tibus eiꝰ in mare
et reduxit ſup̄ eos dn̄s aquas maris.
Filii aūt iſrael ambulauerūt ꝑ ſiccū
in medio eius. clv. Abacuc. iii. ca.
Domine audiui auditionē tuā: ꝛ
timui. Dn̄e opus tuū: in medio
annoꝝ viuifica illd̄. In medio anno
rū notū facies: cū iratus fueris mīe re
coꝛdaberis. Deus ab auſtro veniet:
et ſctūs de mōte pharan. Operuit ce=
los glīa eius ꝛ laudis eiꝰ plena eſt ter
ra. Splendoꝛ eius vt lux erit: coꝛnua
in manibus eius. Ibi abſcondita eſt

foꝛtitudo eiꝰ:ante faciē eiꝰ ibit moꝛs.
Egrediat̄ diabolus ante pedes eius
ſtetit et menſus eſt terrā. Aſpexit et
diſſoluit gentes ⁊ ꝯtriti ſūt montes ſe
culi. Incuruati ſūt colles mūdi:ab iti
neribus eternitatis eius. Pꝛo iniqui
tate vidi tētoꝛia ethiopie:turbabunt̄
pelles terre madian. Nūquid in flu=
minibus iratus es dn̄e:aut in flumini
bus furoꝛ tuꝰ:vel in mari indignatio
tua? Qui aſcēdens ſuꝑ equos tuos:⁊
quadꝛige tue ſaluatio: Suſcitās ſuſci
tabis arcū tuū:iuramēta tribubꝰ que
locutus es. Fluuios ſcindes terre:vi
derunt te ⁊ doluerūt mōtes gurges a=
quaꝝ trāſiit. Dedit abyſſus vocē ſu
am:altitudo manꝰ ſuas leuauit. Sol ⁊
luna ſteterūt i habitaculo ſuo: in luce
ſagittaꝝ tuaꝝ ibunt:in ſplendoꝛe ful
gurātis haſte tue. In fremitu ꝯculca
bis terrā:in furoꝛe obſtupefacies gen=
tes. Egreſſus es i ſalutē pp̄li tui:in ſa
lutē cū xp̄o tuo. Percuſſiſti caput de

domo impii: denudaſti fūdamentū ei⁹ vſqꝫ ad collū. Maledixiſti ſceptrꝭ ei⁹: capita bellatoꝝ ei⁹ venientib⁹ vt turbo ad diſpgendū me. Exultatio eoꝝ ſicut ei⁹ qui devorat pauperē in abſcōdito. Viā feciſti in mari eqs tuis: in luto aquaꝝ multaꝝ. Audiui ꝛ ꝯturbatus eſt vēter me⁹: a voce ꝯtremuerunt labia mea. Ingrediať putredo in oſſib⁹ meis: ꝛ ſubter me ſcateat. Et reqeſcā in die tribulatiōis: ꝛ aſcendā ad pplm accinctū nrm. Ficus eni nō florebit: ꝛ non erit germen in vineis. Mētieť op⁹ oliue: ꝛ arma nō afferēt cibū. Abſcideť de ouili pec⁹: ꝛ nō erit armentū in pſepib⁹. Ego aūt in dn̄o gaudebo: ꝛ exultabo i deo ieſu meo. Deus dn̄s fortitudo mea: et ponet pedes meos qſi ceruoꝝ. Et ſup excelſa mea deducet me victor in pſalmis canētē.

Audite celi · clvi. Deut. xxxii. ca. que loquar: audiat terra verba oris mei. Ɔcreſcat vt pluuia doctri:

na mea:fluat vt ros eloquiu3 meum
Quaſi imber ſup herbā ꝛ quaſi ſtille
ſup gramina:qꝛ nomen dn̄i inuocabo
Date magnificentiā deo noſtro dei
pfecta ſunt opa: ꝛ oēs vie ei⁹ iudicia.
Deus fidelis et abſq3 vlla iniqtate:
iuſtus ꝛ rect⁹ peccauerūt ei nō filii ei⁹
in ſordib⁹. Generatio praua atq3 per
uerſa:heccine reddis dn̄o pp̄le ſtulte ꝛ
inſipiens. Nunqd nō ipſe eſt pater
tuus:q̄ poſſedit te ꝛ fecit ꝛ creauit te.
Memēto dieꝝ antiquoꝝ:cogita gn̄a
tiones ſingulas. Interroga patrem
tuū ꝛ annūciabit tibi:maiores tuos ꝛ
dicent tibi. Qn̄ diuidebat altiſſimus
gentes:qn̄ ſeparabat filios adā. Con=
ſtituit terminos pp̄loꝝ: iuxta numeꝝ
filioꝝ iſrael. Pars aūt dn̄i pp̄ls eius
iacob funicul⁹ hereditatꝭ ei⁹. Inue=
nit eū in terra deſerta:in loco horroꝛ
ꝛ vaſte ſolitudinis. Circūduxit eū ꝛ
docuit: et cuſtodiuit quaſi pupillam
oculi ſui. Sicut aquila prouocans ad

volandũ pullos ſuos: et ſuꝑ eos voli-
tãs. Expandit alas ſuas ⁊ aſſumpſit
eũ: atq; poꝛtauit in humeris ſuis. Dñs
ſolus dux eius fuit: ⁊ nõ erat cũ eo de⁹
alienus. Conſtituit eũ ſuꝑ excelſam
terrã: vt comederet fructus agroꝛum
Vt ſuggeret mel de petra oleumq; de
ſaxo duriſſimo. Butyꝝ de armento ⁊
lac de ouibus: cũ adipe agnoꝝ ⁊ arie-
tũ filioꝝ baſan. Et hircos cũ medul-
la tritici: ⁊ ſanguinẽ vue biberent me-
raciſſimũ. Incraſſatus eſt dilectus et
recalcitrauit: incraſſatus ĩpinguatus
dilatatus. Dereliqt deũ factoꝛẽ ſuũ:
et receſſit a deo ſalutari ſuo. Prouo-
cauerũt eũ in diis alienis: ⁊ in abomi-
natiõib⁹ ad iracũdiã ꝯcitauerũt. Im-
molauerũt demoniis et non deo: diis
quos ignoꝛabãt. Noui recenteſq; ve-
nerunt: quos nõ coluerũt patres eoꝝ.
Deũ q̃ te genuit dereliquiſti: et obli-
tus es dñi creatoꝛis tui. Vidit dñs ⁊
ad iracundiã ꝯcitatus eſt: qꝛ ꝓuocaue-

runt eũ filii ſui ⁊ filie. Et ait abſcon-
dã faciẽ meã ab eis: ⁊ ꝯſiderabo nouiſ-
ſima eoꝝ. Generatio eni ꝑuerſa eſt: ⁊
infideles filii. Ipſi me ꝓuocauerũt
in eo qui nõ erat deus: ⁊ irritauerunt
in vanitatibus ſuis. Et ego ꝓuoca
bo eos qui nõ eſt ꝑplus: ⁊ in gente ſtul-
ta irritabo illos. Ignis ſuccenſus eſt
in furore meo: et ardebit vſq; ad infer
ni nouiſſima. Deuorabit itq; terrã cũ
germine ſuo: et montiũ fundamenta
cõburet. Congregabo ſuper eos ma-
la: et ſagittas meas complebo in eis.
Conſumentur fame: et deuorabunt
eos aues morſu amariſſimo. Dentes
beſtiaꝝ immittã in eos: cũ furore tra-
hentiũ ſuꝑ terrã atq; ſerpentiũ. Fo-
ris vaſtabit eos gladius et intus pa-
uor: iuuenẽ ſimul ac virginẽ lactentẽ
cũ hoĩe ſene. Et dixi vbi nã ſunt ceſſa
re faciã ex hominibus memoriã eoꝝ.
Sed ꝓpter iram inimicorũ diſtuli:
ne forte ſuperbirent hoſtes eorũ. Et

dicerent manus nr̄a excelſa: ⁊ nō dn̄s
fecit hec omīa. Gēs abſq₃ ꝯſilio ⁊ ſine
prudētia vtinā ſaperēt ⁊ intelligerēt
ac nouiſſima ꝓuiderēt. Quō ꝓſeque
bat vnus mille: ⁊ duo fugarūt decē mi
lia. Nōne ideo q2 deus ſuus vēdidit
eos: ⁊ dn̄s ꝯcluſit illos. Nō eni eſt de⁹
noſter vt dii eoꝝ ⁊ inimici nr̄i ſunt iu
dices. De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ
et de ſuburbanis gomorre. Uua eoꝝ
vua fellis: ⁊ botrus amariſſim⁹. Fel
draconū vinū eoꝝ: ⁊ venenū aſpiduꝫ
inſanabile. Nōne hec ꝯdita ſūt apud
me: ⁊ ſignata in theſauris meis. Mea
eſt vltio et ego retribuā eis in tpe: vt
labat pes eoꝝ. Iuxta eſt dies ꝑditio
nes: ⁊ adeſſe feſtinant tpa. Iudicabit
dn̄s ppl'm ſuū: et in ſeruis ſuis meſere-
bit. Uidebit ꝙ infirmata ſit manus
et clauſi quoq₃ defecerūt: reſiduiq₃ cō
ſūpti ſūt. Et dicēt vbi ſūt dii eoꝝ: in
qbus habebāt fiduciā. De quoꝝ victi
mis comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū

libaminū. Surgāt ⁊ opitulent̄ vobis et in neceſſitate vos ꝓtegāt. Uidete ꝙ ego ſū ſolus: ⁊ nō ſit alius deus ꝑter me. Ego occidā ⁊ ego viuere faciā ꝑcutiā ⁊ ego ſanabo: ⁊ nō eſt q̄ de manu mea poſſit eruere Leuabo ad celum manū meā: ⁊ dicā viuo ego in eternū. Si acuero vt fulgur gladiū meū: ⁊ arripuerit iudiciū manus mea. Reddā vltionē hoſtibus meis: et his qui oderūt me retribuā Inebriabo ſagittas meas ſanguine: et gladius meus deuorabit carnes. De cruore occiſoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati inimicoꝝ capitis. Laudate gentes populū eius: qꝛ ſanguinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̄. Et vindictam retribuet in hoſtes eorum: et propitius erit terre populi ſui.

Cāticū triū pueroꝝ. Daniel. iii. c. vii

Benedicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ⁊ ſupexaltate eū in ſecula. Bn̄dicite angeli dn̄i dn̄o: bn̄dicite celi dn̄o. Bn̄dicite aque oēs q̄ ſup celos

ſūt dño:bñdicite oēs ꝟtutes dñi dño.
Bñdicite ſol ⁊ luna dño:bñdicite ſtel
le celi dño. Bñdicite imber ⁊ ros dño
bñdicite oīs ſpūs dei dño. Bñdicite ig
nis et eſtus dño: benedicite frigus et
eſtas dño. Benedicite rores ⁊ pruina
dño:bñdicite gelu et frigus dño. Bñ-
dicite glacies ⁊ niues dño: benedicite
noctes et dies dño. Benedicite lux et
tenebre dño:benedicite fulgura ⁊ nu-
bes dño. Benedicat terra dñm lau-
det ⁊ ſuꝑexaltet eū in ſecula. Benedi
cite mōtes ⁊ colles dño:benedicite uni
uerſa germinantia in terra dño. Be
nedicite fontes dño:benedicite maria
⁊ flumina dño. Benedicite cete ⁊ oīa
que mouent̄ in aquis dño:benedicite
oēs volucres celi dño. Benedicite
oēs beſtie et pecora dño:bñdicite filii
hoim dño. Benedicat iſrael dñm lau
det ⁊ ſuꝑexaltet eū in ſecula. Benedi
cite ſacerdotes dñi dño:bñdicite ſerui
dñi dño. Benedicite ſpūs ⁊ aīe iuſtoꝝ

dño: benedicite ſancti ⁊ humiles corde
dño. Benedicite anania azaria miſa
el dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eũ in ſe=
cula. Benedicamus patrẽ et filiũ cũ
ſctõ ſpũ: laudemus ⁊ ſuperexaltemus eũ
in ſecula. Bñdictus es dñe in firma=
mento celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus et
ſuperexaltatus in ſecula. Amen.

Canticũ zacharie. Luce p̄mo. clviii.

Benedictus dñs deus iſrael: quia
viſitauit ⁊ fecit redẽptionẽ ple=
bis ſue. Et erexit cornu ſalutis nobis
in domo dauid pueri ſui. Sicut locu=
tus eſt per os ſanctoꝝ: qui a ſeculo ſũt
prophetarũ eius. Salutẽ ex inimicis
noſtris: et de manu omniũ qui oderũt
nos. Ad faciendã miam cum patri=
bus noſtris: et memorari teſtamenti
ſui ſancti. Iuſiurandũ quod iurauit
ad abraham patrẽ noſtrũ daturuz ſe
nobis. Ut ſine timore de manu inimi
corum noſtrorum: liberati ſeruiamus
illi. In ſanctitate ⁊ iuſticia corã ipſo

oibus dieb⁹ nr̄is. Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciē dn̄i parare vias ei⁹. Ad dandā ſcientiā ſalutis plebi eius: in remiſſio nem pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera mīe dei nr̄i: in q̄bus viſitauit nos oriēs ex al: to. Illuminare his q̄ in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Canticū marie. Luce primo. clix.

Magnificat aīma mea dn̄m. Et exultauit ſpūs meus: in deo ſa lutari meo. Q꞉ reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce enim ex hoc beatā me dicēt oēs generatiōes. Q꞉ fecit mihi magna qui potēs eſt: ⁊ ſc̄m nomē ei⁹ Et mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies ti: mentib⁹ eū. Fecit potētiā in brachio ſuo: diſpſit ſuperbos mēte cordis ſui. Depoſuit potētes de ſede: ⁊ exaltauit humiles. Eſuriētes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſ: rael puerꝝ ſuū: recordat⁹ miſericordie

heta
ante
ndā
uſſio
ie dei
x. al-
ꝰ in
ndos

clix.
Et
o ſa
tatē
i me
mihi
e eiꝰ
s ti-
chio
ſui.
uit
nis;
t iſ-
die

credat. Eſt ergo fides recta vt creda
mus ⁊ cõfiteamur qꝫ dñs noſter ieſus
xp̄us dei filius deus ⁊ homo eſt. Deus
eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula ge
nitus: et homo eſt ex ſubſtãtia matris
in ſeculo natus. Perfectus deus: per
fectus homo ex anima rationali et hu
mana carne ſubſiſtens. Equalis pa=
tri ſecũdũ diuinitatẽ: minoꝛ patre ſe=
cũdũ humanitatẽ. Qui licet deus ſit
et homo: non duo tamen ſed vnus eſt
chꝛiſtus. Unus autẽ non cõuerſione
diuinitatis in carnẽ: ſed aſſumptione
humanitatis in deũ. Unus omnino
non cõfuſione ſubſtantie: ſed vnitate
ꝑſone. Nam ſicut aĩa rationalis et ca
ro vnus eſt homo: ita deus et homo v=
nus eſt chꝛiſtus. Qui paſſus eſt pꝛo ſa
lute noſtra: deſcẽdit ad inferos tercia
die reſurrexit a moꝛtuis. Aſcẽdit ad
celos ſedet ad dexterã dei patris omni
potentis: inde venturus eſt iudicare
viuos et moꝛtuos. Ad cuius aduen=

tum oēs hoīes reſurgere habent cum
corporib⁹ ſuis: ꝛ reddituri ſūt de factis
ꝓpriis rationē. Et qui bona egerunt
ibūt in vitā eternā: qui vero mala in
ignē eternū. Hec eſt fides catholica:
quā niſi quiſqꝫ fideliꝛ firmiterqꝫ cre-
diderit ſaluus eſſe non poterit. An.
Ne reminiſcaris domine delicta no-
ſtra vel parentū noſtrorū neqꝫ vindi
ctam ſumas de pctīs noſtris parce dn̄e
parce ꝑplo tuo quē redemiſti precioſo
ſanguine tuo ne in eternū iraſcaris no
bis: et ne des hereditatē tuā in perdi
tionē propter nomen tuū.

¶ Feria ſecunda in .xl. letania.

Kyrie eleyſon. Xp̄e eleyſon. Ky
rie eleyſon. Xp̄e audi nos. Pater
de celis deus. Miſerere nobis. Fili
redēptor mundi de⁹. Miſerere nobis
Spūs ſctē de⁹. Miſerere nobis. Sctā
trinitas vnus deus. Miſerere nobis.
Sancta maria Ora pro nobis
Sancta dei genitrix or.

um
ctis
unt
a in
lica:
cre:
In.
no:
indi
dñe
cioſo
q̄ no
erdi

nia.
Ky
ater
ili
obis
ctū
obis.
obis
oꝝ

Sancta candida — or

Sancta baſiliſſa — or

Sancta balbina — or

Sancta vrſula — or

Sancta victoria — or

Sancta corona — or

Sancta ſexburgis — or

Oēs ſancte virgines — Orate

Omnes ſancti — Orate

Propitius eſto. Parce nobis domine
Ab omi malo. Libera nos dñe. Ab
inſidiis diaboli. Libe. A dānatiōe ppe
tua. Libe. Ab infeſtationibus demo
nū Libe. Ab imminētibꝰ pctōꝝ nrōꝝ
piculis. Li. A ſpū fornicatiōis. Libe.
Ab appetitu inanis glie. Libe. Ab
omi immūdicia mētis ꝛ corporis. Libe
Ab ira ꝛ odio ꝛ omi malo voluntate
Li. Ab immūdis cogitationibus. Li.
A cecitate cordis. Libe. A fulgure
et tempeſtate. Libe. A ſubitanea et
improuiſa morte. Libe. Per myſteri
um ſancte incarnationis tue. Libera.

Per natiuitatē tuā. Libe. Per ſācta circūciſionē tuā. Libe. Per baptiſmū tuū. Libe. Per ieiuniū tuum. Libe. Per crucē ⁊ paſſionē tuā. Libe. Per precioſam mortē tuā. Libe. Per glorioſā reſurrectionē tuā. Libe. Per admirabilē aſcenſionē tuā. Libe. Per gratiā ſancti ſpūs paracliti. Libe. In hora mortis. Succurre nobis domine In die iudicii. Libera nos dn̄e. Peccatores. Te rogamus audi nos. Ut pacē nobis dones. Te ro. Ut mia et pietas tua nos cuſtodiat. Te ro. Ut eccleſiā tuā regere et defenſare digneris. Te roga. Ut domnū apoſtolicū ⁊ oēs gradus eccleſie in ſcā religiōe cōſeruare digneris. Te rog. Ut epiſcopos ⁊ abbates nr̄os in ſctā religiōe cōſeruare digneris. Te ro. Ut regi nr̄o et principibus nr̄is pacē et verā ꝯcordiā atq; victoriā donare digneris. Te ro. Ut ꝯgregationes oīm ſanctoꝝ in tuo ſancto ſeruitio ꝯſeruare digneris

Te ro. Ut cunctū populū chriſtianū precioſo ſanguine tuo redemptū ꝯſer uare digneris. Te ro. Ut oibus bene factoribus nr̄is ſempiterna bona re- tribuas. Te ro. Ut aias noſtras ⁊ pa rentū noſtroꝝ ab eterna dānatiōe eri pias. Te ro. Ut fructus terre dare ⁊ ꝯſeruare digneris. Te ro. Ut oculos mie tue ſup nos reducere digneꝛ. Te ro. Ut obſequiū ſeruitutis nr̄e ratio nabile facias. Te ro. Ut mētes nr̄as ad celeſtia deſideria erigas. Te roga. Ut miſerias paupeꝝ et captiuoꝝ in- tueri ⁊ releuare digneris. Te ro. Ut oibus fidelibus defunctis requiē eter nam dones. Te ro. Ut nos exaudire digneꝛ. Te ro. Fili dei. Te ro. Ag- nus dei q̄ tollis pctā mūdi: exaudi nos dn̄e. Agnus dei q̄ tollis pctā mundi: parce nobis dn̄e. Agnus dei q̄ tollis peccata mundi: miſerere nobis. Kyrie eleyſon. Xp̄e eleyſon. Kyrie eleyſon. Pater noſter. Et ne nos. Sed libe.

O ſtēde nobis dñe miam tuā. Et ſalu
tare tuuȝ da nobis. Et veniat ſuper
nos mia tua dñe. Salutare tuū ſcd̄m
eloquiū tuū. Peccauimus cū p̄tribus
noſtris. Iniuſte egimus iniq̄tatē feci
mus. Dñe nō ſcd̄m pctā noſtra facias
nobis. Neqȝ ſecūdū iniq̄tates nr̄as re
tribuas nobis. Oremus pro omi gra=
du eccl'ie. Sacerdotes tui induant̄ iu=
ſticiā ⁊ ſcti tui exultent. Pro fratrib⁹
et ſororibus nr̄is. Saluos fac ſeruos
tuos ⁊ ancillas tuas deus meus ſperan
tes in te. Pro cuncto pp̄lo chriſtiano.
Saluū fac pp̄l'm tuū dñe et benedic he
reditati tue: et rege eos ⁊ extolle illos
vſqȝ in eternum. Dñe fiat pax in vir
tute tua. Et abundantia in turribus
tuis. Anime famulorū famularūqȝ
tuaꝝ requieſcāt in pace. Amen. Dñe
exaudi orōnem. Et clamor me. Dñs
vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Oratio.
DEus cui p̄priū eſt miſereri ſemp
et parcere ſuſcipe dep̄cationē no

ſtrā: et quos delictor cathena ꝯſtrin-
git: miſeratio tue pietatis abſoluat.
Per xp̄m dn̄m nr̄m. Amen. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deus q̄ facis mi-
rabilia magna ſolus: p̄tēde ſup
famulos tuos pōtifices ⁊ ſup cunctas
ꝯgregatiōes illis cōmiſſas ſpm̄ gratie
ſalutaris: ⁊ vt in v̄itate tibi cōplaceāt:
ppetuū eis rorē bn̄dictiōis infūde. Orō

Deus q̄ charitatis dona per gra-
tiā ſancti ſpūs tuor cordibus fi
deliū infūdis da famulis ⁊ famulab⁹
tuis fratribus et ſororib⁹ noſtris pro
quibus tuā deprecamur clementiā ſa
lutē mentis et corporis vt te tota vir
tute diligant: et que tibi placita ſunt
tota dilectione perficiant. Oratio.

Deus a quo ſctā deſideria recta ꝯſi
lia ⁊ iuſta ſūt opa: da ſeruis tuis
illā quā mundus dare nō pōt pacē: vt
et corda nr̄a mādatꝭ tuis dedita et ho
ſtium ſublata formidine: tpa ſint tua
protectione tranquilla. Oratio.

INeffabilem miam tuā nobis q̄s
dn̄e clemēter oſtēde: vt ſimul nos
⁊ a pctis oib⁹ exuas: ⁊ a penis quas ꝑ
his meremur benign⁹ eripias. Oro

FIdeliū deus oim ꝯditoꝝ ⁊ redē
ptoꝝ aīabus oim fideliū defūcto
rum: remiſſionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ
vt indulgentiā quā ſemp optauerūt
piis ſupplicatiōib⁹ ꝯſequant. Oro.

PIetate tua q̄ſumus dn̄e noſtro-
rū ſolue vincula oim delictoꝝ: et
intercedēte beata ⁊ glorioſa ſemper
q; virgine dei genitrice maria cū omi
bus ſanctis tuis: nos famulos tuos ⁊
oēm pplm catholicū in omi ſanctitate
cuſtodi: omeſq; ꝯſanguinitate ac fami
liaritate vel ꝯfeſſione ⁊ oratione no-
bis iunctos ſeu omes xpianos a vici-
is purga/ virtutib⁹ illuſtra/ pacē ⁊ ſa-
lutē nobis tribue/ hoſtes viſibiles et
inuiſibiles remoue/ peſtē repelle/ ami
cis ⁊ inimicis noſtris verā charitateȝ
atq; infirmis ſanitatē largire: ⁊ omni

bus fidelibus viuis ac defūctis in ter
ra viuentiū vitam ⁊ requiem eternā
concede. Per eundem xp̄m.

PEr hoꝝ omniū ſanctoꝝ angelo-
rum archangeloꝝ patriarchaꝝ
ꝓphetarū/apoſtolorū/euangeliſta
rum/martyꝝ/confeſſoꝝ/virginū/ ac
omniū electoꝝ tuoꝝ merita / orati-
nes/interceſſiōes/ paſſiōes et ſuffra-
gia:clemētiſſime pater q̄ſumus:infū-
de cordibꝰ nr̄is per gratiā ſancti ſpiri
tus paraclyti mentis compunctionē/
fontēq3 lachrymarū: vt poſſimus rea
tum ꝯſciētie noſtre ꝑfecte cognoſcere
corā teq3 delicta oim facinoꝝ noſtro
rum ac cōmiſſa accuſare:⁊ de eis veni
am tua mia ꝑſtāte valeamus habere
perfectā. Qui cū deo patre. ⁊c. Bn̄-
dicamus dn̄o. Deo gratias.

¶ Incipiūt veſpe mortuoꝝ. an. Pla
cebo dn̄o in regione viuoꝝ. ps. cxiiii.
Dilexi qm̄ ex. an. Heu mihi q3 inco-

latus meus prolongatus eſt. ps. cxix.
Ad dn̄m cū trib. an. Dn̄s cuſtodit te
ab om̄i malo cuſtodiat aiam tuā dn̄s.
ps. cxx. Leuaui oculos. an. Si iniq̄ta
tis obſeruaueris dn̄e dn̄e q̄s ſuſtinebit.
ps. cxxx. De profūdis cla. an. Opera
manuū tuarum dn̄e ne deſpicias. ps.
cxxxvii. Cōfitebor tibi dn̄e i toto cor
de meo: q̄m. ℣. A porta iferi. ℟. Erue
dn̄e aias eorum. an. Audiui vocē de celo
dicētē beati mortui q̄ in dn̄o moriunt
Canticū beate marie. Luce. ii. Mag
nificat. ℟. Kyrie eleyſō. Chriſte eley
ſon. Kyrie eleyſon. Pater noſter. Et
ne nos. Sed libe. ps. cxlv. Lauda aia
mea dn̄m. ℣. Requiē eternā dona eis
dn̄e. ℟. Et lux ppetua luceat eis. ℣. A
porta inferi. ℟. Erue dn̄e aias eorum.
Credo videre bona dn̄i. In terra viuē
tium. Dn̄e exaudi orōnē meā. Et cla
mor meus ad te veniat. Oremus.
Deus cui pprium eſt miſereri ſem
per et parcere ſupplices depcamur

pro aīa famuli tui. N. quam hodie de
hoc ſcl'o migrare iuſſiſti: vt nō tradas
eā in manus inimici: nec obliuiſcaris in
finē: ſed iubeas illā ab angelis ſanctis
ſuſcipi: atq; ad regionē viuoꝝ ꝑduci: ⁊
q; in te ſperauit ⁊ credidit: ſctōꝝ tuoꝝ
mereat ſocietate letari. Oremus.

DEus cui ꝓpriū eſt miſereri ſemꝑ
⁊ parcere: propitiare aīabus fa
muloꝝ famularūq; tuaꝝ: ⁊ oīa pctā di
mitte vt mortꝪ vinculis abſolutos trā
ſire mereant ad vitā. Oremus.

DEus indulgentiaꝝ dn̄e: da aīe
famuli tui vel famule tue N. cu
ius anniuerſariū depoſitiōis diē cōme
moramus refrigerii ſedē: quietis bea
titudinē: luminis claritatē. Per chri-
ſtū dominū noſtrum. Oremus.

DEus q̄ inter apoſtolicos ſacerdo
tes famulos tuos pōtificali dig-
nita cenſeri feciſti: preſta q̄s: vt quoꝝ
vicem ad horam gerebant in terris:

coꝝ ꝑpetuo ꝯſortio letent̄ i celis. Oꝛo.

DEus venie largitoꝛ ⁊ humane ſalutis auctoꝛ q̄ſumus clementiā tuā: vt noſtraꝝ cōgregationū fratres et ſoꝛoꝛes q̄ ex hoc ſeculo trāſierūt: intercedente beata maria ſemꝑ virgine et beato michaele archāgelo cū oibus ſanctis ad ꝑpetue beatitudinis ꝯſoꝛtium peruenire concedas. Oꝛatio.

FIdeliū deꝰ oim ꝯditoꝛ ⁊ redemptoꝛ aiabus famuloꝝ famulaꝝqꝫ tuaꝝ: ⁊ oim fideliū defūctoꝝ: remiſſionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt idulgētiā quā ſemꝑ optauerūt piis ſupplicatiōibus ꝯſequāt̄. Qui viuis ⁊ regnas. ⁊c.

¶ Sequit̄ ad matu. pro defūctis. an.

In. i. no. an. Dirige dn̄e deus meus in cōſpectu tuo viam meā. ps. v. Verba mea. an. Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aiam meā qm̄ non eſt in moꝛte q̄ memoꝛ ſit tui. ps. vi. Dn̄e ne i furo. i. an. Neq̄n rapiat vt leo aiam meā dū nō eſt q̄ redimat neqꝫ qui ſaluum faciat. ps. vii.

D[omi]ne de[us] meus. ℣. A porta inferi. ℟.
Erue d[omi]ne a[n]i[m]as eo[rum]. Pater noster. Et
ne nos. Sed libera. Lectio .i.

PArce michi d[omi]ne nihil eni[m] ſu[n]t dies
mei. Quid eſt ho[mo] q[uia] magnificas
eu[m] aut q[ui]d apponis erga eu[m] cor tuu[m]. Ui
ſitas eu[m] diluculo: [et] ſubito probas illu[m].
Uſq[ue] quo no[n] parcis mihi: nec dimittis
me vt glutia[m] ſaliuam mea[m]? Peccaui.
Quid facia[m] tibi o cuſtos ho[m]i[num]? Qua-
re me poſuiſti [con]trariu[m] tibi: [et] factus ſu[m]
mihimetipſi grauis? Cur no[n] tollis pec
catu[m] meu[m] et quare no[n] aufers iniq[ui]tate[m]
mea[m]? Ecce nu[n]c in puluere dormio: [et] ſi
mane me q[ue]sieri[s] no[n] ſubſiſta[m]. ℟. Credo
q[uod] redemptor meus viuit: [et] in nouiſſi-
mo die de t[er]ra ſurrectur[us] ſu[m]. Et in car
ne mea videbo deu[m] ſaluatore[m] meu[m]. ℣.
Que[m] viſur[us] ſu[m] ego ip[s]e [et] no[n] ali[us]: [et] oculi
mei [con]ſpecturi ſu[n]t. Et in car. Lectio .ii.

TEdet a[n]i[m]am mea[m] vite mee: dimit
ta[m] aduerſu[m] me eloquiu[m] meu[m]. lo
quar i[n] amaritudine a[n]i[m]e mee: dica[m] deo

noli me ꝯdēnare. Indica mihi cur me ita iudices? Nunquid bonū tibi videtur ſi calūnieris me et opprimas me opus manuū tuarū et ꝯſiliū impiorū adiuues? Nunquid oculi carnei tibi ſūt: aut ſicut videt hō et tu vides? Nunquid ſicut dies hois dies tui: ⁊ anni tui ſicut huma na ſūt tpa? Ut queras iniquitatē meā ⁊ pctm̄ meū ſcruteris. Et ſcias qz nichil impiū fecerim: cū ſit nemo q̄ de manu tua poſſit eruere. ℞ Qui lazarū reſuſ citaſti a monumēto fetidum. Tu eis dn̄e dona requiē ⁊ locū indulgētie. ℣. Qui vēturus es iudicare viuos ⁊ mor tuos ⁊ ſclm̄ p ignē. Tu eis. Lectio. iii.

Manus tue domine fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me totū in circui tu: et ſic repente pcipitas me. Memen to queſo q ſicut lutū feceris me: et in puluerē reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me: et ſicut caſeū me coagula ſti? Pelle et carnibus veſtiſti me oſſi b⁹ ⁊ neruis cōpegiſti me. Uitā ⁊ miam

tribuiſti michi: et viſitatio tua cuſtodi nit ſpiritum meum. ℟. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abſcondam a vultu ire tue. Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commiſſa mea paueſco et ante te erubeſco dum veneris iudicare noli me condemnare. Quia peccaui. In .ii. noctur. an. In loco paſcue ibi me collocauit. ps. xxii. Dominus regit me. an. Delicta iuuentutis mee et ignorantias meas ne memineris domine. ps. xxiiii. Ad te domine leuaui. an. Credo videre bona domini in terra viuentium. ps. xxvi. Dominus illuminatio. ℣. In memoria eterna erit iuſtus. ℟. Ab auditione mala non timebit. Pater noſter. Et ne. Sed libe. Lectio. iiii.

Quantas habeo iniquitates et peccata ſcelera mea atque delicta oſtende michi. Cur faciem tuam abſcondis et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium quod vento rapitur oſtendis potentiam tuam et ſtipulam ſiccam perſequeris. Scribis enim contra me amaritudines: et conſumere

me quia tibi ſoli peccaui. Ideo depre.
In.iii.no.an. Cōplaceat tibi dn̄e vt
eruas me ad adiuuandū me reſpice.
ps.xxxix. Expectās expectaui. an Sa-
na aīam meā quia peccaui tibi. ps.xl.
Btūs vir qui intel. an Sitiuit aīa
mea ad deū viuū qn̄ veniā ⁊ apparebo
ante faciē dn̄i. ps.xli. Queadmodū.
℣ Requiē eternā dona eis dn̄e. ℟.
Et lux ppetua luceat eis. Pat noſter
Et ne nos. Sed libera. Lectio.vii.

SPiritus meus attenuabit dies
mei breuiabunt: ⁊ ſolū mihi ſup
eſt ſepulchrū. Nō peccaui: ⁊ in amari-
tudinibꝰ morat oculus meus. Libera
me dn̄e ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiuſuis
manꝰ pugnet ꝯtra me. Dies mei trā-
ſierūt: cogitatiōes mee diſſipate ſunt
torquētes cor meū. Noctē verterunt
in diē: ⁊ rurſum poſt tenebras ſpero lu
cem. Si ſuſtinuero infernꝰ domꝰ mea
eſt: ⁊ in tenebris ſtraui lectulum meū
Putredini dixi. Pater meus es: mat

mea ⁊ ſoꝛoꝛ mea vermib⁹. Ubi eſt er
go nūc pſtolatio mea ⁊ patiētia mea:
tu es dñe de⁹ meus. ℟ Peccantē me
quotidie et nō penitētē timoꝛ moꝛtis
cōturbat me. Qꝛ in inferno nulla eſt
redēptio: miſerere mei de⁹ ⁊ ſalua me
℣ Deus in noie tuo ſaluū me fac ⁊ in
vtute tua libera me. Qꝛ in. Lec. viii.

PElli mee cōſumptis carnib⁹ ad=
heſit os meū: et derelicta ſūt tan
tummodo labia mea circa dentes me
os. Miſeremini mei miſeremini mei
ſaltem vos amici mei quia manus do
mini tetigit me. Quare pſeq̄mini me
me ſicut deus: ⁊ carnibus meis ſatura
mini? Quis mihi tribuat vt ſcribant
ſermones mei? Quis mihi det vt exa=
rentur in libꝛo ſtilo ferreo aut plum=
bilamina: vel celte ſculpantur in ſi=
lice? Scio enim ꝙ redemptoꝛ meus
viuit et in nouiſſimo die de terra ſur
recturus ſum: ⁊ rurſum circundaboꝛ
pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deū

ſaluatorē meū. Quē viſur⁹ ſū egoipſe ꝛ oculi mei ꝯſpecturi ſūt ꝛ nō alius. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. ℟. Requiē eternaȝ dona eis dn̄e. Et lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Qui lazaꝝ reſuſcitaſti a monumēto fetidū tu eis dn̄e dona requiē. Et lux per. Lectio. ix.

Quare de vulua eduxiſti me: q̄ vtinā cōſumpt⁹ eſſem ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi nō eſſem de vtero tranſlatus ad tumulū. Nunq̄d nō paucitas dieꝝ meoꝝ finiet̄ breui? Dimitte ergo me vt plangā paululū dolorem meū anteq̄ꝫ vadā et nō reuertar ad terrā tenebroſam: ꝛ opertā mortis caligine. Terram miſerie ꝛ tenebraꝝ vbi vmbra mortꝯ ꝛ nullus ordo: ſed ſēpiternus horror inhabitans. ℟. Libera me dn̄e de morte eterna: in die illa tremenda. Quādo celi mouendi ſunt ꝛ terra. Dū veneris iudicare ſcl'm per ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ꝛ miſerie dies magna ꝛ amara val

de. Dñ celi. ℟ Quid ergo miſerrimus
qđ dicã vel qđ faciã: dũ nil boni pferã
añ tantũ iudicẽ. Dũ veneris. ℣. Nũc
xp̃e te petimus miſerere q̃s qui veniſti
redimere pditos: noli dãnare redem=
ptos. Dũ veneris. ℟. Libera me dñe
de penis inferni. Qui portas ereas cõ
fregiſti ⁊ viſitaſti infernũ ⁊ dediſti eis
lumẽ vt viderẽt te q̃ erãt in penis tene
brarũ. ℣. Clamantes ⁊ dicentes adue
niſti redẽptor noſter. Qui portas. ℣.
Requieſcãt in pace. Amẽ. ¶ Ad laudes
an. Exultabunt dño oſſa humiliata.
ps. Miſerere. an. Exaudi dñe orõnẽ
meam ad te oĩs caro veniet. ps. lxiiii.
Te decet. an. Me ſuſcepit dextera tua
dñe. ps. lxii. Deus deus meus. an. A
porta inferi erue dñe aiam meã. Can
ticũ ezechie Eſaye. xxxviii. Ego dixi
an. Oĩs ſpũs laudet dñm. ps. cxlviii.
Laudate dñm de celis. ℣. Requiem:
Et lux per. an. Ego ſum reſurrectio ⁊
vita qui credit in me etiã ſi mortuus

fuerit viuet: ⁊ omnis qui viuit et cre-
dit in me non morietur in eternū. Can-
ticū zacharie. lu. i. Benedict⁹. Kyrie el.
Xp̄e el. Kyrie el. Pater nr̄. Aue ma.
ps. xxix. Exaltabo te dn̄e. ℣. Requiē
eter. Et lux. A porta inferi. Erue do.
Credo videre bona. In terra vi. Dn̄e
exaudi. Et clamor. Oremus
DEus cui pprium est misereri sem-
per et parcere ppitiare aīabus
famulo℞ famularūq₃ tuarū ⁊ oiā eo-
rū pctā dimitte: vt mortis vinculis ab
ſoluti trāſire mereant ad vitā. Oro.
OMnīps ſempiterne deus cui nun-
q̄ ſine ſpe mīe ſupplicat ppitiare
aīe famuli tui vel famule tue. N. vt q̄
de hac vita in tui nominis confeſſiōe
deceſſit: ſancto℞ tuo℞ numero facias
aggregari. Oratio.
DEus cuius mīe nō eſt numerus
ſuſcipe pro animabus famulo℞
tuo℞ pontificū preces noſtras: ⁊ lucis
eis leticieq₃ regionē in ſanctorū tuo℞

ſocietate concede.

INclina dñe aurẽ tuã ad pꝛeces noſtras: quibus miam tuã ſuppli ces deꝑcamur: vt aĩas famuloꝛũ fa mularũq; tuarum: quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regi one conſtituas: ⁊ ſanctoꝛũ tuoꝛũ iube as eſſe conſoꝛtes.

Oratio.

ANimabus q̃s dñe oĩm fideliũ de functoꝝ oro ꝑficiat ſupplicantiũ vt eas ⁊ a pctis oĩbus exuas: ⁊ tue re dẽptiõis facias eſſe participes. Qui cũ deo. Requieſcãt in pace. Amen.

¶ In feriis inter feſtũ aĩarũ ⁊ paſ cha. ps. cxii. Voce mea ad dñm cla. Cõmemoꝛatio animarũ. an. Requiẽ eternã dona eis dñe ⁊ lux ꝑpetua lu ceat eis. ps. cxviii. Beati immacula. Uſq; ad ꝑm. Ad dñm cũ tribularer. Kyꝛie eleyſon. Chꝛiſte eleyſon Kyꝛie eleyſon. Pr̃ noſter. ps. cxxxviii. Domine ꝓbaſti. ℣. Requiem eternã do na eis dñe. ℟. Et lux ꝑpetua luceat

eis. A porta inferi. Erue dñe aias eorũ. Credo videre bona dñi. In terra viuẽtiũ. Dñe exau. Et cla. Oremus.

Tibi dñe cõmẽdamus aiam famuli tui. N. et aias famulorum famularũqʒ tuarum: vt defũcti ſclo tibi viuant: et q̃ per fragilitatẽ mũdane ↄuerſatiõis pctã admiſerũt: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per xp̄m dñm nrm. amẽ. Requieſcãt i pace. Am.

¶ Hieronymus de pſalterio.

Nunq̃ de manu tua aut de oculis tuis liber pſalterii diſcedat: facito aliq̃d opis vt ſemper dyabolus te inueniat occupatũ. Non enim in verbis tantũ ſed corde adorãd⁹ eſt deus. Melior eſt quinqʒ pſalmorum cãtatio cũ cordis puritate: q̃ pſalterii modulatio cũ anxietate cordis et triſticia.

¶ Idem hieronymus.

Cũ pro centũ aiabus pſalteriũ vel miſſa dicit: nihilominus acſi pro vno quolibet ipſorum diceret / accipitur.

In tabula ſequẽti inuenies quẽlibet pſalmũ ſcd̃m alphabeti ordinẽ et numerꝝ pſalmoꝝ. Et primo in A.

Ad te leuaui animã.	xxiiii
Ad te dñe clamabo	xxvii
Afferte dño filii dei	xxviii
Audite hec oẽs gẽtes	xlviii
Attendite populi meꝰ	lxxvii
Ad dñm cũ tribularer	cxix
Ad te leuaui oculos	cxxii
Audite celi que loquar	clvi
Beatus vir q̃ nõ abiit	i.
Beati quoꝝ remiſſe	xxxi
Bñdicã dñm in om̃i tp̃e	xxxiii
Beatus qui intelligit	xl
Benedixiſti dñe terrã	lxxxiiii
Bonũ eſt confiteri dño	xci
Bñdic aĩa mea dño.i.	cii
Bñdic aĩa mea dño.ii.	ciii
Beatus vir qui timet	cxi
Beati immaculati	cxviii
Beati oẽs q̃ timẽt dñm	cxxvii
Bñdictus dñs deus meus	cxliii

Benedicite oīa opa. clvii
Bn̄dictus dn̄s de⁹ iſrael clviii
Cum inuocarem iiii
Cōfitebo𝄒 tibi dn̄e.i. ix
Conſerua me dn̄e qm̄ xv
Celi enarrant xviii
Confitebo𝄒 tibi dn̄e cli
Confitebimur lxxiiii
Cantemus dn̄o glorioſe cliiii
Cantate dn̄o.i. xcv
Cantate dn̄o.ii. xcvii
Confitemini dn̄o ⁊ inuo. ciiii
Confitemini dn̄o.ii. cv
Confitemini dn̄o.iii. cvi
Cōfitemini dn̄o qm̄ bo.iiii. cxvii
Confitemini dn̄o qm̄.v. cxxxv
Confitebo𝄒 tibi dn̄e in toto cx
Credidi ꝓpter qd̄ locut⁹ cxv
Cōfitebo𝄒 tibi dn̄e.iiii. cxxxvii
Cantate dn̄o canticū.iii. cxlix
Dn̄e qd̄ multiplica. iii
Dn̄e ne in furore.i. vi
Dn̄e deus meus in vii

Dñe dñs noſter	viii
Dixit inſipiens	xiii
Dñe quis habitabit	xiiii
Diligã te dñe foꝛ.	xvii
Dñe in virtute	xx
Deus deus meus reſpice	xxi
Dñs regit me	xxii
Dñi eſt terra	xxiii
Dñs illuminatio mea	xxvi
Dixit iniuſtus vt delinq̃t	xxxv
Dñe ne in furoꝛe.ii.	xxxvii
Dixi cuſtodiam	xxxviii
Deus auribus	xliii
Deus noſter refugiũ	xlv
Deus deoꝛum dñs	xlix
Dixit inſipiens.ii.	lii
Deus in nomine tuo	liii
Deus repuliſti	lix
Deus deus meus ad	lxii
Deus miſereat̃ noſtri	lxvi
Deus in adiutoꝛiũ	lxix
Deus iudiciũ tuum	lxxi
Deus venerunt gentes	lxxviii

Deus ſtetit in ſynagoga	lxxxi
Deus q̄s ſimilis erit tibi	lxxxii
Dn̄e deus ſalutis mee	lxxxvii
Dn̄e refugiũ factus es	lxxxix
Dn̄s regnauit decorē	xcii
Deus vltionũ dn̄s	xciii
Dn̄s regnauit exultet	xcvi
Dn̄e audiui auditionē	clv
Dn̄s regnauit iraſcanť	xcviii
Dn̄e exaudi oꝛationē.i.	ci
Deus laudē meā ne tacue	cviii
Dixit dn̄s dn̄o meo	cix
Dilexi qm̄ exaudiet	cxiiii
De pꝛofundis clamaui	cxxix
Dn̄e nō eſt exaltatũ	cxxx
Dn̄e ꝓbaſti me et cog.	cxxxviii
Dn̄e clamaui ad te	cxl
Dn̄e exaudi oꝛationē.ii.	cxlii
Exaudi dn̄e iuſticiam	xvi
Exaudiat te dn̄s in	xix
Exaltabo te dn̄e	xxix
Exultate iuſti in dn̄o	xxxii
Expectans expectaui dn̄m	xxxix

Eructauit coꝛ meū	xliiii
Ego dixi in dimidio dieꝝ	clii
Exaudi deus oꝛonē meā ⁊ ne	liiii
Eripe me de inimicis	lviii
Exaudi deus deꝑcationē	lx
Exaudi deus oꝛonē meā cū de.	lxiii
Exurgat deus ⁊ diſſi.	lxvii
Exultauit coꝛ meū in	cliii
Exultate deo adiutoꝛi	lxxx
Ecce ꝙ bonum	cxxxii
Ecce nunc bn̄dicite	cxxxiii
Eripe me dn̄e ab hoīe	cxxxix
Exaltabo te deus meus	cxliiii
Fundameuta eius in	lxxxvi
In dn̄o confido	x
Judica me dn̄e qm̄	xxv
In te dn̄e ſperaui.i.	xxx
Judica dn̄e nocentes	xxxiiii
Judica me deus et	xlii
Jubilate deo oīs terra.i.	lxv
In te dn̄e ſperaui nō ꝯfun.	lxx
Inclina dn̄e aurē tuā	lxxxv
Jubilate deo oīs teera.ii.	xcix

In exitu iſrael de egypto	cxiii
In cõuertendo dñs	cxxv
Laudate pueri	cxii
Laudate dñm oẽs gẽtes	cxvi
Leuaui oculos meos	cxx
Letatus ſum in his	cxxi
Laudate nomen dñi	cxxxiiii
Lauda aĩa mea	cxlv
Laudate dñm qm̃ bonus	cxlvi
Lauda hirl'm dñm	cxlvii
Laudate dñm de celis	cxlviii
Laudate dñm in ſctis	cl
Magnus dñs ⁊ lau.	xlvii
Miſerere mei deus ſcd̃m	l
Miſerere mei deus qm̃	lv
Miſerer̃ mei de⁹ miſerer̃	lvi
Miſericoꝛdias dñi in et̃nũ	lxxxviii
Miſericoꝛdiã ⁊ iudiciũ	c
Memento dñe dauid	cxxxi
Magnificat	clix
Noli emulari	xxxvi
Nonne deo ſubiecta	lxi
Notus in iudea deus	lxxv

Niſi qꝛ dñs erat	cxxiii
Niſi dñs edificauerit	cxxvi
Nunc dimittis	clx
Oēs gentes plaudite	xlvi
Paratū coꝛ meū deus	cvii
Quare fremuerūt gētes	ii
Quēadmodū deſiderat	xli
Quid gloꝛiaris	li
Quā bonus iſrael deus	lxxii
Qui regis iſrael intēde	lxxix
Quā dilecta tab̄r.	lxxxiii
Qui habitat in adiutoꝛio	xc
Qui confidūt in dño	cxxiiii
Quicūqꝫ vult	clxii
Saluū me fac dñe	xi
Si vere vtiqꝫ iuſticiā	lvii
Saluū me fac deus	lxviii
Sepe expugnauerūt	cxxviii
Super flumina ba.	cxxxvi
Te decet hymnus	lxiiii
Te deum laudamus	clxi
Verba mea au.	v
Vſqꝫ quo dñe obliuiſceris	xii

Ut quid deus repuliſti lxxiii
Uoce mea ad dñm.i. lxxvi
Uenite exultemus dño xciiii
Uoce mea ad dñm.ii. cxli

Uerſus.

Cũ domino pſalles pſallendo tu tria ſerues. Erige coꝛ ſurſum: bene pfer: reſpice ſenſum.

¶ Sequunt̃ hymni ꝑ totū annū di=
cendi in vespis ꝛ matutinis scđm tps
cui cōpetūt ordinarii: vesparū matuti
narū ꝛ laudū ordine relicto ad vsum
Sarum et Eboracen̄.

¶ Dñica .i. aduentus dñi. Hymnus.

Conditor alme siderū etña
lux credētiū: xp̄e redēptor
oim/ exaudi p̄ces supplicū.
Qui condolens interitu mor
tis ꝑire seclm: saluasti mūdū lāguidū
donās reis remediū. Vergēte mūdi
vespe/ vti spōsus de thalamo egressus
honestissima/ virginis matris clausula
Cui⁹ forti potētie genu curuant̃ oia
celestia terrestria fatent̃ nutu subdi=
ta. Te dep̄camur agie/ vēture iudex
seculi: conserua nos in tpe/ hostis a telo
perfidi. Laus honor virt⁹ glia/ deo
p̄ri et filio: sctō simul paraclyto/ in sē=
piterna secula. Amen. Hymnus.

Te lucis ante terminū rerū crea
tor poscim⁹: vt solita clementia

tis ꝑſul ad cuſtodiā. Procul recedūt ſomnia/et noctiū fantaſmata: hoſtēq̃ nr̃m cōprime/ne polluant corpa. Preſta pr̄ oӯs/p ieſū xp̄m dn̄m: q̄ tecū in ppetuū regnat cū ſctō ſpū. Amē. Hymn9

Verbū ſupernū prodiēs/a patre olim exiens: qui natus orbi ſubenis curſu decliui tpis. Illumina nunc pectora/tuoq̃ amore cōcrema: audito vt preconio: ſint pulſa tandē lubrico. Iudexq̃ cū poſt aderis/rimari facta pectoris: reddens vicē pro abditis/iuſtiſq̃ regnū pro bonis. Non demum artemur malis/pro qualitate criminis: ſed cum beatis compotes/ſimus perēnis celibes. Laus honor virtus gloria. ⁊c. Ad laudes hymnus.

Vox clara ecce itonat/obſcura q̄q̃ increpat: pellant eminꝰ ſōnia: ab ethere xp̄s pmicat. Mēs iā reſurgat torpida/q̄ ſorde extat ſaucia: ſydus refulget iā nouū/vt tollat omne noxiū. Eccurſū agnus mittit/laxare grat de-

bitũ: oẽs ꝑ indulgẽtia/ vocẽ demus cũ
lachꝛymis. S c̃do vt cũ fulſerit/ mun-
dũqꝫ horroꝛ cinxerit: nõ ꝑ reatu puni-
at: ſed pius nos tũc ꝓtegat. L aus ho
noꝛ virtus ꝛc. De ſctã maria hymn⁹

A Ue maris ſtella dei mater alma:
atqꝫ ſemper virgo felix celi poꝛta
S umens illud aue/ gabꝛielis oꝛe fun
da nos in pace: mutans nomen eue.
S olue vincla reis pꝛofer lumen cecis
mala nr̃a pelle: bona cũcta poſce. M on
ſtra te eſſe matrẽ ſumat per te pꝛeceꝫ
qui pꝛo nobis natus tulit eſſe tuus.
V irgo ſingularis inter oẽs mitis: nos
culpis ſolutos mites fac ꝛ caſtos. V i-
tã pꝛeſta purã iter para tutũ: vt vidẽ
tes ieſuꝫ ſemper colletemur. S it laus
deo prĩ ſũmo xp̃o decus: ſpiritui ſancto
trinus honoꝛ vnus. Amen.

¶ De ſancta maria. Hymnus.

Q Uem terra põthus ethera colũt
adoꝛant pꝛedicant: trinã regen-
tẽ machinã clauſtrum marie baiulat.

Cui luna ſol et oīa deſeruiūt per tpā
pfuſa celi gratia geſtāt puelle viſcera
Btā mater munere cuius ſupnus ar
tifex mūdū pugillo ꝯtinēs vētris ſub
archa clauſus eſt. Btā celi nūcio fecū
da ſctō ſpū: deſiderātus gentibus cu:
ius per aluū fuſus eſt. Glʾia tibi dn̄e q
natus es de virgine: cū patre ⁊ ſancto
ſpū in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ De ſancta maria. hymnus.

O Glʾioſa dn̄a excelſa ſupra ſidera:
q te creauit ꝓuide lactās ſacrato
vbere. Q ď eua triſtis abſtulit tu red
dis almo germine: intrēt vt aſtra fle:
biles celi feneſtra facta es. Tu regis
alti ianua et porta lucis fulgida: vitā
datam per virginē gentes redempte
plaudite. Gloria tibi dn̄e qui na.

¶ De natiuitate dn̄i. hymnus.

VEni redēptor gētiū oſtēde par:
tū ỽginis: miref oē ſclʾm talis de
cet partꝰ deū. Nō ex virili ſemine ſed
myſtico ſpiramie: ỽbū dei factū ē caro

fructuſq; ventris floruit. Aluus tu-
meſcit v̄gis clauſtra pudoris pmanēt:
vexilla v̄tutū micāt v̄ſat in tēplo de⁹
Procedens de thalamo ſuo: pudoris
aula regia: gemine gygas ſubſtantie:
alacris vt currat viā. Egreſſus ei⁹ a
patre regreſſus ei⁹ ad patrē: excurſus
vſq; ad inferos recurſus ad ſedē dei.
Equalis eterno pr̄i: carnis ſtropheo
accingere: īfirma nr̄i corporis v̄tute fir-
mās ppetī. Preſepe iā fulget tuū lumē
q; nox ſpirat nouū: qd̄ nulla nox ītpel
let fideq; iugi luceat. Deo pr̄i ſit gl̄ia
eiuſq; ſoli filio: cū ſpū paraclyto ⁊ nūc
et in ppetuū. Amen. Hymnus.
Chriſte redēptor oim ex pr̄e pr̄is
vnice: ſolus an̄ pncipiū nat⁹ inef-
fabiliter. Tu lumē tu ſplēdor pr̄is tu
ſpes pennis: oim intē de quas fundūt
pces tui p orbē famuli. Memēto ſalu
tis auctor q nr̄i quōdā corporis ex illiba
ta v̄gine naſcēdo formā ſupſeris. Hic
pſens teſtat dies currēs p anni circu-

lū: qđ ſolus a ſede p̄ris mūdi ſalus ad ueneris Hūc celū terra hūc mare hūc om̄e qđ in eis eſt: auctorē aduētus tui laudat exultās cantico. Nos quoqꝫ q̄ ſctō tuo redēpti ſumus ſāguine ob diē natalis tui hymnū nouū concinimus: Gloria tibi dn̄e qui natus. hymnus.

A Solis ortus cardine ad uſqꝫ terre limitem: xp̄m canamus princi pem natū maria virgine. Beatus auctor ſecl'i ſeruile corpus induit: vt carne caruem liberans ne perderet quos condidit. Caſte parentis viſcera celeſtis intrat gratia: venter puelle baiulat ſecreta que non nouerat. Domus pudici pectoris templū repente fit dei intacta neſciens virum verbo concepit filiū. Enixa eſt puerpera quē gabriel predixerat: quē matris aluo geſtiens clauſus iohannes ſenſerat. Feno iacere pertulit preſepe non abhorruit: paruoqꝫ lacte paſtus eſt per quē nec ales eſurit. Gaudet chorus celeſti

um et angeli canunt deo: palamq̃ fit paſtoribus paſtor creator oim. Gloria tibi dñe qui natus eſt de virg. &c.

¶ De ſancto ſtephano. Hymnus.

Sancte dei ꝑcioſe prothomartyr ſtephane q̃ virtute charitatis circũfultus vndiq̃ dñm pro inimico exoraſti populo. Hunde preces pro deuoto tibi nunc collegio vt tuo ꝓpiciatus interuentu dñs nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus. Gloria et honor deo vſq̃quo altiſſimo vna patri filio q̃ inclito paraclyto cui laus eſt et poteſtas per eterna ſecula. Amen.

¶ In die epiphania dñi. Hymnus.

Hoſtis herodes impie xp̃m venire q̃d times: nõ eripit mortalia qui regna dat celeſtia. Ibãt magi quã viderãt ſtellã ſequẽtes preuiã: lumẽ req̃rũt lumine: deũ fatent̃ munere. Lauacra puri gurgitis celeſtis agnus attigit: pctã que nõ detulit nos abluendo ſuſtulit. Nouũ genus potentie aque

rubeſcũt hydrie: vinũqꝫ iuſſa fũdere mutauit vnda originẽ. Gloria tibi dñe qui apparuiſti hodie cũ pr̃e et ſctõ ſpũ in ſempiterna ſecula. Amen. Hymnus

A Patre vnigenitus ad nos venit ꝑ virginẽ: baptiſma cruce ꝯſecrans cũctos fideles generans. De celo celſus produt accepit formã hois: facturam morte redimens gaudia vite largiens. Hoc te redẽptor queſumus illabere propitius: clarũqꝫ nr̃is ſenſibus lumẽ prebe fidelibus. Mane nobiſcuꝫ dñe noctẽ obſcurã remoue: oẽ delictũ ablue piã medelã tribue. Quẽ iã veniſſe nouimus redire itẽ credimus: tu ſceptrũ tuũ inclytũ tuo defende clypeo Gloria tibi dñe qui appa.

¶ In prima dñica .xl. Hymnus.

Ex more docti myſtico ſeruemus hoc ieiuniũ: deno dierũ circulo ductu quater notiſſimo. Lex et ꝓphete primitus hoc pretulerunt poſtmodũ chriſtus ſacrauit oĩm rex atqꝫ factor

tempoꝝ. Utamur ergo parcius ver
bis cibis ⁊ potibus: ſomno iocis ⁊ arcti
us perſtemus in cuſtodia. Uitemus
aūt peſſima que ſubruunt mētes va-
gas: nullumqꝫ demus callido hoſti lo-
cum tyrannidis. Dicamus oīs cer-
nui clamemus atqꝫ ſinguli: ploremus
ante iudicē flectam⁹ iram vindicem.
Noſtris malis offendimus tuā deus
clementiā: effunde nobis deſup remiſ-
ſoꝝ indulgentiā. Memento ꝙ ſumus
tui licet caduci plaſmatis: ne des ho-
norem nominis tui precamur alteri.
Laxa malum quod fecim⁹ auge bo-
num qđ poſcim⁹ placere quo tandem
tibi poſſimus hic ⁊ perpetim. Preſta
beata trinitas ꝯcede ſimplex vnitas:
vt fructuoſa ſint tuis ieiunioꝝ mune
ra. Amen. Hymnus.

Summi largitor premii ſpes qui
viuifica mundi: preces intende
ſeruoꝝ ad te deuote clamantiū. No
ſtra te ꝯſcientia graue offendiſſe mō-

ſtrat: quā emūdes ſupplicamus ab oī-
bus piaculus. Si renuis q̄s tribuet in
dulge q̄ potēs es: te corde rogare mun
do fac nos p̄camur dn̄e. Ergo accep-
tare noſtrū q̄ ſacraſti ieiuniū: quo my
ſtice paſchalia capiamus ſacramenta
Sūma nobis hoc conferat in deitate
trinitas: in qua gloriat᷑ vnus p cūcta
ſecula deus. Amen. Hymnus.
Audi benigne cōditor nr̄as p̄ces
cū fletib⁹: in hoc ſacro ieiunio fu
ſas quadragenario. Scrutator alme
cordiū infirma tu ſcis viriū: ad te re
uerſus exhibe remiſſiōis grām. Mul-
tum quidē peccauimus ſed parce cōfi-
tentibus: ad laudē tui nominis: cōfer
medelaz languidis. Sic corpus extra
cōteri dona per abſtinentiam: ieiunet
vt mens ſobria a labe prorſus crimi-
num. Preſta beata trinitas. ꝛc.
¶ Dominica. iii. xl. hymnus.
Ecce tp̄s ydoneū medicina pecca
minū: q̄bus deū offendim⁹ corde

verbis operibus. Qui plus et ppitius nobis pepcit hactenus: ne nos cū nr̄is perderet tantis iniq̄tatibus. Huc igitur ieiuniis cū p̄cib⁹ ⁊ lachrymis: multiſq; bonis aliis placemus deuotiſſimi Ut nos a cunctis ſordibus purgans ornet virtutibus angelicis et cetibus cōiūgat in celeſtibus. Sit bn̄dictus genitor eiuſq; vnigenitus cū ſpū paclyto trinus ⁊ vnus dn̄s. Amē. hymnus.

Clarū decus ieiunii mōſtrat̄ orbi celitus: quo chriſtus auctor oīm cibis ditauit abſtinens. Hoc moyſes carus deo legiſq; lator factus eſt: hoc heliam per aera curru leuauit igneo. Hinc daniel myſteria victor leonum viderat: per hoc amicus intimus ſponſi iohannes claruit. Hec nos ſequi dona deus exēpla parſymonie: tu robur auge mentiū dans ſpiritale gaudiū. Preſta pater per filiuz preſta per almū ſpm̄ cuz his per euū triplici vnus deus cognominie. Amen. Hymnus

IEſu quadragenarie dicator ab-
ſtinētie: qui ob ſalutē mētiū hoc
ſanxeras ieiuniū. Quo paradiſo red
deris ſeruata parſimonia quos inde
caſtrimargia illecebroſa depulit. Ad
eſto nūc eccl'ie adeſto penitētie: q̄ ꝓ ſuis
exceſſibus orat ꝓfuſis fletibꝰ. Tu re-
troacta crimina tua remitte grā: ⁊ a fu
turis adhibe cuſtodiā mitiſſime. Et ex-
piati animis ieiunioꝝ victimis: tenda
mus ad paſcalia digne colēda gaudia
Preſta pr̄ ꝑ fi. ⁊c. In paſſiōe do. hyꝰ
VExilla regis ꝓdeūt fulget crucis
miſteriū: quo carne carnis condi
tor ſuſpēſus eſt patibulo. Cōfixa cla-
uis viſcera tēdēs manꝰ veſtigia: redē
ptiōis grā hic imolata ē hoſtia. Quo
vulneratꝰ inſuꝑ mucrone dire lancee
vt nos lauaret crimīe manauit vnda
ſanguine. Impleta ſunt q̄ cōcinit da-
uid fidelis carmine: dicēdo natiōibus
regnauit a ligno deꝰ. Arbor decora ⁊
fulgida ornata regis purpura: electa

digno ſtipite tam ſctā mēbra tangere

Beta cui⁹ brachiis ſecli pepēdit pciū: ſtatera fcta ē corpis pdāq; tulit tartaris. O crux aue ſpes vnica hoc paſſionis tpe: auge piis iuſticiā reiſq; dona veniā. Te ſūma deus trinitas collaudet ois ſpūs: quos p crucis myſterium ſaluas rege p ſcl'a. Amen. hymnus.

Cultor dei memēto te fontis ⁊ lauachri rorē ſubiiſſe ſctm̄ te chriſmate inouatū. Fac cū vocāte ſomno caſtū petis cubile frontē locūq; cordis crucis figura ſignet. Crux pellit oēm crimē fugiunt crucē tenebre tali dicata ſigno mēs fluctuare neſcit Procul o pcul vagantū portēta ſomniorū procul eſto pernicaci pſtigiator hauſtu. O tortuoſe ſerpens q̄ mille p meandros fraudeſq; flexuoſas agitas qeta corda. Diſcede xp̄us hic eſt xp̄s hic eſt liqueſce ſignū qd ipſe noſti dānat tuā cateruā. Corpus licet fatiſcēs iaceat recliue paululū xp̄m tamē ſub iſo me

ditabit ſopore. Gloria eterno patri ⁊ chriſto vero regi: paraclitoq; ſancto ⁊ nunc et imperpetuū. Amen.

Dñica in paſſiõe ad horas. hymn⁹.

Pange lingua glorioſi prelium certaminis: ⁊ ſup crucis tropheū dic triūphū nobile qualiter redēptor orbis imolatus vicerit. De parētis protho plaſti fraude facta ꝯdolens qñ pomi noxialis morte morſu corruit: ipſe lignū tūc notauit dāna ligni vt ſolueret. Hoc opus noſtre ſalutis ordo depopoſcerat / multiformis proditoris ars vt artē falleret: ⁊ medelā ferret inde hoſtis vñ leſerat. Qñ venit ergo ſacri plenitudo tpis miſſus ē ab arce patris natus orbis ꝯditor atq; vētre virginali caro factus ꝓdiit. Glia ⁊ honor deo: vſq; quo altiſſimo vna pri filioq; inclito paclyto: cui laus eſt ⁊ poteſtas per eterna ſecula. Amen. Hymnus.

Luſtra ſex qui iā peracta tps implens corporis ſe volente natus

ad hoc paſſioni deditus: agnus in cru
ce leuat᷑: immolãdus ſtipite. Hic ace=
tũ fel arũdo: ſputa clauis lãceã: mite
corpus pforat᷑: ſanguis vnda profluit
terra põthus aſtra mũdus quo lauat᷑
flumine. Crux fidelis inter oẽs arbor
vna nobilis nulla ſilua talez profert
fronde flore germine dulce lignũ dul
ces clauos dulce põdus ſuſtinẽs. Fle
cte ramos arbor alta tẽſa laxa viſcera
et rigor lẽteſcat ille q̄ dedit natiuitas
vt ſuperni mẽbra regis miti tẽdas ſtipi
te. Sola digna tu fuiſti ferre precium
ſecli atq̃ portũ p̄parare nauta mundo
naufrago quẽ ſacer cruor perunxit fu=
ſus agni corpore. Gloria ⁊ honor. ⁊c.

¶ Dominica in albis. Hymnus.

CHorus noue hieruſalẽ nouã me=
li dulcedinẽ p̄mat colẽs cũ ſobri
is paſchale feſtũ gaudiis. Quo xp̄s in
uictus leo drachone ſurgens obruto
dũ voce viua p̄ſonat a morte functos ex
citat. Quã deuorarat improbus p̄dã

refudit tartarꝰ captiuata te libera ie
ſū ſequunť agmina. Triumphat ille
ſplēdide ꝛ dignus amplitudine ſoli po
liq; patriā vnā facit rēpublicā. Ipm
canēdo ſupplices regē ꝑcemur milites
vt in ſuo clariſſimo nos oꝛdinet pala:
tio. Per ſecla mente neſcia patri ſu:
pꝛemo gloꝛia honoꝛq; ſit cum filio et
ſpiritu paraclyto. Amen. Hymnus.

Auroꝛa lucis rutilat celū laudibꝰ
intonat mūdꝰ exultās iubilat ge
mēs infernus vlulat. Cū rex ille foꝛ:
tiſſimus moꝛtis ꝯfractis viribus pede
ꝯculcās tartara ſoluit a pena miſeros
Ille q̄ clauſus lapide cuſtodiť ſub mi
lite triumphās pōpa nobili victoꝛ ſur
git de funere. Solutis iā gemitibus ꝛ
īferni doloꝛibꝰ: q꞉ ſurrexit dn̄s reſplē:
dēs clamat angelꝰ. Triſtes erāt apl̄i
de nece ſui dn̄i: quē pena moꝛtis crude
li ſerui dānarāt impii. Queſumꝰ auc
toꝛ oīm in hoc paſchali gaudio: ab omī
moꝛtis impetu tuū defende ꝑplm. Glia

tibi dñe qui ſurrexiſti a mortuis: cum patre ꝛ ſancto ſpũ in ſempiterna ſecula. Amen. Hymnus.

SErmone blando angelus ꝑdixit mulieribꝰ: in galileã dñs videdꝰ eſt ꝗtocius. Ille dũ ꝑgũt ꝯcite apl'is hoc dicere: vidẽtes eũ viuere oſculantur pedes dñi. Quo agnito diſcipuli i galileã ꝓpere ꝑgũt videre faciẽ deſideratam dñi. Claro paſchali gaudio ſol mũdo nitet radio: cũ xp̃z iã apl'i viſu cernunt corporeo. Oſtenſa ſibi vulnera i xp̃i carne fulgida: reſurrexiſſe dñm voce fatentur publica. Rex xp̃e clemẽtiſſime tu corda noſtra poſſide vt tibi laudes debitas reddamꝰ omni tpe. Queſumꝰ auctor oim in hoc paſ. ꝛc. Gloria tibi dñe q̃ ſurrexiſti. ꝛc.

¶ Sabbõ in octa. paſche. ad vs. hẏꝰ.

AD cenã agni ꝓuidi ꝛ ſtolis albis candidi: poſt tranſitũ maris rubri xp̃o canamus principi. Cuiꝰ corpus ſanctiſſimũ in ara crucis torridũ

t

cruoꝛe eiꝰ roſeo guſtādo viuimꝰ deo.
Pꝛotecti paſche veſpere a deuaſtāte angelo: erepti de duriſſimo pharaonis impio. Iā paſcha nr̄m xp̄s eſt q̄ imolatus agnus eſt: ſinceritatis azima caro eius oblata eſt. O vere digna hoſtia ꝑ quā fracta ſūt tartara: redēpta plebs captiuata redit ad vite p̄mia. Cōſurgit xp̄s tumulo victoꝛ redit de baratro: tyrānū trudēs vinculo ⁊ reſerās paradiſū. Queſumꝰ. Gl'ia tibi
¶ In aſcenſione dn̄i. Hymnus.
Eterne rex altiſſime redemptoꝛ ⁊ fideliū: quo moꝛs ſoluta deperit dat triūphus grē. Scandēs tribunal dextere patris ptās oīm: collata eſt ieſu celitus que nō erat humanitꝰ. Ut trina rex machina celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ ꝯdita flectāt genu iā ſubdita. Tremūt vidētes angeli verſa vice moꝛtaliū: culpat caro purgat caro regnat deꝰ dei caro. Tu eſto noſtꝝ gaudiū q̄ es futurꝰ pꝛemiū ſit nr̄a vi-

te gl'ia p cũcta ſemp ſecula. Gl'ia tibi dñe qui ſcaudis ſupra ſydera: cũ pře ⁊ ſctõ ſpũ in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ In vigil. aſceñ. ad laudes hymnus

Tu xpe noſtr gaudiũ manẽs olimpo preditũ mũdi regis q̃ fabricã inũdana vincẽs gaudia. Hinc te p̃cantes queſumus ignoſce culpis oibus et corda ſurſũ ſubleua ad te ſuperna gr̃a. Ut cũ rubẽte ceperis clarere nubis iudicis: penas repellas debitas reddas coronas perditas. Tu eſto noſtrum gaudiũ. ⁊c. Gloria tibi domine qui ſcandis. ⁊c.

¶ In die penthe ante noctur. hymn⁹

Iam xpus aſtra aſcẽderat regreſſus vnde venerat: promiſſa patris munera ſanctũ daturus ſpiritũ. Solemnis vrgebat dies quo myſtico ſeptemplici: orbis volutus ſepties ſignat beata tempora. Dum hora cunctis tercia repẽte mũdis intonat orãtibus apoſtolis deũ veniſſe nunciat.

De patris ergo lumine decorus ignis almus eſt: q̄ fida chriſti pectora calore verbi cōpleuit. Dudū ſacrata pectora tua repleſti gr̄a: dimitte nūc peccamina ⁊ da quieta tp̄a. Sit laus pr̄i cū filio ſctō ſimul paraclyto: nobiſq; mittat filius cariſma ſancti ſpūs. Amen.

In feſto penthecoſtes. Hymnus.

Impleta gaudent viſcera afflata ſctō ſpū: voces diuerſas intonāt fātur dei magnalia. Ex omi gēte cogniti grecis latinis barbaris: cūctiſq; admirātibus linguis loquunt̄ oim. Iudea nūc incredula veſana toruo ſpū: ructare muſti crapula alūnos xp̄i concrepat. Sed ſignis ⁊ virtutibus occurrit ⁊ docet petrus falſa profari pfidos iohelis teſtimonio. Dudū ſacrata pectora. ⁊c. Sit laus pa. ⁊c. Hymnus.

Veni creator ſpūs mentes tuorū viſita: imple ſupna gr̄a q̄ tu creaſti pectora. Qui paraclitus diceris donū dei altiſſimi: fons viuus ignis cha-

ritas ⁊ ſpiritalis vnctio. Tu ſeptifor=
mis munere dextre dei tu digitus: tu
rite promiſſo pr̄is ſermone ditās gut=
tura. Accende lumē ſenſibus infūde
amorē cordibus: infirma noſtri corpo
ris virtute firmans ꝑpetim. Hoſtem
repellas lōgius pacēq̄ dones ꝓtinus
ductore ſic te p̄uio vitemus oē noxiū.
Per te ſciamus da patrē noſcamus
atq̄ filium: te vtriuſq̄ ſpm̄ credamus
omī tpe. Sit laus pr̄i cū fi. Hymnus.
BEata nobis gaudia āni reduxit
orbita: cū ſpūs paraclytus efful
ſit in diſcipulos. Ignis vibrāte lumi
ne lingue figurā detulit: verbis vt eſſent
ꝓfluui: et caritate feruidi. Linguis lo
quunt̄ oim pauēt turbe gētiliū: muſto
madere deputāt quos ſpūs repleuerat
Patrata ſūt hec miſtice paſche ꝑacto
tpe: ſacro dierꝝ numero quo lege fit re
miſſio. Te nūc de⁹ piiſſime vultu p̄ca
mur cernuo: illapſa nobis celit⁹ largi=
re dona ſpūs. Dudū ſacrata pectora.

Sit laus patri cum filio. &c.

In feſto ſancte trinitatis. hymnus.

ADeſto ſctā trinitas par ſplendoꝛ vna deitas: q̄ extas rer̄ oīm ſine fine principiū. Te celoꝝ militia laudat adoꝛat p̄dicat: triplexq̄ mūdi machina bn̄dicit p ſecl'a. Aſſumus ⁊ nos cernui te adoꝛātes famuli: vota p̄celq̄ ſupplicum hymnis iunge celeſtium. Unū te lumen credimus quod ⁊ ter idē colim⁹: alpha ⁊ oo quā idē dicim⁹ te laudat oīs ſpūs. Laus pr̄i ſit ingenito laus eius vnigenito laus ſit ſctō ſpūi trino deo ⁊ ſimplici. Amē. Hym⁹.

O Pater ſācte mitis atq̄ pie o ieſu xp̄e fili venerāde: paclyteq̄ ſpūſ o alme de⁹ eterne. Trinitas ſctā vnitaſq̄ firma: deitas vera humanitas imenſa: lux angeloꝝ ſalus oꝛphanoꝝ ſpeſq̄ cunctoꝝ. Seruiūt tibi cūcta que creaſti te tue cuncte laudāt creature: nos quoq̄ tibi pſallim⁹ deuoti tu nos exaudi. Gloria tibi omīps deus trinus ⁊

vnus magnus ⁊ excelſus te decet hym
nus honoꝛ laus ⁊ dec⁹ nūc ⁊ in euū. am

¶ In feſto coꝛpꝛis xpi. Hymnus

Sacris ſolēniis iūcta ſint gaudia
⁊ ex p̄coꝛdiis ſonent pꝛeconia re
cedant vetera noua ſint omia coꝛda
voces et opera. Noctis recolitur ce=
na nouiſſima qua chꝛiſtus credit ag=
num et azima dediſſe fratribus iux=
ta legitima pꝛiſcis indulta patribus.
Poſt agnū typicum expletis epulis
coꝛpus dn̄icū datū diſcipulis: ſic totū
oibus qd̓ totū ſingulis eius fatemur
manibus. Dedit fragilibus coꝛpo=
ris ferculum: dedit et triſtib⁹ ſangui=
nis poculum dicēs accipite qd̓ trado
vaſculum om̄s ex eo bibite. Sic ſacri=
ficiū iſtud inſtituit cuius officiū com=
mitti voluit: ſolis pꝛeſbyteris qb⁹ ſic
ꝯgruit vt ſumēt ⁊ dent ceteris. Panis
angelic⁹ fit panis hoīm dat panis ce=
litus figuris terminū: o res mirabilis
mādūcat dn̄m paup ſeru⁹ ⁊ humilis.

Te trina deitas vnaqꝫ poſcim⁹ ſicut nos viſitas ſic te recolim⁹: per tuas ſemitas duc nos quo tendimus ad lucē quā inhabitas. Amen. Hymnus.

Pange lingua gl'ioſi corporis myſteriū ſanguiniſqꝫ precioſi quez in mūdi preciū fructus ventris generoſi rex effudit gentiū. Nobis datuſ nobis nat⁹ ex intacta virgine ⁊ in mūdo ꝯuerſatus ſparſo verbi ſemine ſui moras incolatus miro clauſit ordine In ſupreme nocte cene recumbēs cū fratrib⁹ obſeruata lege plene cibis in legalib⁹ cibū turbe duodene ſe dat ſuis manib⁹. Verbū caro panem verū verbo carnē efficit fitqꝫ ſanguis xp̄i merū et ſi ſenſus deficit ad firmandū cor ſincerū ſola fides ſufficit. Tantuz ergo ſacramētū veneremur cernui et antiquū documentū nouo cedat ritui p̄ſtet fides ſupplemētū ſenſuū defectui Genitori genitoqꝫ laus ⁊ iubilatio ſalus honor virtus quoqꝫ ſit ⁊ bn̄dictio

pꝛocedenti ab vtroqꝫ cōpar ſit lauda
Verbū ſu= (tio. Amē. Hymnus.
pernum pꝛodiens nec patris lin
quens dexterā: ad op⁹ ſuū exiens ve=
nit ad vite veſperā. In moꝛtē a diſci
pulo ſuis tradēdus emulis: ꝑus in vi=
te ferculo ſe tradidit diſcipulis. Qui
bus ſub bina ſpecie carnē dedit et ſā
guinē: vt duplici ſubſtantie totū ciba
ret hoīem. Se naſcēs dedit ſociū con
veſcēs in eduliū ſe moꝛiens in pꝛeciū
ſe regnās dat in pꝛemiū. O ſalutaris
hoſtia que celi pandis oſtiū bella pꝛe
munt hoſtilia da robur fer auxilium.
Uni trinoqꝫ dn̄o ſit ſempit̄na gl̄ia: q̄
vitā ſine t̄mio nobis donet ī p̄ria. am̄

¶ In dedicatiōe eccl̄ie. Hymnus.

Urbs btā hirl̄m dicta pacis viſio
que ꝯſtruit̄ in celis viuis ex lapi
dibus et angelis coꝛonata vt ſpōſata
comite. Noua veniēs e celo nuptia=
li thalamo ꝑparata vt ſpōſata copu=
letur dn̄o: platee ⁊ muri eius ex auro

puriſſimo. Porte nitent margaritis aditis patētibus et virtute meritorum illuc introducitur oīs qui pro xp̄i noīe hic in mūdo premitur. Tunſiōib⁹ preſſuris expoliti lapides ſuis coaptantur locis p man⁹ artificis diſponuntur pmanſuri ſacris edificiis. Gloria ꝛ honor deo vſqꝫ quo altiſſimo vna pr̄i filioqꝫ inclito paraclyto cui laus eſt et poteſtas p eterna ſecula. Amen. Hymnus.

Angulare fundamētū lapis xp̄s miſſus eſt qui cōpage parietis in vtroqꝫ nectitur quē ſyon ſancta ſuſcepit in quo credens permanet. Omnis illa deo grata et dilecta ciuitas plena modulis in laude et canore iubilo trinum deū vnicūqꝫ cū fauore predicat. Hoc in templo ſumme deus exorat⁹ adueni ꝛ clementi bonitate precū vota ſuſcipe largam benedictionē hic infunde iugiter. Hic promereantur omnes petita acquirere et adepta poſſidere cum ſanctis perenniter paradi=

ſum introire tranſlati in requiē. Glo
ria et honor deo vſqꝫ quo. ꝛc.

Die dñica ad noctur. hymnus.

Primo dierū omniū quo mūdus
extat conditus: vel quo reſur=
gens cōditor nos morte victa liberet.
Pulſis procul torporibꝰ ſurgamus
omnes ocius et nocte queramꝰ piū ſi=
cut prophetā nouimus. Noſtras pre
ces vt audiat ſuāqꝫ dextram porrigat
vt expiatos ſordibus reddat polorū
ſedibus. Ut quiqꝫ ſacratiſſimo huiꝰ
diei tpe horis q̄etis pſallimus donis
beatis muneret. Iam nūc paterna cla
ritas te poſtulamꝰ affatim: abſit libido
ſordidans omniſqꝫ actus noxius. Ne
feda ſit vel lubrica cōpago noſtri cor
poris per quam auerni ignibus ipſi
crememur acrius. Ob hoc redemptor
q̄ſumus vt probra noſtra diluas vite
perēnis cōmoda nobis benigne cōfe=
ras. Quo carnis actu exules effecti
ipſi celibes: vt pſtolemur cernui melos

canamus glorie. Amen. Hymnus.

Nocte ſurgētes vigilemus om̄es
ſēp in pſalmis meditemur atq;
viribus totis dn̄o canam⁹ dulcit̄ hym
nos. Ut pio regi ꝑiter canētes cuz ſu
is ſctis mereamur aulā ingredi celi ſi-
mul ⁊ beatā ducere vitā. Preſtet hoc
nobis deitas btā pr̄is ac nati ꝑiterq;
ſcti ſpūs cuius reboat in om̄i glīa mū-
do. Amen. ¶ Ad laudes hymnus.

Ox clara ecce intonat obſcura q̄
q; increpat: pellant̄ eminus ſom
nia ab ethere xp̄s ꝓmicat. Mēs iā re
ſurgat torpida que ſorde extat ſaucia:
ſydus refulget iā nouū vt tollat om̄e
noxiū. E ſurſum agnus mittit̄ laxare
gratis debitū: oēs pro indulgētia vo-
cē demus cū lachrimis. Secūdo vt cū ful
ſerit mundūq; horror cinxerit: nō pro
reatu puniat ſed pius nos tūc ꝓtegat.
Laus honor virtus glīa. ⁊c. hymnus.

Eterne rerū cōditor nocte dieq;
qui regis et tempora das tpa vt

allentes faſtidiū. Preco diei iā ſonet
noctis ꝓfūde puigil nocturna lux viā
tibus a nocte noctē ſegregās. Hoc ex-
citat⁹ lucifer ſoluit polū caligene: hoc
oīs erroꝝ chorus viā nocendi deſerit.
Hoc nauta vires colligit: pontiqꝫ mi
teſcūt freta: hoc ipſa petra eccleſie ca-
nente culpā diluit. Surgamus ergo
ſtrenue gallus iacentes excitat: ⁊ ſom
nolentos increpat gallus negātes ar-
guit. Gallo canēte ſpes redit egris ſa-
lus refūdit: mucro latronis cōdit lap
ſis fides reuertit. Ieſu labētes reſpi
ce et nos vidēdo corrige: ſi reſpicis lap
ſus cadūt fletuqꝫ culpa ſoluitur. Tu
lux refulge ſēſibus mētiſqꝫ ſōnū diſcu
te: te nr̄a vox primū ſonet ⁊ vota ſolua
mus tibi. Deo p̄ri ſit glīa. c. hymn⁹

Ecce iā noctis tenuat vmbra lu-
cis aurora rutilans choruſcat: ni
ſibus totis rogitemus oēs cūctipoten
tem. Ut deus noſter miſeratus oēm
pellat languorē tribuat ſalutē donet

et nobis pietate patris regna poloꝝ.
Preſtet hoc nobis deitas btã pr̃is ac nati piterq; ſcti ſpũs cui⁹ reſonat in oĩ glĩa mũdo. Amen. Ad primã hymn⁹.

Iam lucis orto ſydere deum precemur ſupplices: vt i diurnis acti bus nos ſeruet a nocentib⁹. Linguã refrenans tẽperet ne litis horror inſonet: viſũ fouendo ꝯtegat: ne vanitates hauriat. Sint pura cordis itima abſiſtat ⁊ vecordia: carnis terat ſuperbiam potus cibiq; parcitas. Vt cũ dies abſceſſerit noctemq; ſol reduxerit mũdi ꝑ abſtinẽtiã ipſi canam⁹ gloriã Deo patri ſit glĩa eiuſq; ſoli filio cũ ſpiritu paraclyto ⁊ nũc ⁊ in ꝑpetuum Amen. Ad terciam hymnus.

Nunc ſctẽ nobis ſpũs vnũ pr̃i cum filio dignare prompt⁹ ingeri noſtro refuſus pectori. Os lingua mens ſenſus vigor ꝯfeſſionẽ ꝑſonẽt flãmeſcat igne charitas accẽdat ardor proximos, Preſta pater piiſſime pr̃iq; cõ=

par vnice: cũ ſpũ ꝑaclyto regnans per
om̃e ſcl'm. Amẽ. Ad sextã hymnus.

RЕctor potẽs verax deꝰ q̃ tẽperas
rerum vices: ſplendore mane in-
ſtruis et ignibus meridiẽ. Extingue
flammas litium aufer calorez noxiũ
confer ſalutem corpoꝝ veráq; pacem
cordium. Preſta pater piiſſimie pa-
triq; com. ⁊c. Ad nonam hymnus

REɼũ deus tenax vigor immotus
in te permanẽs: lucis diurne tp̃a
ſucceſſibus determinãs. Largire cla
rum veſpere quo vita nuſq̃ decidat:
ſed premiũ mortis ſacre perennis in-
ſtet gloria. Preſta pater. ⁊c.

¶ Feria ſecunda ad noctur. hymnus

SOmno refectis artubꝰ ſpreto cu-
bili ſurgimꝰ: nobis pater canẽti
bus adeſſe te depoſcimus. Te lingua
primũ ꝯcinnat te mẽtis ardor ambiat
vt actuũ ſequẽtiũ tu ſancte ſis exordi
um. Cedant tenebre lumini ⁊ nox di
urno ſyderi: vt culpa quã nox intulit

lucis labeſcat mūere. Pꝛecamur idē
ſupplices noxas vt omēs amputes:et
oꝛe te canentiū lauderis in ꝑpetuum.

Pꝛeſta pr̄. ⁊c. Ad laudes hymnus.

Splendoꝛ paterne glīe de luce lu
cē ꝓferens:lux lucis ⁊ fons lumi
nis dies diē illuminās. Veruſqꝫ ſol
illabere micans nitoꝛe ꝑpeti iubarqꝫ
ſcti ſpūs infunde nr̄is ſenſibꝰ. Votis
vocemus te patrē patrē ꝑhennis glo
rie:pater potētis grē culpā religet lu
bꝛicā. Infoꝛmet actus ſtrenuos den
tem retūdat inuidi caſus fecūdet aſpe
ros donet gerendi grām. Mentē gu
bernet ⁊ regat caſto fideli coꝛpe:fides
caloꝛe ferueat fraudis venena neſci
at. Chꝛiſtuſqꝫ nobis ſit cibus potuſqꝫ
noſter ſit fides leti bibamꝰ ſobꝛiā ebꝛi
etatem ſpūs. Letus dies hic trāſeat
pudoꝛ ſit vt diluculū:fides velut me
ridies crepuſculū mens neſciat. Au
roꝛa curſus ꝓuehit auroꝛa totus ꝓde
at in patre totus filius et totꝰ in ver

bo pater. Deo p̄ri ſit gloria. vt̄s.

¶ Feria .iii. ad noctur. Hymnus.

Conſors paterni luminis lux ipſe lucis ⁊ dies: noctē canēdo rūpimus aſſiſte poſtulātibus. Aufer tenebras mentiū/fuga cateruas demonū expelle ſomnolentiā ne pigritātes obruat. Sic xp̄e nobis oibus indulgeas credētib⁹: vt pſit exorātib⁹ qđ p̄cinētes pſallimus. Preſta pater. ⁊c.

¶ Ad laudes hymnus.

Ales diei nuncius lucē ꝓpinquā precinit nos excitator mentiū iaꝫ chriſtus ad vitam vocat. Auferte clamat lectulos egros ſopore deſides: caſtiqꝫ recti ac ſobrii vigilate iā ſum ꝓximus. Ieſum ſciamus vocibus flētes precantes ſobrie: intenta ſupplicatio dormire cor mundum vetat. Tu xp̄e ſomnū diſcute tu rumpe noctis vincula: tu ſolue pctm̄ vetus nouūqꝫ lumen ingere. Deo p̄ri ſit gloria. ⁊c. vt̄s.

¶ Feria .iiii. ad noctur. hymnus.

v

R Erũ creatoꝛ optime rectoꝛqꝫ nr̃ aſpice: nos a q̃ete noxia merſos ſopoꝛe libera. Te ſcte xp̃e poſcimus ignoſce tu criminibꝰ: ad ꝯfitendũ ſurgimꝰ moꝛaſqꝫ noctis rũpimus. Mẽtes manuſqꝫ tollimus ꝓpheta ſicut nouimꝰ: nobis gerendũ ꝑcipit: pauluſqꝫ geſtis cenſuit. Uides malũ qd̓ geſſimꝰ occulta noſtra pandimus: pꝛeces gemẽtes fundimus dimitte quod peccauimus. Pꝛeſta pater piiſſime patriqꝫ cõpar vnice. ꝛc. vts.

Ad laudes. hymnus

N Ox et tenebꝛe ꝛ nubila confuſa mũdi ꝛ turbida: lux intrat albeſcit polus xp̃s venit diſcedite. Caligo terre ſcinditur percuſſa ſolis radio: rebuſqꝫ iã coloꝛ redit vultu nitentis ſyderis. Te chꝛiſte ſolum nouimus te mente pura et ſimplici: flendo canendo q̃ſumus intende noſtris ſenſibus. Sunt multa fucis illita que luce purgentur tua: tu lux eoi ſyderis vultu ſereno illumina. Deo patri. ꝛc. vts.

¶ Feria. v. ad noctur. hymnus.

N Ox atra rex cōtegit terre colo-
res oīm nos ꝯfitentes poſcimus
te iuſte iudex coꝛdiū. Ut auferas pia
cula ſoꝛdeſq; mentis abluas: doneſq;
xp̄e gratiā vt arceant crimina. Mēs
ecce toꝛpet impia quam culpa moꝛdet
noxia: obſcura geſtit tollere et te redē
ptoꝛ querere. Repelle tu caliginē in
trinſecus q̄ maxime vt in btō gaude-
at ſe collocare lumine. Preſta pater.
ſc. vts ¶ Ad laudes. hymnus.

L Ux ecce ſurgit aurea pallens fa-
tiſcat cecitas q̄ nos in pꝛeces diu
erroꝛe traxit deuio. Hec lux ſerenū cō
ferat puroſq; nos pꝛeſtet ſibi: nihil lo-
quamur ſubdolū voluamus obſcurum
nichil. Sic tota decurrat dies ne lin-
gua mendax nec manus: oculi nec pec
cent lubꝛici nec noxa coꝛpus inquinet.
Speculatoꝛ aſtat deſup q̄ nos diebus
oībus actuſq; noſtros pꝛoſpicit a luce
pꝛima in veſper. Preſta pater. ſc.

¶ Feria ſexta ad noctur. Hymnus.

TU trinitatis vnitas orbē poten
ter q̄ regis: attēde laudū cātica
q̄ excubātes pſallimus. Nā lectulo cō
ſurgimus noctis quieto tpe: vt fla gite
mus vulnerū a te medelā oīm. Quo
fraude quicquid demonū in noctibus
deliq̄mus: abſtergat illud celitus tue
ꝑteſtas glorie. Ne corpus aſſit ſordi
dum nec topor inſtet cordiū: nec crimi
nis ꝯtagio tepeſcat ardor ſpiritus. Ob
hoc redemptor q̄ſumus reple tuo nos
lumine: ꝑ qd̄ dierū circulis nullis ruamur
actibus. Preſta pater piiſſime.

¶ Ad laudes. hymnus.

ETerna celi gl'ia btā ſpes mortali
um: celſe tonātis vnice caſteq̄ ꝓ
les ꝟginis. Da dexterā ſurgentibus
exurgat ⁊ mens ſobria: fragranſq̄ in
laudē dei grates repēdat debitas. Or
tus refulget lucifer ſparſamq̄ lucem
nūciat: cadit caligo noxiū lux ſctā nos
illuminet. Maneſq̄ noſtris ſenſibus

nocte̅ repellat ſcel'i om̅iqꝫ fine diei pur
gata ſeruet pectora. Queſita iam pri
mu̅ fides radicet altis ſenſibus: ſcd'a
ſpes co̅gaudeat quo maior extat cha=
ritas. Deo patri ſit gloria. ꝛc. vta̅.

¶ Sabbato ad noctur. hymnus.

Summe de⁹ potentie mu̅diqꝫ factor
machine: vn⁹ potentialiter trinuſ=
qꝫ pſonaliter Noſtros pius cu̅ ca̅ticis
fletus benigne ſuſcipe: quo corde puro
ſordibus te pfruamur largius. Lum
bos iecurqꝫ morbidu̅ adure igne con=
gruo: accincti vt ſint ppeti luxu remo=
to peſſimo. Ut quiqꝫ horas noctium
nu̅c ꝯcinendo ru̅pimus donis btis p̄rie
ditemur oe̅s affatim. Preſta pat. ꝛc.

¶ Ad laudes. hymnus.

Aurora ia̅ ſpargit polu̅ terris dies
illabitur: lucis reſultat ſpeculu̅ diſ=
cedat om̅e lubricu̅. Fantaſma noctis
decidat mentis reatus ſubruat: q̄cq̄d te
nebris horridu̅ nox attulit culpe cadat.
Ut mane illud vltimu̅ qd̓ p̄ſtolamur

cernui in lucē nobis effluat dū hoc ca
noze ꝯcrepat. Deo pr̄i ſit gl'ia. ⁊c.

In dieb⁹ dn̄icis Ad veſpas hymn⁹

Lucis creatoꝛ optime lucē dierū
ꝓferēs: ꝑmoꝛdiis lucis noue mū
di parās oꝛiginē. Qui mane iūctū ve
ſperi diē vocari ꝑcipis: tetrū chaos il
labit᷑ audi ꝑces cū fletibus. Ne mēs
grauata crimine vite ſit exul munere
dū nil ꝑhenne cogitat ſeſeqꝫ culpis illi
gat. Celoꝛū pulſet intimū vitale tol
lat pꝛemiū: vitemus om̄e noxium pur
gemus om̄e peſſimū. Pꝛeſta pater pi
iſſime patriqꝫ cōpar vnice: cū ſpū pa
raclyto regnās ꝑ om̄e ſeculū. Amen.

Feria ſcd̄a ad veſperas. Hymnus.

Immenſe celi cōditoꝛ q̄ mixta ne
ꝯfunderēt: aque fluenta diuidēs
celū dediſti limitē. Firmans locū ce
leſtibus ſimulqꝫ terre riuulis vt vnda
flām̄as temꝑret: terre ſolū ne diſſipēt.
Infunde nūc piiſſime donū ꝑhennis
gratie: fraudis noue ne caſibus nos

error atterat vetus. Lucē fides inueniat ſic luminis iubar ferat: hec vana cūcta terreat hanc falſa nulla comprimant. Preſta pater piiſſime. ꝛc̄. vtſ.

Feria tercia ad veſpas. Hymnus

Telluris ingēs cōditor mūdi ſolū qui eruens pulſis aque moleſtiis terrā dediſti immobilē. Ut germen aptū proferēs fuluis decora floribus fecunda fructu ſiſteret paſtūq; gratū redderet. Mentis peruſte vulnera munda viroris gratia: vt facta fletu diluat motuſq; prauos atterat. Iuſſis tuis obtemperet nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat et mortis actum neſciat. Preſta pater piiſſime. ꝛc̄. vt ſupra.

Feria. iiii. Ad veſperas. Hymnus

Celi deus ſanctiſſime qui lucidum centrū poli candore pingis igneo augens decoro lumine. Quarto die qui flammeā ſolis rotam conſtituens lune miniſtrans ordini vagos recur=

ſus ſyderū. Ut noctibus vel lumini direptiōis terminū pᷣimordiis ⁊ mēſium ſignū daret notiſſimū. Illumina cor hominū abſterge ſordes mentium: reſolue culpe vinculū euerto moles criminū. Preſta pater. ⁊c.

¶ Feria. v. ad veſperas. hymnus.

Magne deus potētie q̄ ex aquis ortū gen⁹: partim remittꝭ gurgiti partim leuas in aera. Dimerſa limphis imprimēs ſubiecta celis irrigās vt ſtirpe vna prodita diuerſa rapiant loca. Largire cunctis ſeruulis quos mundat vnda ſanguis: neſcire lapſus criminū nec ferre mortꝭ tediū Ut culpa nullū deprimat nullum leuet iactātia: eliſa mens ne ↄcidat elata mens ne corruat. Preſta pr̄ piiſſi.

¶ Feria. vi. ad veſperas. hymnus

Plaſmator hoīs deus q̄ cuncta ſolus ordinās: humū iubes pducere reptantis ⁊ fere genus. Qui magna rex corpora dictu iubētis viuida:

vt ſeruiāt per ordinē ſubdēs dediſti
homini. Repelle a ſeruis tuis quicquid
ꝑ immūdiciā: aut moribꝰ ſe ſuggerit
aut actibus ſe interſerit. Da gaudio
rum premia da gratiaꝝ munera: diſ-
ſolue litis vincula aſtringe pacis fede
ra. Preſta pr̄. ꝛc. Hic ſequēs hymnꝰ
dr̄ ad veſp in ſabbis a Dn̄e ne in ira.
vſqꝫ ad. xi. qn̄ de dn̄ica agit̄. Hymnꝰ.

Deus creator oīum poliqꝫ rector
veſtiens: diē decoro lumine no
ctem ſoporis gr̄a. Artus ſolutos vt
quies reddat laboris vſui: menteſqꝫ
feſſas alleuet luctuſqꝫ ſoluat anxios.
Grates pacto iā die et noctis exortu
preces: voti reos vt adiuues hymnū
canētes ſoluimus. Te cordis ima cō
cinant te vox canora cōcrepet: te dili
gat caſtus amor te mēs adoret ſobria
Ut cū profundo clauſerit diē caligo
noxiū: fides tenebras neſciat et lux fi-
dei luceat. Dormire mentē ne ſinas
dormire culpā noueris: caſtos fide re

frigerans ſoni vaporẽ temperet. Ex
uta ſenſu lubrico te cordis alta ſomni
ant: ne hoſtis inuidi dolo pauor quietos
ſuſcitet. Chriſtũ rogemꝰ et patrẽ xp̄i
patriſq; ſpiritũ vnus potẽs p oia foue
precãtes trinitas. Amẽ. ¶ Sequens
hymnus dr in ſab. ad vẽ a Deus oim
vſq; ad aduẽ. dñi qn de dñica agitur.

O Lux beata trinitas ⁊ principalis
vnitas: iam ſol recedit igneus in
fũde lumen cordibus. Te mane lau-
dũ carmine te dep̄camur veſpi: te nr̃a
ſimplex gloria per cuncta laudet ſecu-
la. Deo patri ſit gloria eiuſq; ſoli fi-
lio cũ ſpũ paraclyto ⁊ nunc ⁊ in perpe
tuũ. Amen. ¶ Ad cõpletoriũ in feſtis
triũ ⁊ nouẽ lec. dicitr̃ ſequẽs hymnus.
Te lucis ante terminũ. Require. vts.
Ad cõpleto. in feſtis dupli. Hymnus.

SAluator mundi dñe qui nos ſal-
uaſti hodie: in hac nocte nos pro
tege ⁊ ſalua omi tpe. Adeſto nũc pp̄i
tius ⁊ parce ſupplicãtibus: tu dele nr̃a

crimina tu tenebꝛas illumīa. Ne mē
tē ſōnus oppꝛimat nec hoſtis nos ſur=
ripiat: nec illis caro petimus cōmacu
let ſoꝛdibus. Te refoꝛmatoꝛ ſenſuū
votis pꝛecamur coꝛdiū: vt puri caſtis
mentibus ſurgamus a cubilibꝰ. Deo
patri ſit gloꝛia. ¶ Dñica pꝛima. xl.
Ad cōpleto. dicit̃ ſequens. Hymnus.

Chꝛiſte q̄ lux es ⁊ dies noctis tene
bꝛas detegis: luciſq̃ lumē credeꝛis
lumē btm̄ p̄dicās. Pꝛecamur ſcte dñe
defende nos in hac nocte: ſit nobis in te
req̃es quietā noctē tribue. Ne grauis
ſōnus irruat nec hoſtis nos ſurripiat
nec caro illi ꝯſentiēs nos tibi reos ſta
tuat. Oculi ſomnū capiāt coꝛ ad te ſp
vigilet: dextera tua ꝓtegat famulos q̄
te diligūt. Defenſoꝛ noſter aſpice in
ſidiantes repꝛime: guberna tuos famu
los quos ſanguine mercatus es. Me=
mento noſtri dñe in graui iſto coꝛpo=
re qui es defenſoꝛ anime adeſto nobis
dñe. Deo patri ſit gloꝛia.

¶ Ad cõpleto. in tpe paſche. hymnus
IEſu ſaluator ſeculi verbũ patris altiſſimi: lux lucis inuiſibilis cuſtos tuorꝫ puigil. Tu fabricator oim̄ diſcretor atqꝫ temporꝫ feſſa labore corpora noctis quiete recrea. Ut dũ graui in corpore breui manemus tempore: ſic caro noſtra dormiat vt mens in xp̃o vigilet. Te deprecamur ſupplices vt nos ab hoſte liberes: ne valeat ſeducere tuo redẽptos ſanguine. Queſumus auctor oim̄ in hoc paſchali gaudio: ab om̄i mortꝫ impetu tuũ defẽde populũ. Gl'ia tibi dñe q̄ ſurrexiſti a mortuis: cũ pr̃e ⁊ ſctõ ſpũ in ſẽpiterna ſcl'a Amẽ. ¶ In vigi. aſcẽ. ad ꝯpleto. hy⁹.
IEſu nr̃a redẽptio amor ⁊ deſiderium: de⁹ creator oim̄ homo in fine tẽporꝫ. Qui te vicit clemẽtia vt ferres nr̃a crimia: crudelẽ mortẽ patiẽs vt nos a morte tolleres. Inferni clauſtra penetrãs: tuos captiuos redimẽs victor triũpho nobili ad dextrã pr̃is

reſidens. Ipſa te cogat pietas vt ma
la noſtra ſuperes: parcēdo ⁊ voti cōpo
tes nos tuo vultu ſacies. Tu eſto no
ſtrū gaudiū q̄ es futurus premiuꝫ: ſit
noſtra in te gloria per cuncta ſemp ſe
cula. Gloria tibi dn̄e qui ſcandis ſu=
pra ſidera: cum patre ⁊ ſancto ſpiritu
in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ In die pēthecoſtes ⁊ tribus dieb⁹
ſequentibus. Ad cōpletoriū. hymnus

Alma chorus dn̄i nūc pāgat noīa
ſummi. Meſſias ſother emanuel
ſabaoth adonay. Eſt vnigenitus via
vita manus homouſyon. Principiū
primogenitus ſapientia virtus. Al=
pha caput finiſq̄ ſimul vocitat et eſt
oo. Fons ⁊ origo boni paraclytus ac
mediator. Agnus ouis vitulus ſer=
pēs aries leo vermis. Os verbū ſplē
dor ſol gl̄ia lux et imago. Panis flos
vitis mons ianua petra lapiſq̄. An=
gelus et ſponſus paſtorq̄ propheta
ſacerdos. Athanatos kyrios theon

panthon crathon et yſus. Saluificet
nos ſit cui ſecla ꝑ oīa doxa. Amen.

¶ In tpe paſche. Ad veſperas vnius apl'i vel plurimoꝝ aplo'ꝝ. Hymnus.
Triſtes erāt apl'i. ꝛc. Hy. ad laudes.
Claro paſchali gaudio. ꝛc̄ patet i oc. paſche

¶ De ſctō andꝛea. Hymnus.
Andꝛea pie ſctōꝝ mitiſſime obtine nr̄is erratibus veniā et q̄ grauamur ſarcina peccaminū ſubleua tuis interceſſiōibus.

¶ De ſctō iohanne euāgeliſta et de ſctō iacobo. Hymnus
Bina celeſtis aule luminaria iacobe necnon iohannes theologe poſcite nobis veniā rogantibus quā venit chꝛiſtus gratis dare miſeris.

¶ De ſctō thoma apoſtolo. Hymnus
O Thoma xp̄i perluſtratoꝛ lateris per illa ſctā te rogamus vulnera que mundi cuncta diluerunt crimina noſtros reatus terge tuis pꝛecibus.

¶ In feſto ſcti mathie. Hym⁹
Mathia iuſte duodeno ſolio reſi

dens ſorte nos a cūctis nexibus ſolue peccati vere lucis gaudiis quo ꝑfrua=mur tuis ſacris ꝓcib⁹. ¶ In feſto ſācti bartholomei apoſtoli. Hymnus.

Bartholomee celi ſydus aureū mi-lies ſupra ſolis iubar radians e=rige mentes noſtras polo turbidas e=grasqꝫ noſtra ſana conſcientias.

¶ In feſto ſancti matthei apoſtoli et euangeliſte. Hymnus.

Mathee ſancte bino pollens mu=nere ſedulis ieſū interpella que=ſtibus vt nos in mūdi gubernet turbi=nibus ne poſt eternus ſorbeat interitus.

¶ In feſto ſanctoꝝ ſymonis et iude. Hymnus.

Beate ſymon et tha=dee inclite cernite noſtros gemi=tus cum fletibus quiqꝫ per lapſum me=ruimus baratrum per vos celorū me=reamur aditum. ¶ Unius apoſtoli vel plurimorum. Hymnus.

Annue xp̄e ſeculoꝝ dn̄e nobis per huius tibi cara merita vt que te

coꝛam grauiť deliq̄mus huiꝰ ſoluant
glorioſis precibus. Salua redēptoꝛ
plaſma tuū nobile ſignatū ſancto vul
tus tui lumīe.:nec lacerari ſinas frau
de demonū ꝑpter quos moꝛtis exſol:
uiſti preciū. Nole captiuos eſſe tuos
ſeruulos:abſolue reos cōpeditos eri:
ge:⁊ quos cruoꝛe redemiſti ꝓpꝛio rex
bone tecū fac gaudere ꝑpetim. Sit ti:
bi ieſu bn̄dicte dn̄e gl̄ia virtus honoꝛ
et imperiū: vna cū patre ſctōq; para:
clyto cū q̄bus regnas deꝰ ante ſecula.
Amen. ¶ In laudibus hymnus.
Exultet celū laudibꝰ reſultet ter:
ra gaudiis: apoſtoloꝝ gloꝛia ſa:
cra canūt ſolēnia. Uos ſecli iuſti iu:
dices ⁊ vera mūdi lumina: vot̄ preca
mur coꝛdiū audite preces ſupplicum.
Qui celū verbo clauditis ſeraſq; eiꝰ
ſoluitis:nos a pc̄tis oibus ſoluite iuſ:
ſu queſumus. Quoꝝ precepto ſubdi
tur ſalus et languoꝛ omniū:ſanate e:
gros moꝛibꝰ nos reddētes virtutibꝰ

Et cum iudex aduenerit xp̄s in fine ſcl'i nos ſempiterni gaudii faciat eſſe cōpotes. Deo p̄ri ſit gloria eiuſq; ſoli filio: cū ſpū paraclyto ⁊ nunc ⁊ in perpetuum. Amen.

De vno martyre nō decollato hy⁹.

Martyr dei qui vnicū patris ſequendo filiū victis triumphās hoſtib⁹ victor fruens celeſtibus. Tui p̄catus munere noſtrꝝ reatū dilue arcens mali contagiū vite remouēs tediū. Soluta ſunt iam vincula tui ſacrati corporis: nos ſolue vinclis ſeculi amore filii dei. Deo p̄ri ſit glīa. ⁊c.

In laudibus. Hymnus.

Deus tuorꝝ militū ſors et corona premiū: laudes canentes martyris abſolue nexu criminis. Hic nempe mundi gaudia et blandimēta noxia: caduca rite deputās puenit ad celeſtia. Penas cucurrit fortit ⁊ ſuſtulit viriliter pro te effundens ſanguinē eterna dona poſſidet. Ob hoc p̄catu.

ſupplici te poſcimus piiſſime in hoc tri
umpho martyrū dimitte noxā criminis.
Sit xp̄e rex piiſſime tibi p̄riq; gloria
cū ſpū paclyto ⁊ nūc ⁊ in ppetuū. amē

¶ In natali plurimorum martyrū.
Ad veſperas hymnus.

Sanctorum meritis inclyta gaudia
pangam⁹ ſocii: geſtaq; fortia nā
gliſcit anim⁹ promere cantib⁹ victo:
rum genus optimū. Hi ſunt quos re
tinens mūdus inhorruit ipſm nā ſteri
li flore per aridū ſpreuere penitus te
q; ſecuti ſunt rex xp̄e bone celitus. Hi
pro te furias atq; ferocia calcarūt ho
minū ſeuaq; verbera ceſſit his lacerās
fortit̄ vngula nec carpſit penetralia
Ceduntur gladiis more bidentiū nō
murmur reſonat nec querimonia ſed
corde tacito mēs bene conſcia conſer
uat patientiā. Que vox que poterit
lingua retexere que tu martyrib⁹ mu
nera preparas rubri nā fluido ſangui
ne laureis ditant̄ bene fulgidis. Te

ſūma deitas vnaqꝫ poſcimus vt culpas abluas noxia ſubtrahas des pacē famulis nos quoqꝫ gloꝛiā per cuncta tibi ſecula. Amen.

Ad laudes hymnus.

Rex glorioſe martyꝝ coꝛona cōfitentiū: qui reſpuētes terrena ꝑducis ad celeſtia. Aurē benignā pꝛotinus appone noſtris vocibus: trophea ſacra pangimus ignoſce quod deliquimus. Tu vincis in martyꝛibꝰ ꝑcendo ꝯfeſſoꝛibus: tu vince noſtra crimina donando indulgentiā. Deo patri ſit gloꝛia eiuſqꝫ ſoli filio cum ſpū paraclyto ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. Amen.

¶ In natali vniꝰ ꝯfeſſoꝛis hymnus.

Iſte confeſſoꝛ dn̄i ſacratus feſta plebs cuiꝰ celebꝛat ꝑ oꝛbē hodie letꝰ meruit ſecreta ſcādere celi. Qui pius pꝛudēs humilis pudicus ſobꝛiꝰ caſtus fuit ⁊ quietus: vita dū pꝛeſens vegetauit eius coꝛpoꝛis artus. Ad ſacꝝ cuiꝰ tumulū frequēter membꝛa

languentum modo ſanitati: quolibet
morbo fuerint grauata reſtituuntur.
Unde nunc noſter chorus in honore
ipſius hymnū canit hunc libenter vt
piis eius meritis iuuemur om̄e ꝑ euū
Sit ſalus illi decus atqꝫ virtus qui ſu
pra celi reſidens cacumen totius mū-
di machinā gubernat: trinus et vnus
Amen. ¶ Ad laudes. Hymnus.

IEſu redemptor oīm perpes corona
ꝑſulū in hac die clementius nr̄is
faueto vocibus. Qui ſacri q̄ nois con
feſſor almus claruit cuius celebret an
nua deuota plebs ſolemnia. Qui rite
mūdi gaudia huius caduca reſpuens
cū angelis celeſtibus letus potit̄ pre-
miis. Huius benigne annue nobis ſe
q̄ veſtigia: huius p̄catu ſeruulis dimit
te noxā criminis. Sit xp̄e rex piiſſime
tibi patriqꝫ gloria cū ſpiritu paracly-
to in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ In natali vnius v̄ginis. hy⁹
Virginis ꝓles opifexqꝫ matrꝭ vir

go quē geſſit peperitqꝫ virgo virginis
feſtū canimus tropheū accipe votum
Hec tua virgo duplici beata ſorte dū
geſſit fragilē domare corporis ſexū do
muit cruentū corpore ſeclū. Unde nec
mortem nec amica mortis ſeua penarū
genera pauescēs ſāguine fuſo meruit
ſacratū ſcādere celū. Huius obtētu de
us alme nr̄is parce iā culpis vicia re=
mittens quo tibi puri reſonem⁹ almū
pectoris hymnū. Gl̄ia pr̄i genitoqꝫ ꝑli
et tibi cōpar vtriuſqꝫ ſemꝑ ſpūs alme
deus vnus oīm tempore ſecli. Amen.

¶ Ad laudes vnius ỽginis Hymnus

IEſu corona ỽginū quē matˀ illa
ꝯcepit: q̄ ſola virgo parturit hec
vota clemēs accipe. Qui paſcis inter
lilia ſeptus choreis ỽginū: ſpōſas deco
rans gl̄ia ſpōſiſqꝫ reddēs ꝑmia. Quo
cunqꝫ pergis ỽgines ſequuntˀ atqꝫ lau
dibus: poſt te canentes curſitant hym
noſqꝫ dulces pſonant. Te depcamur
largius nr̄is adauge ſenſibus: neſcire

pꝛoꝛſus omnia coꝛruptionis vulne=
ra. Deo patri. ⁊c.

¶ De ſcō vincētio. Ad laudes hym⁹.

Chriſti miles glorioſus leuita vi=
centius vt tribunal ſponſe rogū
conſcendit intrepidus cuius ſalis cre
pitantis per coꝛpus minutie. Par=
ſim ibant atqꝫ pꝛune vernabant ſan
guine: inter hec manet imotus ille dei
famulus oꝛans chꝛiſtū in ſublime ere
ctis luminibus. Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſ
qꝫquo altiſſimo vna pr̄i filioqꝫ incly=
to paraclyto: cui laus eſt et poteſtas
per eterna ſecula. Amen.

¶ In feſto ſancti iohannis baptiſte.
Ad veſperas hymnus.

Ut queant laxis reſonare fibꝛis
mira geſtoꝝ famuli tuoꝛum ſol=
ue polluti labii reatū ſancte iohānes.
Nuncius celſo veniens olimpo te pa
tri magnū foꝛe naſciturum: nomen ⁊
vite ſeriem gerende oꝛdine pꝛomit.
Ille pꝛomiſſi dubius ſuperni p̄didit

pꝛompte modulos loquele:ſed refoꝛ=
maſti genitus perēpte oꝛgana vocis.
Ventris obtruſo poſitus cubili ſenſe
ras regem thalamo manentē:hic pa=
rens nati merito vterqꝫ abdita pādit.
Laudibus ciues celebꝛant:ſupni : te
de⁹ ſimplex pariterqꝫ trine ſupplices ⁊
nos veniā ꝑcamur ꝑce redēptis.amē

Ad matutinas. Hymnus.

Antra deſerti teneris ſub annis
ciuiū turmas fugiēs petiſti:ne le
ui ſaltē maculare vitā famine poſſes
Pꝛebuit hirtū tegimen camelus ar=
tubus ſacris tropheū bidentes:cui la
tex hauſtū ſociata paſtū mella locuſt.
Ceteri tm̄ cecinere vatū coꝛde pꝛeſa
go iubar aſtuturū: tu quidē mūdi ſce=
lus auferentē indice pꝛodis. Nō fu=
it vaſti ſpaciū per oꝛbis ſanctioꝛ quiſ
q̄ genit⁹ iohāne: q̄ nephas ſecli meru
it lauantē tingere limphis. Laudi=
bus ciues celebꝛāt ſuperni te deus ſim
plex. ⁊c. Ad laudes hymnus

x.iiii.

O Nimis felix meritiqȝ celſi neſci-
ens labem niuei pudoris: prepo-
tens martyr heremiqȝ cultor maxime
vatū. Serta ter denis alios coronāt
aucta cremētis duplicata quoſdā: tri-
na centeno cumulata fructu te ſacer
ornant. Nunc potens noſtri meritis
opimis pectoris duros lapides repel-
le: aſperꝰ planans iter et reflexos diri-
ge calles. Ut pius mundi ſator ꝛ re-
demptor mentibus pulſa liuione pu-
ris: rite dignet̄ veniēs ſacratus pone
te greſſus. Laudibus ciues celebrāt
ſuperni. ꝛc̄. vts. ℂ De ſanctis petro
et paulo apoſtolis. Hymnus
Aurea luce ꝛ decore roſeo lux lu-
cis om̄e perfudiſti ſeculum decorans
celos inclyto martyrio hac ſacra die
que dat reis veniā. Ianitor celi do-
ctor orbis pariter iudices ſecli vera
mūdi lumina: per crucē alter/alter en
ſe triumphans vite ſenatū laureati
poſſident. Iam bone paſtor petre cle

mens accipe vota pꝛecantū ⁊ peccati
vincula: reſolue tibi poteſtate tradita
qua cūctis celū verbo claudis aperis
Doctoꝛ egregie paule moꝛes inſtrue
⁊ mente polum nos tranſferre ſatage
donec perfectū largiat̄ plenius eua=
cuato quod ex parte gerimus. Oliue
bine pietatis vnice fide deuotos ſpe
robuſtos maxime fonte repletos cha
ritatis gemine poſt moꝛtē carnis im=
petrare viuere. Sit trinitati ſempit̄=
na gloꝛia honoꝛ poteſtas atq̄ iubila=
tio in vnitate cui manet imperiū ex
tūc ⁊ modo p̄ eterna ſecula. Amen.

¶ In viſitatiõe beate marie. hymn⁹

Feſtū matris gloꝛioſe plebs ſan
cta concelebꝛet pietatis viſcero
ſe gratiā expoſtulet quā cognata co=
pioſe ſenſit hic elizabeth. Fecundate
ſenectutis ſterilem aggredit̄ que diut
ne iam virtutis mater clam efficitur:
gratulatur cū ſalutis cōſoꝛtē alloqui
tur. Vox non loquens exultauit ad

verbi preſentiā ſed elizabeth expauit matris excellentiā: benedicta que clamauit fructus affluentiū. Unde mihi quiſq; putet hoc ait preſagiū vt deuote me ſalutet mater regis oīm vētris mei fructum mutet in nouū trepudiū. Virgo dū ſic cōmendat canticū letiticie pſallens pure gloriat in amore gratie quo beata predicat in omni p=genie. Trine deus ſūme pie regnans eternaliter prece virginis marie nos cōſerua iugiter vt poſt finē huius vi=te viuamus perenniter. Amen. Hymn⁹

Mundi ſalus affutura virgo mater inclyta geſtu ſimplex men=te pura ſpecie prefulgida cū celeſti genitura pceſſit in publica. Caput conterens drachonis rubus qui non vritur: aaron virga gedeonis vellus qd̄ perfundit: hec pfecta ſalomonis que beata dicit. Genitrix emanuelis virga ieſſe floruit oſtiū ezechielis qd̄ viro nō patuit: mōs q̄ lapis daniel ſta=

tuam comminuit. Sic in mundo pꝛe-
ter moꝛem notũ fecit dñs: caſtis ma-
ter conditoꝛẽ circũdat viſceribus: ter
ra gignit ſaluatoꝛẽ nubibus pluenti-
bus. Virgo cara charitatis feruens
deſiderio caſte ꝯſanguinitatis: fauet
miniſterio gaudens huius nouitatis
ſancto puerperio. Felix domꝰ zacha
rie talem habens hoſpitẽ: felix cogna
ta marie quam ſuſcepit comitẽ: ſed io
hannis ⁊ meſſie tu diſtingue limitem
Laus ſit ſummo genitoꝛi qui regnat
per omnia: laus ſit noſtro redempto-
ri per quem venit gratia: pꝛocedenti
creatoꝛi ſit equalis gloꝛia. Amen.

Hymnus.

O Salutaris fulgens ſtella maris
generãs pꝛolẽ veritatis ſolẽ ma
ter bonoꝝ clemens famuloꝛum ſuſci
pe votũ. Congratulamur ⁊ tuas co-
namur canere laudes q̃ deo cõgaudes
ſed nõ cõdignis pꝛeualemus hymnis
dicere totũ. Quã veterana traxit in

mōtana greſſu feſtinā roſā matutinā tibi iubilamus et concelebꝛamus hec tua feſta. Vocē rachelis exaudi de celis q̄ te nūc oꝛat filioſqꝫ ploꝛat potens regina gr̄a diuina ꝑellens moleſta. O mediatrix oꝛbis reparatrix laus āgeloꝝ ſalus infirmoꝝ flos feminaꝝ hoſtē aīarū reꝑme ſeuū. Sit bn̄dicta trinitas inuicta per quā beata virgo coronata meruit frui fructus vētris ſui nūc ⁊ in euū. Amen. ¶ De ſcta maria magdalena. ad veſperas. Hymnus.

Collaudemus magdalene lacrimas et gaudiū: ſonent voces laude plene de concentu coꝛdium: vt concoꝛdet philomene turturis ſuſpirium Ieſum querens conuiuarum turbas non erubuit: pedes vnxit lachꝛimarū fluuio quos abluit: crine terſit et culparum veniam pꝛomeruit. Suum lauit mundatoꝛē riuo fons immaduit: pium fudit flos liquoꝛem in ipſum refloꝛuit: celum terre dedit roꝛem terra

celum compluit. In predulci mixtio=
ne nardū ferens piſticum: in vnguen=
ti fuſione tipum geſſit myſticū: vt ſa=
netur vnctione vnxit egra medicum.
Pie xp̄us hanc reſpexit ſpeciali grā:
qꝛ multū hūc dilexit dimittuntur vicia:
xp̄i quādo reſurrexit facta eſt p̄nūcia
Gloria ꝛ honor deo qui paſchalis ho=
ſtia: agnꝰ morte pugna leo victor, die
tercia: reſurrexit cum tropheo mortis
ferens ſpolia. Amen. Hymnus.
Eſtimauit hortulanū ꝛ hoc ſane
credidit: ſeminauit enim granū
quod in mente cecidit: linguā mouit ꝛ
non manū linguam chriſtus indidit.
Non agnouit figurali latentem ima
gine: mentis agrum ſpiritali excolen=
tem ſemine: ſed cum eam ſpeciali deſig
nauit nomine. Hec a ieſu ieſū querit
ſublatū conqueritur: ieſum intus mentē
gerit ieſus preſens queritur: mentē col=
lit mentē ſerit ieſus nec p̄cipitur. Ieſu
bone ieſu pie quid te monſtrās latitas

quid occultas te marie mentē cuius
habitas:int⁹ plena vero die neſcit ni-
ſi veritas. O q̄ mire ieſu ludis his q̄-
bus diligeris: ſed cū ludis non illudis
nec fallis nec falleris: ſed excludis q̄s
includis motus non agnoſceris. Glo
ria et honoꝛ tibi ſpes vita lux anime
per quē ſperant ſe pꝛoſcribi libꝛo moꝛ
tis peſſime pꝛeſtēt ſibi nos aſcribi pec
catricis lachꝛyme. Amen.

Ad laudes hymnus.

O Maria noli flere iā non queras
alium:hoꝛtulanus hic eſt vere ⁊
colonus mentiū:intra mentis hoꝛtuꝫ
quere mentis operariū. Unde plan
ctus et lamētū quid mentē nō erigas
quid reuoluis monumentū tecum eſt
quē diligis: ieſum querꝭ ⁊ inuentū ha
bes nec intelligis. Unde gemis vnde
ploꝛas verꝰ habēs gaudiū: in te latet
qđ ignoꝛas doloꝛis ſolatiū:intus ha-
bes queris foꝛas languoꝛis remediū
Iam nō miroꝛ ſi neſciſti magiſtrum

dū ſeminat: ſemen qđ eſt verbum xp̄i te magis illuminat: ⁊ raboni reſpondiſti cū mariā noīat. Pedes xp̄i quos lauiſti fonte lota grē: quē ab ip̄o receptiſti funde rorē venie: reſurgētis quē vidiſti fac conſortes glorie. Gloria ⁊ honor deo cuius prefert grā: inuitāti phariſeo marie ſuſpiria: cenā vite qui dat reo grē poſt prandia. Amen.

¶ In natali ſctē anne. Ad veſ. hym⁹

Aue mater anna plena melle canua cui marē paſſa nulla coequāda. Aue predicāda ſuperexaltāda mater matris poli regis atqꝫ ſoli. Quāuis velit fari ſiue meditari reddit ſibi votū chriſtus per quē totū. Ergo te rogam⁹ tibi ſupplicamus: vt qđ potes velis p̄ce da nobis celis. Placās nobis natam mundo per te datam: illa natum ſuū tu nepotem tuū. Laus ſit trinitati laus ſit vnitati: laus ſit patri ac nato lauſqꝫ paraclyto. Amē.

¶ Ad matutinas. hymnus.

I N anne puerperio nox fugit huius ſeculi: ⁊ illuxit cū gaudio dieſ totius populi. H ec radix ieſſe germinat expers cūctis illecebris: ⁊ germen eius luminat nos ſedentes in tenebrꝭ P ia mater et humilis de qua maria prodiit tuis adeſto famulis quos culpa grauis deprimit. I ā felix ⁊ emerita manes cū ſummo iudice: ſuccurre mater inclyta vt viuamus pacifice. V t quicq̄d hic deliquimus vite p immūdiciā abſtergas illud petimus per diuinā clementiā. P atri natoq; gloria dē cū ſācto ſpū: qui p anne ſuffragia ꝯſeruet nos in exitu. Amen.

Ad laudes. Hymnus

F Elix anna pre aliis digna laude fideliū: mūdū repleuit gaudiis per ſacrum puerperiū. H ec de carnis propagine mariam nobis ꝑtulit que ſuo reddit germine quod eua triſtis abſtulit. O vas celeſtis gr̄e mat regine virginū: per te precamur anxie

remiſſionē criminū. Memēto mater inclyta q̄ potēs es per filiā: ⁊ nos prece ſolita procura dei grām. Quiſq; donet precib⁹ dator honor oim vt gaudiis celeſtibus fruamur poſt exilium Patri natoq; gloria detur. ⁊c.

¶ In transfiguratiōe dñi. hymnus.

Celeſtis formā glorie quam ſpes querit eccleſie: in monte xp̄us indicat quo ſupra ſolē emicat. Res memorā da ſeculis hic cū tribus diſcipulis: cū moyſe ⁊ helya grata promit eloquia. Aſſiſtūt teſtes grē legis atq; p̄phetie: de nube teſtimoniū ſonat p̄ris ad filiū. Glorificata facie xp̄s claret hodie: quis ſit honor credētiū deo piefruentiū. Viſionis myſteriū corda leuat fideliū: vnde ſolēni gaudio clamat nr̄a deuotio. Mater cū vnigenito et ſpiritu paraclyto vn⁹ nobis hāc gloriā largire per preſentiā. Amen.

¶ Ad matutinas. Hymnus

O Sator rerū reparator cui chri-

ſte rex regū metuende cenſoꝛ:ad pre-
ces nr̄as pariterq; laudes aſpice gra-
tis. Noctis incurſu tibi vota laudum
pãgimꝰ preſtã tibi ſint vt apta:noſq;
cõcentu refoue perhennis luminis au
ctoꝛ. Inter helyam moyſenq; vates:
vt iubar ſolis faciē refulgens:cãdida
veſte niuis iſtar albe tu micuiſti. Tu
dei patris patre teſte pꝛoles: cum ſis
ſanctoꝝ decus angeloꝝ:tu ſalus mun
di via vita virtus crederis eſſe. Glo-
ria virtus ſit tibi creatoꝛ cũcta qui ſo
lus retmens gubernas:in thꝛono reg
ni ſine fine regnans: trinus et vnus.
Amen. ¶ Ad laudes. Hymnus.

O Nate lux de lumine ieſu redem-
ptoꝛ ſeculi dignare clemēs ſupplicū
laudes pceſq; ſumere. Qui carne quõ
dã cõtegi dignatus es pꝛo pditis:nos
membꝛa cõfer effici tui beati coꝛpoꝛis
Pꝛe ſole vultu flammeas vt nix ami
ctu cãdidus:in monte dignis teſtibus
apparuiſti conditoꝛ. Uates alumnis

additos tuis alumnis cõferens: vtriſ=
qꝫ te diuinitus deum dediſti credere.
Te vox paterna celitus ſuum voca=
uit filium: quem nos fideli pectoꝛe re
gem fatemur gloꝛie. Concede nobis
queſumus almis micare moꝛibus vt
ad poloꝝ gaudia bonis vehamur acti=
bus. Laudes tibi nos pangimus eter
ne regum rex deus: qui es trinus et v=
nus deus ꝑ cũcta regnans ſc̃la. Amen.

In feſto nois ieſu. Ad veſpas. hy⁹.

Exultet coꝛ p̄coꝛdiis ſonante ieſũ
noie: p̄cellit in delicijs om̃i plenũ
dulcedine. Ieſus cõfoꝛtans miſeros
ieſus qui ſanat ſcelera: ieſus deterrẽs
inferos ieſu fugãs moꝛtifera. Ieſus
ſonãs ſuauiter in metro pꝛoſa carmi=
mine: qđ leuat nos alacriter mulcens
ſuo ſolamine. Nomen excelſum reſo=
net ieſus in oꝛe omniũ: et coꝛ cũ voce
conſonet vt ſanat om̃e viciũ. Ieſu ſa
lus peccantiũ: adeſto nr̃is pꝛecibus ſis
directoꝛ errantiũ ⁊ parce nr̃is actibus

Nomen tuū nos muniat preſeruans
a periculis ⁊ in bonis perficiat a noctis
culpe maculis. Tibi chriſte ſit gloria
fulgens hoc ſacro nomine honor tuus
ſit latria ieſu benigne domine. Gloria
tibi dn̄e qui natus es de virgine. ⁊c.

Ad completorium. Hymnus.

Alma chorus. ſicut in die penthe.
ſed in fine ponantur iſti tres vlti
mi verſiculi poſt. Athanatos ſcilicet
Dominibus his. Signatur ieſus. Sint
dn̄o laudes. ⁊c. ¶ Ad matutinas. Hy.

IEſus dulcis memoria dans vera
cordis gaudia: ſed ſup mel et oīa
dulcis eius preſentia. Nil canitur ſu
auius auditur nil iocundius: nil cogi
tatur dulcius q̄ ieſus dei filius. Ieſu
ſpes penitentibus q̄ pius es petenti=
bus: q̄ bonus te querentibus ſed quid
inuenientibus. Ieſu dulcedo cordiū
fons vite lumen mentiū: excedis om̄e
gaudiū ⁊ om̄e deſideriū. Nec lingua
poteſt dicere nec littera exprimere: ex

pertus nouit credere q̄d ſit ieſū dilige
re. Ieſu rex admirabilis ⁊ trium pha
toꝛ nobilis: dulcedo ineffabilis totus
deſiderabilis. Mane nobiſcū dn̄e nos
tuo replēs munere: pulſa noctis calig
ne tua paſce dulcedine. Gl'ia tibi dn̄e
qui natus. ¶ Ad laudes. Hymnus.

Ieſu auctoꝛ clementie totius ſpes
leticie: dulcoꝛis fons ⁊ gratie ve
re coꝛdis delicie. Ieſu decus angelū
in aure dulce canticū: in oꝛe mel miri=
ficū in coꝛde nectar celicū. Ieſu flos
matris virginis fauus noſtre dulcedi
nis: decus humani generis da lucē ve
ri luminis. Ieſu ſole ſerenioꝛ et bal=
ſomo ſuauioꝛ: om̄i dulcoꝛe dulcioꝛ pre
cūctis amabilioꝛ. Ieſu ſumma benig=
nitas mira coꝛdis iocūditas in cōpꝛe=
henſa bonitas nos ſtringat tua chari
tas. Rex v̄tutū rex gl'ie rex in ſignis
victoꝛie: ieſu largitoꝛ gr̄e honoꝛ cele=
ſtis curie. Te celi choꝛus p̄dicat et tu
as laudes replicat: ieſus oꝛbē letificat

et nos deo pacificat. Glia tibi dñe:

¶ In aſſūptiōe btē marie ad vš hy⁹:

O Quam glorifica luce choruſcas ſtirpis dauitice regia ꝓles: ſublimis reſidēs virgo maria ſupra celigenas etheris oēs. Tu cū virgineo mater honore angeloꝝ dño pectoris aulā ſacris viſceribus caſtā paraſti natus hinc deus eſt corpore xp̄s. Quē cūctus venerās orbis adorat cui nūc rite genu flectit oīe a quo nos petim⁹ te veniente abiectis tenebris gaudia lucis Hoc largire pater luminis oīs natū per propriū flamine ſacro: qui tecū nitida viuit in ethera regnans ac moderans ſecula cūcta. Amen. Hymnus.

LEtabundus exultet fidelis chorus alleluya. Regem regum intacte ꝓfudit thorus res mirāda. Angelus concilii natus es de virgīne ſol de ſtella. Sol occaſū neſciēs ſtella ſemper rutilans ſemꝑ clara. Sicut ſydus radiū profert virgo filiū pari forma.

Neqꝫ ſidus radio neqꝫ mater filio fit
corrupta. Cedrus alta libani confor
mat hyſopi valle noſtra. Verbū ens
altiſſimi corporali paſſū eſt carne ſūp
ta. Eſayas cecinit ſynagoga memi=
nit: nunꝗ̄ tamen deſinit eſſe ceca. Si
non ſuis vatibus credat vel gentilib⁹
ſibillinis verſibus hec predicta. Infe
lix propera crede vel vetera cur dāna
beris gens miſera. Quē docet littera
natum conſidera ipſum genuit puer=
pera. Amen. ¶ In feſto ſancti michae
lis. Ad veſperas et horas. Hymnus.
Tibi xp̄e ſplēdor p̄tris vita virtus
cordiū: in cōſpectu angelorꝫ vo=
tis voce pſallimus: alternātes concre
pādo melos damus vocibus. Collau
demus venerantes oīes celi milites
ſed precipue primatem celeſtis exerci
tus: michaelem in virtute conteren=
tē zabulon. Quo cuſtode procul pel=
le rex chriſte piiſſime: omne nephas
inimici mundo corde et corpore para=

diſo redde tuo nos ſola clemētia. Glo
riam patri melodis perſonemus vo=
cibus gloꝛiam chꝛiſto canamus gloꝛi=
am paraclyto: qui deus trinus et vnꝰ
extat ante ſecula. Amen.

¶ Ad laudes hymnus.

Chꝛiſte ſanctoꝝ decus angeloꝝ
rectoꝛ humani generis ⁊ auctoꝛ
nobis eternum tribue benignꝰ ſcan=
dere celum. Angeluz pacis michael
ad iſtam celitus mitte rogitemus au
lam: nobis vt crebꝛo veniente creſcāt
pꝛoſpera cuncta. Angelus foꝛtis ga
bꝛiel vt hoſtem pellat antiquū voli=
tet ab alto ſepius templū veniens ad
iſtud viſere noſtrum. Angelum no=
bis medicum ſalutis mitte de celis ra
phael vt omnes ſanet egrotos pari=
terq; noſtros dirigat actus. Hinc dei
noſtri genitrix maria totus et nobis
choꝛus angeloꝝ ſemper aſſiſtat ſimul
et beata concio tota. Pꝛeſtet hoc no=
bis deitas beata patris ac nati pari=

terqꝫ ſancti ſpiritus cuius reboat in omni gloꝛia mundo. Amen.

¶ In feſto omniū ſanctoꝝ. hymnus.

IEſu ſaluatoꝛ ſeculi redēptis ope ſubueni: et pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris. Cetus oēs angelici patriarcharū cunei: et pꝛophetarū merita nobis pꝛecentur veniā. Baptiſta chꝛiſti pꝛeuius ⁊ clauiger ethereus: cum ceteris apoſtolis nos ſoluant nexu criminis. Choꝛus ſacrat⁹ martyꝛum confeſſio ſacerdotū: ⁊ virginalis caſtitas nos a pctīs abluāt. Clericoꝛum ſuffragia oēſqꝫ ciues celici: annuant votis ſupplicū et vite poſcant pꝛemiū. Laus honoꝛ virtus gloꝛia deo patri ⁊ filio ſancto ſimul paraclyto in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ Ad laudes hymnus.

CHꝛiſte redemptoꝛ omniū conſerua tuos famulos beate: ſemper virginis placatus ſanctis pꝛecibus. Beata quoqꝫ agmina celeſtiū ſpiri-

tuũ: preterita preſentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis apoſtolicꝫ domini: ſuppliciter expoſcimus ſaluari veſtris precibus. Martyres dei inclyti cõfeſſores lucidi veſtris orationibus nos ferte in celeſtibus. Chorus ſanctarum virginum clericorũqꝫ omnium: ſimulqꝫ cũ ſanctis omnibus conſortes chriſti facite. Mentem auferte perfidam credentium de finibus vt chriſto laudes debitas perſoluamus alacriter. Gloria patri ingenito eiuſqꝫ vnigenito: vna cũ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. Amen.

¶ Sequuntur hymni ſecundũ vſum Eboracẽſi. qui nõ ſunt in vſu Sar.

¶ In feſto natiuitatis dñi. Ad completorium hymnus.

Corde natus ex parẽtis an-
te mundi exordiũ alpha ⁊
oo cognominatus ipſe fons
⁊ clauſula oim: que ſũt fue-
runt queqꝫ poſt futura ſunt ſeculoꝝ ſe-
culis. Ecce quem vates vetuſtis con
cinebant ſeculis: quem prophetaꝝ fi-
deles pagine ſpoponderant: emicat pro
miſſus olim: cũctaqꝫ collaudent deũ ſe
culoꝝ ſeculis. O beatus ortus ille vir
go cũ puerpera edidit noſtrã ſalutem
feta ſancto ſpũ: ⁊ puer redẽptor orbis
os ſacratum protulit ſeculoꝝ ſeculis.
Pſallat altitudo celi pſallant oẽs an-
geli: quicquid eſt virtutis vſqꝫ pſallat
in laudẽ dei: nulla linguaꝝ ſileſcat vox
et ois ꝯſonet ſcl'oꝝ ſcl'is. Te ſenes et
te iuuẽtus paruuloꝝ te chorus turba
matruꝫ virginũqꝫ ſimplices puellule
voce concordes pudicis perſtrepant
cõcentibus ſeculorũ ſeculis. Tibi xpe
ſit cuꝫ patre agyoqꝫ ſpũ: hymnus me-
los laus perhennis gratiaꝝ actio: honor

virtus ⁊ victoria regnū eternaliter ſe culoꝝ ſeculis. Amen. ¶ In natiuita te domini. Ad primam. Hymnus.

Agnoſcat om̄e ſecl'm veniſſe vite premiſſi: poſt hoſtis aſpere iugum apparuit redemptio. Eſayas que pre cinit completa ſūt in virgine: annūcia uit angelus ſanctus repleuit ſpiritus Gl'ia tibi dñe. ¶ Ad terciā Hymnus

Maria ventre cōcepit verbi fideli ſemine quē totus orbis non ba iulat portāt puelle viſcera. Radix ieſ ſe iā floruit ⁊ virga fructū edidit: fecū da partū ptulit ⁊ virgo mater pmanet. Gl'ia tibi dñe. ¶ Ad ſextā. Hymnus

Preſepe poni ptulit q̄ lucis auctor extitit: cū patre celos cōdidit ſub matre pānos induit. Legē dedit q̄ ſe culo cuius decē precepte ſūt: dignando factus eſt homo ſub legis eſſe vinculo Gl'ia tibi dñe. ¶ Ad nonā. Hymnus.

Adam vetus quod polluit adā no uus hoc abluit: timens qd' ille de

fecit humilimus hic erigit. Iam nata lux eſt ⁊ ſalus fugata nox ⁊ victa mors venite gẽtes credite: deū maria ꝑtulit Gloria tibi dn̄e. ¶ Dominica .iii. xl. Sabbato ad veſperas. Hymnus.

Iam te quaternis trahitur horis dies ad veſperū: occaſu ſol pronū ciat noctis redire tempora. Nos ergo ſigno dn̄i tutemur clauſtra pectoris: ne ſerpens ille candidus intrādi temp tet aditus. Sed carnis pudicicie mẽs fulta vigil libere: ſobrietate comite ho ſtem repellat improbū. Sed nec ciborū crapula tandē diſtendat corpora: ne vi per ſomnū aiam ludificatā polluat. Preſta beata trinitas concede ſimplex vnitas: vt fructuoſa ſint tuis ieiuniorum munera. Amen.

¶ In aſcenſiōe dn̄i. Ad matutī. Hyꝰ

Hymnū canamus glorie hymni noui nunc perſonent: xp̄us noue cū tramite ad patris aſcendit thronum. Apoſtoli tūc myſtico in monte ſtātes

triſmatis: cū matre clara virgine ieſu videbāt gloriā. Quos alloquētes angeli quid aſtra ſtantes cernitis: ſaluator hic eſt inquiunt ieſus triūpho nobili. Sicqȝ venturū aſſerūt queadmodū hūc viderāt: ſūma polorū culmia ſcādē ieſū ſplēdida. Da nobis illud ſedula deuotiōe tēdere: quo te ſedere cū patre in arce regni credim⁹. Tu eſto noſtrū gaudium q̄ es futurus premiū: ſit nr̄a in te gloria per cuncta ſemper ſecula. Gloria tibi dn̄e q̄ ſcandis. ¶ In die pēthecoſtes. Ad cōpletoriū. Hymnus

Alma chorus dn̄i. vt in vſu Sarū.

¶ Feria .ii. pēthe. Ad cōple. hy⁹

Laudes deo deuotas. Dulci voce ac ſonora. Plebs reſultet catholica. Spiritus ſancti gratia. Apoſtolis die hodierna. In igneis liguis eſt infuſa. Paraclyti p̄ſentia. Emūdet nos a peccatis macula. Dura ſibi aptans habitacula. Chariſmatum ꝛ munera. Pectoribus nr̄is pius infū=

dat. Vita nr̄a ei vt ꝯplaceat. Per ſe
culoꝝ ſcl̄a Cōclamemus alt̄a Sit deo
laus ptās honoꝛ virtus ⁊ gl̄ia. Amen
¶ In feſto vnius apl̄i ſiue plurimoꝝ
apoſtoloꝝ. Ad matutinas. Hymnus.
Eterna chꝛiſti munera apoſtolo
rū gloꝛia: laudes canentes debi-
tas letis canamus mentibus. Eccle-
ſiaꝝ pꝛincipes belli triūphales duces
celeſtis aule milites et vera mundi lu
mina. Deuota ſanctoꝝ fides: inuicta
ſpes credentiū perfecta xp̄i charitas:
mundi triumphat pꝛincipem. In his
paterna gloꝛia in his voluntas filius
exultat in his ſpiritus celum repletur
gaudiis. Te nunc redemptoꝛ queſu-
mus vt ipſorum cōſoꝛtio: iungas pꝛe-
cantes ſeruulos in ſempiterna ſecula
Amen. ¶ In feſto plurimoꝛum mar-
tyrum. Ad matutinas. Hymnus.
Eterna chꝛiſti munera ⁊ marty-
rū victoꝛias: laudes canētes debi
tas letis canamus mentib⁹ Terroꝛe

viſto ſeculi penitusq; ſpretis corpis:mor
tis ſacre cōpendio vitam beatā poſſi
dent. Traduntꝛ igni martyres et be=
ſtiarꝝ dentibus armata ſeuit vngulis
tortoris inſani manus. Nudata pen
dent viſcera ſanguis ſacratus fundi=
tur:ſed permanēt immobiles vite p=
hennis gratie. Te nūc redēptor que
ſumus vt martyrū conſortio:iungas
precantes ſeruulos in ſempiterna ſe=
cula. Amen ¶ In feſto apoſtolorꝝ pe
tri et pauli. Ad primas veſpas. Hym⁹.

FElix per oēs feſtū mundi cardi
nes apoſtolorꝝ prepollet alacri
ter petri pauli ſacratiſſimi quos chri=
ſtus almo conſecrauit ſanguine eccle
ſiarū deputauit principes. Hi ſūt oli
ue due corā dño:et candelabra luce ra
diantia: preclara celi duo luminaria
fortia ſoluunt peccatorꝝ vincula:por=
tas olimpi reſerant fidelib⁹. Habent
ſupernas poteſtatē claudere ſermōe
ſedes pandere ſplendētia lumina poli

ſuper alta ſydera: lingue eoꝝ claues
celi facte ſunt: laruas repellunt vltra
mundi limitem. Petrus beatus ca=
thenarum laqueos chriſto iubēte ru
pit mirabiliter: cuſtos ouilis ⁊ doctor
eccleſie: paſtorq́ gregis conſeruator o=
uium arcet luporum truculentam ra
biem. Quodcunq́ vinclis ſuper ter=
ram ſtrinxerit erit in aſtris religatum
fortiter: et quod reſoluit in terris ar=
bitrio erit ſolutum ſuper celi radium
in fine mundi iudex erit ſeculi. Non
impar paulus huic doctor gētium ele
ctionis templum ſacratiſſimū in mor
te compar in corona participes: am=
bo lucerne et decus eccleſie: in orbe
claro choruſcant vibramine. O roma
felix que tantorū principum es pur=
purata precioſo ſanguīe: excedis om=
nem mundi pulchritudinem: non lau
de tua ſed ſanctoꝝ meritis quos cru=
entatis iugulaſti gladiis. Vos ergo
modo glorioſi martyres petre beate

paule mundi lilium: celeſtis aule tri=
umphales milites: precibus almis ve
ſtris nos ab omnibus munite malis
ferte ſuꝑ ethera. Gloria deo per im=
menſa ſecula ſit tibi nate decus ⁊ im=
perium: honor poteſtas ſanctoq; ſpiri
tui: ſit trinitati ſalus indiuidua ꝑ in
finita ſeculoꝝ ſecula. Amen.

In feſto ſancte marie magdalene.
Ad veſperas hymnus.

Lauda mater eccleſia lauda chri
ſti clementiam: qui ſeptem pur=
gat vitia per ſeptiformem gratiam.
Maria ſoror lazari que tot commi=
ſit crimina: ab ipſa fauce tartari redit
ad vite lumina. Egra currit ad me=
dicum vas ferens aromaticum: et a
morbo multiplici verbo curātur me=
dici. Contriti cordis vnctio cum la=
chrymarum fluuio: et pietatis actio
ream ſoluit a vitio. Poſt fluxe car=
nis ſcādala fit ex libete phiala: in vas
tranſlata glorie de vaſe contumelie.

Surgentem cum victoria ieſum vi-
dit ab inferis: pma meretur gaudia
que plus gaudebat ceteris. Uni deo
ſit gloria pro multiformi gr̃a: qui cul
pas & ſupplicia remittit & dat premia
Amen.

Ad laudes hymnus.

Eterni patris vnice nos pio vul-
tu reſpice: qui magdalenam ho-
die vocas ad thronū glorie. In the-
ſauro recondita regis eſt dragma per
dita gemmaq; lucet inclyta ex luto lu
ci reddita. Ieſu dulce refugium ſpes
vna penitentium: per peccatricis me-
ritum peccati ſolue debitum.

Nos viciorum ſtimuli iugi vexant
inſtantia: et blandimentis ſeculi cor
rumpant lenocinia. Libet nec licet
libere tibi pro voto pſallere: dū mens
egra ſub miſere carnis gemiſcit one-
re. Pia mater & humilis nature me-
mor fragilis: nos rege tuis precibus
in huius vite fluctibus. Uni deo ſit

gloria pro multiformi gratia: qui cul pas et ſupplicia remittit et dat pre-mia. Amen.

Laus deo.

Benedictū ſit dulciſſimū nomen do-mini noſtri ieſu chriſti: et nomen glo-rioſiſſime virginis marie matris eiꝰ in eternum et vltra. Amen.

¶ Incipit tabula hymnorum in hoc libro contentoꝝ ſecundum vſū Saꝝ et Eboraceñ. per ordinem alphabeti. Et primo incipiendo ab A.

Aue maris ſtella
A ſolis ortus cardine.
A patre vnigenitus.
Audi benigne conditor.
Aurora lucis rutilat.
Ad cenam agni prouidi.
Adeſto ſancta trinitas.
Angulare fundamentum.
Ales diei nuncius.
Aurora iam ſpargit nouum.
Alma chorus domini.
Andrea pie.
Annue chriſte ſeculoꝝ.
Antra deſerti teneris.
Aue mater anna plena.
Agnoſcat omne ſeculum.
Adam vetus quod polluit.
Alma chorus. ſcd̄m vſū Eboraceñ.

Beata nobis gaudia.
Bina celeſtis aule.
Bartholomee celi ſy.
Beate ſymon ⁊ thadee.

Conditoꝛ alme ſyderum.
Chꝛiſte redemptoꝛ omniū.
Clarum decus ieiunii.
Cultoꝛ dei memento.
Choꝛus noue hieruſalem.
Conſoꝛs paterni luminis.
Celi deus ſanctiſſime.
Chꝛiſte qui lux es et dies.
Chꝛiſti miles glorioſi.
Collaudemus magdale.
Celeſtis foꝛma gloꝛie.
Chꝛiſte ſanctoꝝ decus angeloꝝ.
Chꝛiſte redemptoꝛ omniū cō.
Coꝛde natus ex parentis.

Deus creatoꝛ omniū.
Deus tuoꝝ militum.

Ex more docti miſtico.
Ecce tempus ydoneum.
Eterne rex altiſſime.
Eterne rerum conditor.
Ecce iam noctis te.
Eterna celi gloria.
Exultet celum laudibus.
Eſtimauit ortulanū
Exultet cor precordiis.
Eterna xpi munera apoſtolorū glīa.
Eterna chriſti munera et martyrū.
Eterni patris vnice.

Feſtum matris glorioſe.
Felix anna.
Felix per omnes.

Hoſtis herodes impie.
Hymnum canamus glorie.

Ieſu quadragenarie.
Iam chriſtus aſtra.
Impleta gaudent viſcera.

Jam lucis orto ſydere.
Jmmenſe celi conditor.
Jeſu ſaluator ſeculi.
Jeſu noſtra redemptio.
Jſte confeſſor domini.
Jeſu redemptor oīm.
Jeſu corona virginum.
Jn anne puerperio.
Jeſu dulcis memoria.
Jeſu auctor clementie.
Jeſu ſaluator ſeculi redē.
Jam ter quaternis.

Luſtra ſex qui iam.
Lux ecce ſurgit.
Lucis creator optime
Letabundus exultet fidelis.
Laudes deo deuotas.
Lauda mater eccleſia.

Magne deus potentie.
Matthia iuſte.
Matthee ſancte.

Martyr dei qui vnicum.
Mundi ſalus affutura.
Marie ventre concepit.

Nocte ſurgentes.
Nunc ſancte nobis ſpiritus.
Nox et tenebre.
Nox atra rerum.

O glorioſa feminā excel.
O pater ſancte mitis.
O lux beata trinitas.
O thoma chriſti perlu.
O nimis felix.
O ſalutaris fulgens.
O maria noli flere.
O ſator rerum.
O nata lux de lumine.
O ꝙ glorifica luce choruſcās.

Pange lingua glorioſi preliū certa.
Pange lingua glorioſi corporis.
Primo dierum omnium.

Plaſmatoꝛ hominis deus.
Pꝛeſepe poni pertulit.

Quem terra ponthus.

Rectoꝛ potens verax
Rerum deus tenax.
Rerum creatoꝛ optime.
Rex glorioſe martyꝛum.

Sancte dei pꝛecioſe.
Summi largitoꝛ pꝛemii.
Sermone blando.
Sacris ſolemniis.
Summo refectis.
Splendoꝛ paterne.
Summe deus potentie.
Saluatoꝛ mundi dn̄e.
Sanctoꝛum meritis.

Te lucis ante terminū.
Tu chꝛiſte noſtrū gaudiū.
Tu trinitatis vnitas.

Telluris ingens conditor.
Tibi chriſte ſplendor.

Verbum ſupernū prodiens.
Vox clara ecce intonat.
Veni redemptor gentiū.
Vexilla regis prodeunt.
Veni creator ſpiritus.
Verbū ſupnū ꝓdiēs nec p̄ris linquēs
Urbs beata hieruſalem.
Virginis proles.
Ut queant laxis.

Deo gratias.

¶ Oratio deuotiſſima dicenda ante
vel poſt pſalterium.

Suſcipe domine ſancte pater hos
pſalmos a ſancto dauid ꝓpheta
tempore legis ordinatos quos ego in
dignus pctõr dicere cupio: in honore
nominis tui ⁊ glorioſe ſemꝑ virginis
marie ⁊ omniũ ſanctoꝝ ⁊ ſanctaꝝ dei
pro me miſero et infelice peccatore vt
gratiã recipere merear in preſenti: ⁊
gloriã in futuro pro benefactoribus/
parentibus/amicis/necnon et inimi=
cis meis: vt deus ſpũ ſui amoris cor=
da eoꝝ illuſtret pro pace eccleſie ⁊ re=
gni. Et pro quibus teneor orare ſpe=
cialiter ⁊ generaliter: ⁊ pro oĩbus fi
delib⁹ chriſtianis viuis atq; defũctis
Inſuper concede nobis dñe per vir=
tutem et orationẽ iſtoꝝ pſalmoꝝ ſep
tem mortalia peccata de cordib⁹ no=
ſtris per veram contritionẽ confeſſi=
onem et ſatiſfactionẽ expellere: ⁊ illa
vlterius non admittere. Septẽ vir=

tutes in coꝛdibus noſtris acquirere:⁊
ſeptē dona ſpiritus ſancti de tua gra
tia percipere. Septē ſacramenta ec=
cleſie vna cū duodecim articulis fidei
firmiter credere:et ſeptē petitiōes in
oꝛatiōe tua ad laudem tuā deuote di
cere:ſeptē columnas ſapientiales no
bis excedere: ⁊ ſeptē ſpiritibus nequā
aditū pꝛecludeꝛe:necnō ſepties in die
cadendo/ſepties laudes dicēdo reſur
gere. Ac etiā decem pꝛecepta digito
dei inſcripta: vna cū quinqꝫ ſenſibus
noſtris firmiter cuſtodire. Cōcede er
go domine Jeſu chꝛiſte vt iſti pſalmi
cum interceſſione omniū ſanctoꝛum
omnibus nobis pꝛoficiant ad ſaluteꝫ
in hoc ſeculo:et ad veꝛam penitentiā
faciendam:atqꝫ ad remediū pene eui
tande in purgatoꝛio: necnon ad vitā
faciant nos peruenire eternā in celi
gaudio Amen.

Saluto te ſancta virgo maria dña
celoꝝ ꝛ regina ea ſalutatiõe qua
te ſalutauit gabꝛiel angelus dicens.
Aue gr̃a plena dñs tecũ: bñdicta tu in
mulieribus ꝛ bñdictus fructus vẽtris
tui. Rogo te ergo per illud gaudium
qd̃ habuiſti in illa hoꝛa qua cõcepiſti
dñm noſtrum ieſum xp̃m vt letifices
coꝛ meũ in hoꝛa defunctionis mee ſub
uenias mihi tam in coꝛpoꝛe q̃ in ani=
ma: et non dimitte me perdi pꝛopter
nimia peccata mea: ſed ſubuenias mi
chi in omnibus neceſſitatibus meis.
Amen.

¶ Hoc pꝛeſens pſalteriũ vna cũ tabu
la: necnõ cũ hymnis ſcd̃m vſũ Sar et
Eboꝛaceñ ſupadditis finit Impꝛeſſũ
in ciuitate Londoñ. per winandum de
woꝛde: cõmoꝛãtẽ in the Fletſtrete ad
ſignũ ſolis. Anno dñi. M.ccccciiii.

ha
ua
s.
in
is
m
lti
es
ab
i=
er
ui
s.

a
t
ū
e
d